

9989
~~S/A~~

فرمان احسان فی حق مومنان

بفرمائید این بخش عانی را بکسین جاد و حکما و حکماء

برای حاد و مضامین و فیض خیریه علم اوست

مقامات

بخشید و تحسین از علوم روزگار

و لطفاً مرقع در این مجتبی سبب احسان

جسوسا عی نایب الدین حاجی محمد حسین طبع

A detailed woodcut illustration of a square decorative panel. The central motif is a large, stylized flower with multiple petals, set within a pointed, leaf-like frame. This central element is flanked by two circular medallions, each containing a spiral design. The entire panel is enclosed within a wide, ornate border featuring intricate scrollwork, floral patterns, and a repeating decorative motif. The style is characteristic of 19th-century decorative arts.

[illegible][illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

پرسید که تا شش کیوم ایچر کیو انوشی ارمن بودا و بر چر که اکده شی وانی طیار

جنگل کی لہریں اسی طرح تھکتھکی ہوئی تھیں۔

بک من شوره اللسن وفضول الهدی لانی بک من معج اللز

وَفَضَحَ الْحَبْرَ وَتَسْتَكْفِيكَ لَا فَيَتَانِ حُرِّ الْمَلِكِ وَغَضَبُ

للسائح كما نستفيدك لانصاحك بركاء القاص و هتاف القاص

مسابقتی اچھا طالب علم جو انہم کو بڑا مستعد اور کامیابی سے نری سیکھ کر مستعد اور کامیابی سے نری سیکھ کر مستعد اور کامیابی سے نری سیکھ کر

وہی ہے جس نے ان کو اپنا گھر بنا لیا ہے۔ ان کو اپنا گھر بنا لیا ہے۔ ان کو اپنا گھر بنا لیا ہے۔

و بعد در سناش در دروغ افتن دراز و ابرامه عتفا مسعود

هذه البيعة ولا تخفنا عز ذلك السانف ولا تجعلنا
 ايس مطلباً وخارج كمن ارا ان سائى خود كه كال سب وگردان مارا

وَنَسْتَغْفِرُكَ مِنْ سَوْقِ الشَّهْوِ إِلَى سَوْقِ الشَّهْوِ لَكَ نَسْتَغْفِرُكَ
 مِنْ قِلِّ الْخَطَايَا وَالْخَطَايَا نَسْتَغْفِرُكَ مِنْكَ تَوَفِّقًا
 قَائِدًا إِلَى الرُّشْدِ وَفَلَسًا مُتَقِلًا مَعَ الْخِي وَلسَانًا مُتَقِلًا بِالْبَصْدِ
 وَنُطْقًا مُدْبِرًا بِالْحُجَّةِ وَاصْبَابًا ذَائِدَةً عَنِ الرِّبِّ وَغَرَبًا قَاهِرًا هُوَ
 النَّفْسِ وَبَصِيرَةً نَذِيرًا هَاكِرًا فَنَ الْقَدْرَ وَانْتِعَالًا بِأَلْهَادٍ إِلَى
 الدِّيرَةِ وَتَعَضُّدًا بِالْعَانَةِ عَلَى الْإِبَانَةِ وَتَعْصِيَانًا عَنِ الْعَوَاثِ
 فِي الرُّوِيَةِ وَتَصَرُّفًا كَمِ الشَّفَاهَةِ فِي الْفَكَاهَةِ حَتَّى نَأْمُرَ بِجَلَّةٍ
 لَا كَيْسَهُ وَكَهْفِي غَوِيلَ الرَّحْفَةِ فَلَا نَمُودَ مَائَةً وَكَهْفِ
 مَوْفِقٍ مِنْدَمٍ وَلَا نَهْنٍ يَتَّبِعُهُ وَلَا مَعْبِيَّةٍ وَلَا يَلْجَأُ إِلَى الْمَغْدِ
 عَنْ بَادِرَةِ اللَّهِ فَحَقِّقْ لَنَا هَذِهِ الْمُنِيَّةَ وَأَلْبِنَا
 هَذِهِ الْبَغِيَّةَ وَلَا تُخَيِّرْ ظِلَّكَ السَّائِمَ وَلَا تَجْعَلْنَا

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

مُصَفٍّ فَلَمَّا ضَمَّ فَقَدَرْنَا إِلَيْكَ بِدَاسِلِ الْوَجْهِ الْوَاسِعِ الْوَاسِعِ

لَكَ وَالسَّكَّةَ وَاسْتَنْزِلْنَاكَ مِنَ الْجَمِّ وَمَسَّكَ الْكَلْبُ

وطلب زول یکنیم کرم ترا کہ بسیار از بخشش ترا بہ
عوضہ اعمۃ الظلک

استاد علم و ادب مولانا محمد رفیع الدین صاحب دہلی

البشر والشجر المشقوق في الحشر الذي حمت به النسيان
الإنسان واثبت الله تعالى الحشر في رعايتكم ختم كروى باو اسبانيا

وَأَعْلَيْتَ دَرَجَتَهُ فِي عِلِّيِّينَ وَوَصَفْتَهُ فِي كِتَابِكَ الْمُبِينِ

فَقُلْتُ وَأَنْتَ صَدَقَ الْقَائِلِينَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً

لِّلْعَالَمِينَ **الْقَوْمُ** قَصَابَةٌ عَلَيْهِ وَعَلَى الْعَادِينَ وَأَصْحَابِ

پڑی حالوں خدا ہیں رحمت نازل کریں جو دہر چیشانی کو کہ رہتا چاند و ہر یاران

که بعد و حکم کردند و این را دیگران را برای سرتخت و آن پیش بر روی سنگان و

انفَعْنَا بِحَبْنِهِ وَمَحَبَّتِهِمْ أَجْمَعِينَ لَكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْدِرٌ
مُسْتَعِينٌ لَكَ بِمَحَبَّتِ مُحَمَّدٍ وَدَوْدَى آلِ هَاشِمٍ وَبِرَحْمَةِ

وَالْإِجَابَةُ جَدِيرٌ وَكَعْدٌ وَأَنَّهُ جَرَى سَبْعُ أَثَدِيَةِ الْكَادِبِ

الذی ركدت فی هذا العصر ریحہ وخبثاۃ ذر القاما

کہ از ایستادہ بہت درین زمانہ ہوا ہی آن دوز مرد بہ چہ افغانی آن ذکر مقامی

منہ سے نکلتا ہے اور اس کے ساتھ ساتھ اس کے دل سے بھی نکلتا ہے۔

مجلس تہذیب و تعلیم کے زیر اہتمام

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible][illegible]

مِنْ ضَالَّتِهِ وَلَا يَسِرُّ ذَلِكَ الشَّرَّاءَ لِيَدَّ لَهُ وَيُلْقِيَهُ فِي الْقَائِلِ نَظْمٌ

از پس خورده او و در دو مسجد نشان این راه را گر راه نونی او و خدای آن نونی کونین این شعر

فَلَوْ كُنْتُ مِثْلَ مَا أَبْكَيْتُ صَبَابَةً لَسَعَدْتُ شَقِيَّتَ النَّفْسِ قَبْلَ الشُّدَّةِ وَلَكِنْ

بدرگ پیش از درگ بران حادگر میگردم در شوق محو که گشت خفا میلام نفس در پیش از موت و لیکن

تَكُنْتُ قَبْلَ هَيْبَةِ الْكِبَاكِهَا أَفْضَلَ الْفَضْلِ لِلتَّقْدِيمِ وَأَحْوَالُهَا كَوْنٌ

گو خط پر پیش از هیبت کبریا که بران پس گفتم بزرگی برای تقدیم و احوال او هم یکده تا شمر

فَعَدَّ الْهَدْيَ لِي أَنْ دَنَيْتُهُ وَلَمْ يَدْرِ الَّذِي تَوَدَّ أَنْ كَالسَّاحَةِ عَنْ حَفْهِ يَظُنُّ

درین کلام بود که آورد و در او در محمل کرد و اهل شام بود و بخیر که نقش کند از درگ خود به یهودش

وَالْحَاجُّ مَارِئًا نَفْسَهُ بِكَفِّهِ فَاخِي لَا تَحْبِرُنِي أَعْمَالُكَ وَالَّذِينَ حَلَّ سَعِيدُهُمْ فِي الْحَيَاةِ

و مثل کسی که برود به درم به یافد به خود بخیر و فایده که میگذرد و حال آنکه شایسته خود شوق از اندک

الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسِبُونَ أَنَّهُمْ يَحْسِنُونَ صَنِيعًا عَلَيَّ أَنْ لَوْ أَنَّ مَعْصِيَ الْفُطْنِ

دنیا و اینها را میپندارند به نیکی که میکنند و لیکن کارها با آنکه بجهتین اگر چه چشم پوشی کند از

لِلْمُعَانِي وَنَضَعُ عَلَى الْعَنَاءِ الْأَكَادِمُ نَضَعُ عَلَى عَمَلِهِمْ عَمَلًا

و خود را بجهت بخیر و درین معنی است و درین معنی است که خاص خود را بخیر و بخیر است و از آنکه بزرگ خود را

مِنْ ضَالَّتِهِ وَلَا يَسِرُّ ذَلِكَ الشَّرَّاءَ لِيَدَّ لَهُ وَيُلْقِيَهُ فِي الْقَائِلِ نَظْمٌ
از پس خورده او و در دو مسجد نشان این راه را گر راه نونی او و خدای آن نونی کونین این شعر
فَلَوْ كُنْتُ مِثْلَ مَا أَبْكَيْتُ صَبَابَةً لَسَعَدْتُ شَقِيَّتَ النَّفْسِ قَبْلَ الشُّدَّةِ وَلَكِنْ
بدرگ پیش از درگ بران حادگر میگردم در شوق محو که گشت خفا میلام نفس در پیش از موت و لیکن
تَكُنْتُ قَبْلَ هَيْبَةِ الْكِبَاكِهَا أَفْضَلَ الْفَضْلِ لِلتَّقْدِيمِ وَأَحْوَالُهَا كَوْنٌ
گو خط پر پیش از هیبت کبریا که بران پس گفتم بزرگی برای تقدیم و احوال او هم یکده تا شمر
فَعَدَّ الْهَدْيَ لِي أَنْ دَنَيْتُهُ وَلَمْ يَدْرِ الَّذِي تَوَدَّ أَنْ كَالسَّاحَةِ عَنْ حَفْهِ يَظُنُّ
درین کلام بود که آورد و در او در محمل کرد و اهل شام بود و بخیر که نقش کند از درگ خود به یهودش
وَالْحَاجُّ مَارِئًا نَفْسَهُ بِكَفِّهِ فَاخِي لَا تَحْبِرُنِي أَعْمَالُكَ وَالَّذِينَ حَلَّ سَعِيدُهُمْ فِي الْحَيَاةِ
و مثل کسی که برود به درم به یافد به خود بخیر و فایده که میگذرد و حال آنکه شایسته خود شوق از اندک
الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسِبُونَ أَنَّهُمْ يَحْسِنُونَ صَنِيعًا عَلَيَّ أَنْ لَوْ أَنَّ مَعْصِيَ الْفُطْنِ
دنیا و اینها را میپندارند به نیکی که میکنند و لیکن کارها با آنکه بجهتین اگر چه چشم پوشی کند از
لِلْمُعَانِي وَنَضَعُ عَلَى الْعَنَاءِ الْأَكَادِمُ نَضَعُ عَلَى عَمَلِهِمْ عَمَلًا
و خود را بجهت بخیر و درین معنی است و درین معنی است که خاص خود را بخیر و بخیر است و از آنکه بزرگ خود را

مِنْ ضَالَّتِهِ وَلَا يَسِرُّ ذَلِكَ الشَّرَّاءَ لِيَدَّ لَهُ وَيُلْقِيَهُ فِي الْقَائِلِ نَظْمٌ
از پس خورده او و در دو مسجد نشان این راه را گر راه نونی او و خدای آن نونی کونین این شعر
فَلَوْ كُنْتُ مِثْلَ مَا أَبْكَيْتُ صَبَابَةً لَسَعَدْتُ شَقِيَّتَ النَّفْسِ قَبْلَ الشُّدَّةِ وَلَكِنْ
بدرگ پیش از درگ بران حادگر میگردم در شوق محو که گشت خفا میلام نفس در پیش از موت و لیکن
تَكُنْتُ قَبْلَ هَيْبَةِ الْكِبَاكِهَا أَفْضَلَ الْفَضْلِ لِلتَّقْدِيمِ وَأَحْوَالُهَا كَوْنٌ
گو خط پر پیش از هیبت کبریا که بران پس گفتم بزرگی برای تقدیم و احوال او هم یکده تا شمر
فَعَدَّ الْهَدْيَ لِي أَنْ دَنَيْتُهُ وَلَمْ يَدْرِ الَّذِي تَوَدَّ أَنْ كَالسَّاحَةِ عَنْ حَفْهِ يَظُنُّ
درین کلام بود که آورد و در او در محمل کرد و اهل شام بود و بخیر که نقش کند از درگ خود به یهودش
وَالْحَاجُّ مَارِئًا نَفْسَهُ بِكَفِّهِ فَاخِي لَا تَحْبِرُنِي أَعْمَالُكَ وَالَّذِينَ حَلَّ سَعِيدُهُمْ فِي الْحَيَاةِ
و مثل کسی که برود به درم به یافد به خود بخیر و فایده که میگذرد و حال آنکه شایسته خود شوق از اندک
الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسِبُونَ أَنَّهُمْ يَحْسِنُونَ صَنِيعًا عَلَيَّ أَنْ لَوْ أَنَّ مَعْصِيَ الْفُطْنِ
دنیا و اینها را میپندارند به نیکی که میکنند و لیکن کارها با آنکه بجهتین اگر چه چشم پوشی کند از
لِلْمُعَانِي وَنَضَعُ عَلَى الْعَنَاءِ الْأَكَادِمُ نَضَعُ عَلَى عَمَلِهِمْ عَمَلًا
و خود را بجهت بخیر و درین معنی است و درین معنی است که خاص خود را بخیر و بخیر است و از آنکه بزرگ خود را

۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

فَمَا كَانَتْ لِأَكْثَرِ الْبَنَاتِ وَمَا انْقَادَ الْعَقْلُ لِلدُّنْيَا فَمَا فِي سَجَرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مَنْ أَشَامَكَ التَّنْبِيْهُ لَا لِقَمَهُ وَنَحَامَهُ التَّذْيِيقُ لَا الْكَادِبُ هُـ

لیکن انہیں کچھ بھی نہیں معلوم تھا کہ ان کے پاس ایک ایسا ہی ایک نسخہ ہے جس سے ان کے دل کی بات سب کو معلوم ہو سکتی ہے۔

وَأَذِ الْأَعْيُنَ عَنْ رِجَالِهِ الَّذِينَ اسْتَمِعُوا مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ وَكَانُوا صِدْقًا

هو في ذلك الامثلة من انتداب لتعليم وهدى الى صراط مستقيم

آن شش برین افتاد که بر تپه یکد. اجابت کرد و بر ایام عشق علم و بیادیت نمود طرف راه راست

شِعْرُ ابْنِ اِيْمَانٍ اَحْمَدَ لَهْوً ۝ وَاَخْلَصَ مِنْهُ لَاعِلٌ وَلَا يَأْتِيهِ اَبَالُهُ

و اما که بر این من اخی استم باینکه بردم خرم خوش نفس و خلاص خشم از ان تشابیهی ملک که در برابر من دفع ایمن نمود

اعتضد فاعتمد فاعصم فاستشدد الى ما رشيد فيها المفزع

ماری میگویم و در هر کس قسطنطنیه از انام کتاب بدو و چون از ارجو میگویند و طلب میکنند از دست من میگیرند و خداوند کند پس همانا باکر

آلَهُ وَلَا اسْتَعَاذَ بِهِ إِلَّا هُوَ ۚ وَلَا تَمْلِكُ لَهُ السُّفُوفُ الْأَعْلَىٰ شَيْئًا وَلَا يَسْتَعِذُّ مِنْهُ عَذَابُهُ ۚ

إِلَيْهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الَّذِي فِي يَدَيْهِ مَصِيرُ الْوَالِدِينَ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

طائفہ اولیٰ و ثانی ہجری میں بطور شہر بنائے گئے۔

تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ نَبِيَّ الْمَقَاتِلِ وَاللَّصْنَءِ أَحَدَ الْحَارِثِ بَهْمَتِهِ قَالِ

فکر کل نمودم و بسوی او رفتم چو نسیم منار نخستین معروف بعضی نایب حکایت کرد عادت پسر عام گفت

مَا أَقْعَدْتُ غَارًا لِأَعْرَابٍ وَكَانَتِي الْمَرْبِيَّةَ عَنِ الْأَنْزَابِ طَوَّحْتُ

برگاه نقشه بر کوهان عزت و دور ساخت مرا فقر از برادر من خوشن و دور از خست مرا

طَرِيقُ الْإِيمَانِ إِلَى اللَّهِ فَافْخَرْنَا بِهِ الْفَاضِلُ الْكَافِي

طَوَّحَ النَّبِيُّ إِلَى صُنْعَاءَ يَمِينٍ فَلَحِمَهَا خَاوِيًا يُوْبِي بَاصِ بَادِيًا

حوادث زمانہ طرف منقاد کہ غیبیہ ترین است پس اعلیٰ شدم از عوالم محال بدو تشریف داد و بیکدیگر حاضر بودند و گفتند

اے کبریا! عفو و رحمت تو را در این عالم چه قدر نیاز داریم!

لَا أَمْلِكُ بُلْغَةَ وَلَا أَجِدُنِي جَرَّابِي مَضْغَةً فَطْفِقَتْ لَجُورَ طَرَفَاتِهَا

ماکب بنوادم چیز اگر رسانند بجهتدخی مایتم در توشه وان خود پاره گوشت پس شمع زردم که قطع بکروم آبها اورا

مِنْهُ الْهَائِمُ وَاجْعَلْ فِي حَوَائِجِكُمْ لَنَا الْكَاسِمُ وَأَرْوِدُنِي سِلَاحِي

ند. سینه حق و یک شتم. در میان آن بطن همچون گشتن تشنه گدا لب لب میزد. در چاکهای افکار خرد

وہی ہے جو کہ ہم نے پہلے ہی میں دیکھا ہے۔

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لَكَ شَاكِرِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وہابیوں کی طرف سے مذکورہ بالا تمام باتوں کی تردید کی گئی ہے۔

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

[illegible]

[illegible]

سَيَرَّتْكَ وَتَوَارَىٰ عَنْ قُرْبَاءِ وَأَنْتَ بِمَرَأَىٰ قَيْدِكَ فَتَسْتَعِظِي مِنْ مَرْبُوكِ

از خود و پنهان مژدگی از ناز و دود طالع که هر گاهی هستی گریه خیز تر از آنجانبان ای می و میوه نیمی در دانه غلام محمد

وَوَضَعْنِي خَافِيَةً عَلَى مَلِيكَاتٍ تَنْظُرْنَ سَنَفَعُكَ حَالُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

أَوْ يَبْقَاكَ مَا لَكَ حِينَ يُوَفِّقُكَ أَعْمَالُكَ أَوْ يُغْنِي عَنْكَ دَمْعُكَ إِذْ لَكَ

یا غلام من و الا تو رفتی که دل کشته علیهای تو ایام و در از تو بپای تو و

فلما تكلموا بكلاما معسرا يعني ايتنا سيرا
 ہے تو یا شفقت خواہد کرد بر تو فب جلا تو روزی که جمع خواہد کرد زبای حسرت و چراغی کیست

حُجَّةُ أَهْلِ دِيَارِكَ وَنَحَلْتُكَ مَعَهُ دِيَارِكَ وَفَلَّتْ شِبَابَةُ أَهْلِ دِيَارِكَ

قد عنت نفسك في هذا العناء يا أحمق مبعادك فما أعداك

چرا باز نیاوردی بخش خود را پس آن که در کتب مختلف است و مدد تو پس است داد تو

بِالشَّيْءِ نَذَارَكَ فَاِعْذَارَكَ وَنِيَّ اَهْلِيْ مَعِيْلِكَ مَا يَمْلِكُ لِيْ
تَرْمِيْدِيْ قِيْسٍ مِّتْ عَذْرُوْنِيْ وَهَر كُوْر خَاكِ اَسْتَبْرِيْ حُرِيْتِ كَهْدَانُو وَبِكُوْر

مَصِيرُكَ مِنْ خَيْرِ أَسْطَانَا يُقْضَى لَدُنْ قِنَاعِ عَرْشِ مُحَمَّدٍ

بازیت و بہت ہوشیاری و درست لہجہ اور لہجہ دار زبان میں لکھا ہوا ہے۔

پس شاعر و پسترمیوی روشنی بنمود بر آنکه خدا بی خود ماند که بر کشتی دخی بر سیند برای حق میسر شد

وَأَذْكُرُ الْمَوْتَ فَمَا سَبَيْتُ وَأَمْكَيْتُ لَوْ أَسَيْتُ فَمَا سَبَيْتُ

فَلَسَا تُوعَايَهُ عَلَىٰ ذِكْرِ نِعْمِهِ وَلِتُنَاقِصُوا فِئْرَانِ عَلَيْهِ عَلَىٰ رُتُوبِهِ وَتُرْغَبَ

برای او داده میبینی بر ذکر و علم که نگهبان درسی از زانوی خدایا میباشی کوشش که عین بدی کنی بر جنتش که بهی و او احوال میگو

[illegible]

۱۔ اوسط درجہ کی تعلیم حاصل کرنے والے طلبہ کی تعداد ۱۰۰۰ سے زائد ہوگی۔
 ۲۔ اوسط درجہ کی تعلیم حاصل کرنے والے طلبہ کی تعداد ۱۰۰۰ سے زائد ہوگی۔
 ۳۔ اوسط درجہ کی تعلیم حاصل کرنے والے طلبہ کی تعداد ۱۰۰۰ سے زائد ہوگی۔
 ۴۔ اوسط درجہ کی تعلیم حاصل کرنے والے طلبہ کی تعداد ۱۰۰۰ سے زائد ہوگی۔
 ۵۔ اوسط درجہ کی تعلیم حاصل کرنے والے طلبہ کی تعداد ۱۰۰۰ سے زائد ہوگی۔
 ۶۔ اوسط درجہ کی تعلیم حاصل کرنے والے طلبہ کی تعداد ۱۰۰۰ سے زائد ہوگی۔
 ۷۔ اوسط درجہ کی تعلیم حاصل کرنے والے طلبہ کی تعداد ۱۰۰۰ سے زائد ہوگی۔
 ۸۔ اوسط درجہ کی تعلیم حاصل کرنے والے طلبہ کی تعداد ۱۰۰۰ سے زائد ہوگی۔
 ۹۔ اوسط درجہ کی تعلیم حاصل کرنے والے طلبہ کی تعداد ۱۰۰۰ سے زائد ہوگی۔
 ۱۰۔ اوسط درجہ کی تعلیم حاصل کرنے والے طلبہ کی تعداد ۱۰۰۰ سے زائد ہوگی۔

۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷
 ۴۸۸
 ۴۸۹
 ۴۹۰
 ۴۹۱
 ۴۹۲
 ۴۹۳
 ۴۹۴

~~12~~[illegible]

وَلَيْسَ بِمُنْتَهَى لِكُلِّ شَيْءٍ فَالْإِسْمُ بِهَذَا مُوَالَاةٌ وَفَاتَّبَعَتْهُ مُوَالَاةٌ

و بر میگردد این کسی را که پس از ویرت معلوم شود منزل او گفت عادت بهر هام

وَقَفَّيْتُ عَنْ رَأْسِ حَيْثُ لَا يَرَانِي حَتَّى أَتَى إِلَيَّ مَغَارِطُهَا فَالْتَسَابَ فِيهَا لَحْلَاقِي

ایس دفعہ میں باہمی اور بطوریکہ منیدیدہرا تاکہ رسیدہ خط و طرف خارے جس میں اصل شدہ ان خارے

غَارِيَّةً فَأَمْلَلَتْهُ رَبُّهَا خَلْعًا نَقِيًّا وَغَسَلَ رُجُلَيْهِ ثُمَّ حَبَّطَ عَلَيْهِ رُوحًا

سرکارِ مہتممِ تعلیم و کمالیہ
پس مہلتِ آدم اور بقدرِ امکانِ شیعہ تعلیم و خرد از با پشتِ برود و با خرد از این کمالیہ داخل شدیم و بدین سبب از خود

عَدَايَاتِهِ عَلَى خَيْرِ مَعِينٍ وَجَدُ مَحِينٍ وَقَبْلَ ذَلِكَ مَا خَيْرٌ مِّنْهُ

مقابلہ ہری شاگرد بر زمان بھید و بر خالا بران و مقابل آن مرد و دم مراب پس کہتم

أَلَا بِأَنَّكَ لَكِنَّا لَعَنُوكُمْ وَهَذَا نَحْنُ قَوْمُ الْقَيْظِ وَكَادَ يَمْلِكُ

[illegible]

الغُظُّ وَلَمْ يَزَلْ يَجْعَلُ فِي حُجَّتِي خُفَّتْ لِي يَسْطُو عَلَى فَلَمَّا أَكْبَحْتُ نَارِي

غضب و عجز بود که بنزد دیوبندی می آنگاه رسید مازنی که حمله کند بر من پس برگاه فرو نشست

وَنَوَارِي وَارْتَشَدَ نَظْرُكَ لَيْسَتْ خُصْمَةٌ لِبَعِي الْخُصْمَةُ وَأَنْشِدْ

و پوسید و خورشد گویا آتش را عذاب
 و پوشید می کشیدم نقش را بر رخسار چرخه از کزانی زلف او در آنجیم دام خود

وكل شخصه وصلى على الجولاء أربع القسص به والغنيصة

بی بی شعیبہؓ وصحبا کسے جن کو ۱۲ ربیع الثانی میں پیدا ہوا تھا۔

وَالْحَافِظَ الْذَّكَرَ وَابْنَهُ لَطِيفَ خَدَائِعِ الْكَوْنِ عِصْمَةَ الْإِنْفِ

و ابجالی الدھر سی وجہ پلطف جیہاں میں ایک سیب کا بیج ہے
و مضطرب و رازنا تا آنکہ داخل شدم چاکر گئے جلا کر سی خود بر شیر مکن شہر کہ درخت ہم چوبہ

صدقة ولا تصدق منہ فربما ولا شربة علی مؤد

ما اهل عرفه و له صحبت است بر یاران و سرایه سیاحان
نظم گردن او را دمی چند برای من از او گرفت شانه دنیا و دیده است را در چشمه

وَلَمْ يَكُنْ مِنْهُمْ مَنْ يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ

بدین سرخی نفس خردید و توان نصف دل را بری جا کرد
که حرکت آوردم و انفس بسیار طبع و اگر انفس کند زمانه در حکم خود

لہجہ اور دبسم مراکس بسیار مع

[illegible]

و در این کتاب که به نام «تذکره» است، از زندگی و آثار بسیاری از نویسندگان و شاعران ایرانی یاد شده است.

میں نے اپنے دوستوں سے کہا کہ میں نے ایک نیا خیال کیا ہے۔

حکیمه اهل ملک حکم اهل النقیصه امر قال لی ذن وکل وارشفت
 در حکم خود بر اینها حکم کردند (از اهل النقیصه) را بیس گفت مرا و اعطای ذن و کل و ارشفت
 فم و قل فالتفت لیلته وقلت اعزمت عليك من نیته وکل
 پس اگرستم بسوی شما گردو گفتم اورا شتم بیوم برو بکلیله نیت و ذن و ارشفت
 لغیر من قال لی هذا البغیة السریة من سراج العربی وناجی الخلد
 بر این نیز می فرمود که این ظاهر کشتن من این است و وزیر ساکن سرجت چراغ نور است و ناخ و ارباب
 من حیث نیت فصبیت ارجب مما اریب المقادیر الشانیة من
 از جای که آمد و بودم و تمام کردم شگفتی را از آنچه کردم مقادیر دوم مقادیر
 حکم الحارثی هار قال کلفت مذمیطی علی القمار ویطعنی العمار
 حکایت کند حارث سپه سالار گفت مدحی را از دست کسی که در شتران می بازی و از او می خردند سواران
 اغش معار الاکدب وافضو لی وریکاب الطلب لا علق منه ویا کون لی
 و اینهم در پای غلام ادب و اینهم حرف آن شتران طلب را بقیه و نیزه از آن که می خردند سواران
 بین کاه و قرنه عند الاو وکنت لفرط الهی باقنباسه واطعمه
 در میان من و در آن وقت تشنگی سخت و بر دوام از زوایات و در میان و در پیش من
 لیکاسه اناجی کل من کل وقل واستسقی الوبل واطل واطل
 از لباس غلام و بهانه می کردم بر این که از زنگ می خورم و آب می خورم و از این که از این
 لعل فلما طالت محلوان وقد بکرتی فخرن وسبرت کل وکان وخبرت
 در اصل پس بر کار خود را در آن محلی و در آن زمان و در آن زمان که در آن زمان و در آن زمان
 ما شان وکان اقیبت یا ابناک السریة من سراج العربی وناجی الخلد
 بر این نیز می فرمود که این ظاهر کشتن من این است و وزیر ساکن سرجت چراغ نور است و ناخ و ارباب
 و یخطی سالی که کشتیاب فیدکمی تارة انه من آل ساسان و یخطی
 و یک خطی در راههای طلب ساسان پس می فرمود که با می فرمود که با می فرمود که با می فرمود که با

در حکم خود بر اینها حکم کردند (از اهل النقیصه) را بیس گفت مرا و اعطای ذن و کل و ارشفت
 فم و قل فالتفت لیلته وقلت اعزمت عليك من نیته وکل
 پس اگرستم بسوی شما گردو گفتم اورا شتم بیوم برو بکلیله نیت و ذن و ارشفت
 لغیر من قال لی هذا البغیة السریة من سراج العربی وناجی الخلد
 بر این نیز می فرمود که این ظاهر کشتن من این است و وزیر ساکن سرجت چراغ نور است و ناخ و ارباب
 من حیث نیت فصبیت ارجب مما اریب المقادیر الشانیة من
 از جای که آمد و بودم و تمام کردم شگفتی را از آنچه کردم مقادیر دوم مقادیر
 حکم الحارثی هار قال کلفت مذمیطی علی القمار ویطعنی العمار
 حکایت کند حارث سپه سالار گفت مدحی را از دست کسی که در شتران می بازی و از او می خردند سواران
 اغش معار الاکدب وافضو لی وریکاب الطلب لا علق منه ویا کون لی
 و اینهم در پای غلام ادب و اینهم حرف آن شتران طلب را بقیه و نیزه از آن که می خردند سواران
 بین کاه و قرنه عند الاو وکنت لفرط الهی باقنباسه واطعمه
 در میان من و در آن وقت تشنگی سخت و بر دوام از زوایات و در میان و در پیش من
 لیکاسه اناجی کل من کل وقل واستسقی الوبل واطل واطل
 از لباس غلام و بهانه می کردم بر این که از زنگ می خورم و آب می خورم و از این که از این
 لعل فلما طالت محلوان وقد بکرتی فخرن وسبرت کل وکان وخبرت
 در اصل پس بر کار خود را در آن محلی و در آن زمان و در آن زمان که در آن زمان و در آن زمان
 ما شان وکان اقیبت یا ابناک السریة من سراج العربی وناجی الخلد
 بر این نیز می فرمود که این ظاهر کشتن من این است و وزیر ساکن سرجت چراغ نور است و ناخ و ارباب
 و یخطی سالی که کشتیاب فیدکمی تارة انه من آل ساسان و یخطی
 و یک خطی در راههای طلب ساسان پس می فرمود که با می فرمود که با می فرمود که با می فرمود که با

[illegible]

تفقد للرحلة عرا عن مدي ووطن بفتاد القلب ازمينه نظم فناداني

بس نركه راى كوچون خوى راوه خود و كوچيد بايكديگه شيد دل را بهار كه محبت خود برين نكست بود را

من كفتي بعد بعد بهو كه شافني من ساقى لوصاله عو كاه لي مذكند

نفسيله و كاه و خلال حاز مثل خلايه واستقر عن جبال اعرف له

عزما ولا يجد عنه مينا فلما ابت من عزمي ال منبش عتي حضرت

دار كنوا التي هي متدى المتادين وملقى القاطنين منهم والسفر بين

فدخل ذ و حبه و هبه و تفهيم على الجلال من جلال الخوايا الكاثير

احد يدي ما في طبايه و واجب احاصدين فضل خطايه فقال

فقال هل عرفت فالحقه على ابيهم استلحه فقال لهم من نظر كما تما

قسم عن اولي غنصدا كين او كاج و انه ابد عن التشبيه و هو

فقال له يا لحي و اصبعة و لا ب استمعت با هذا انا و بخت خيرون

فقال له يا لحي و اصبعة و لا ب استمعت با هذا انا و بخت خيرون

فقال له يا لحي و اصبعة و لا ب استمعت با هذا انا و بخت خيرون

فقال له يا لحي و اصبعة و لا ب استمعت با هذا انا و بخت خيرون

فقال له يا لحي و اصبعة و لا ب استمعت با هذا انا و بخت خيرون

فقال له يا لحي و اصبعة و لا ب استمعت با هذا انا و بخت خيرون

تفقد للرحلة عرا عن مدي ووطن بفتاد القلب ازمينه نظم فناداني

بس نركه راى كوچون خوى راوه خود و كوچيد بايكديگه شيد دل را بهار كه محبت خود برين نكست بود را

من كفتي بعد بعد بهو كه شافني من ساقى لوصاله عو كاه لي مذكند

نفسيله و كاه و خلال حاز مثل خلايه واستقر عن جبال اعرف له

عزما ولا يجد عنه مينا فلما ابت من عزمي ال منبش عتي حضرت

دار كنوا التي هي متدى المتادين وملقى القاطنين منهم والسفر بين

فدخل ذ و حبه و هبه و تفهيم على الجلال من جلال الخوايا الكاثير

احد يدي ما في طبايه و واجب احاصدين فضل خطايه فقال

فقال هل عرفت فالحقه على ابيهم استلحه فقال لهم من نظر كما تما

قسم عن اولي غنصدا كين او كاج و انه ابد عن التشبيه و هو

فقال له يا لحي و اصبعة و لا ب استمعت با هذا انا و بخت خيرون

فقال له يا لحي و اصبعة و لا ب استمعت با هذا انا و بخت خيرون

فقال له يا لحي و اصبعة و لا ب استمعت با هذا انا و بخت خيرون

فقال له يا لحي و اصبعة و لا ب استمعت با هذا انا و بخت خيرون

فقال له يا لحي و اصبعة و لا ب استمعت با هذا انا و بخت خيرون

فقال له يا لحي و اصبعة و لا ب استمعت با هذا انا و بخت خيرون

فقال له يا لحي و اصبعة و لا ب استمعت با هذا انا و بخت خيرون

100

[illegible]

عِشْرَتَهُ وَجَمَلُوا قِسْرَتَهُ قَالَ الزَّارُوقِيُّ فَلَمَّا رَأَيْتُ نَهْبَ جَدِّهِ وَهُوَ نَالِقٌ

حکومتی که منتهی النظر فی نفسیه و سیرت الطریق و عیسای فاداهو
چونکه او را جانی نکرده نظر را در شناختن او و سد دوم چشم را در روحی او نهاده اند

شیخنا الشرفی وقد اقر له الذی فیها نفسی عودہ
 شیخ سہریت و ہر اندر روشن شد و خبر کرد کہ ایک جو کہ ہم نفس خود را با دانا
 و ابتدئت اسئلہ بید و قلت لہ ما الذی حال صفتک ختم

و زودی کردم رسیدن دست او را و کفتم او را چیت که سیر کرد صفت ترا

جَهْلٌ مَعْرِفَتِكَ وَ اِي شَيْ شَيْبَ الْحَنَكِ حَيَّ اَنْكَرْتُ حَلِيَّتَكَ كُنْشَ

نمودان تمام مشتاقان ترا و چه چیز پر نمود دین زنا تا آنکه نشانم
 اقول نظیر قعر الشواغب شیب و والد کهر الناس قلب کسان

یوم الشفیع فی غد یغلب فلا تقی یوم یضیع من بقیة فی قلب

روزی با ستم پس در فردا چو رسد در پیش غلامان کن در پیشانی از خیزش نامزد گران ایام

و اَصْبِرْ اِذَا هُوَ ضَعِفَ ۚ اِنَّكَ الْخَطِيبُ الْمُنْتَخَبُ ۗ فَاِذَا كُنْتَ اِلَى الْقَيْدِ عَاثِلًا فَاصْبِرْ ۚ

وَمِنْكُمْ مَنْ يَتْلُو آيَاتِ اللَّهِ نَزْلًا مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ مَعَهُ يُخَوِّفُ فَوْقَهُ وَيَكْذِبُ حَتَّى يَأْتِيَ الْبَأْسَ فَيَعْلَمَ وَهُوَ يُعْلَمُ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا مُبِينًا

الثالث في بيان كيفية العمل في هذه المسألة

سوم شهر ربیع الثانی ۱۱۵۵ هـ

کفر و کفریت سال و اثناس موزان جہانما دروغ سخن بد و کفر و کفریت ہیس دربان و کفریت

[illegible]

Journal of Management Inquiry 16(4)

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

فَوَالَّذِي اسْتَخْرَجْنِي مِنْ بَيْتِي لَأَقْدِمَنَّكَ عَلَى الْعَرْشِ وَقُلْ مَوْلَايَ أَتَوَدَّعُونَ عِزِّيَ إِذْ أَنَا بَاطِلٌ ذَلِيلٌ مُخْلَقٌ قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ عَنِ النَّفْسِ الْوَارِثَةِ الَّتِي تَهْوِي إِلَى الْهَوَىٰ أَفَبِمَا تَدْعُونَ تُنْفَرُونَ ۚ

الحَارِثُ بْنُ هَاشِمٍ وَأَبُو يَسْفَرٍ وَلَوْ بَنَى السِّنْبَاطَ فَقَرَّ فَأَنْتَ لَهُ

صدت بن جام   بس عمر کردم سبب فراخ تنهیدی او و من یک دم طرف برآوردن کلاهش می شوی چرا که در

ویندرا و کفتم اورا براسی انگشتی اگرستانش کنی تو واسطی میں آن ماسی است جو باہر مشرقی اور مغربی

و الحال من غیر احوال العظمی که مرید اصغر یافت صغیر است جواب فایده است
 به وقت آن که از آن مرید می پویند
 چه بزرگست میاند در حدی که در دست یکدیگر می کشند قطع کن و در او می کشند

سَفَرُهُمَا لَمْ يَسْمَعْهُ وَشَرُّهُ قَبْلَ ذَٰلِكَ سِرُّ الْغَنَى كَسْرُهُ وَقَارُكَ نَجْرٌ

المسلمين خطرنا، وجيت ال الانا عنكم، كما نأمن القلوب في قراهم، و

لو خشنه از میوه در دست داشته طرف علی ای
 کویا کاردار عابدی است که در گوشه ای از دیوار
 میز حوته صدای جوان تافت و توانست عرفت که با خدایان و نظریه

لیکچر کیمز کے لئے لایا گیا ہے اور جو بلال نے یا منیف شد قرائی کہہ کر غرض سے خلاصہ میں درج کیا

[illegible]

خسرو و جیش و هر منته که بود بدلت از تنه بدلتا و مستحیط
اندر لونه و بسیار غم که در لونه و بسیار دانه که در دانه و بسیار خندانک

يُطْلَقُ جَمْعًا فَلَا تَشْرُفْهُ هُوَ كَمَا أَسَدٌ أَسْلَمْنَا طَائِفَةً مِنْهُ وَاقْدَحْهُ

صَفِيفَتِ مَسْرُكٍ يَخُوحِي مَوْلَى اِبْدَعْتُهُ فِطْرًا ۝ لَوْ كَرِهَ اللَّهُ لَفُلَّتْ كِلْتَا

تمام و مسير شد تا مال او و قسم خدا را بخوريد که در روز اخير من اينجا را که خود تو جمع بر اينه ميکنم که بزرگي

این کتاب در سال ۱۳۰۲ خورشیدی در تهران چاپ شد و در سال ۱۳۰۳ خورشیدی در تبریز چاپ شد.

[illegible]

۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

جنتی که در آن سبط است بعد از آنکه و قال انجر حرام و عد و سحر خال
و در آن قدر است و در آن سبط است و در آن سبط است و در آن سبط است

اِذَا رَعِدَ فَبَدَأَ الذِّيقَارَ ۚ وَقُلْتُ خُذْهُ يَا سُوْفِي ۖ عَلَيَّ
وَتَيْكُوْمُ ۖ بَرَأءُ اَتَمِّ دِيْنَارٍ رُبُّوْكَ اَدَّ وَكُنْهُمُ

وَقَالَ بَارِكْ اللَّهُمُّ فِيهِ ثُمَّ لَمْ يَلْمِ الْبَنَاءَ بَعْدَ مَا
 وَضَعَهُ فِيهِ وَكَفَتْ بَرَكَتُهَا خَدَايَا بَنِي إِسْرَافِيلَ
 وَكَفَتْ بَرَكَتُهَا خَدَايَا بَنِي إِسْرَافِيلَ

[illegible]

فجرت له دینا را خا وفت کل ثقیان المده موصه
 پس حد اکرم برای دیناری دیگر گفت: آهست تراشیدی و بنده شدی و این
 خاندن را تحاک و شد علما فطمه اله من خا و ما دق اصغر

پس خواند که در کبر و گرد و دستان خود باز روی
 ذی جبین کا لکشاف * پیدا بوضع فیه بعین الحق * زینت و مشرف و لو

وَجَاءَ عِنْدَ دِي الْحَقَّاقِ يَدْعُوًا زَيْكَابَ سَيْفُ الْإِلَاقِ

و محبت از نزد صاحب الحقیقت ایام اولیا میرواند طرف اعتبار
 عین ساری و کلمات مظلمه من سبق به و لا اشهاد باطل و مرطک
 و شریعت و دود و ظاهر نمی شد گناه از کنگور و درش و نشین و یخ از مهلا

ولا شك المصطفى ^{صلى الله عليه وآله} مثل العاقب ^{صلى الله عليه وآله} ولا استعبدون ^{صلى الله عليه وآله} حسرت را شوق
وگرنگردی قرض خواهی دیدک قرضدار را ^{صلى الله عليه وآله} و کسی ناپا نخواسته از حامد تیرانوار

وَشَرَّ مَا فِيهِ مِنَ الْآيَاتِ أَنَّهُ لَمْ يُسَخِّرْ عَنْكَ فِي الْخَلْقِ

۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

اَلَا اِذَا قُرِئَ الرَّسَالُ مِنْ حَالِهِمْ قَدْ فَتِنَهُمْ مِنْ حَالِهِمْ يَوْمَئِذٍ اَنَا جَاهُ مَجْهُوْلِي
اَلْوَاخِيقُ قَالَ لَقَدْ اَتَى الصَّادِقُ عَلِيًّا رَأَى فِي وَصْلِكَ لِي ضَاقَ لِي فَضْلُكَ
اَلَمْ اَكُنْ بِرَبِّكَ وَبِكَ قَالَ لَسْتُ بِرَبِّكَ فَفَتِنَهُ بِالْاِيْمَانِ النَّاسُ فِي مَقَلَتِ

عَنْهُمَا بِالْاِيْمَانِ فَافْتَنَاهُ فِي قِيَمِهِ وَفِي بَيِّنَاتِهِ وَانْكَشَاهُ بِمَعْدَاهُ وَبِكَلِّ
النَّادِي وَنَدَاهُ قَالَ لِحَارِثُ بْنُ هَامِرٍ فَلَمَّا جَاءَنِي لَيْلِي بِأَنَّهُ لَمْ يَكُنْ وَأَنَّهُ
لَيْكِي فَاسْتَعْدَدْتُ وَقُلْتُ لَهُ قَدْ عَرَفْتُ بِشَيْئِكَ فَاسْتَيْقَمَ فِي شَيْئِكَ
فَقَالَ لَكُنْتُ بَيْنَ هَمَامٍ وَفَحِيصٍ كَلَامٍ وَحِيثُ بَيْنَ كَرَامٍ وَفَلَاحٍ
فَكَيْفَ حَالُكَ الْخَوَالِدُ قَالَ تَقَلُّبُ الْحَالِ كَيْفَ بَيْنَ رَحَاءٍ وَاقْتِلَابٍ
مِنْ كَرَمٍ فَاسْتَسْنَى لِي الَّذِي كَانَ يَجْلُ لَمَسْتُ جِدِّي لِي نَظْمُ لَمَسْتُ

مَنْ لَمْ يَكُنْ بِرَبِّكَ وَبِكَ قَالَ لَسْتُ بِرَبِّكَ فَفَتِنَهُ بِالْاِيْمَانِ النَّاسُ فِي مَقَلَتِ
عَنْهُمَا بِالْاِيْمَانِ فَافْتَنَاهُ فِي قِيَمِهِ وَفِي بَيِّنَاتِهِ وَانْكَشَاهُ بِمَعْدَاهُ وَبِكَلِّ
النَّادِي وَنَدَاهُ قَالَ لِحَارِثُ بْنُ هَامِرٍ فَلَمَّا جَاءَنِي لَيْلِي بِأَنَّهُ لَمْ يَكُنْ وَأَنَّهُ
لَيْكِي فَاسْتَعْدَدْتُ وَقُلْتُ لَهُ قَدْ عَرَفْتُ بِشَيْئِكَ فَاسْتَيْقَمَ فِي شَيْئِكَ
فَقَالَ لَكُنْتُ بَيْنَ هَمَامٍ وَفَحِيصٍ كَلَامٍ وَحِيثُ بَيْنَ كَرَامٍ وَفَلَاحٍ
فَكَيْفَ حَالُكَ الْخَوَالِدُ قَالَ تَقَلُّبُ الْحَالِ كَيْفَ بَيْنَ رَحَاءٍ وَاقْتِلَابٍ
مِنْ كَرَمٍ فَاسْتَسْنَى لِي الَّذِي كَانَ يَجْلُ لَمَسْتُ جِدِّي لِي نَظْمُ لَمَسْتُ

اَلَا اِذَا قُرِئَ الرَّسَالُ

مَنْ لَمْ يَكُنْ بِرَبِّكَ وَبِكَ قَالَ لَسْتُ بِرَبِّكَ فَفَتِنَهُ بِالْاِيْمَانِ النَّاسُ فِي مَقَلَتِ
عَنْهُمَا بِالْاِيْمَانِ فَافْتَنَاهُ فِي قِيَمِهِ وَفِي بَيِّنَاتِهِ وَانْكَشَاهُ بِمَعْدَاهُ وَبِكَلِّ
النَّادِي وَنَدَاهُ قَالَ لِحَارِثُ بْنُ هَامِرٍ فَلَمَّا جَاءَنِي لَيْلِي بِأَنَّهُ لَمْ يَكُنْ وَأَنَّهُ
لَيْكِي فَاسْتَعْدَدْتُ وَقُلْتُ لَهُ قَدْ عَرَفْتُ بِشَيْئِكَ فَاسْتَيْقَمَ فِي شَيْئِكَ
فَقَالَ لَكُنْتُ بَيْنَ هَمَامٍ وَفَحِيصٍ كَلَامٍ وَحِيثُ بَيْنَ كَرَامٍ وَفَلَاحٍ
فَكَيْفَ حَالُكَ الْخَوَالِدُ قَالَ تَقَلُّبُ الْحَالِ كَيْفَ بَيْنَ رَحَاءٍ وَاقْتِلَابٍ
مِنْ كَرَمٍ فَاسْتَسْنَى لِي الَّذِي كَانَ يَجْلُ لَمَسْتُ جِدِّي لِي نَظْمُ لَمَسْتُ

مَنْ لَمْ يَكُنْ بِرَبِّكَ وَبِكَ قَالَ لَسْتُ بِرَبِّكَ فَفَتِنَهُ بِالْاِيْمَانِ النَّاسُ فِي مَقَلَتِ
عَنْهُمَا بِالْاِيْمَانِ فَافْتَنَاهُ فِي قِيَمِهِ وَفِي بَيِّنَاتِهِ وَانْكَشَاهُ بِمَعْدَاهُ وَبِكَلِّ
النَّادِي وَنَدَاهُ قَالَ لِحَارِثُ بْنُ هَامِرٍ فَلَمَّا جَاءَنِي لَيْلِي بِأَنَّهُ لَمْ يَكُنْ وَأَنَّهُ
لَيْكِي فَاسْتَعْدَدْتُ وَقُلْتُ لَهُ قَدْ عَرَفْتُ بِشَيْئِكَ فَاسْتَيْقَمَ فِي شَيْئِكَ
فَقَالَ لَكُنْتُ بَيْنَ هَمَامٍ وَفَحِيصٍ كَلَامٍ وَحِيثُ بَيْنَ كَرَامٍ وَفَلَاحٍ
فَكَيْفَ حَالُكَ الْخَوَالِدُ قَالَ تَقَلُّبُ الْحَالِ كَيْفَ بَيْنَ رَحَاءٍ وَاقْتِلَابٍ
مِنْ كَرَمٍ فَاسْتَسْنَى لِي الَّذِي كَانَ يَجْلُ لَمَسْتُ جِدِّي لِي نَظْمُ لَمَسْتُ

[illegible]

يُؤَلِّسُهُمْ فِي أَوَّلِ نَفْسٍ مِّنْهُمْ سَيِّدًا مَّعَ جُنُودِكَ يُفَالِقُ عَلَيْهِ

وَلَا جُنْدَ لَهُمْ وَلَا خِزْيَ عَلَيْهِمْ أَلَمْ يَكُنْ لَهُمُ الْيَوْمَ لِلْأَوَّلِ عَلَاقَةٌ وَلَقَدْ يَكُونُ لَكُمُ الْيَوْمَ الْآخِرُ أَثَقَالٌ كَثِيرَةٌ يَوْمَ تَمُوتُ السُّيُوفُ جَمْعًا وَثَمُوتُهُمْ كَبِيرٌ

اگر چه بسیار است که درین خواب حکم حجت را با کسی که کند برین و در وقتیکه رفیق را در چپه بگذاشتند و

وفاقی حکام و نووری چیمہ و انجمن علمی سہیلی و ایف اے سہیلی

دفعہ سیدم تمیزبا کہ جنرل اور آب گرم روز کی جسم جوبان دا بر بادر

دفعہ نکیتن با دی نئی تھا اکبر

میکانی بالعیشر واستیقل الجبل للذین واعصوا وصلة الجلیل وانزل سبیل

مِنْزِلَةُ امِيَّتٍ وَاَحِلَّ اَلْيَسِيَّ حَمْلَ رِيَّاسِيَّ وَاَمْنُ مَعَارِفِي عَوَارِفِي وَاَوْدَافِي
مِرْتَدُو كَلِمَتِي خُودِ مِرْتَدُو دُرِي كَلِمَتِي سَلَوَتُو دُرِي سَلَوَتُو دُرِي سَلَوَتُو دُرِي سَلَوَتُو دُرِي

مُخَافَتِي مَخَافَتِي وَالْبَيْنُ مَقَالُ الْفَقَالِ وَأَدِيمُ كَسَالِي عَنِ السَّالِي وَأَرْضِي مَرَّةً

أَلَوْ قَالُوا لَمَنَّا مَا أَقَامَ مِنْ الْجَزَاءِ أَفَلَا يَأْتِيهِمْ أَجْرٌ وَلَا أَنْتُمْ

وَقَدْ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ وَإِنْ كُنْ مِنْ عَدُوِّ الْغَافِلِينَ
فَلْيَرْجِعْ إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ الْمَلِكِ
الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

[illegible]

دینا کس کی اپنی بین ۵۵۰ پیسے کی جو کہ ایک لاکھ روپے کی قیمت کے ساتھ دینا کے لئے پیش کیا گیا۔ لیکن میں نے یہ کہانیاں غریبوں کے لئے خود کو دینا کے لئے نہیں دیا۔

ولا اظننا من ان افئنا ولا اواجي من احي لا واجي ولا امانى من
 وحت من احي لا واجي من احي لا واجي ولا امانى من

اُمّی و کاتبانِ عرب و عجمی و ادا داری من کل مقدار و کلا
 اسیکرا و داک غلام کیسے حد و سنجاست را و داری کل کے را گزشت مرتبہ را و

[illegible]

وہی ہے جو کہ ہم نے پہلے ہی میں دیکھا تھا۔

۲۶/۱۰/۱۳۹۲

ذَٰلِكَ نَظَمَ جَبْرِيتُ بْنُ عَلِيٍّ وَذِي الْمَجَرَاءِ مِنْ مَنِيَّةٍ عَلَى أَمْرِهِ وَكَلَّمَ بِاللَّحْلِ

اجرایه می کشید پس من دلی را غفلت می کشیدم که نباید خانه را در زمانه دین و دینی بجز خدا داد

کالری عمل و فناء الجلی و الجسده و کولما احسن و ستر اوری و حسن
 یماہ و انصاف اور و کلام کر و اور احال کد و ترن ملن سیکد

يَوْمَهُ احْسِرْنَ امِيَّةٌ وَكُلُّ مَنْ يَطْلُبُ عِنْدِي جَنِيٌّ فَمَا لَهُ اِلَّا اُخِجَ غَرَسُهُ

هردو در ترست ادب و در دوا و هر یک یک طایفه میکنند نزد من میبودا این نیست برادر مکر میوه خست ادب

لا استغفر الغيب ولا استغفر المعقون في حبه واسبب الماء

لَنْ لَا يُوجِبُ الْحَقُّ عَلَى نَفْسِهِ وَرُبَّ مَذَابٍ أَلْهَوَا كُنِيَ أَصْدَقُ الْوَلَدِ

[illegible]

علی البیہ * و ما در یمن بجای او بنی اہی عیسیٰ الدین بن جحیسہ
 یمن کرد و در است خن انانی حاکم بنی اہی او یکم قرض خواہد و در ان از من فرماہ

فَأَخْرَجَ مِنْ أَصْغَرِ الْفُلِّ يَهُوهَ كَالْمَكْحُورِ فِي رُؤْسِهِ وَالْبَيْتَ

یہ کلمہ کسی اور بھی وجہ سے انتہائی اہم ہے۔ یہ دہار اور امانہ کیلئے بہادر و شجاع و بہرہ مند

ببین ای وصیہ لبسہ علیاس من میں عجب عن سیدہ خاتونہ زوجہ العزیز
 ہمسار آبریں ملاقات و صحبت پس کیسا احوال کو دیندہ آوارہ انسان و طبع واریت از کیسہ

بَرِّىْ اِنَّكَ مُخْتَارٌ اِلٰى قَلْبِهِ وَفَالِ الْكَارِثُ بْنُ هَاشِمٍ فَلَمَّا وَعَيْتُ مَا دَارَ

می بیند که آنقدر تو متوجه هستی طرف لیل او گفت عارف پس بگو که یاد گرفتیم که یاد گرفتیم

بیایم تا ببینیم اینان یک عید یکبار می‌آید یا نه؟

غَدَوْتُ قَبْلَ اسْتِقْلَالِ الْكِتَابِ وَلَا أَغْنِيَاءُ الْعَرَبِ وَجَعَلْتُ

و نه چاهه که در دل کابل و کونیه و کجای دیگر از آنجا می‌رفتند و گردانیدند

[illegible]

آفتاب و صبح کی ایک نئی تصویر
 آفتاب و صبح کی ایک نئی تصویر
 آفتاب و صبح کی ایک نئی تصویر

وگرفتند از دستشان و دو دهم در بخت بندید و آمدن به توبه و امیدوارم
بندان کسر فلک را ای ابن ندیم! لا یرکبیه و اخبر اذینیه قال
ان شاعری ههنا بیس هاهو الیوه برشدن که جو دو دهم در بخت بندید و آمدن به توبه و امیدوارم
فلک بدی قدا شتم و درین قدس اخذ اذینیه و صدقه و شتم و درین
و آید درین حرکت و درین شتم و درین شتم و درین شتم و درین شتم
هذا المیثم فطلب اذا منشت فالشعة الشعة و الزجعة الزجعة
نیز درین حرکت و درین شتم و درین شتم و درین شتم و درین شتم
فقال سجد طمعی علیک اسرع من ان تداد طرک علیک و ان شاعری
و آید درین حرکت و درین شتم و درین شتم و درین شتم و درین شتم
و قال لا یبید ایدار و کم الخ لای عر و طلب الفکر
و آید درین حرکت و درین شتم و درین شتم و درین شتم و درین شتم

۱۱۱

مجلس شورای اسلامی

۱۰۰

کرامت علیہ السلام

فول از مایه و از مایه

پیشین: سیدی حسین بن علی

محمد بن باز

بسم الله الرحمن الرحيم

عن ابن عباس عن النبي صلى الله عليه وآله وسلم قال: من قرأ سورة الفاتحة في كل صلاة كان له بها أجر عظيم.

مجلس فی الفیاض

الحمد لله رب العالمين

عبدالله بن محمد بن عبد الله

مجلس شورای اسلامی

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

فَلْيَنَازِفْهُ رِقَبَةً هَلْهَلًا لِّأَعْيَادِ وَسَنُطْلِعْهُ بِعَيْنِ الْفَلَاحِ الرَّوَادِ

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

فأمر برسد روز قریب بود که کناره مسجد آمد بسایه درازند مدت گوانی

الشمس في الظلمة قلت لاحكامي قد تناهينا في الصلوة وعلمنا في

أَبْهَابٌ مَوْلَى كُذَّابَةٍ عِصْمَ سَرَّاسِي بَدْرَانِ خُودِ مَرَسَرَجِ بَايَرُكُوسُومِ بَدْرُكُوسُومِ وَجَاهِ بَدْرُكُوسُومِ بَدْرُكُوسُومِ

[illegible]

عَلَى خُضْرَاءِ الدِّينِ وَهَضَبَتِ الْأَحْيَاءِ رَاحِلَتِي وَأَعْمَلُ لِرَاحِلَتِي فَوْجِدَ

ایزد و کاتب القدر حسین شرف کرب نظم یا من غدا لی سید و موسیٰ علی و

انوار ابرار آینه نوشته در برج پادشاه نشین است که در این نسخه از کتب و ایامی که گشتن را می بیند و کار و مدد کننده تدریس

الْبَشَرِ كَحُسْبَانِ ابْنِ نَابِثٍ عَنْ مَالِكٍ وَعَشْرٌ عَشْرِينَ قَدْ مِزَ مِنْ ذَلِكَ طَعْمٌ
 سَرَّانِي فَرَأَيْتُ رَسُوْلَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَكْفِي عَنْ رِجْلِ مَنْ رَأَيْتُهُمْ

انتشر فقال فاوقات الجاهة القنت ليعذلة من كان عتب فاجابوا

رفت گفت: «شاید امروز جویت را دوستند بخان فغانند و دراز و نازید و اگر کتب و کتابهای کهنه را

في إفقه ونحوه وامن افته ثم اننا طعننا ولم نند من عناصرتنا المقامة
 في حقهم وفيما جسدنا اذ هو ليس بآلة ولا غير ذلك فاعلموا

الخامسة الكوفية حكى الحارث بن هشام قال عرضت بالكوفة في ليلة

بخشم نمود کوفیه

حکایت کرد عمارت بر سر جام گفت که ای ناسیبتگر بگو در سینه که

ادبها ذولونین و قهرها کفین من جنین مع رفقا غدا یلیان البیاض

چون که در وقت بود و دادش کوی از بیم جان رخصت کرد و دست به جگر زد

بسم الله الرحمن الرحيم

دودک در آتش
دودنیک در آب
چای بنی قرمز
از سوسا و دوا
باین ماری
شکر و عسل
سبزه ترانه
ماهی خوش

[illegible][illegible]

الْبَيَانَ وَحَقَّقُوا عَلَى سَجَانِ نِيلِ الشَّيْخَانِ مَا فِيهِمْ وَلَا مَنَ يُحْفَظُ عَنْهُ وَلَا
يُحْفَظُ مِنْهُ وَمِثْلُ الرِّقِيقِ لِيَكُونَ كَيْفَ يَمِيلُ عَنْهُ فَاسْتَهْوَا الشَّعْرَ لِيَكُونَ
الْقَمَرُ وَعَلَيْكَ الشَّهْرُ فَلَمَّا رَوَى الْبَيْتُ الْبَيْتُ الْبَيْتُ الْبَيْتُ الْبَيْتُ الْبَيْتُ
الْبَارِكُ الْمُسْتَلِيمُ تَرْتَلُّهَا صَدَقَ مُسْتَفِيحُهُ فَعَلْنَا مَنَ الْبَيْتُ الْبَيْتُ الْبَيْتُ
فَقَالَ نَظْمُ أَهْلِ الْمَعْنَى قِيَمْتُ شَرَّ أَهْلٍ لَا لَيْفَهُ مَا يَقْبَلُ خُذْ أَهْلَكَ نَظْمُ الْبَيْتِ
الَّذِي أَهْلُهُ نَظْمُ تَرْتَلُّهَا مَعْبُودُ أَهْلِ الْبَيْتِ الْبَيْتُ الْبَيْتُ الْبَيْتُ الْبَيْتُ
مُحَوِّفًا مَصْنُوعًا مِثْلَ هِلَالِ الْأَقْصَى فَانْزِلْهُ مَدْعَاؤُهُ كَوْنُهُ مَعْدِي
وَأَمَّا كَوْنُهُ لَا نَظْمُ لِيَكُونَ مِثْلَ الْبَيْتِ الْبَيْتُ الْبَيْتُ الْبَيْتُ الْبَيْتُ
بِضَائِهِمْ أَحْلُوهُ مَا مَرُّهُ وَيَكُونُ عِنْدَ الْبَيْتِ الْبَيْتُ الْبَيْتُ الْبَيْتُ
خَلْبِنَا بَعْدَ رُبَّةٍ نَظْمُهُ وَعِلْمُنَا مَا وَرَاءَهُ بَرَقَهُ لَيْتُنَا قَمَرُ الْبَيْتِ الْبَيْتِ
بِالْتَحَارِبِ وَقَلْبُنَا لِفَالِكِهِمْ هَيَّا هَيَّا وَهَلْ هَيَّا هَيَّا فَقَالَ الضَّيْفُ الْبَيْتِ
وَكَبْتُهُمْ جَلَامُ كَرْدِي كُنْ دِي كُنْ دِي كُنْ دِي كُنْ دِي كُنْ دِي كُنْ دِي كُنْ دِي

نَظْمُ الْبَيْتِ الْبَيْتِ الْبَيْتِ الْبَيْتِ الْبَيْتِ الْبَيْتِ الْبَيْتِ الْبَيْتِ الْبَيْتِ الْبَيْتِ

Handwritten marginal notes in Persian script, including the title 'نَظْمُ الْبَيْتِ الْبَيْتِ' and various commentary lines.

(Handwritten notes in Urdu script)

مِنْهُ أَقْلَامُ الْمُسَيَّلِ وَهُوَ الْحَيَّةُ فِي تَمْلِيلِ هَذَا الَّذِي عَدَّ الْمُنْقَلَبِ

پاره زینت ناز که آنچنان شعله بود حال آنکه او از حرکت در نهان است بپراست دهن نعل شمس برین نعل
 بنول لی الی عصا و ادخل الکبیر بلیثی و قری مجمل قال قد علی حمار
 که کوید بمن میدار از پرست خود دارد اول شد و شاه خوشنود در آن میخانه که چو کله نیرس دین در حرکت
 و علیک شکر و قال نظم و حرمة الشیخ الذی من لقری و اکس الحیج
 در بری ما و جرد بود گفت قسم جرت بر آن گشت طریقه که در دهان ما و زیاده و دهان که

فِي الْقُرَىٰ ۖ مَا كُنَّا نَظَاهِرُهُمْ إِذَا عَرَجَ ۖ سِوَى الْحَدِيثِ وَالْمُنَاسِخِ فِي الذِّكْرِ ۖ

وَكَيْفَ يَمُرُّ مِنْهُ عَنِ الْكَرَى طُوبَى لِمَنْ عَظَمَ لَنَا أَنْدَى فَاغْنَى

و چگونه نیامد که یک دور کرده از خواب را اشتها که ترشید دست استخوانهای او را و یک دور که از خواب

دلت مارتی قتلۂ احقر عزیلؔ و میری جھوٹا دل و زبان
 ذکر دم چہ می بینی پس کسم چہ بکنم و منزل عالی و دبیر بان صاحب قمر ولیکن بچان

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَتَقَدَّرَ فِي نَفْسِهِ فَقَالَ سُبْحَانَ زَيْدٍ وَمَنْشَأُ فِيهِ وَرَدَتْ

الِ هَذِهِ الدِّينَةَ أَمْسِ مَعَ نَحْوِ الْيَمِينِ عَيْسَى رَقِيعَةُ الْإِسْرَافِيلِ وَنُزُلُهَا

طرف این بین در روز ! غزنایان و دیو قبیله نمی چسبند پس بگفتم اورا زنده کن ایامین

را دك الله صلاحيه عشت و احسنت فقال اخبرني عني بره و في رجاها
 نايده كذا و استعاينكه زنده باشي و قدرت بلند شوي پس گفت خبر كرد ما ما در من بره و او چو خود را بگفت

أَتَاكَ عَمُ الْغَارِ بِمَا وَانَ رَجُلٌ مِنْ سُرَاقِمْ فَوَجَّعَ عَيْنَانِ فَلَمَّا انْزَلَ

[illegible]

از سوره بعد وضع صلوات بر محمد و آل او و تلاوت این دعا که پیش از آنکه بخواند

[illegible][illegible]

_____

این کتاب است که در آنجا که می بینید
 در آنجا که می بینید در آنجا که می بینید
 در آنجا که می بینید در آنجا که می بینید
 در آنجا که می بینید در آنجا که می بینید

یوسف حجی هریست و قع او حج لک البقم قال ابی یوسف یوسف و صلی الله علیه و آله
 شد خدود که از خود می شناسد و نظرش که شود و بعد از آن گفت ای یوسف پس ایستم بنده های
 آنه و صلی الله علیه و آله و صلی الله علیه و آله و صلی الله علیه و آله و صلی الله علیه و آله
 بر این ایستم و دست کرد از راه رشتنا که درین خودم برز و تپستی من پس ایستم از آنجا که
 که منی متفوضه قول یوسف اولی الکبار با عجب من هذا الخاب قلنا
 و شکای رفته شده پس ایستم یوسف ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم
 که من عینه علم الکتاب فقال استوها فی عکس لا یقانی و خلدوها بطول
 نیتد که سکه که زند او کم خود و سبکست و یوسف ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم
 فاستد منه فی الاقانی فاحضرنا الذبابة و اسنانها فاستد منه فی الاقانی
 پس شهر نشاند و از نوای طالع پس حاضر آوردیم و دانه های او را که قلمها شد و نیتد
 ما یسرهما و کرسطی طه و عی کره فی استیضه فناء فقال لا اقل فی خنک
 و یوسف ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم
 ان اکل لابی قلنا ان کان یحسبک یصعب من لکال الفناء کف فی الحلال
 و یوسف ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم
 فقال کیف لا یفین نصاب وهل یحقر کل امر الا مصعاب قال لک
 و یوسف ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم
 قاله و یوسف ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم
 پس ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم
 فی التناء الوسع حی اننا استطننا القوله واستقلنا الظول و یوسف ایستم
 در ستنه ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم
 من شی السمر ما نر و یوسف ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم
 از جوی ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم ایستم

این کتاب است که در آنجا که می بینید
 در آنجا که می بینید در آنجا که می بینید
 در آنجا که می بینید در آنجا که می بینید
 در آنجا که می بینید در آنجا که می بینید

این کتاب است که در آنجا که می بینید
 در آنجا که می بینید در آنجا که می بینید
 در آنجا که می بینید در آنجا که می بینید
 در آنجا که می بینید در آنجا که می بینید

این کتاب است که در آنجا که می بینید
 در آنجا که می بینید در آنجا که می بینید
 در آنجا که می بینید در آنجا که می بینید
 در آنجا که می بینید در آنجا که می بینید

کافر دین مطبوعه و مزه و قبه و اوها لعین کان لی فیها و کذات

عجمی را که استیج مطر فی روضها ما عفی الغریبه اختال فی بد

القبایر اجنل النعم الوسیم لا اقی نوب کان هو کما حرک نکلک

فلو ان کرکات متلف لتکفت من کرک القیه و یقصد عین ضی لغنه

مبحجی الکریمه فاکون خیر الفعی من عیشة عیش البهیة یقصد

بره الصغار الی العظیمه و الحصیه و تری السبک تنوینها الی الضمیم

للسخضیه و الذنب الایام که شو هام تنبیه و لی سفامت

الاکوال فیها مستقیمه و ان خیر من الی الوالی فملا و بالاد

وساوه الی ان یصور الی الحشایه و لی دیوان انشایه فاحسبه الحاشه

و ظلفه عن الکریمه و کنت عرف حو کشفیه قبل الایام

تبریه و کنت نیه علی علقه و قبل سستاره بکره فاکو حان

باراد و نوز یکدم که باجم بر بندی و بناد چیز از روشن شدن ماه کامل و پس از آن که

Handwritten marginal notes in Persian script, likely commentary or additional verses, written diagonally along the left margin.

کافه

Handwritten marginal notes in Persian script, continuing the commentary or providing further context, written vertically along the bottom left margin.

Handwritten marginal notes in Persian script, continuing the commentary or providing further context, written diagonally along the bottom right margin.

يَا أَيُّهَا ضَجَفْنِيهِ إِنَّ لَكَ أَجْرًا عَظِيمًا مَرَجَفْنِيهِ فَلَمَّا خَرَجَ بَطْنُ الْحَرْجِ

وَقَصَلْنَا بِالْأَفْئِدَةِ شَبْعَةً قَاصِبَةً خَالِئَةً لِرِئَايَةِ وَلَا حِيَالَهُ عَلَى رَفْضِ

و جنانچه جایگزینش در بنظر اجداد او چندان هم بدست نیامد و عاقبت گفتند بدو مهورا بر تنه

مکومت بلوان پس وکره اینجه که تهم سکر و حواء غریب لیکه مرید: هر

احذر لی من المرتبه ^۱ لان لولا طعمه یوق ^۲ ومعتبه ^۳ یا لها مغتبه ^۴

وَمَا يَفْقَهُ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَلَا مَن يَنْبَغِي دَارَتُهُ عَمَّا لَا يَحِيطُ بِعِلْمِهِ
وَيْتِ وَرَدُ لَا تَكُنْ كَمَا كُنَّا نَحْنُ أَسْلَمْنَا

الشرب. وكانت امرأة ما اشتبهت بفكرها لغير حكمة فوادت كره

الرَّحْمَنُ مَا أَتَبَهُ **المقامة الساعية الزقعية**

خون و تشنگی بپوشد

حضرت که در حالت پشیمانی گفت عزم کردم بر آنکه مرا از غلبه بر میروید و بر آنکه ویرم

برق عیدیا آثار عیدرا
 قله همت از حلقه سن بیک لپدینه او اشهد بها يوم ان
 پس اینند و بنم که شعبه
 تا آنکه حاضر شویم شهر روزگارین

فَلَمَّا أَظْلَمَ فَرَضَهُ وَنَفَّذَهُ وَأَجْلَبَ بُحْبُحَهُ وَرَجَلَهُ أَتْبَعَهُ السَّنَةُ

فِي كُتُبِ الْحَدِيثِ وَبَرَأَتْ مَعَ مَنْ مِنَ التَّحْقِيْدِ وَجِئَ الْتَاوِجُّهُ الْمُصَلِّ

ویرودن نام با سیکل بر روی زمین یک کار و دویسکه داریم آمد که کرده عید کار

[illegible]

میرزا باقری و صاحبزادگان خانم میرزا علی محمد خان قزوینی

وَأَنْظُرُوا إِلَى الْكَلْبِ طَلَعَ شَرٌّ فِي سَمَكَيْنِ حَجَرِ الْقَلْبِ

وَقَدْ غَضِبَ شَبَابُ الْفَلَاحِ وَأَسْتَقْدَارُ الْجَنِّ كَالسَّعْلَةِ فَوَهْ

فِي وَجْهِهِ وَأَبْنُوهُ بَدْرُ مَرْيَمَ تَوْبَهُ قَدْ وَارَاهُ بِرُفْدِي رَاضِلِ بْنِ مَوْلَى

وَقَدْ يَدِي لَقْتُ رَفْعَةً مِنْهُمْ كَذِبٌ قَالَ فَالْحَالُ لِي الْقَدْ لُغْتُ

وَمَحَالٌ مُغْتَالٌ وَخَوَانٌ مِنْ لَحْوَانٍ قَالَ لِي لَفَانٌ

وَمَحَالٌ مِنْ كَمَالٍ فِي ضَلِيلٍ عَمَالٍ فَكَمْ أَصْلُ بَادِحَالٍ وَكَمَالٍ أَوْ رَحَالٍ

وَمَا أَظُنُّ فِي بِلَالٍ فَلَيْسَ كَذِبٌ كَلْبُ جَارِ أَطْفَالِ أَطْفَالِ

Handwritten marginal notes in various directions, including vertical text on the left and bottom, and diagonal text on the right. The notes appear to be commentary or additional verses related to the main text.

فَلَا آيِينَ وَلَا كَافِرِينَ ثُمَّ قَالَ هَامِئِي النَّفْسَ وَعِدِّيَا وَجِئِي الرِّفَاعَ وَعِدِّيَا

پس اس نہیں ہت کر اہل بعدہ گفت شیخ اور آپیزو دار نفس او دودہ کن اور او معی کن رخصتہ اور سار کن اہل

فَقَالَتْ لَقَدْ عُدِدْتُهَا لَمَّا اسْتَعَدَّهَا فَوَجَدْتُهَا الضَّيَالِ قَدْ غَالَتْ

پس گفت بر وزن هر آنچه نمودم آنرا و قتی که باز پس که قدم آنرا پس یافتم دست صانع کردن را بر آینه فلک کرد

[illegible]

یکم از غرض دیگر که شیخ ملا کاظم و ترا اخی حقیرہ آبا محروم شدی و اسی را سفار داد و دم را

وَقَدْ كَرَّمْنَا شِدْقَهُ اسْمًا كَرِيمًا

والله اعلم بالله اها الضعف ارباب الله فاصبحت كل مدارج

سوره یوسف

تشد مدرجها فلما دانتني فرنت يالرقعه درهما وبقطعة و...

بیعت رفته خود را پس بپای نزدیک شدن به من بپوشم بار نه دهم در هم را و بپایه در هم را و

لَزِيْزَتِكَ الشَّوْفِ الْمَعْلَمِ وَأَشْرَتْ إِلَى الدِّرْهِمِ وَبَوَّاحِي بِالسَّيْرِ

اگر چه همیشه کنی در درهم صاف مستقیم و اشارت کردم بگو در هم را پس ظاهر کن راز

أَمَّا زَيْنَبُ ابْنَتُ مُحَمَّدٍ فَقَدْ نَفَّذَتْ الْفَتَاةَ وَأَسَدَ وَالْحَيَّةَ السَّخَاءَ

مختصراً و اگر بخواهیم از میان زبان پس بگویم مآخذ در هم و برو پس خواهم گفت در مجموع که

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي هَدَانَا لِهٰذَا وَمَا كُنَّا لَكَ شَاكِرِيْنَ

البذل للبر والایثار لهم وقالت حجرات رسول الله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَاسْتَظَعَهَا طِمَ الشَّيْخِ وَبَلَدِيَّةٍ وَالشَّيْخِ رَاجِحٍ بَلَدِيَّةٍ فَهَاتِرِ

پس این خواستم ازو خبر استیج اود من انا وجرس و بائده جاده سو و پس از

الشجر من أهل هرج وهو الذي وشى الشجر المسوخ الموسط

جیر اور اپنی سہ چہت داوکیست کہ ریت داد شعر بافتہ را

اليد هو خطفة اليكاشق. ومرت فروق السهم الرشيق فحاليه

در همه ما همچو بودن باشد میدرا گذشت، همچو گذشتن نیز انداخته شد از میدان بسته و دور

مجلس شورای ملی - تهران - ۱۳۴۶

الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم منتهى الحكمة والهدى

ان شاء الله تعالى

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على من لا نبي بعده

[illegible]

این کتاب از کتب معتبره است و در آن اخبار و روایات معتبره از ائمه اطهار علیهم السلام و از بزرگان دین آمده است و در آن اخبار و روایات معتبره از ائمه اطهار علیهم السلام و از بزرگان دین آمده است

اَنْ اَبَا زَيْدٍ هُوَ الْمَشَارِئُ لِيَهْ وَتَا حَجَّ كَرْنِي اِحْصَايَه بِنَاظِرِيَه وَاسْتَنْتِ
 بر آید ابا زید است که اشاره کرده شد به وی و نیز بحث از دهن بیست و او بهر دو پیش و اختیار کردیم
 اَفَاحِيَه وَ اَنَا حِيَه لَا حَجَّ عَوْدٍ فِرَاسِي فِيَهْ وَ مَا كُنْتُ لِحَصْلِ لِيَهْ
 ناکه در حاضره از او را که بر او را تا بیاوریم (چون) و آنش خود را در محله و نمودیم برسم بهر
 اَلَا يَخْطِي رِقَابَ الْجَمْعِ الْمَنْعِي عَنْهُ فِي الشَّرْعِ وَعَفَتْ اَنْ يَتَاذَنِي
 که بخاطر کردن گرد نهانی جهت که منع است در شریعت و در کتب که در اینک از بیت نام
 فِي عَوْدٍ اَوَّلِي سِرِّي اِلَى لَوْمْ فَسَدْتُ يَمَكَانٍ وَ حَلَّتْ شَخْصَه قَبْدِيَا
 از من عود یاد کردی پس در حالت سیر از من شد جای خود و کرداریم بنده او را نیز نظر خود
 اِلَى اَنْ تَقْضِيَ الْحُطْبَه وَ حَقَّ لَوْثَه فَخَفَّتْ لِيَهْ وَ تَوَسَّطَ عَلَيَّ
 تا آنکه بسپرد خطبه و در حقیقت بنام من پس خود رسیدم بسواد و در باقی او را
 اَلْحَمْدُ جَنِيَهْ فَاذَ الْمَعْنَى لِلْعَيْنِ اَبْنِ جَبَابِيسَ وَ فِرَاسِي فِرَاسَهْ اَبَا حَسَنِ
 بر سر خطبه برود که پس ناکه زیر کتب یکی این جاسم بود و در پیش من فرستد ایاس بود
 فَعَرَفْتَه جَنِيَهْ لِيَخْطِي وَ اَشْرَهْ يَا حُدُودِي وَ لَهْبَتِي اِلَى قَضَى قَهْشَرِ
 پیش نهاد ما که بیاورید از خود را و کردار ما را بکار از قبیل ما خود و در از دهن او که از آنجا که پیش نهاد
 لِعَارِفِي وَ عِرَافِي وَ كُنِي دَعْوَه رَعْفَانٍ فَاَنْطَلَقَ وَ بَدِي مَامَه وَ طَلَبِ
 از نیکی من و دشمنی من و قول از دهن نماند من پس فرستد که بکار دست من مبارک بود و ما که
 لِمَامَه وَ اَلْحَمْدُ لِنَالِهْ اَلَا ثَانِي وَ الرَّقِيبُ الَّذِي لَا يَحْجِي عَلَيْهِ خَانِي وَ لَمَّا
 پیش او و در آن سوم از کتب که بکار شد و بکار شد که پیش نهاد بود و در آنجا که پیش نهاد
 اسْتَخْلَسَ وَ كُنِي وَ كُنِي وَ كُنِي فَالْ يَا حَارِثَ مَعْنَا ثَالِثِ
 غلام شد غلام را و حاضر بود و در محله قدرت خود که کتب ای حارث آیا باست سوم
 فَقُلْتُ لَيْسَ اَلَا اَلْحَمْدُ فَقَالَ مَا دَا هَا سِرَّ حَجَّيْ اَتَرَفَّحَ كِي بَسْتِيَهْ
 پرس گفتم نیست که پرسیدن پس گفت نیست نزد او را از آنجا که پیش نهاد و در پیش نهاد او را

این کتاب از کتب معتبره است و در آن اخبار و روایات معتبره از ائمه اطهار علیهم السلام و از بزرگان دین آمده است و در آن اخبار و روایات معتبره از ائمه اطهار علیهم السلام و از بزرگان دین آمده است

این کتاب از کتب معتبره است و در آن اخبار و روایات معتبره از ائمه اطهار علیهم السلام و از بزرگان دین آمده است و در آن اخبار و روایات معتبره از ائمه اطهار علیهم السلام و از بزرگان دین آمده است

این کتاب از کتب معتبره است و در آن اخبار و روایات معتبره از ائمه اطهار علیهم السلام و از بزرگان دین آمده است و در آن اخبار و روایات معتبره از ائمه اطهار علیهم السلام و از بزرگان دین آمده است

این کتاب از کتب معتبره است و در آن اخبار و روایات معتبره از ائمه اطهار علیهم السلام و از بزرگان دین آمده است و در آن اخبار و روایات معتبره از ائمه اطهار علیهم السلام و از بزرگان دین آمده است

كُتِبَتْهُ وَرَأَى نَبِيًّا مَشِيًّا فَأَذَى رَجُلًا حَمِيًّا يَدَانِ كَأَنَّهُمَا الْقِرْدَانِ

[illegible][illegible]

و مشغول شد بطاعت آنها تا و قتی که در احوال خیر خود را که بسوی مقصود خود انداخته و مشغول
تعامی الله و هوا با الواری یعنی از شدن غایب و مقاصد غایت
که خود بخود از زمان حال گذارد و در عالم است از مروت و در تقاضای و از غرض که خود
همه قیل این احیای عملی هو لا عمر و ان یجد العقی حله و الیه یرجع کل

فَأَقْصَى الْإِنْدَادِ فَأَتَى أَنْفُسَهُ يَاسْأَتُونَ الْطَّرِيفِ وَيَقَى الْكَلْبُ قَائِمٌ
الْشَّمْسُ وَيُعِظُ الْهَمَكَ وَيَسْدُلُ اللَّيْلُ وَيَقْوِي الْمَعْدَةَ وَيَكْدُرُ

ظہیر ملکہ اور غوثیہ کے درمیان میں ایک کنز کے لکھنے والا حضرت غوث علیہ السلام نے فرمایا ہے کہ

و خدای کند را برینده کما خور و تو دیگ کن آن خدای که اگر تو اصل باشد دوست من شتر باشد

أَيُّهَا الشَّكَلُ يَدْعَاكَ إِلَى الْإِكْلَامِ لَهَا قَائِدَةُ الصَّبْرِ فَالْغَضَبُ قَائِدُهُ
نیکو دوست با خوارخانه طرف خوردن برای او نغمی ماضی باشد وضای شخصی و تر
الْحَرْبُ وَلِدَانَةُ الْفَصْنِ الرَّطْبِ قَالَ فَهَضِبْتُ فِيمَا أَهَرُ كَادِرًا
جنگ و صفای شایخ تر گفت عادت پس بهستم در هر یک کلمه کرد بود تکرار
عَنْهُ الْعَمْرُ وَكُلٌّ هُوَ إِلَهُ أَنْتَهْ قَصْدٌ لِحُدُودٍ بِإِدْخَالِ الْحُدُودِ وَلَا
از بری گوشت چهل ساله ای که میگوید بگویم که اگر از غیب راجد آوردن من مجرور را
تَنَزَّلَتْ أَنَّهُ يُخْرِجُ مِنَ الرِّسُولِ فِي أَسْتِنْدَاعٍ بِالْإِلَافَةِ وَالْفُسُوحِ فَلَمَّا
گمان نبرد هم بر آید و استندادهست از دست داده شدن در طلب کردن خلل و غسل پس گاه
عَدْتُ بِالْمَتَمِسِّ فِي أَقْرَبِ مِنْ رَحِمِ النَّفْسِ وَجَدْتُ الْجَمْعَ خَلًّا وَالتَّمَكُّنَ
برگشتم بطولیا بیچ در نزدیکی تر از باز آوردن دم یافتگان را که بر آینه حاکمیت و پیررو
وَالشَّيْخَةَ قَدْ اجْتَلا فَأَسْتَشْطَطُ مِنْ مَكْرِ وَعُضْبًا وَأَوْحَلْتُ فِي
در پیران برآید و نشاند پس بر افروزم غم از زنی او از روی غم و دشمنانم
أَفْرَوُ طَلِبًا فَكَانَ كَيْفَ فِي اللَّاءِ أَعْرَجَ بِإِلَى عَنْكَ السَّمَاءُ الْمَقَامُ
بعد از آنکه طلب پس بود مثل کسی که گرفت دواب یا بالارده شد طرف ابر آسان مقام
الثَّامِنَةُ لِعَفْرَاءٍ أَحَدِ الْحَارِثِ بْنِ هَامِقٍ قَالَ أَيُّهَا
هشتم مشهور به معروفی خبر داده است حادث بسیار نام گفتاوم از غفلت
الرَّزْمَانَ أَنْ تَقْدُمَ خَصْرَكَ إِلَى قَاضِي مَعْرِ التَّنَاقُلِ أَحَدَهُمَا قَدْ هَبَّتْ
زمانه ای که پیش آمده دو دختر تنان طرف نامی خبر دهد که جنابانت یکی از پدر خود که برادر زن خود را
الْكَلْبَانَ وَالْأَخَرَ كَانَ ضَيْبُ لُبَانَ فَقَالَ الشَّيْخُ إِنَّ اللَّهَ الْقَاضِيَ مَا
خوردن جگر کردن و دیگران نماز کرد و شاخ و دندان برآید برکت شیخ آوردن سخنانی نامی جاندار
أَيُّهَا الْمُتَقاضي أَنَّهُ كَانَتْ مُؤَكَّدَةً شَبَقَةٍ لِقَدِّ سَيْلَةٍ خَرَجَتْ صَوْبَ
قوی که دهستان و کعبه مدعی بر آید سخنانی که بود برای من برآید سخن نه بالا کشیده و رفت و میرکنده

وَمِنْهُمْ مَنْ يَخُفُّهُمْ فِتْنَةُ الْيَهُودِ وَالنَّصَارَةِ وَقَدْ خَلَعُوا الْحُلُمَ فِي حُلِيِّهِمْ فَأُولَئِكَ عَنِ السَّيِّئَاتِ أُولَئِكَ يُدْعَوْنَ إِلَى الْفِتْنَةِ وَأُولَئِكَ مُبْتَغَمٌ مِنَ الْيَهُودِ وَالنَّصَارَةِ

صَبْرٌ عَلَى الْكَدِّ حُبُّ أَحِبَّائِكَ كَالنَّهْدِ وَتَقْدِيرُ الْإِنْفِ الْمَهْدِ وَخِدْفُ فِتْنَةٍ

مَنْ لَمْ يَخُفْ فِتْنَةَ الْيَهُودِ وَالنَّصَارَةِ وَتَقْدِيرُ الْإِنْفِ الْمَهْدِ وَخِدْفُ فِتْنَةٍ

تِلْكَ عِلَلُ نَصْرَائِهِمْ وَتَوَفُّلِهِمْ فِي ذِيْلِ حَضْرَائِهِمْ وَتُجَالِي فِي سُودِهِمْ وَبُيَا

وَتُسْعَى لِيَكُنْ مِنْ غَيْرِ حِرَاضٍ نَاصِحَةٌ خَدْعَةٌ خَبَاءٌ طَلْعَةٌ مَطْبُوعَةٌ

الْمُفْعَلَةُ وَمِطْوَاعَةٌ فِي الصَّبْرِ وَالشَّعْوَةِ إِذَا قَطَعْتَ حَبْلَكَ وَمَعَى صَلَاحِهَا

عَنْكَ انْقَضَتْ وَطَالَ مَا خَدَمْتُكَ لِمَجْلِكَ وَرَبَّمَا جَنَّتْ عَلَيْكَ فَالْمَكَّةُ

مَلِكٌ وَلَكِنْ هَذَا الْفَتَى سَخَنَ مِنْهَا الْفَرَسُ فَأَخَذَتْهُ أَبَاهَا لِأَكْثَرِ

عَلَانٍ يَجْنِي نَفْعَهَا وَلَا يَكْفِيهَا إِلَّا وَسْعُهَا فَأَنْجَحَ فِتْنَتَهَا وَأَطَالَهَا

اسْتِنَاكَ ثُمَّ أَعَادَهَا إِلَى نَفْعِهَا وَأَبْدَلَ عَنْهَا فِتْنَةً لَا أَرْضَاهَا

فَقَالَ لِمَنْ دَرَسْتَ مَا لَيْسَ فَاصْدَفْ مِنَ الْفُطَا وَأَمَّا الْأَرْضَاءُ فَاصْرُحْ

خَطَا وَتَقْدَرُ هَنْتَهُ عَلَا دَرَسُ أَوْ هَنْتَهُ عَلَا دَرَسُ أَوْ هَنْتَهُ عَلَا دَرَسُ

فِتْنَةُ الْيَهُودِ وَالنَّصَارَةِ وَتَقْدِيرُ الْإِنْفِ الْمَهْدِ وَخِدْفُ فِتْنَةٍ

وَمِنْهُمْ مَنْ يَخُفُّهُمْ فِتْنَةُ الْيَهُودِ وَالنَّصَارَةِ وَقَدْ خَلَعُوا الْحُلُمَ فِي حُلِيِّهِمْ فَأُولَئِكَ عَنِ السَّيِّئَاتِ أُولَئِكَ يُدْعَوْنَ إِلَى الْفِتْنَةِ وَأُولَئِكَ مُبْتَغَمٌ مِنَ الْيَهُودِ وَالنَّصَارَةِ

وَمِنْهُمْ مَنْ يَخُفُّهُمْ فِتْنَةُ الْيَهُودِ وَالنَّصَارَةِ وَقَدْ خَلَعُوا الْحُلُمَ فِي حُلِيِّهِمْ فَأُولَئِكَ عَنِ السَّيِّئَاتِ أُولَئِكَ يُدْعَوْنَ إِلَى الْفِتْنَةِ وَأُولَئِكَ مُبْتَغَمٌ مِنَ الْيَهُودِ وَالنَّصَارَةِ

Handwritten marginal notes at the top of the page, including the word "العين" (Al-Ayn) and other cursive script.

وَمَنْ سَبَّ إِلَى الْعَيْنِ نَقَبًا مِنْ لَدُنِّ الشَّيْنِ بَعَارُ عَمَلِهِ سَوَادُ الْعَيْنِ

بِقَبْلِ الْأَحْسَانِ وَيَنْتِ لَأَسْخَانِ وَيَغْذِي لَأَنْشَانَ وَيَحْأِي

اللسان سواد ورن قاسم جاد ورا ذوق و هب لرك و مني سواد

زاد كاستقري و قل انك لا تملكني ليتخبر بوجوه و ليسود

عند جوده و يقاد مع قودته و ان لم تكن من طيبه و ليسمع

زمنيه و ان لم تطيع في لينته فقال لها القاعني لما انشيت

ولا فينا فابتد الفلام و قال نظم احارني ايرة لا رفعا ظمار

عفاها اليلي و يتو ها فاضربت في يدي على خطا عيني لما جاذبه

مقود هلم بر الشيخ ان يساعني يا رشا لاراي فانها لال اها

ارن نما لوكها و قيمة بعد ان جودها و اعانق ميل رندلديه

و اهلك لها سبة تزودها فالعين مهي لرهينه و يدعي قصد

و برت ترا اين فصل از صيب كتر بزاره و شيرش من لي سر سواد و بيل و دست من كره

Extensive handwritten marginal notes on the right side of the page, continuing the text in cursive script.

Handwritten marginal notes at the bottom of the page, including the word "العين" (Al-Ayn) and other cursive script.

فَكَفَّ السَّيْلَ إِلَى سَبْرِهَا وَأَسْتَبَاطِ سَبْرِهَا فَقَالَ الْخَجَرُ مَرَّةً

پس بطور راست بسوی آسمان دو و نیم در آن درون را در نمود و به گفت ای عالم گرد و او

بر آن خانی که سر کار تمام هندوستان بود و در آنجا در میان ایشان بود

یَرْجِعُهُمَا إِلَيْهِ فَمَا مَثَلُ الْيَدَيْنِ فَقَالَ هُمَا صِدْقَانِ سِنٍ بَكَرٌ كَمَا

وَلَكُمْ الْإِيمَانُ مِنْ تَبَعِهِ مَكْرًا فَأَنْجِمُ الْحَدَثَ وَأُسْتَقَالَ وَأَقْدَمُ

وہابی خدامانیت از انجمن ہدایہ شامیہ میں ایک کرد جان و طلب محمود و عجبین آزاد
 الشیخ و قال نظم انا السروجی و هذا الکاتب و الشیخ و الشیخ

پیر اکوت من سہمی ہستم دین جوان میری دست وچ شیر وازد وکر
مِنَ الْأَسَدِ وَمَا نَعَدْتُ يَدًا وَلَا يَدَيَّ فَبُيِّنَ قَوْمًا كَلَفُوا قُرْبًا

وَأَمَّا الذَّهْرُ فَسَيَعْنُدُنِي * وَمَالُيَ وَخَلْقِي غَدَوْنَا جُتَدُنِي * كَلَّا

وَمِنْ نِيتِ كَرَامَةِ نِشَتِ كَارِ نَمُودَنَدَنَدِ جَوَدِ كَرِ دَرِ نَاكَ شَدِ بِرِ كَرِ طَبِيعِ عَمَلِ

سخا حواد شیرین جگر و از تیرنگ دست بدست میخیزد با برنوا
و یک مقصد را احسان جدی و لا اله الا الله و الخلق الرحمن الرحیم

الحظ الصددي هو نفيد العبد ليس انكسار الحوت من بعد

مخت شنه رقتع کینم عورا بزدا کا خوش بد و مرگ بعد از بد

بالمصدي * ان لم یفاجی الیوم فاجا فی غد * فقال له القاصی

جاسی انتہا پرست اور کمال کا ذکر نہت امروز اس کا ہر ذکر و درخیز پس گت اور تاسے

مجلس شورای عالی قوه قضائیه

سے فرج ایں چنانچہ از غم و غمہ روزیلا دست کہ جزوہ فیض علم ساکن خد و تو را یکسہ روز با قبل بیا و دل کشند

[illegible][illegible]

۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

در این کتاب که در بیان فضیلت و مناقب ائمه است
 و در بیان احوال و عیال و اولاد و فرزندان
 و در بیان احوال و عیال و اولاد و فرزندان
 و در بیان احوال و عیال و اولاد و فرزندان

اللَّهُ دَرَكَ مَا عَذَبَ نَفَاتِ نَفَاتٍ وَوَاهَاكَ لَكَا خَمَلًا
 فِيكَ وَلَيْتَ لَكَ لَكَا لَكَا لَكَا لَكَا لَكَا لَكَا لَكَا لَكَا
 بَعْدَهَا كَا كَا كَا كَا كَا كَا كَا كَا كَا كَا
 كُلُّ أَوَانٍ يَسْمَعُ الْقَيْلَ فَعَاهِدَةُ الشَّيْخِ عَلَى إِيْتَابِ مَشْهُورَةٍ
 أَفْهَامٍ عَنِ تَلْبِيسِ صَوْلِيَةٍ وَفَصْلٍ عَنْ جَهَنَّمَ وَالْخَطْبِ لَمَعٍ مِنْ
 أَكْسَفَارٍ وَلَا فَرَأَتْ نَهْأِي تَصَانِيفٍ الْأَسْفَارِ الْمَقَامَةِ الشَّيْخِ
 الْأَسْكَندَرِيَّةِ قَالَ الْحَارِثُ بْنُ هَمْلَانَ مَحَلٍّ مِنْ الشَّيْخِ
 وَهُوَ الْأَكْسَابُ إِلَى كَبِيتٍ مَا بَيْنَ فَرْغَانَةٍ وَغَسَانَةِ أَحْضٍ
 الْفَارُجِي الثَّمَامِ وَاقْتِحِمَ الْأَخْطَارُ لَكَا أَدِيرَكَ الْأَوَطَارَ وَكُنْتَ
 لَقِيفَتِ مِنْ قُوَاهِ الْعِلْمِ وَتَقَفْتَ مِنْ وَصَايَا الْحُكْمِ أَنْ يَمْلِكُ
 وَكَرَرْتُ بَدَمَ مِنْ دَهَانِي عَلَى قُوَاهِ بَدَمَ مِنْ دَهَانِي عَلَى قُوَاهِ

در این کتاب که در بیان فضیلت و مناقب ائمه است
 و در بیان احوال و عیال و اولاد و فرزندان
 و در بیان احوال و عیال و اولاد و فرزندان
 و در بیان احوال و عیال و اولاد و فرزندان

در این کتاب که در بیان فضیلت و مناقب ائمه است
 و در بیان احوال و عیال و اولاد و فرزندان
 و در بیان احوال و عیال و اولاد و فرزندان
 و در بیان احوال و عیال و اولاد و فرزندان

[illegible]

سَكِينَةً وَكَانَتْهُمْ وَعَافٍ وَصَالِحَةً وَصَالِحَةً وَصَالِحَةً

ساکس کیرا در آستانه جلافتانده و کمره بدشتی پند آتند را و عهای آهارا و جت می کوفد و کمره نیده و جت

تَعَالَى الْخَلْفَةُ أَنْ لَا يَصَاحِرَ غَيْرِي حَرْفَةً فَتَقْبِضَ الْفَكَرُ لِيَضْبِيَ وَصِي

که بزرگبهرم انکه دادای نگیرد سواى صبه بنیه را پس مقدر کرد اراده الهی برای من منعمی

ان حَضَرَ هَذَا الْخُدْعَةَ نَادَى ابْنُ فَاثِمٍ بَيْنَ رَهْطِهِ اِنَّهُ وَقَفَ

اینگہ حاضرند این مختار در مجلس خبر میں سونکہ اخرویشہ قوم د من بہرانیہ اور

شَرْطُهُ وَأَدْعَاهُ طَالَ مَا نَزَمَ دُرَّةً إِلَى دُرَّةٍ فَبَاكِعُهَا بِكِدَّةٍ

شرط پذیرفتن و دعوی کرد که نزد ائمه ائمت است و از هر کسی که اینست مردود پذیرد و از هر کسی که اینست مردود پذیرد و از هر کسی که اینست مردود پذیرد

فَانْخَرَأَ نَزْخَرَةً مُعَالَةً وَزَوْجِيهِ قَبْلَ الْخِتَانِ حَالَهُ فَلَمَّا

بس فرب خود و مرگش آریست که کلام باطل و وزنی و دو مرابوی میں از امتحان حال و بس

اسْتَفْخِ جَنِّي مِنْكَ نَاسِي وَرَحِلْنِي عَنْ نَاسِي وَتَقْلِبْنِي إِلَى كَسْرٍ

برآورد مرا از خانه من و کوچ و مسود از اقربای من و در اطراف کناره مسجد

وَحَبْلُهُ تَحْتَ آسِهِ وَوَحْدَتُهُ قَعْدُ حُجْرَتِهِ وَالْفَتْحُ خُصْمُهُ يَوْمَهُ

دو اعلیٰ درجہ پر فائز ہوئے۔ یہ قید خود

یہ رقم اور اسے پیشینہ کیا جیسے وہ قلم و لکھارہ میں ملاؤادہ و سازندہ

وَكُنْتُ حَصْنَةً بِرَأْسِ قَرْيَةٍ وَأَتَاكَ وَرَىٰ مَكَابِرَ يَسْعَىٰ

و بودم که رفایقت نزد پدر ایچا بهایکند و حضور یکو ۱۴۰ سبب غار و حسن است
 پس همیشه بود که میفرودخت آزاد

سوق الحظيرة، وتختلف قيمته في الحظيرة والقضبة والآبار، وما إلى ذلك.

بازار علم و دانش میگرد قیامت از در خود بچشم روان طواف سلطان آنگاه راه بدر کرد مال جهان تمام .

وَأَنْفَقَ مَالًا وَبُعِثَ فِي سَفَرٍ فَلَمَّا كَانَ بِطَعْمِ أَلْحَةِ وَغَادِرِ بَيْتِ أَنْقَا

وخرج كذا وخرج كذا وخرج كذا

مِنْ رَحْمَتِهِ هَذَا لَهُ لَأَمْحُوهُنَّ وَلَاحِقُهُنَّ

اور کف دست کفتم اور اسی طفلان بر آئیم تا کہ در زمین بیدار بختی و منب خوش بود و زینت نیز از

وہاں پہنچ کر اس نے اپنے دوستوں کو بتایا کہ میں نے ایک نیا مکان خریدا ہے۔

ساختن این طاق حرم که از آنجا که در این طاق حرم

سید الشہداء علیؑ کی شانیں انسانی پرستی کے لیے جو کچھ بھی ہو سکتا ہے وہ سب کچھ ہو گئے۔ ان کی شانیں انسانی پرستی کے لیے جو کچھ بھی ہو سکتا ہے وہ سب کچھ ہو گئے۔ ان کی شانیں انسانی پرستی کے لیے جو کچھ بھی ہو سکتا ہے وہ سب کچھ ہو گئے۔

مجلس عمومی امام حسین علیه السلام

ایہا دیو بند و دارالمصنوع
مذہب قوام

وہاں ایک قدیم مسجد ہے جس کی بنیاد ۱۱۷۰ھ میں رکھی گئی تھی۔

وہ خود ان قوم و قبیلہ کو جو
اس کے لئے ہیں

امروز از دو جرم است و یک جرم دیگر
نقشه کشی از او داشت

میں نے اپنے دل سے کہا کہ میں نے
اپنے دل سے کہا کہ میں نے

نور محمدیہ سوسائٹی کے لئے

در بیان نام و نشان
شاه ولی الله علیہ السلام

الحمد لله الذي جعلنا من عباده المخلصين

تَجِدُ عَرُوسًا فَأَمَّا غُلُوبَ الْكُفْرَانِ فَتَمُنَّ بِمَا يَكُونُ لَكُمْ بِهِ عَذَابٌ أَلِيمٌ

[illegible]

وَلِي مَنَّةٍ ۖ إِنَّهُ لَا يَفْضِلُ أَلَاءَ وَكِيلٍ ۚ لَا مَأْنِيَالٌ مَّعَهُ شُبُعَةٌ وَلَا

وَمَا أَتَانِي إِلَّا غُرُورًا ۚ وَأَلْقَى إِلَهُي وَرَاءَ ظَهْرِي ۚ وَكَانَ يُنَادِي بِسْمِهِ ذِكْرًا ۚ وَإِلَىٰ ذِكْرِهِ عَصَا ۚ وَجِئْتُكَ بِقُلُوبٍ مُّسْوَدَّةٍ ۚ أَلَيْسَ لَكَ بِذِهِ قُرْءَانٌ مُّذَكَّرًا ۚ

وَأَمَّا الْفَالَسِيُّ فَأَمْلَ الْقَاصِي عَلَيْهِ وَ

قَالَ لَقَدْ وَعَيْتَ قِصَصَ عَمْرِيكَ فَبَرِّهْنِ عَنْ نَفْسِكَ الْوَكَافِرِينَ

عَنْ لَيْسِكُ وَأَمْرُكَ بِحَبْسِكَ فَأَطْرَقَ الْأَفْعَوَانُ وَنُفُثَ الْحَرْبُ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَكُونَنَّ مِنَ الْغَافِلِينَ

دوم
رنگ

آنا مروگلیس فی خاصیت عیب کما فی بخار و رب سرفوج

سودا گریست

دَارِی الْاَبْنِیْ وَلِدَاتْ یَہَا ۖ وَالْاَصْلُ غَسَانٌ جِئْنَا مِنْکُمْ بِغُثَاثِ

وَسُفِي الدَّرَسِ وَالتَّحْقِيقِ

و کار من خواندن است و بسیاری در علم اصطلاحات درجه بنویسند و بعضی

علی

[illegible]

فيعتصم حتى لا يفتقر الى ليلته ولا يهتات ليلته انقلابه واذا انت حجت
من فرجه فانك رايت في عينه من نور وجهه كمن يرى نور من نور
القلب الذي يحل في دين من دونه العطب في طولها في حالها
انما هو من نور وجهه الذي هو من نور وجهه الذي هو من نور وجهه
المنع من نور وجهه الذي هو من نور وجهه الذي هو من نور وجهه
السغب الذي هو من نور وجهه الذي هو من نور وجهه الذي هو من نور وجهه
من نور وجهه الذي هو من نور وجهه الذي هو من نور وجهه الذي هو من نور وجهه
في قالب الجاهل كارهه هو العين حبري القلب مشتبك
من نور وجهه الذي هو من نور وجهه الذي هو من نور وجهه الذي هو من نور وجهه
نيلت به حد الغرض في حد الغضب وان كان
وقتيه كذا في كردن حال در غرضي كذا في كردن حال در غرضي
غاضبان من نور وجهه الذي هو من نور وجهه الذي هو من نور وجهه الذي هو من نور وجهه
لوزن نظم در دواخانه كذا في كردن حال در غرضي كذا في كردن حال در غرضي
زخرف قول لي كذا في كردن حال در غرضي كذا في كردن حال در غرضي
من نور وجهه الذي هو من نور وجهه الذي هو من نور وجهه الذي هو من نور وجهه
نسخه في كذا في كردن حال در غرضي كذا في كردن حال در غرضي
التمويه والكذب بل فكر في نظم الفلك كذا في كردن حال در غرضي كذا في كردن حال در غرضي
السحب كذا في كردن حال در غرضي كذا في كردن حال در غرضي كذا في كردن حال در غرضي
وهذا الخ في المشار الى مساكن كذا في كردن حال در غرضي كذا في كردن حال در غرضي
واجبت مشبه كذا في كردن حال در غرضي كذا في كردن حال در غرضي كذا في كردن حال در غرضي

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

کَلَامُ الْخُفْتِ مَا لَا تَرَى وَاحْكُمْ بِمَا يَلِيكَ قَالَ فَلَا أَلْحَمَّ إِلَّا شَاءَ اَلْوَكَلُ
 فَتَكَرَّرَ كُشْرُ مَسْمُومِيْنَ رَدِيَّتْ كُنْ وَعَلَمَ كُنْ بِخَيْرٍ وَرَجَبٌ كَيْفَ تَوَدَّاهُ عَمَلُكَ دَرَجَتِي اِيَّاكَ اَلْوَكَلُ فَتَكَرَّرَ

۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

مجلس شورای اسلامی
روزنامه ایران
شماره ۱۰۰
تاریخ ۱۳۰۵/۰۵/۰۵
صفحه ۱
موضوع: ...

عنه في حق من كان له فيه نصيب من الميراث

[illegible]

[Handwritten Persian calligraphy]

فَقَالَ هَٰذَا أَفْدَىٰ أَنَا أَسْأَلُكَ عَنْ سَفَالَةٍ وَعِصْيَةٍ لِّمُحَمَّدٍ عَلَيْهِ
الْطَّوْحَةُ كَيْسَ وَهُوَ كَيْفَ كَرَّمَ اللَّهُ وَجْهَهُ وَمُحَمَّدٌ نَزَّاهُ وَبِهِدَانِ حُلَاكُوتِ بِلَا
مِنْ كَيْسٍ مِّمَّنَالِ فَقَالَ الْوَالِي لِلْمُتَكَلِّمِينَ تَهْدُوا لِي عَجَلَةً كَنْ مِنْ

مسلمانان کو بقدر جس کی تائید کرنا کرنا کہو کہ اگر کسی نے اسے گواہی دے دی تو اسے عاقل و از

افاح دمه خالیا فانی بی شاهد و کوثری مشاهد و کوثری

[illegible]

بانموده خود گذشت
 بسر خود که پاک شد پس گفت چه
 الله زين الجاه يا اطر والعبق بالحر والحر بالعبق والعبق بالحر
 کليديست را چنين پادشاه بود
 و چشمه ها را چنين ميدان و ابروان را چينشادگان که آنها را دانست

يَا لِقَامُ وَالْحَقُّ بِالْسَّقِيمِ وَالْكَافُ وَالشَّمَمِ وَالْحَقُّ قُلُوبُ الْكَلْبِ وَالشَّمَمُ

وَالشَّيْبَ وَالْبَنَانَ الْذَوَيْنِ وَالْخَصْوَصَ الْيَافِقَ إِنِّي مَرَقْتُكَ لَبَنًا

سَمِعُوا وَأَلْعَمُوا وَأَلْجَمَلَتْ هَامَتُهُ لِسُفْي غَدَاً وَإِلَا وَحَى اللَّهُ جَفْنِي
وَلَمْ تَدْرُوا نَدِيم سَمِعُوا وَارِثِي تَحْمُشُ قُرُونًا وَأَنْزَلْنَا نَسْرًا وَنَزَلْنَا مَلَكًا

یَا عِیْسَى وَخَدِی الْفَیْشِ وَطَرِیْ الْجَمِّ وَطَلْعِی الْبَلَدِ وَوَدِی الْبَلَدِ
وَرِشَامِ الْفَلْکِ وَوَدِی الْفَلْکِ وَوَدِی الْفَلْکِ وَوَدِی الْفَلْکِ وَوَدِی الْفَلْکِ

دوسرا اہل علم کی روئیدہ کی کتابیں اودھ ابن البرکۃ کے مامور برد سے

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

دو بار و بطوریکه از موعود
نمود و بعد از آن با خود
فرمود: «این کتاب را

[illegible]

يَا أَيُّهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَبَدَيْتُ بِالْحَقِّ وَصَنِيْتُ بِالْخَيْرِ وَشَفَعْتُ
 بِالْظُلَمِ وَدَعَايَ بِالْكَلامِ فَقَالَ الْغُلَامُ لَا مَطْلَاقَ بِالْبَيْتِ
 وَلَا لَا يَأْتِي هَذَا الْكَلِمَةُ وَلَا أَفِيادُ الْقَعْدِ وَلَا الْخَلْفَ عَالِمُ
 يَخْلِفُ بِهِ أَحَدٌ وَأَنْ كُنْتُ بِالْأَجْرِ عِةَ الْبَيْتِ الَّتِي اخْتَرَعَهَا
 وَأَمَرَهُ جَرَعَهَا وَلَمْ يَزَلْ التَّلَاحِي بَيْنَهُمَا اسْتَعْمِرَ وَحُجَّةُ التَّلَاحِي
 لَمْ وَالْغُلَامُ فِي خَمْنٍ تَابِيهِ يَطْلُبُ الْوَلَالَ يَتَلَوِيهِ وَيُطِيعُهُ فِي زَلْفِيهِ
 إِلَى أَنْ رَأَى هَوَاهُ عَلَى قَلْبِهِ وَالْكَتْلِيهِ وَسَوَّلَ لَهُ الْجَدَّ الَّذِي
 تَنَّهُ وَالظَّمَرُ الَّذِي تَوَهَّمَهُ أَنْ يَخْلُصَ الْغُلَامُ وَيَسْتَخْصَصَهُ وَأَنْ
 يَتَقَدَّرُ مِنْ جِوَالِ الشَّيْخِ شَرَفْتَنَصَهُ فَقَالَ الشَّيْخُ هَلْ لَكَ فِيمَا
 هُوَ إِلَيَّ يَا كَفَرِي وَأَقْرَبَ الْفَقْرَى فَقَالَ الْكَلِمَةُ لَشِدَّةَ كَفَرِيهِ وَلَا
 أَنْ لَاقَ بِرَحْمَةِ بَعْدَ حَقَّتْ وَتَرَكْتُ بِرَحْمَةِ بَرِيٍّ بِرَحْمَةِ شَدِيدٍ بِرَحْمَةِ نَاجِيٍّ بِرَحْمَةِ كَلِمَةٍ
 أَنْفَ فِيهِ قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْ تَقْصِرَ عَنِ الْقَبِيلِ وَالْقَالِ وَتَقْصِرَ عَلَى
 أَيْسَرِ دَرَانِ كُنْتُ حَاكِمٌ مِمَّنْ يَكُونُ بَرَزَانِي أَنْ جَابَ وَسَوَّلَ وَبَسَّطَ

Handwritten marginal notes in Arabic script, including:

- Top left: *هذا هو...*
- Top right: *هذا هو...*
- Left margin: *هذا هو...*
- Bottom left: *هذا هو...*
- Bottom right: *هذا هو...*

فَصَدَقَ فَيَا أَلْوَالِي فَإِذَا الشَّيْخُ الْفَتَى كَالْ فَشَدَّ اللَّهُ أَهْوَاؤَهُ
فَقَالَ لِي وَجَلَّ الصَّيْدُ فَقُلْتُ مِنْ هَذَا الْعَلَامِ الَّذِي هَفْتُ
الْأَحْلَامَ فَقَالَ هُوَ فِي النَّسَبِ رَحِي وَفِي الْكَسْبِ قِي فَقَالَ
أَكْفَيْتَ بِحَاسِنِ فِطْرَتِهِ وَكَيْفَ الْوَالِ الْأَفْتَانِ بِطَرَفِهِ فَكَلَّ
لَنْ كَرْتُمْ بِرُجُوهِنَا السَّيِّئِينَ لَمَّا قَفَضْتَ الْخُسُوفِينَ ثُمَّ قَالَ يَرْبُّ الْعَالَمِينَ
عِنْدِي لَطْفٌ نَارُ الْجَوَى وَنَدْبُ الْهَوَى مِنَ الْتَوَى فَقَدْ جَعَلْتُ
عَلَى أَنْ أَسْلُكَ هَوَاهُ وَأَصِلَ قَلْبَ الْوَالِ نَارَ حَرَّتِهِ قَالَ قَضَيْتُ
الْكِبَاةَ مَعَهُ فِي مَهْرٍ أَنْ مِّنْ حَيْدِ قَهْرِهِ وَفِي مَهْلِكِهِ شَجَرٌ حَتَّى لَأَ
لَا أَلَا فِي ذَنْبِ السَّيِّئِينَ وَأَنْ أَمْلَاحُ الْخَفِيِّ وَحَالِ رَكِبِ
مَنْ أَكْثَرُ بِي وَأَذَاقُ الْوَالِ عَذَابَ الْحَرِيقِ وَسَكُونُ السَّكَاةِ الْغَرِيقِ
رَقَبَةُ حُكْمِهِ الْأَصَاقِ وَقَالَ أَدْفَعُهَا إِلَى الْوَالِ إِذَا أَسْلَبَ

Handwritten marginal notes in Persian script, written vertically along the left side of the page. The text is dense and appears to be commentary or additional verses related to the main text.

Handwritten marginal notes in Persian script, written horizontally at the bottom of the page. The text continues the commentary or provides further context for the main text.

بجانب ان کے کہ جنہوں نے
نشانِ آفت و دو

تَكُنْ فِيهِ نَوْبٌ لِّشَيْءٍ فَبَلَاءُ الْفِتَنِ تَبَاعُ هُوَ كَالْفِتَنِ

وَبَذَرَ لَهَا طَمَعُ الْعَيْنِ قَالَ الرَّادِي مَرَّتْ مَرَّةً شَدِيدًا مَرَّةً

وَلَمْ يَلْ عَدْلًا مَعْدًا لِمَقَامَةِ الْحَادِيَةِ الْعَشْرِ السَّائِغَةِ وَجَاءَ

بَنُ هَلَاكَ قَالَ لَسْتُ مِنْ قَلْبِي لِقِسَابَا حِينَ حَلَّتْ لِسَابَا فَاحْذَرِ

بِأَجْلِ الْكَافِرِ فِي مَدَا وَاقْبِرْ بَارِقُ الْعَبْرَةِ فَلَمَّا صُرْتُ إِلَى حُلَّةِ الْفَتَا

وَكَيْفَا الزَّفَاتِ رَأَيْتُ جَمَاعًا عَلَى قَدْرِ يَحْفَرُونَ وَجَنَّتْ قَبْرِ الْفَتَا

لَا يَهْمُ مُقِيمًا فِي اللَّيَالِ وَمَنْدَرُ الْفَتَا رَجَّحَ مِنَ لَالِ فَلَمَّا لَحْدَ الْفَتَا

وَفَاتِ قَوْلَ كَيْتِ أَشْرَفَ مِنْ رَبَابَةِ مَنَظَرِ الْفَتَا وَقَدْ لَحْدَ الْفَتَا

بِرَابِئِهِ وَتَكَرَّرَ نَصْبُهُ لِدَهْلَاهُ فَقَالَ لَيْلُ هَذَا فَيَعْمَلُ الْعُلَمَاءُ مَا كَرِهُوا

أَيُّهَا الْعُلَمَاءُ وَتَمِيمُوا أَيْهَا الْقُصُورِ وَاحْصُوا النُّظَرَ لِقَابِ الشُّجَرِ

مَالِكُ مَا لَمْ يَكُنْ دُونَ لَأَرْبَابِ وَلَا يَهْمُ كَمْ هَيْكِلُ الْأَرْبَابِ

مَالِكُ مَا لَمْ يَكُنْ دُونَ لَأَرْبَابِ وَلَا يَهْمُ كَمْ هَيْكِلُ الْأَرْبَابِ

مَالِكُ مَا لَمْ يَكُنْ دُونَ لَأَرْبَابِ وَلَا يَهْمُ كَمْ هَيْكِلُ الْأَرْبَابِ

مَالِكُ مَا لَمْ يَكُنْ دُونَ لَأَرْبَابِ وَلَا يَهْمُ كَمْ هَيْكِلُ الْأَرْبَابِ

Handwritten marginal notes in Persian script, likely commentary or additional verses related to the main text. The text is dense and written in a cursive style.

Handwritten marginal notes in Persian script, likely commentary or additional verses related to the main text. The text is dense and written in a cursive style.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لَكَ شَاكِرِينَ

وَلَا تُفْلِحُ تَعْلِيمُ تَوَاضَعُ نَظَرُ الْأَمْرِ لِيَوْمِ الْقِيَامِ إِلَى كَرَامَاتِهَا

پسین بخت است اگر نام در بر سر بن قیامت که خواندند و خوانند
ای کیکه عویشتن فخر از خرد ای کیکه عویشتن فخر

وہم اما کہ کنی گندوبدی را و خطا کنی بسیار آیا ظاہر شد ترا عیب کیا نہ رسا نہ ترا برے

وَمَا فِي صُحُفِهِ رَبِّكَ * وَلَا سَمْعُكَ فَكَلِمَتُهُ أَمَّا نَادَىٰ بِكَ الْمَوْتُ * أَمَّا أَسْمَعُكَ
دُفْتُ دُفْتِ بِرَبِّكَ شَكْنِي * وَنَبْتُ كُفْتُ نُو بِرَبِّكَ كَرْنُوهُ * أَمَّا أَوَّازُهُ هَت تَرَامُكَ * أَمَّا شَوْزُهُ نِزَارُكَ

الصَّوْتِ مَا أَخْشَى مِنَ الْغُيُوبِ فَخَطَّاطٌ وَهَمٌّ لَكُمْ تُسَدُّ فِي الشَّهْرِ

وَتَجَنَّبْ مِنْ الظُّلُمِ وَتَنْصَبْ إِلَيْهِ لَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ

و درخت کنی از گردناز
درخت کنی بسوی بازی گردیا که مرگ شال کوا بدست علی بن ابی طالب

واریطاعند فیک طبعاً عیون فیک سبباً
دردن کن تدارک تو عیون تدارک کن

میں نے کہا کہ تم اپنی زندگی بھر کے لیے اس کو چھوڑ دو۔

وَلَا تَلْحَظْ لَكَ النَّفْسُ مِنْ الْأَصْفَرِ نَفْسٌ وَأَنْ قَرِيبَ النَّفْسِ

لَعَامَتٌ لَا غَمَّ لِعَاصِي النَّاصِحِ الذَّوْلِ لِعَاصٍ وَتَرْوِي وَتَقَادِ

لَمْ يَكُنْ لَهُ قَبْلَ ذَلِكَ نَبَلٌ ۚ إِنَّكَ كَذِيبٌ مُّتَّبَعٌ ۚ

جسکے ہنر پر دیکھ کر وہ گویا کسی نوجوان کی مانند کوششیں کرتی اور عرصہ نفس و فکر کے بعد کسی نوجوان کی طرح

مجلس شورای اسلامی

پیشوئی محترم،

[illegible][illegible][illegible]

عبدالرحمن بن عوف بن ابی سلمہ

انفراد و معیاریت
ایده محکم نباشد و اما دلیل
الانضباط ۱۵
از زیر می باشد

مفتی محمد رفیع الرحمن صاحب مدظلہ العالی

عالم و آن بابا یک بر دیگر بابا باشد
و بیست و ارتقا سه خواند و بیست

۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱

[illegible]

Handwritten marginal notes at the top of the page, including the word "حاشية" (margin) and various commentary.

حاشية در آیه فالتفت الى سنسلا ووجهي مسلما

فالتفت الى سنسلا ووجهي مسلما

فالتفت الى سنسلا ووجهي مسلما

فالتفت الى سنسلا ووجهي مسلما

فالتفت الى سنسلا ووجهي مسلما

فالتفت الى سنسلا ووجهي مسلما

فالتفت الى سنسلا ووجهي مسلما

فالتفت الى سنسلا ووجهي مسلما

فالتفت الى سنسلا ووجهي مسلما

فالتفت الى سنسلا ووجهي مسلما

فالتفت الى سنسلا ووجهي مسلما

فالتفت الى سنسلا ووجهي مسلما

فالتفت الى سنسلا ووجهي مسلما

فالتفت الى سنسلا ووجهي مسلما

Handwritten marginal notes on the right side of the page, including the word "حاشية" (margin) and various commentary.

Handwritten marginal notes at the bottom right of the page, including the word "حاشية" (margin) and various commentary.

خلو الذئع وبن هني حولا الضرع فلما بلغها بعد من النسر
والضلع العنيس الغنيها كما تصفها الألسن وفيها ما شتهى حضر
وتلك الأعين فشكرت يد التقوى وجريت طلقا مع الهوى و
طيفت أضحاخوم الشهوات واجتني طرف اللذات لا تشم
سفر في الحراق وقد استغفرت من الحراق فعاذني عيدن تكار
الوطن والحين إلى الوطن فغوصت خيام الغيبة وأسربت جواد
لا وبر وما تاهيت الزفان واستتب لإيقان الحاضر السيردق
استصحب الخلف فخرج من كل قبيلة وأعلماني تحصيل الحياة
فأعز وجدته في الأحكام حتى ظننا أنه ليس من الأحكام فحاربت
لعز وعزم السنانة وأتدأ باب جردن الاستشارة فداروا
بين عقول وحل وشرب وحل إلى أن نفذ الشاذي وقطع الرامي
دنيا بطن دكشون وقت حرا واضعنا ما أنكره بحدود كرا كغفن ونو بحد ميدور

Handwritten marginal notes in Persian script, written diagonally and horizontally around the main text. The notes provide commentary, corrections, and additional information related to the main text's themes of travel, poetry, and social observations. Some notes are written in a smaller, more cursive hand, while others are more legible and use different ink colors.

✓✓

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِي ۚ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْقُوعُوا فِي السَّمَاوَاتِ ۚ فَإِنَّ صَدَقَاتِكُمْ وَاعْتِدَ

در مقام کهنه‌سوار در سواد
پس اگر دست شده نهاد و دست

پس جبرئیل کہتا مرا دیکھ کہند بخت مرا دیکھ و رخ نشاندند مرا دین من پران کنیز و شہساز

اريقوادي قال الحارث بن هارم فاصنعنا تصديق رويده واسم
 روم خون مرا گفت ملذث بسر همام پس الهام کرده منتميم طور کرد و پنج اب و دو صرحت تمام

مَا رَوَاهُ فَزَعْنَانِ مُحَمَّدَانِ وَأَسْتَهْمَانِ عَلَى مُعَادَاتِهِ وَهَمَانِ

بِقَوْلِهِ عَزَى الرَّبَّائِثِ وَالْعَيْدِ انْتِقَاءَ الْعَاثِثِ الْعَاثِثِ لِمَا كُنْتَ بِالْحَالِ

کشفین او رشتہ علقہ و باطل کرویم خوف بازی کائنات از خوف میتریزد و کلاه سبزه را با

و در آنکس خد سفر طلب کردیم نزدی که کمال او را فسون شنیدیم و از او که در این راه بودیم و از او که در این راه بودیم

ایضا در کتاب **شماره قرآن** که ما داخل المانوی تمجید علی بیسین

وَصَوْتُ خَاشِعٍ الْهَمَّ مَخْبِي لُفَاتٍ وَيَادِ افِ لُفَاتٍ يَا قَا

الْعَفَاتِ وَيَا كُرَّ الْمَكَفَاتِ وَيَا مُرْكَلَ الْعَفَاتِ وَيَا كُرَّ الْعَفَاتِ

ازترشها وای خشنده پادشها وای مرج طلبکاران مغرای مستحتر

دور کردن از مروجت نازل کن بر محمد که ختم کشفه میباشد و رساننده اخلاصت و بربر اخلاص

معظم نصریه و اعدای من بر عاتق شیاطین و ارواح الشریین و اعدای
کلیه کاسی یاری داد و باده را از سوساهای شیاطین کشیدند و پاژلطان را از بیت

[illegible]

بند بستم ۱۲ اعلیٰ حضرت دہلی

[illegible]

50

حَافِيَةٌ غَيْرُ عَافِيَةٍ وَزُرْقِي رَافِيَةٌ غَيْرُ وَهِيَةٍ وَكَهْنِي خَافِيَةٌ

تجاوز از کروات که پشید و نصب کنی خراخی غشکست نشود و باز دار مرا از باغی حرفه کنی

وَالْقَنَىٰ بُغَاشٍ لَا إِكْرَهَ وَلَا نَفَرَ ۚ أَفْهَارُ الْعَدَاۥ إِذَا كُنْتُمْ مَعَهُ

و کبھار مراد دریا خود بیستہا غمتها خود و غالب کس بر من ناخداے دشمنان سا مرا اینہ تو غنودہ دعا ہے

مُطَافِقٌ لَا يَدِيرُ لِحَاظًا وَلَا يَحْدِرُ لِفِظًا حَتَّى قُلْنَا قَدْ اِبْلَسَتْ غَضَبِيهِ

پس از آن آکس سر و فافگنه بخوبی میگردانید نظراً و با سنجینه و سنجی را تا آنکه گفتیم بر آئینه خاموش کرد و اورا پس

وَأَخْرَسْنَاهُ عِشْيَةً إِذْ أَخْرَجْنَاهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْنَا وَصَعَدَ الْفَأْسُ وَقَالَ افْسِمِ بِالْإِثْمِ

بازم گفت: ساختن را پیش عقل بعین بلند کردی سر خود را و بالا کشیدی همای خود را و گفت سوگند اینخوهم بپاش

ذات كبرج ولا أرض ذات انعام والماء النجاج والسمج الموهج والمخبر

صاحب برجها وزمین خداوند را تا آب وان شوند و چراغ روشن بنی نقاب دریا

الْعَجَاجُ وَالْمَوْءُودُ وَالْجَاجُ إِذَا لَمِنَ الْبَيْنُ الْعَوْدُ وَأَعْنَى عَنَّا مِنْ كَلْبٍ

هر آنکه آن دویچه خسته ترین تعویذها را بی نیاز لغو و شمار از او میسختد کان

الخبر من درسه با کمال انبساط و آسایش

خود است کی که خواهد آنرا وقت نرم خندیدن دم بدارد نخواهد رسید از مرشده وقت آسردن و آفتاب

وَمِنْ نَجَاجِي بَطَالِمَةِ الْفَسَقِ أَمِنْ كَلْبَتِهِ مِنَ الشَّرْقِ قَالَ

و کسیکه مناجات گنبد بآن کلمات عباد اول طلوع آری یکی محفوظ باشد در آن شب از فردی

فَلَقْنَاهَا حِجَابًا مِّنْ ثَمَانِيَةِ أَكْشَافٍ وَتَدَارَسْنَاهَا لَيْلِيًّا وَنَهَارِيًّا

تو آنکه استوار کردیم آنرا و دیگر یکر خوا ندیم آنرا تا فراموشی نگذرد آنرا پس آنرا فراموشی نگذرد

الْجَوَابُ بِالدَّعَوَاتِ لَا إِكْرَاهَ فِيهِ لِمَنِ كَرِهَتْ وَأَسْمَى الْجَوَابُ بِالدَّعَوَاتِ

شتران را چنان می آموختند بوزیدند با سر و دگوان و خفاقت میکردند چهار بار استخوانی آنرا بوزیدند

الكلية، صاحبنا تغدنا العيش والغدا، ولا يستغنى منا العدا

بادیران و یار ما تمکد است بیکر و مارادش و روز و طلب نیکو از مار و الی محمد و مارا

(Faint handwritten notes at the bottom of the page)

[illegible]

وہاں پہنچ کر ان کے ساتھ بیٹھ کر ان کے دل میں جو باتیں تھیں ان کو جاننے لگا۔

وَقَدْ كَانَ مِنْ قَبْلِهِ جُورٌ وَأَقْبَلُ

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

نظرنا اطروقه الزمان واعجل به الامر وانا الحق الذي لا يخال

في العري العجم غير اني ابن حجة هاضمه الدهر واهتضه واهو

صبيته بدوا مثل كرم على فوضه واخر العيله والمجبل لا دخال لعلكم قال

الراوى فمرت حبيته انه ابو زيد والركب العيب ومسود

وجه الشيب وساءني عظم متهم وفتح قد وقلت له ليحنا

الانفة وادكال المعرفة الكريانك كشكنا ان تغلغرين انما فصح

وزجهر وتنكر وفكر اخو قال انما ليكم عراج لا كراج وفكر مشر

لا تغلقا بعدته وميت يسكره لا يسجد الددم على غلي خسا

القدم الى ابنة الكرم لا الكرم وعاهدت الله تعالى لا اخضر

بعد ها حانة نياذ ولوا عطيت ملك بعدا ذوان لا اشهد

Handwritten marginal notes in Persian script, written vertically along the left side of the page. The text is dense and appears to be commentary or additional verses related to the main text.

Handwritten marginal notes in Persian script, written vertically along the right side of the page. The text is dense and appears to be commentary or additional verses related to the main text.

يَكُونُ الصَّدَدُ وَيَسْبِرُونَ الْقَلْبَ وَيَطْوُونَ الظَّهْرَ وَيُؤْوُونَ الْبِلَدَ
فَمَا أَرَدَى الدَّهْرُ لَأَعْضَادٍ وَفِيهِ بِالْحَوَاجِ الْأَكْبَادُ وَأَنْفَلَبَ ظَهْرُهَا
لَيْطَنُ بَابِ النَّاطِرِ وَجْهًا حَالِبٌ وَذَهَبَتِ الْعَيْنُ وَفَقِدَتِ
الرَّاحَةَ وَصَلَدَ الزَّنْدُ وَوَهَّتِ الْيَمِينُ وَبَاكَتِ الْمَرْأَى وَلَوْ بِقِ لَنَا
نَيْبَةً وَلَا بَابَ فَمَا غَايَرُ الْعَيْشِ الْأَخْضَرُ وَأَزْوَاجُ الْحَبِيبِ الْأَصْفَرُ
أَسْوَدُ قَوْمِي الْأَبْيَضُ وَأَيْضُ قَوْمِي الْأَسْوَدُ خَيْرُ رِثَالِي الْعَدُو
الْأَكْرَهِي فَجَدَّ النَّوْبُ الْأَحْمَرُ وَتَلَوِي مِنْ تَرْوَنَ عَيْبَةٍ فَرَارَةٍ
وَتَرَجَمَا بِدَا صَفَرَةٍ وَهَضَوِي بَغِيَةَ أَحَدِهِمْ زُرْدَةً وَقَصْبَايَ
مَنْبِيَّةً بَزْدَةً وَلَكِنَّ الْبَيْتَ أَنْ لَا أَدُلَّ الْحَمْلَ وَالْحَمْلَ وَكُلَّ أَيْ مَثْ
مِنْ الظَّرِّ وَقَدْ نَاجَحَتِي الْقَرْوَةُ أَنْ تَوْجِدَ عِنْدَكَ الْمَعْنَى وَأَذْنَبِي
فِدَا سَةِ الْحَمَامَةِ يَا لَكُمْ بِتَابِعِ أَجْمَاعِ فَضْلِ اللَّهِ أَفْرَ الْبَرِّ قَسِيمِ
نَفْسٍ مِنْ بَابِكُمْ بِرَبِّهِمْ شَاخِصًا بِخَشْيَتِهِمْ نَزْدَةً وَكَوْنَهُمْ خَالِدِينَ فِيهِمْ

Handwritten marginal notes in Persian script, written diagonally and horizontally around the main text, providing commentary or additional information.

[illegible]

وَصَدَفَ قَوْمِي وَنَظَرَ إِلَى عَيْنٍ يُعَذِّبُهَا الْجَحْمُ وَيُعَذِّبُهَا الْجَحْمُ قَالَ حَلَّالٌ

هَمْزٌ عَلَى الرَّاءِ عَمَّا هَا وَمِنْهُ اسْتَعَارَ هَا وَقُلْنَا هَا قَدْ فُتِحَ كَلَامُكَ

هم بنیستم از صاحت و دانایان و خوشی است حاد و آن آن و تعلیم او را که بر آینه صفت است

فلیف حکامک فحالت یحضر کمره محض هندار سعید بن و
 بی گفت روان کیکو باز زندگت بیس گیمو کمره دایر اندک اندک
 41

[illegible]

فَابْرَزْتَ رُذْنِ دِغِ دَرِیَسِ وَ بَرَزْتَ بَرَزِ عَجْزِ دَرِیَسِ وَ

أَشَابَ قَبْلَ أَنْ يَنْظُرَ أَشْكُوهَ إِلَى اللَّهِ تَسِيكًا الْمَرْغُوبِ رَيْبًا لَفَ الْمَشَاءِ

افشای شعر کرد که گفت
سینا که بسوی خدا بجزاییدن بجای
الذی یغیظهم فی الغیظ
من اناس غفوا عن ذنوبهم
الذین هم غفیر

و بهمنون مگرده ای که درین از تو می آید که گاه کنی زمانه را در حال آنکه یک زمانه را سپری کرده است

چهارم ائینہ : کہ در پیچ و خم صیغہ نام بیان لغوی مستند پیش و پس
دانش کردن و نیکو نیست از انگریز گرفته و آواززدن و کرختن از پیش خلق برآمد و است و بجزیر

اِذَا مَا جَنَّةُ اَعْرَبَتْ فِي السَّنَةِ الشَّهْبَاءُ رَوْضًا اَرِيضًا * لَشَبَّ
چون چراگاه و آب گنج و مغرور نمود ده سال سیصد و نیمی حکم سال و نوزاد بی آلوده بود که گزیده شود

المساكين الذين هم وطعموا الضيف كما في بعض مايات جاد

هم ساء عبادا ولا لرفع قال حال الجرح فغضبت منهم صدق

ایک کرسمس وند از رخس گفت مجھانیا چنان لفظ حال از رخس بس ملکہ از ان قوم اگر چہ سہا

[illegible]

ملفوظات حضرت مولانا ابوالکلام آزاد

[illegible][illegible]

الرأوي فوالله لقد صدعت يا بليتها العشار القلوب واستخرجت
نفسك من بين هذا كبرائك شراف

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

عاشي داور خان النصار
قلم هيص

وہی ہے جس نے ان کو اپنا گھر بنا لیا ہے۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نیمی نجات ادیبان و

[illegible]

بیتیند نظم نایت شعری ادهری

بقدری موهل در فک شعری و الحان و آوای مکرر

فکریت پیله و بکری و کور و زب و بکری و بکری

اصطادق مایه عوالم و خیرین شعری و آوای مکرر

یچمن و فغان و ناله و کشت و بکری و بکری

ما نوره طول عمری و کلام قدیمی و کلام شعری و کلام

فدالین و فغان و ناله و کشت و بکری و بکری

ظهرت علی و بکری و بکری و بکری و بکری

علیت ان شیطانه و بکری و بکری و بکری و بکری

إلی اصحابی و بکری و بکری و بکری و بکری

مقامه الاربعة العشر

بیتیند نظم نایت شعری ادهری

بقدری موهل در فک شعری و الحان و آوای مکرر

فکریت پیله و بکری و کور و زب و بکری و بکری

بیتیند نظم نایت شعری ادهری
بقدری موهل در فک شعری و الحان و آوای مکرر
فکریت پیله و بکری و کور و زب و بکری و بکری
اصطادق مایه عوالم و خیرین شعری و آوای مکرر
یچمن و فغان و ناله و کشت و بکری و بکری
ما نوره طول عمری و کلام قدیمی و کلام شعری و کلام
فدالین و فغان و ناله و کشت و بکری و بکری
ظهرت علی و بکری و بکری و بکری و بکری
علیت ان شیطانه و بکری و بکری و بکری و بکری
إلی اصحابی و بکری و بکری و بکری و بکری
مقامه الاربعة العشر
بیتیند نظم نایت شعری ادهری
بقدری موهل در فک شعری و الحان و آوای مکرر
فکریت پیله و بکری و کور و زب و بکری و بکری

بیتیند نظم نایت شعری ادهری

المَكِّيَّةُ حَكِي الْحَرْثُ بْنُ هَمْلٍ قَالَ فَضَضْتُ مِنْ

مَدِينَةِ السَّادِ حَكِي الْأَسْلَامِ فَلَمَّا فَضَضْتُ لَعَنَ اللَّهُ لَقْتُ وَأَ
الطَّيِّبُ وَالرَّقْصُ صَادَقَ مَوْتَهُمْ الْخَيْفَ مَعَ الْعَالِ الصَّبْرُ سَطَطَ

لِلضَّرِّ وَرَبِّهَا بَقِي مِنْ خِرَ الظُّهْرِ فَبَيْنَا أَنَا نَحْتُ طَرَفٍ مَعَ رُقْعَةٍ
ظُرُفٍ وَقَدْ حَمَى قَلْبِي أَحْصَاءُ وَأَعْيَى الْهَدْرُ عَيْنُ الْخَبْرِ أَدْحَمَ

عَلَيْنَا شَيْخٌ مَلَسَ عَيْنِي لَمَّا مَرَّ عَرِجُ سَامٍ لَيْسَ كَسَلَمُ دَسَ
أَبْرَقَ حَالٌ مَحَاوِرَةٌ وَبِ الْأَعْرَافِ فَالْحَبْنَاءُ أَمَّا أَنْزَلُ مِنْ سَبْطِ عَيْنِ

مِنْ أَنْسَاطِهِ قَبْلَ اسْطُهُ وَقُلْنَا لَهُ مَا لَكَ كَيْفَ لَجْتَ فِي الْأَسْنَادِ
فَقَالَ مَا أَنَا فَاعْفَ عَنِّي سَعَايَ سِرَّ صَدْرِي خَيْرٌ خَافَ لَقْتُ لَكَ

شَفِيعِي كَأَنِّي أَتَى الْأَسْبَابَ الَّتِي عَلَّقَ بِهَا الْأَنْبِيَاءُ مَا هُوَ بَعْدُ
أَدْمَا كَلَّ الْأَكْرَاءُ مِنْ حَبَابٍ فَسَأَلْنَا هَلْ أَنْتَ هَذَا لَنَا وَارْتَمَى

عنه في هذا البيت...
قوله حكي الحارث بن همل...
قوله مدنية السادر...
قوله الطيب والرقص...
قوله الضرب وربها...
قوله ظريف وقد حمى...
قوله علينا شيخ...
قوله ابرق حال...
قوله من انساطه...
قوله فقال ما...
قوله شفيعي كاني...
قوله ادما كالا...

قوله حكي الحارث بن همل...
قوله مدنية السادر...
قوله الطيب والرقص...
قوله الضرب وربها...
قوله ظريف وقد حمى...
قوله علينا شيخ...
قوله ابرق حال...
قوله من انساطه...
قوله فقال ما...
قوله شفيعي كاني...
قوله ادما كالا...

قوله حكي الحارث بن همل...
قوله مدنية السادر...
قوله الطيب والرقص...
قوله الضرب وربها...
قوله ظريف وقد حمى...
قوله علينا شيخ...
قوله ابرق حال...
قوله من انساطه...
قوله فقال ما...
قوله شفيعي كاني...
قوله ادما كالا...

قوله حكي الحارث بن همل...
قوله مدنية السادر...
قوله الطيب والرقص...
قوله الضرب وربها...
قوله ظريف وقد حمى...
قوله علينا شيخ...
قوله ابرق حال...
قوله من انساطه...
قوله فقال ما...
قوله شفيعي كاني...
قوله ادما كالا...

وہی ہے جس نے ان کے لئے یہ سب کیا ہے۔

اَلَيْسَ بِكَ دَيُّوْنٌ مِّنْهُمْ عَلِيْمٌ بِذٰلِكَ لَكُنْ عِنْدَهُ اَرِيْدُ مِنْكُمْ

سُوْلَةٌ وَجَدَ قَاوَعِيْدُ يَهْوَانُ غَلَاوَقَا قِيُوْا رِي الشَّهِيْدُ

اَوَلَمْ يَكُنْ ذَاوَلَا اَقْسَبَعَةً مِّنْ تَرِيْدُ يَهْوَانُ لَعَلَّنَ طَرَا مَعْمُوْرٌ

وَقَعِيْدُ يَهْوَانُ حَضْرًا مَا تَسْتَعِيْزُ وَكُوْشَطَا مِّنْ قَدِيْدُ يَهْوَانُ

فَقَفِيْزُ يَهْوَانُ رُوْحٌ مِّنْ تَرِيْدُ يَهْوَانُ اَزَادَ لَدُنْهُ لِرَحْلَةٍ لِيْ عِيْدُهُ

وَاَنْتَ خِيْدُ رَهْطٍ نَدُوْا عِنْدَ الشَّهِيْدِ يَهْوَانُ اَيُّكُمْ كَلَّ يَوْمَ كَلَّ

اَيَّا جَدِيْدُهُ يَهْوَانُ رَحْمَةً وَاصِلَاتٌ عَشَلُ الصَّلَاتِ لِيْ عِيْدُهُ

وَيَعْنِيْ فِيْ شَطَاوِيْ مَا نَزَلُوْنَ زَهِيْدُ يَهْوَانُ يَهْوَانُ عَقِيْزُ

كُرِيْ جَدِيْدُ يَهْوَانُ نَسْلُجٌ فِكْرٌ يَفْضَحُ كَلَّ قَصِيْدُ يَهْوَانُ لِحَاوَرِثُ يَهْوَانُ

فَلَمَّا سَارِيْنَا الشَّيْبِلَ نُسْبُهُ اَلَسَدُ اَرْحَلْنَا اَلْوَلَدُ وَرُوْدُنَا اَلْوَلَدُ

فَعَبَلَا اَصْنَعُ يَشِيْكُ نَسْرًا رَدِيْنُهُ وَاَدْيَا يَهْوَانُ يَهْوَانُ

فَعَبَلَا اَصْنَعُ يَشِيْكُ نَسْرًا رَدِيْنُهُ وَاَدْيَا يَهْوَانُ يَهْوَانُ

فَعَبَلَا اَصْنَعُ يَشِيْكُ نَسْرًا رَدِيْنُهُ وَاَدْيَا يَهْوَانُ يَهْوَانُ

فَعَبَلَا اَصْنَعُ يَشِيْكُ نَسْرًا رَدِيْنُهُ وَاَدْيَا يَهْوَانُ يَهْوَانُ

Handwritten marginal notes in Persian script, likely commentary or additional verses, running vertically along the left side of the page.

Handwritten marginal notes in Persian script, likely commentary or additional verses, located at the bottom right of the page.

اِطْلَاقٍ وَعَقْدُ الرَّجُلِ حُلُّهُ الطَّائِفَةُ فَلْتِ السَّخْمِ حُلُّ صَاحِبِهِ
 و بستند بهت کوچ کوان برشتا که دریا کستم به را یا شایه تدوین
 عَدَا عَرُوبٍ اَوْ بَقِيَتْ حَاجَةٌ فِي فَيْسٍ يَعُوبُ قَالَ حَاشَ لِلَّهِ وَكَفَا
 نوید عروب را یا آمده است یا زبندی در جان یعقوب هم پس گفت بکی سبب هزارا حسن
 بَلْ جَلَّ مَعْنُوكُمْ وَجَلَّ قُلْتُ لَهُ فَعَدَيْتُكَ مَا دَنَاكَ وَادْنَاكَ اَمَّا اَمْدَانُكَ
 بلکه بزرگ شایان است و صفت برو پس کستم اورا یاد حسن ما را چنانکه با حسن از قوم و از خانه از خانه از خانه
 اِنْزَالُكَ وَجَبًا فَقَدْ لَكُنَا مِنْكَ الْحَيَرَةُ فَتَنْفُسُ نَفْسٍ مِنْ اَكْثَرِ اَطْطَا
 کاست خاند تو چون کاش خالت برادر و جوب و دستل پس هم بسند چو تشریف بکشد
 وَكَانَ الشَّهِيْقُ يَلْعَنُ لِسَانَهُ نَظْمُ سُرُجٍ دَارِي وَلَكِنْ كَيْفَ
 و خانه بجا ای که زبانش برهنه است ایان دارا سدرج غایت و بکس
 السَّبِيلُ إِلَيْهَا وَقَدْ نَاسَخَ لَهَا آدُرُ بِهَا وَخَوَّعَ عَلَيْهَا قُوَايِي
 راه است بهیوسان حال زنده زنده و نمان دان و دلائی خود و آزارا این فهم که
 سِرْتُ اَنْفِي حَطَّ الدُّوْبُ لَكُنْهَا مَا رَأَيْتُ فِي سِيٍّ مَعْدِي
 سیر کردم ز راهی که میگردان گمان از دوا در لغت نادیده چشم را به چو از دوا
 عَنْ طَرَفِهَا لَمْ تَعْرِ وَدَقَّ عَيْنَاهُ بِالْمَوْجِ وَادْنَتْ مُدَامَعُهُ
 از دو جانب آن باز بر شد بر دهم او باشکها رفت و در شکلی
 بِالْجَمْعِ مَكَرَهُ اَنْتَ تَوَكَّلْهُ اَوْ تَوَكَّلْكَ اَنْتَ تَفْكَرُ فَاظْطَمَّ
 سیلان را پیش بسند آید چنانکه از آن و نخواست که ماند از او آنرا پس چو
 السَّخْلُ اَوْ جَزِي فِي الرَّجْعِ وَوَلَّ الْمَقَامَةَ الْخَاصَّةَ الْعِشْرَ
 که شریف بود و که کرد و در دودان دشت گردید شمس بازند
 الْفَضِيَّةُ اَبْدُ الْحَارِثُ بْنُ هَمَّامٍ قَالَ رَفِعتْ لَيْلَتِي حَالَكُ
 نهاده بودم حمزه و حارث بن هرمان گفت که بهار زنده در سبک است سبزه

هذه نسخة من كتاب...
 مكتوب في شهر... سنة...
 بخط...

الحجاب هامة الزياب لا ارق صبر محمد عن اللباب ومي

صدا الحجاب فلمزل الا كما راجح هني ويحل في الوسواس

وهني حتى اتميت لخص ما عانيت ان ازرق بر ارض الفضل

ليقدر طول السلي للكلية فما انقضت مني ما عمت

حتى وقع الباب في رة وله صوت خاشع فقلت نفسي لعل عن

التمني قد نزل الخط قد اقر فقصت اليه وعلان وقلت له من

الطارق ان قال عرت اجته الليل عشيبة السيل وليكني

لا غير واذ انخر قدم السبر قال فلما دل شد على شمس

لسير طرسة عليكن مساعرة غمر ومساخرة نعم فقلت ان

بابك ساء وقلت ادخلوها يسلم قد دخل شخص فحمني الدهر صعدا

وبل القطر زدت في حيل لسان غضب سيار عن شمرك على

هذا الكتاب...
 مكتوب في شهر... سنة...
 بخط...
 هذا الكتاب...
 مكتوب في شهر... سنة...
 بخط...
 هذا الكتاب...
 مكتوب في شهر... سنة...
 بخط...

هذا الكتاب...
 مكتوب في شهر... سنة...
 بخط...
 هذا الكتاب...
 مكتوب في شهر... سنة...
 بخط...
 هذا الكتاب...
 مكتوب في شهر... سنة...
 بخط...

[illegible]

نَلِيَّهِ صَوْتُهُ وَاعْتَدَلَ مِنَ الْجُرُوءِ فِي غَيْرِ وَقْتِهِ فَدَانَتْهُ
 كَلْبُخْتِ أَهْلِهِ وَهَضَبَتْ لَهَا أَمْنُهَا فِي قَفْرِهَا

إِلَاصِحِ التَّقِيدِ وَتَامَلْتُهُ تَامَلِ السَّقِيدِ فَالْفَتَةُ سَيَحْضُرُ الْبَارِيدِ

بَلَا رَيْبَ وَلَا رَجَمٍ غَيْبٌ فَاحْلُكُمُوهُ حُلَّ مَنْ أَطْعَمَنِي بِقُضْوَى الطَّلَبِ

وَقَفَلْنٰهُم مِّنْ وَّفَلِّ الْكُرْبِ اِلَى رَوْحِ الْقَطْرِ تَوَخَّذْ مِنْكُمْ لَا يَنْ

و در دهر از آتش اندوا بسوی آتش غاصه باز آواززد که کرمی که در دهر مشقت

و اما در کتب دیگر که بحال این کتاب است و چون از بعضی نسخ قدیم منسوب به میرزا محمد باقر

پہاں دانزدہ مفت کیستے را کالی برود گزودن سب پس حاضر آرد، انجودہ کر...

المعاني في الليل للديجي فانبص نقباض الحبيب وعرض كراص
بس لربك حجرا فكل ستمداده ورواها نكاحا كراص

البشر فسوّت خلقاً ميثاقاً، والحظي حوّل طبائع حتى كثر
 قد وخبّر من دشت ما، وی گمان باز از این راه و در خرابه، در کسرس رحمت از، قمار و بیکم

أَعْلَظَهُ فِي التَّكْلَامِ وَالسَّعَةِ بِمُجْمَلِهَا فَبَيْنَ مَنْ لَحَاتِ نَاطِقًا
كَرْدِ تَقِي لَهَا وَدَسَّ وَجْهَهُ فِي عَيْنِهَا وَنَظَرَ فِي عَيْنِهَا وَنَظَرَ فِي عَيْنِهَا

مَا خَافَاطِرِي فَقَالَ يَا ضَعِيفُ لِمَ تَهْتَفُ بِأَهْلِ الْقُبْرِ عَدُوِّ الْخَيْرِ لَكَ

وَأَسْتَعْمِلُكَ يَا أَبَاكَ فَقُلْتُ هَاتِ يَا أَخَا الزُّهْرَاتِ فَقَالَ عَلِيُّ بْنُ

دوست ارشدی کی ایک بددعوتی جس قسم یار سے خداوند درود ہوا۔ بس گفتن میں باقی ہے۔

[illegible]

أَبُ الْبَارِجَةِ حَلِيفٌ فَلَاكِسٌ وَابْنُ سَوَاسٍ فَلَمَّا ضَى الْأَيْلُ خَجَبُهُ

در اینک کشته را بنامم گویند افلاس و بزار اندیشه بر دهم پس چو تمام نمود شب بخانه

وَمَا يَكْفُرُ بِهِ إِلَّا الْأَقَلُّ مِنَ النَّاسِ وَمَا يَكْفُرُ بِهِ إِلَّا الْأَقَلُّ مِنَ النَّاسِ وَمَا يَكْفُرُ بِهِ إِلَّا الْأَقَلُّ مِنَ النَّاسِ

صَبَدِيكُمْ أَنْ تَبْهَمُوا فَلَمْ تَكُنْ بِأَمْرٍ أَقْدَحِينَ بَصْفِيغُهُ وَأَحْسَنَ إِلَيْهِ

مُصَفِّهِ خُجْرًا عَلَى الْخُفَى صَفَاءَ الرِّجَنِ وَقَفَاءَ الْعَقِيقِ وَقَالَ تَوَلَّى

منهج اکتسابی در علم و ادب و تحقیق
مضامین شریفه و کتب معتبره را در هر دو آن آموخت

قد برکات الایزید الاصفیاء و اجلی فی اللون امر عظیم هو ای علی علیه
السلام آید خبر بدو من اهل خاندان نور و ملک و قسما بود در رنگ زعفرانی پس آن کشیش که بر بنده خود

بِلِسَانٍ تَنَاهَيْهِ وَجُوبِ رَأْيٍ مُشْتَدِّهِ وَلَوْ قَدْ جَاءَهُ الْقَلْبُ فِيهِ

فَأَكْفَنُ الشُّعْرَ وَأَسْلَطَا وَأَسْلَمْتُ الْغَنَى إِلَى سُلْطَانِهَا فَقُبِلَ الْخَبَرُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

میر نصیب و اذہل من نصیب لا وجود یصنی علی سبیل تکرار و ملاک
از سوسما و داخل نماز عاشق نه تو اگر می بود که رسا در مکتب یافتن مراد و غرض خود بپوشیدن

وَلَا تَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِكَ عَلَى الْذَهَابِ مَعَ خُرْقَةِ الْإِنْهَابِ لِتُجَدَّ إِلَى الْقَوْمِ

وَسَمِعَ رَجُلٌ مِّنْهُمْ يَقُولُ لِرَجُلٍ مِّنْهُمْ اِنَّكَ لَتَكُونُ مِنَ الْمُنْذَرِيْنَ

و غلبه آن در شکست و جوش آن بر تنگی ملاطفت کند و هر زمین و فضا را از آب بادی

فلم ازل سحابه ذاك النهار ادى دوى الى الاهار وهي الاخرجه سله
بهي استندم و روزى آن روز مى او نيم و دو خود را طاف نهرو و آن بر نيكر و ديروزى

وہی ہے جو کہ اس کے لئے ہے

وَأَمَّا الْفُلُ فَأُرْسِلَتْ بِرَحْمَةٍ مِنَّا لِيُبَيِّنَ مَا نَالُوا لَوِ اسْمَعُ الْبُحَارِ إِنَّ الْإِنسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَ خَافٍ

[illegible]

وَلَا يَجْتَلِبُ قَعْمًا غَالِيًا إِلَىٰ أَنْ ضَعِفَ الشَّمْسُ لِلْغُرُوبِ وَضَعِفَ نَفْسُ
 وَهِيَ كَشْفِدَةٌ تَهْتَادُ نَسَائِدَ رُشْدٍ شَكْلِيٍّ أَكْزَرَ لَوْنِهِ أَغْصَابُ بَعْرِ وَرَقَتَيْنِ وَسُجُودِ جَانِبَيْنِ

وَلَا يَجْتَلِبُ قَعْمًا غَالِيًا إِلَىٰ أَنْ ضَعِفَ الشَّمْسُ لِلْغُرُوبِ وَضَعِفَ نَفْسُ

مِنْ الْغُيُوبِ فَوَحَتْ بِكَلْبٍ خَرَىٰ وَأَنْتَنِيَتْ أَقْدَامُ رَجُلًا قَوِيًّا

أَوْ خَرَىٰ خَرَىٰ وَيَتِمَّا أَنَا أَسْعَىٰ وَاقْدُوا هُكَّ وَكَلْدًا إِذَا قَالِيَتِي

تَيَقَّنَا أَهْلَهُ التَّحْلَانِ وَجَنَانُهُ هُمَا لَكَ فَاشْعَلْنِي مَا أَنَا فِيهِ مِنْكَ

الذَّبِّ وَالْخَرَىٰ الذَّبِّ عَزَّ عَالِي مَدَاحِلَتِهِ وَالظَّمِيرُ فِي

مَخَالَتِهِ فَقُلْتُ لَهُ يَا هَذَا لَيْسَ كَمَا بَكَتَ سِرًّا وَوَرَاءَ حُجْرَتِكَ كَثِيرًا

فَأُطْلِعُنِي عَلَىٰ رَحِيلِكَ وَأَخِذْنِي مِنْ نَصِيلِكَ فَإِنَّكَ سَيَحْدُثُ طَبَقًا

أَسِيًّا أَوْ عَوْنًا مَوْاسِيًّا فَقَالَ اللَّهُ مَا أَنَا وَهِيَ لَيْسَتْ فَتَلَا مَنَاجِي

أَفَنَاتُ كُلِّ نَفَاضٍ الْعَالِمِ دُرُوسِيَّةً وَأَقُولُ قَوْلًا وَدُسْمُوقُ ضَلَّتْ وَائِي حَالِي

بَحْمَتٍ وَقَضِيَّةً اسْتَجَعْتُ حَتَّىٰ هَاجَتْ لَكَ الْأَسْفُ عَلَىٰ قَعْدٍ مِنْ

سُكْفٍ فَارْزُقْنِي كَيْدًا وَأَقْتُمْ بَابِيَّةً وَأَمْلِقْ لَهَا بَاعًا كَلَامًا لَدَا

لَوْ شِئْتُ بَسْ بِرِيٍّ أَوْ دَارًا لَكَ فَادْعَا شَيْئًا وَتَمَّ عَمَلُكُمْ بِخُذُوا مَعَكُمْ وَأَرْزُقُوا عِلْمًا مَدْرَسًا

وَلَا يَجْتَلِبُ قَعْمًا غَالِيًا إِلَىٰ أَنْ ضَعِفَ الشَّمْسُ لِلْغُرُوبِ وَضَعِفَ نَفْسُ

مِنْ الْغُيُوبِ فَوَحَتْ بِكَلْبٍ خَرَىٰ وَأَنْتَنِيَتْ أَقْدَامُ رَجُلًا قَوِيًّا

أَوْ خَرَىٰ خَرَىٰ وَيَتِمَّا أَنَا أَسْعَىٰ وَاقْدُوا هُكَّ وَكَلْدًا إِذَا قَالِيَتِي

تَيَقَّنَا أَهْلَهُ التَّحْلَانِ وَجَنَانُهُ هُمَا لَكَ فَاشْعَلْنِي مَا أَنَا فِيهِ مِنْكَ

وَلَا يَجْتَلِبُ قَعْمًا غَالِيًا إِلَىٰ أَنْ ضَعِفَ الشَّمْسُ لِلْغُرُوبِ وَضَعِفَ نَفْسُ
 مِنْ الْغُيُوبِ فَوَحَتْ بِكَلْبٍ خَرَىٰ وَأَنْتَنِيَتْ أَقْدَامُ رَجُلًا قَوِيًّا
 أَوْ خَرَىٰ خَرَىٰ وَيَتِمَّا أَنَا أَسْعَىٰ وَاقْدُوا هُكَّ وَكَلْدًا إِذَا قَالِيَتِي
 تَيَقَّنَا أَهْلَهُ التَّحْلَانِ وَجَنَانُهُ هُمَا لَكَ فَاشْعَلْنِي مَا أَنَا فِيهِ مِنْكَ
 الذَّبِّ وَالْخَرَىٰ الذَّبِّ عَزَّ عَالِي مَدَاحِلَتِهِ وَالظَّمِيرُ فِي
 مَخَالَتِهِ فَقُلْتُ لَهُ يَا هَذَا لَيْسَ كَمَا بَكَتَ سِرًّا وَوَرَاءَ حُجْرَتِكَ كَثِيرًا
 فَأُطْلِعُنِي عَلَىٰ رَحِيلِكَ وَأَخِذْنِي مِنْ نَصِيلِكَ فَإِنَّكَ سَيَحْدُثُ طَبَقًا
 أَسِيًّا أَوْ عَوْنًا مَوْاسِيًّا فَقَالَ اللَّهُ مَا أَنَا وَهِيَ لَيْسَتْ فَتَلَا مَنَاجِي
 أَفَنَاتُ كُلِّ نَفَاضٍ الْعَالِمِ دُرُوسِيَّةً وَأَقُولُ قَوْلًا وَدُسْمُوقُ ضَلَّتْ وَائِي حَالِي
 بَحْمَتٍ وَقَضِيَّةً اسْتَجَعْتُ حَتَّىٰ هَاجَتْ لَكَ الْأَسْفُ عَلَىٰ قَعْدٍ مِنْ
 سُكْفٍ فَارْزُقْنِي كَيْدًا وَأَقْتُمْ بَابِيَّةً وَأَمْلِقْ لَهَا بَاعًا كَلَامًا لَدَا
 لَوْ شِئْتُ بَسْ بِرِيٍّ أَوْ دَارًا لَكَ فَادْعَا شَيْئًا وَتَمَّ عَمَلُكُمْ بِخُذُوا مَعَكُمْ وَأَرْزُقُوا عِلْمًا مَدْرَسًا

در سهام پس جانشینم از شاههای مایه بدیده و طلب گویانی کرده برای آن دو نفر

و انهارا بطبع خاموش سده ذوق بجز خانه حسن ن ماکاں در ما بس نصم بامرا ان قدسها در کون میادیم

[illegible]

اَفْتَنَّا فِيْ قَضِيَّتِهَا كُلِّ قَاضٍ جَارِكِلْ فُقِيْهِ رَجُلٌ مَاتَ عَنْ

مسلم بن الحنفیہ واپس آئے۔ اور ان کے ساتھ ایک اور شخص بھی تھا جس کا نام

لی شک به جمع کردن حصه خود را و گرفت برادر آن را آنچه باقی ماند از ترک در برادریت

پس عاوداً بجا بیاورید پس بفرمایید

شعراں قہرا و دریا قہم باز آنا کفنم اورا کہ بردا نامی انج قہ واقع شدی و نزد عالم مسلمہ

فرود آمدے لیکن برقیہ میں انفرقہ درون شکہستم و محتاج ہستم بیو، علمائے سید بریج می کر کے ایکاد

بلن ان شیخو اقصای مراد شیخ اود ابرائیم استی کروی در چمان کردن یکموت بے

[illegible][illegible]

وَمِنْهُمْ مَنْ يَدْعُو إِلَى الْفِتْنَةِ وَيُرِيدُ الْفِتْنَةَ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْسِدُونَ ۚ

عَرَا لَشَيْطَانُ فُضْرَ مَعِيَ الْمَرْبِى لَتُظْفِرَ الْبَغْيُ مَقْلَبُ كَلْبِغِمْ

قَالَ صَاحِبُهُ إِذْ رَأَاهُ كَاكِرًا لَّهِ فَادْخُلْنِي بَيْنَ أَجْحَامِ مِنَ الشَّاكِرِينَ

أَوْ هُنَّ مِنْ بَيْتِ الْعَنْكَبُوتِ ۚ إِنَّهُ جَابِ ضَيْقٍ رُبْعُهُ بَيْنُ سَبْعَةٍ ذُرْعَةٍ

تَحْكُمُنِي فِي الْقُرَى وَمَطَائِبُ مَا كُنْتُ رِي تَقُلْتُ أَرِيدُ أَنْ أَكْبِرَ

عَلَى أَشْيَ مَكْرُوبٍ وَأَنْفَعُ صَاحِبِ أَضْرَ مَصْصُوفٍ فَافْكُ سَاعَةَ طَوْلَةٍ

تَقَالَ لَعَلَّكَ لَعْنَتِي بِنْتُ خَيْلٍ أَوْ مَعِ كَيْلٍ أَيْخِيْلَةٍ قُلْتُ يَا هَا عَنَيْتُ كَلْبًا

لَعْنَتِي فَهَضْ نَشْطًا تَقْرُبُ مَسْتَشْبِطًا وَقَالَ عَلَمٌ صَلَاةً لَللَّهِ

حَيْلَكَ وَكَذَلِكَ عَلَى أَنْ تَحْيَ مِنْ مَلِكٍ وَتَخْلُقَ بِالْحَقِّ الَّذِي يَجْعَلُ الْأَيَّامَ قَدَحًا

وَمِنْهُمْ مَنْ يَدْعُو إِلَى الْفِتْنَةِ وَيُرِيدُ الْفِتْنَةَ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْسِدُونَ ۚ
عَرَا لَشَيْطَانُ فُضْرَ مَعِيَ الْمَرْبِى لَتُظْفِرَ الْبَغْيُ مَقْلَبُ كَلْبِغِمْ
قَالَ صَاحِبُهُ إِذْ رَأَاهُ كَاكِرًا لَّهِ فَادْخُلْنِي بَيْنَ أَجْحَامِ مِنَ الشَّاكِرِينَ
أَوْ هُنَّ مِنْ بَيْتِ الْعَنْكَبُوتِ ۚ إِنَّهُ جَابِ ضَيْقٍ رُبْعُهُ بَيْنُ سَبْعَةٍ ذُرْعَةٍ
تَحْكُمُنِي فِي الْقُرَى وَمَطَائِبُ مَا كُنْتُ رِي تَقُلْتُ أَرِيدُ أَنْ أَكْبِرَ
عَلَى أَشْيَ مَكْرُوبٍ وَأَنْفَعُ صَاحِبِ أَضْرَ مَصْصُوفٍ فَافْكُ سَاعَةَ طَوْلَةٍ
تَقَالَ لَعَلَّكَ لَعْنَتِي بِنْتُ خَيْلٍ أَوْ مَعِ كَيْلٍ أَيْخِيْلَةٍ قُلْتُ يَا هَا عَنَيْتُ كَلْبًا
لَعْنَتِي فَهَضْ نَشْطًا تَقْرُبُ مَسْتَشْبِطًا وَقَالَ عَلَمٌ صَلَاةً لَللَّهِ
حَيْلَكَ وَكَذَلِكَ عَلَى أَنْ تَحْيَ مِنْ مَلِكٍ وَتَخْلُقَ بِالْحَقِّ الَّذِي يَجْعَلُ الْأَيَّامَ قَدَحًا

وَمِنْهُمْ مَنْ يَدْعُو إِلَى الْفِتْنَةِ وَيُرِيدُ الْفِتْنَةَ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْسِدُونَ ۚ
عَرَا لَشَيْطَانُ فُضْرَ مَعِيَ الْمَرْبِى لَتُظْفِرَ الْبَغْيُ مَقْلَبُ كَلْبِغِمْ
قَالَ صَاحِبُهُ إِذْ رَأَاهُ كَاكِرًا لَّهِ فَادْخُلْنِي بَيْنَ أَجْحَامِ مِنَ الشَّاكِرِينَ
أَوْ هُنَّ مِنْ بَيْتِ الْعَنْكَبُوتِ ۚ إِنَّهُ جَابِ ضَيْقٍ رُبْعُهُ بَيْنُ سَبْعَةٍ ذُرْعَةٍ
تَحْكُمُنِي فِي الْقُرَى وَمَطَائِبُ مَا كُنْتُ رِي تَقُلْتُ أَرِيدُ أَنْ أَكْبِرَ
عَلَى أَشْيَ مَكْرُوبٍ وَأَنْفَعُ صَاحِبِ أَضْرَ مَصْصُوفٍ فَافْكُ سَاعَةَ طَوْلَةٍ
تَقَالَ لَعَلَّكَ لَعْنَتِي بِنْتُ خَيْلٍ أَوْ مَعِ كَيْلٍ أَيْخِيْلَةٍ قُلْتُ يَا هَا عَنَيْتُ كَلْبًا
لَعْنَتِي فَهَضْ نَشْطًا تَقْرُبُ مَسْتَشْبِطًا وَقَالَ عَلَمٌ صَلَاةً لَللَّهِ
حَيْلَكَ وَكَذَلِكَ عَلَى أَنْ تَحْيَ مِنْ مَلِكٍ وَتَخْلُقَ بِالْحَقِّ الَّذِي يَجْعَلُ الْأَيَّامَ قَدَحًا

مَا أَكَلْتَ فَقُلْتُ مَا يَحْدِيهِ لَا الْحَقِيقَ مَا كُنْتُ لِحَبَابٍ بِاللَّهِ التَّوْبِيقُ

نظم قل من أغفل السائل أن فكشفت سرها الذي خفيته أن الكذب

الذي قدم الشئ أخا عرسه على أزيائه رجل نوح ابنه عن صبا

أله وكاف وفيه ثم مات ابنه وقد خلقت منه فحلت ابن يسير

فما إن ابنه يغدر مرآه وأخوه عرسه بالأكوبة وابن ابن الصبر

أذن لي الجبل هو أول يار نذر من لضع فلذا حين مات أجب

لن زوجة من الذوات شقوته وهو حوى ابن ابنه الذي هو

أخوها من أمها بانيه هو فعل الأخ الشقيق من الأثر

أن تكبده هاك معنى الفتيان التي جندنا ما كل فاض قصص كل قصص

فلما ألتج لحجاب استنبت الصواب قال لي هلك والليل

وبادر السيل فقلت لي يدا عرسة وفي القلوب فصل فريه لا سيما

وإست كن سلايا پس كنتم برانه من مناسخهم ودر جادون من كن من خجاست خود مدایع

نظم قل من أغفل السائل أن فكشفت سرها الذي خفيته أن الكذب
الذي قدم الشئ أخا عرسه على أزيائه رجل نوح ابنه عن صبا
أله وكاف وفيه ثم مات ابنه وقد خلقت منه فحلت ابن يسير
فما إن ابنه يغدر مرآه وأخوه عرسه بالأكوبة وابن ابن الصبر
أذن لي الجبل هو أول يار نذر من لضع فلذا حين مات أجب
لن زوجة من الذوات شقوته وهو حوى ابن ابنه الذي هو
أخوها من أمها بانيه هو فعل الأخ الشقيق من الأثر
أن تكبده هاك معنى الفتيان التي جندنا ما كل فاض قصص كل قصص
فلما ألتج لحجاب استنبت الصواب قال لي هلك والليل
وبادر السيل فقلت لي يدا عرسة وفي القلوب فصل فريه لا سيما
وإست كن سلايا پس كنتم برانه من مناسخهم ودر جادون من كن من خجاست خود مدایع

نظم قل من أغفل السائل أن فكشفت سرها الذي خفيته أن الكذب
الذي قدم الشئ أخا عرسه على أزيائه رجل نوح ابنه عن صبا
أله وكاف وفيه ثم مات ابنه وقد خلقت منه فحلت ابن يسير
فما إن ابنه يغدر مرآه وأخوه عرسه بالأكوبة وابن ابن الصبر
أذن لي الجبل هو أول يار نذر من لضع فلذا حين مات أجب
لن زوجة من الذوات شقوته وهو حوى ابن ابنه الذي هو
أخوها من أمها بانيه هو فعل الأخ الشقيق من الأثر
أن تكبده هاك معنى الفتيان التي جندنا ما كل فاض قصص كل قصص
فلما ألتج لحجاب استنبت الصواب قال لي هلك والليل
وبادر السيل فقلت لي يدا عرسة وفي القلوب فصل فريه لا سيما
وإست كن سلايا پس كنتم برانه من مناسخهم ودر جادون من كن من خجاست خود مدایع

نظم قل من أغفل السائل أن فكشفت سرها الذي خفيته أن الكذب
الذي قدم الشئ أخا عرسه على أزيائه رجل نوح ابنه عن صبا
أله وكاف وفيه ثم مات ابنه وقد خلقت منه فحلت ابن يسير
فما إن ابنه يغدر مرآه وأخوه عرسه بالأكوبة وابن ابن الصبر
أذن لي الجبل هو أول يار نذر من لضع فلذا حين مات أجب
لن زوجة من الذوات شقوته وهو حوى ابن ابنه الذي هو
أخوها من أمها بانيه هو فعل الأخ الشقيق من الأثر
أن تكبده هاك معنى الفتيان التي جندنا ما كل فاض قصص كل قصص
فلما ألتج لحجاب استنبت الصواب قال لي هلك والليل
وبادر السيل فقلت لي يدا عرسة وفي القلوب فصل فريه لا سيما
وإست كن سلايا پس كنتم برانه من مناسخهم ودر جادون من كن من خجاست خود مدایع

نظم قل من أغفل السائل أن فكشفت سرها الذي خفيته أن الكذب
الذي قدم الشئ أخا عرسه على أزيائه رجل نوح ابنه عن صبا
أله وكاف وفيه ثم مات ابنه وقد خلقت منه فحلت ابن يسير
فما إن ابنه يغدر مرآه وأخوه عرسه بالأكوبة وابن ابن الصبر
أذن لي الجبل هو أول يار نذر من لضع فلذا حين مات أجب
لن زوجة من الذوات شقوته وهو حوى ابن ابنه الذي هو
أخوها من أمها بانيه هو فعل الأخ الشقيق من الأثر
أن تكبده هاك معنى الفتيان التي جندنا ما كل فاض قصص كل قصص
فلما ألتج لحجاب استنبت الصواب قال لي هلك والليل
وبادر السيل فقلت لي يدا عرسة وفي القلوب فصل فريه لا سيما
وإست كن سلايا پس كنتم برانه من مناسخهم ودر جادون من كن من خجاست خود مدایع

نظم قل من أغفل السائل أن فكشفت سرها الذي خفيته أن الكذب
الذي قدم الشئ أخا عرسه على أزيائه رجل نوح ابنه عن صبا
أله وكاف وفيه ثم مات ابنه وقد خلقت منه فحلت ابن يسير
فما إن ابنه يغدر مرآه وأخوه عرسه بالأكوبة وابن ابن الصبر
أذن لي الجبل هو أول يار نذر من لضع فلذا حين مات أجب
لن زوجة من الذوات شقوته وهو حوى ابن ابنه الذي هو
أخوها من أمها بانيه هو فعل الأخ الشقيق من الأثر
أن تكبده هاك معنى الفتيان التي جندنا ما كل فاض قصص كل قصص
فلما ألتج لحجاب استنبت الصواب قال لي هلك والليل
وبادر السيل فقلت لي يدا عرسة وفي القلوب فصل فريه لا سيما
وإست كن سلايا پس كنتم برانه من مناسخهم ودر جادون من كن من خجاست خود مدایع

و قد غلبت حم الظالم و سبغ الرءا من الغما و فقال غر و قال الله
 و ما لي اني اذ كنت اريد ان اكون من الغما و قال الله و ما لي اني اذ كنت اريد ان اكون من الغما

و قد غلبت حم الظالم و سبغ الرءا من الغما و فقال غر و قال الله
 و ما لي اني اذ كنت اريد ان اكون من الغما و قال الله و ما لي اني اذ كنت اريد ان اكون من الغما
 ال حيث شئت و لا تطعم في انيت قلت و لا ذاك من خلود
 قال اني اذ كنت اريد ان اكون من الغما و قال الله و ما لي اني اذ كنت اريد ان اكون من الغما
 لا تطعم في مصحك و لا اذ اعي حفظ صحتك و من لمعن كما عفت
 و تبطن كما تبطن لم يخلص من كلمة مدقة او هيصه متلفه قد
 يا لله هاهنا و اخرج عني ما دمت معا و اقول اني احيى و ميت
 عند ميت فلما سمعت لينة و بولت بلبته و حجت و من لينة
 بالعر و ترق الغم يجرني السماء و تحط في الظلماء و يلقى الكلا
 و تنقاد في الاقرب حتى ساقى ليليك لطف الفضل فشكر البلاء
 البضاء فقلت لا احب بقاءك لئلا يلقى الراح و ارحا
 بقاء في حكا اياه و يشطط مضحكاه و يمسكاه الى ان حطس انفه

و قد غلبت حم الظالم و سبغ الرءا من الغما و فقال غر و قال الله
 و ما لي اني اذ كنت اريد ان اكون من الغما و قال الله و ما لي اني اذ كنت اريد ان اكون من الغما
 ال حيث شئت و لا تطعم في انيت قلت و لا ذاك من خلود
 قال اني اذ كنت اريد ان اكون من الغما و قال الله و ما لي اني اذ كنت اريد ان اكون من الغما
 لا تطعم في مصحك و لا اذ اعي حفظ صحتك و من لمعن كما عفت
 و تبطن كما تبطن لم يخلص من كلمة مدقة او هيصه متلفه قد
 يا لله هاهنا و اخرج عني ما دمت معا و اقول اني احيى و ميت
 عند ميت فلما سمعت لينة و بولت بلبته و حجت و من لينة
 بالعر و ترق الغم يجرني السماء و تحط في الظلماء و يلقى الكلا
 و تنقاد في الاقرب حتى ساقى ليليك لطف الفضل فشكر البلاء
 البضاء فقلت لا احب بقاءك لئلا يلقى الراح و ارحا
 بقاء في حكا اياه و يشطط مضحكاه و يمسكاه الى ان حطس انفه

و قد غلبت حم الظالم و سبغ الرءا من الغما و فقال غر و قال الله
 و ما لي اني اذ كنت اريد ان اكون من الغما و قال الله و ما لي اني اذ كنت اريد ان اكون من الغما

[illegible]

لصباح وفتد اعي الفلاح فتأهب لإجابة الداعي ثم

عَطْفِ الرَّحْمَنِ وَكَأَنِّي مُفَقِّهُ عَنِ الْإِنْبِغَاثِ فَقُلْتُ لَهُ الضَّيَافُ

فناشد بسوی درویش و از دامن او از رخسار حسن
بوسه لب و از دامن او از رخسار حسن

نار روزت پس سو گند غر و فیل کار کرد پس قصه کرد و بیانی و خواهش و چون رستاخیز کرد زبانت

[illegible]

و در روزی که از دست ایشان بگریختن چشما بر سر او افتاد و عادت بر سر او افتاد

فَوَجَّعَتْهُ يَغْلِبُ دَأْمِي الْفَرْجِ وَوَدِدْتُ لَمَّا تَلَيْلِي بَطْنِي
بُخْتِ كَرْدَمِ دَوْرَا بَدَلِ كَرُونِ أَكُوْرُ جُوْرُوْمِ
دوستِ بَدِشْتَرِ كَلَمَشِ أَكْشَبِ دِیْ دِیْ بَرَسْتِ

الْقِسْمُ الْمَقَامَةُ السَّادِسَةُ عَشَرَ الْغُرُوبُ

حَكِي الْحَارِثُ بْنُ هِشَامٍ قَالَ شَهِدْتُ صَلَاةَ الْمَغْرِبِ

فِي بَعْضِ مَسَاجِدِ الْمَغْرِبِ فَلَمَّا أَذِنَتْهَا بِفَضْلِهَا وَشَفَعْنَهَا

و بعضی از کتب که در دسترس است پس گرد و دهم از آنجا که می توان گفت

نقلها الخط فی رفقه قد استدلوا بها و متنازعون فیها

تغیلات

و اینها معا حق کائنات است و فی سبیل حق را کلاه مبارک است و سر کار
و ایشان هرگز بگریخته اند کلاه گفتگو را و بیکدیگر میزنند و چشماهای بدخترها را بر سر نهان می

نہانی از ارزان بفرست خود را

ای تر -

التوفيق كونه في

وَأَنْ يَكُونَ مِنْكُمْ مَنْ يَتْلُو آيَاتِ اللَّهِ وَلِيُذَكِّرَ الَّذِينَ لَمْ يَرْجِعُوا إِلَى اللَّهِ

در علم درود و دعا و جادو

وہاں سے کہیں کہیں

۱۳۰۰

194

سید محمد

ان تعلق خیر
بہودا و محاف
از حکمتیہ مضامین

آنکه در این کتاب
نخستین بار چاپ شده است

لا ملامت لكم في هذا

مدرسہ دارالافتاء

نخل سرسبز و خوشه های پرتقال

فرض نیست است

مجلس شورای اسلامی

[illegible]

سنة

وَسَيُنَافِئُ عَيْنُهُ مِنْ عُنُقِ تَمَالٍ أَنْجَلُهَا فَلَا يَسْتَجِيزُ بِهَا لَوْ عَكَّاسُ كَهَلِكِ

سَكَبَ كَيْسٌ فَذَا عَيْنُهَا إِلَى التَّسْتِيحِ لَكُلِّ فِكْرٍ وَفَتَحَ عَيْنَهُ بَكَاكِ عَلَى أَنْ يَنْظُرَ

بِالْإِدْنِ كَمَا جَاءَتْ عَقْدُهُ فَرْتَدَّ لِحْزَانُهَا مِنْ بَعْدِهَا فَرَدَّ عَيْنَهُ فِي عَيْنِهِ

فِي نَظَرِهِ وَسَمِعَ صَاحِبَ لَهْ عَلَى نَحْمٍ فَالْأَرْقَى وَكَفَا فِدَا نَظْمًا عَلَى نَظْمٍ

أَلْفٌ وَتَأَلَّفَ الْعَلَةُ خَطَا الْكُفُوفَ فَانْتَدَلَ بِطَرْحِي صَاحِبُ تَسْتِيحٍ وَقَالَ لَخَلِيلُ

وَقَالَ مَبَايِنُهُ لَكِنْ جَاءَ الْخَيْرُ بِكَ وَقَالَ لَكَ الَّذِي يَلِيهِ مِنْ رَبِّكَ دَابِرُ نَعْمٍ وَقَالَ لَكَ

سَكَبَتْ كُلُّ مَنَافِقٍ لَكَ تَكْسٍ وَأَفْضَلُ التَّقْوَى لَكَ وَفَدْلُ عَيْنٍ نَظْمُ السَّيْفِ الشَّيْخَانِ

عَلَى قَامٍ مِنْ لَهْ فَرَى بَصُوعٍ وَكَيْسٍ مَبَايِنٍ وَجَيْسٍ فِي خَمْنٍ ذَلِكَ اسْتَظْهَمَ وَلَا

مِنْ تَعْلِيمٍ إِلَى أَنْ تَكُنْ لَتَسْتَمِمْ وَحُكْمُ السَّلَامِ فَقُلْتُ خَطَا الْخَيْرُ فِي مَنَافِقِ الْعِلْمِ

لَسْنَا اللَّهُ الْعَقَامُ فَعَالُوا لَوْ أَنَّكَ لَمْ تَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ

اسْتَحْصَاكَ وَاسْتَغْلَاكَ فِي بَيْتِكَ وَأَنَّكَ لَمْ تَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ

وَأَشْرَفَ مَشْرِقُ كَهْمَاتٍ وَبَسْمَةُ شَرْقٍ وَأَمَّا أَنْ تَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ

وَأَشْرَفَ مَشْرِقُ كَهْمَاتٍ وَبَسْمَةُ شَرْقٍ وَأَمَّا أَنْ تَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ

وَأَشْرَفَ مَشْرِقُ كَهْمَاتٍ وَبَسْمَةُ شَرْقٍ وَأَمَّا أَنْ تَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ

وَأَشْرَفَ مَشْرِقُ كَهْمَاتٍ وَبَسْمَةُ شَرْقٍ وَأَمَّا أَنْ تَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ

وَأَشْرَفَ مَشْرِقُ كَهْمَاتٍ وَبَسْمَةُ شَرْقٍ وَأَمَّا أَنْ تَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ

وَأَشْرَفَ مَشْرِقُ كَهْمَاتٍ وَبَسْمَةُ شَرْقٍ وَأَمَّا أَنْ تَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ

وَأَشْرَفَ مَشْرِقُ كَهْمَاتٍ وَبَسْمَةُ شَرْقٍ وَأَمَّا أَنْ تَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ

وَأَشْرَفَ مَشْرِقُ كَهْمَاتٍ وَبَسْمَةُ شَرْقٍ وَأَمَّا أَنْ تَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ

وَأَشْرَفَ مَشْرِقُ كَهْمَاتٍ وَبَسْمَةُ شَرْقٍ وَأَمَّا أَنْ تَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ

وَأَشْرَفَ مَشْرِقُ كَهْمَاتٍ وَبَسْمَةُ شَرْقٍ وَأَمَّا أَنْ تَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ

وَأَشْرَفَ مَشْرِقُ كَهْمَاتٍ وَبَسْمَةُ شَرْقٍ وَأَمَّا أَنْ تَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ

وَأَشْرَفَ مَشْرِقُ كَهْمَاتٍ وَبَسْمَةُ شَرْقٍ وَأَمَّا أَنْ تَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ

وَأَشْرَفَ مَشْرِقُ كَهْمَاتٍ وَبَسْمَةُ شَرْقٍ وَأَمَّا أَنْ تَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ

وَأَشْرَفَ مَشْرِقُ كَهْمَاتٍ وَبَسْمَةُ شَرْقٍ وَأَمَّا أَنْ تَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ

وَأَشْرَفَ مَشْرِقُ كَهْمَاتٍ وَبَسْمَةُ شَرْقٍ وَأَمَّا أَنْ تَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ

وَأَشْرَفَ مَشْرِقُ كَهْمَاتٍ وَبَسْمَةُ شَرْقٍ وَأَمَّا أَنْ تَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ

وَأَشْرَفَ مَشْرِقُ كَهْمَاتٍ وَبَسْمَةُ شَرْقٍ وَأَمَّا أَنْ تَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ

وَأَشْرَفَ مَشْرِقُ كَهْمَاتٍ وَبَسْمَةُ شَرْقٍ وَأَمَّا أَنْ تَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ

وَأَشْرَفَ مَشْرِقُ كَهْمَاتٍ وَبَسْمَةُ شَرْقٍ وَأَمَّا أَنْ تَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ

Handwritten marginal notes at the top of the page, written in a cursive script.

لَا تَكُنْ فَمَا لَمْ تَكُنْ عَلَى قَصَا حَا وَفَضْ حَصَا حَا قَالَ يَا قَوْمِ إِنَّمَا لَكُمُ الْعِلْمُ
الْعَظِيمُ اسْتَبْلَاكَ الْعَقِيمِ وَلَا تَشْفَعُ إِلَّا السَّقِيمُ وَفِي كُلِّ ذِي عِلْمٍ نَزْمٌ قَدِيمٌ
عَلَى قَالِ سَائِبِ مَنَابِكِ وَهَيْكَ نَابِكِ فَإِنْ شِيتَ أَنْ تَشْرُقَ وَلَا تَغْرُبَ فَعَلْ بِحَا
لِيْنِ كَرَّمِ الْجَلَّ وَكَثْرَ الْعَدْلِ لَذِيكَلِ مَوْثِلِ لَذَاكُمُ وَمَلِكِ لِيْلٍ وَنِ احْبِيتِ أَنْ تَنْظُرَ
فَقُلْ لِلَّذِي لَقِظُمُ نَظْمُ اسْمِ رَمَلَا ذَا عَرَا وَكَرَعَا لِيْلَ اسْمِ اسْمِ اسْمِ خَا خَلِمْ
مُسَارِعِي فِي جَلَسَا اسْمِ اسْمِ خَا خَا خَا خَا خَا خَا خَا خَا خَا خَا خَا خَا خَا خَا خَا خَا خَا
إِذَا رَسَمَا اسْمِكُمْ نَقُوصِي عِلْسُوعُ قَتَ كَسَا قَالِ لِمَا خَرَا يَا بَايَا خَا خَا خَا
بَعْدَ عِلَايَةِ مَدْحَا حَتَّى اسْتَعْفَى وَمَحَا بَلِي أَنْ اسْتَعْفَى أَمْ شَعْرَابِي وَ
أَزْدَ فَرَحِي وَفَضْ بَشْدَ نَظْمُ دَرَجَاةِ صَدْرِ الْفَقِيرِ مَعَاوَا خَا خَا خَا
لَا نَامَ فُضَا لَهَا تَوْرَةً وَفَوْضَا لَهَا وَفُجِدَ نَظْمُ نَا لِدَغْمِ نَا لِدَغْمِ نَا لِدَغْمِ
فِيهِمْ سَا لَهَا فُجِدَ جَدَ كَسَا لَهَا أَفْسَتْ لَهَا كَانِ الْكُرْمِ خَا كَا كَا كَا كَا
بَدَا خَا

Handwritten marginal notes on the left side of the page, continuing the text or providing commentary.

Handwritten marginal notes at the bottom of the page, written in a cursive script.

۱۱۴
مجلس عمومی حضرت مولانا ابوالحسن علی دہلوی

میں نے ان کو اس لئے بھیج دیا کہ وہ اپنی قوم کو بتا دے کہ ان کے لئے جو کچھ اللہ تعالیٰ نے فرمایا ہے، اس کو ماننا چاہیے اور اس کے احکامات کو چاہیے۔

عبدالحق صاحب دہلی

صَيْغَةُ الْإِحْسَابِ وَفِي الْجَمَلِ لَدُنَّ وَشَيْءٌ خَيْرٌ فَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَكَسْبُ الشُّكْرِ
يَكُونُ إِسْمًا وَدَرْجَةً وَنُورًا وَكَوْنًا وَفِيهِ رُحْنٌ وَفِيهِ رُحْمٌ وَفِيهِ رُحْمٌ وَفِيهِ رُحْمٌ
أَسْتَفْهَامُ السَّعَادَةِ وَعَوْنُ الْكُرْمِ بِشَيْءٍ الْبَيْتِ فَاسْتَعْمَلُ الدُّرُورُ الْإِصْبَاحُ
فَكُنْتُ وَصَدِيقُ زَكْرِي إِبْرَاهِيمَ كَادَهُ بِجَارِهِمْ فِي كَلَامٍ مَوْجِبٍ عَلَى مَا كُنْتُ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والحمد لله رب العالمين

وَعَفْدُ الْحَبَّةِ يَقْبَضِي الصَّغِيرَ وَصِدْقُ الْخَيْرِ يَجْلِبُهُ السَّائِدُ وَفَصْلُهُ الْمُنْظَرُ
وَمَا بَيْنَ دَوْنِي خَلْفِي سَمْدِيحٌ مِنْ دَوْنِي سَمْنٌ أَرَانِي رَمَانٌ وَكُنْ دَوْنِي نَارٌ
وَمَا بَيْنَ كَلْبِي شَيْءٌ إِلَّا الْفَسْ وَكُلُّ الْكَافِرِينَ خَلْقٌ إِلَّا سَمْدِيحٌ
جَاوِي خَوَانَتِ دَامَ أَرْزُوهُ خَلْفِي سَبَبٌ مَا نَدَا دَوْنِي دَوْنِي رَجَبٌ لَيْسَ بِنَارٍ

۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲

بيان الدعوى والادعاء في ما هو السلامه وتطلب المتدرب من العاين
 جادو حاتم سبجيد وادعاء في ما هو السلامه وتطلب المتدرب من العاين
 وتقدم العذات يدحض اموال التي في خلاصة العبدية في
 ديبلي في ما هو السلامه وتطلب المتدرب من العاين
 في ما هو السلامه وتطلب المتدرب من العاين

عبدالله بن محمد بن عبدالمطلب

سَعَةُ الصَّدْقَةِ وَزِينَةُ الرِّسَالَةِ مَقْتُ السَّعَاةِ وَجَزَاءُ الْمَدَاحِ فِي الْمَقَامِ الْعَظِيمِ
فَوَاضَى سَيِّدُ وَارِثِيهِ أَبُو عَلَانٍ دُخْنِ بَرْكَوَاتِ دَوَاهِئِ سَنَابِلِهَا بِرُكْنِ خَمْسَةِ عَشَرَ حُجْرًا
الْوَسَائِلُ تَقْبَلُ السَّائِلَ وَكَلْبَةُ الْغَايَةِ لَسْفَرُ الْغَايَةِ وَكَلْبُ الْوَسَائِلِ

[illegible]

و مسیحا ^{علیه السلام} حضرت کون چه است؟ و گفتند که ملائک
از خدا کشف شد در میان غرض است که از کون چه است
الحمد لله رب العالمین یحیی القربی تأسی الحقوق ^{علیه السلام} العقیل و الحکیم
تیری و او که شریعت نموده است و میر و در او را میسر و در او را میسر و در او را میسر و در او را میسر
الرب یرفع الرتب و یزاع الاقطار و یفصل الاقطار و یفصل الاقطار و یفصل الاقطار

۱- کتب و کتب
 ۲- کتب و کتب
 ۳- کتب و کتب
 ۴- کتب و کتب
 ۵- کتب و کتب
 ۶- کتب و کتب
 ۷- کتب و کتب
 ۸- کتب و کتب
 ۹- کتب و کتب
 ۱۰- کتب و کتب

[illegible]

مجلس خدیوین و سادات کاشانی

بموازية الأقدار وشرف الأعمال في قصص الأمال ولما أفكر في تفتيح الحكمة
 يدركون ما في البيت بزرى در کوزه و کوان در کوزه و در انکون تا فریب کوزه کون انکون
 و رأس الرئاسة قدب السياسة مع الحاجة تلغى الحاجة وعنه
 و سه بهتر بی با داری ملک و کون در کون و با سبزه کردن باطل کرد و شود و در کون
 الأوجال تفاضل الرجال و تفاضل الهمم تفاوت القيم و بتزید
 ز سها افزون می یازد و در کون و با فزون و در کون اول تفاوت شود و در کون و در کون
 السفر من التدبير و تحلل لأحوال تتبين لأهول و بموجب الصبر
 میانیست بنمود و در کون و با فزون و در کون و با فزون و در کون و با فزون
 ثمرة النصر واستحقاق الإخماد بحسب الإجهاد و بموجب الإظافة
 بر دای زیادت و در کون و با فزون و در کون و با فزون و در کون و با فزون
 كما عطف العطف وصفاء المولى بتعهد المولى و تحلل الروايت و تحلل
 با دوش و در کون و با فزون و در کون و با فزون و در کون و با فزون
 الامانات و اختبار الأخوان بتخفيف الأخران و دفع الأعداء
 امتیاز و در کون و با فزون و در کون و با فزون و در کون و با فزون
 بکف الأوداء و امتحان العقلاء بفقر الأعداء و تبصر العواف
 و در کون و با فزون و در کون و با فزون و در کون و با فزون
 بومن المعاطب و إبقاء الشفعة بنشر الشبهة و فتح الجاهل بملك
 و در کون و با فزون و در کون و با فزون و در کون و با فزون
 الوفاء و جرم الأحرار عند الأسر ثم قال هذه مائة ألفاظ
 و در کون و با فزون و در کون و با فزون و در کون و با فزون
 الخوى على ديب وعظمه فمن ساقها هذا لسان فأكبره ولا شقاق
 و در کون و با فزون و در کون و با فزون و در کون و با فزون

أَحَبُّ غَزَاةٍ فِي كُلِّ جَوَاطِلَةٍ مِنْ كُلِّ يَوْمٍ وَعَرَبِيَّةٌ وَكَذَا الْغَرْبُ شَخْصَةٌ

مغرب و لواء عربہ بمحل شہر عطیہ و جگر پیدائش بن مسافت

سیدت و مقصد سعادت بنان سرفروخته کای که از این طریقه ایست که خود را در دامن خداوند
الیه و منها فانی علیه و تمکلت احلنا لاجبا و تقرقا ابدی سبیا

المقالة الثامنة عشر السجاية حل حارث بن حازم القفلة

ذات قرین السلام الخویدیه السلام ان کبیر بن عبد ورفقه اولی خبر

وَمِنْ مَعْنَى الْبَيْدِ السَّرُوحِي عَقْلَهُ الْخَلْقَانِ وَسُلَّةُ التَّكْلِيفِ وَالْغِي

وفاعه و صلوات الله و البركات
الزمان و الشكر لله البان في البيان صادق و لنا ساجدان و

روانکار و اشائے بزرگوار و رفعت پس موافق شد و روان در سخا و بزرگواری

دعوت الی اعلائے جمیع مبایین الفریضۃ والذاتیۃ ﴿فَاَحْسِنَا مَا لَكُمْ﴾

وَحَلَّلْنَا كَانِدِيَّةَ أَحَدٍ مِنْ أَطْفَالِ الْيَدِ وَالْيَدِ بْنِ مَاحِلٍ فِي الْقُرَى

و فرود آمدیم ببلندای عافیه آورد از خود می یکدست دودیت فلانیکشیرین بخود
جلی فی العین موقوم جا کما کما جند من هو اوجع من الیه

[illegible][illegible]

۱) در این کتاب، نویسنده به بررسی و تحلیل سبک زندگی و رفتارهای مختلف در جامعه پرداخته و به دنبال ارائه راهکارها و پیشنهادات برای بهبود آن است.

وَصِيغٌ مِنْ نَوْرِ الْقَضَاءِ وَتَشْرِينَ الدَّرَجَةِ الْبَيْضَاءِ وَقَدْ وَجَّعَ لَهَا فِي

النَّعِيمِ وَخَرَجَ الطَّيْبُ الْعَلِيمُ وَسَيَّوْهُ لِيَهْ شَرِبَ مِنْ لَسْتِيمِ وَفَعَلَ مَرَأَ
وَسِيمٍ وَارِجَ لَسِيمٍ فَلَا اضْطِرَّ مِلْحَضُ الشَّهْوِ وَرَمَسَ فَخِيرُ

الْكُهْوِ وَشَارَفَ أَنْ تَشْنَ عَلَى سِرِّهِ الْفَارَاتِ وَتَتَادَى عِنْدَ فَيْهِ
بِالْثَّارِ ابْ لَهْضَ ابْنِ زَيْدٍ الْجَوْنِ وَتَمَازُجُهُ تَبَاغِدُ الصَّبْرِ لِلتَّوْنِ

وَأَوْجَدَ نَاهُ عَلَى أَنْ لَيْعِي وَأَنْ لَا يَكُنْ لَهْدِي فِي عَمَى فَضَالِ الْوَلَدِ لِيَشْرِ
أَلَا مَوَاتٍ مِنْ الرِّجَامِ لَا عُدَّتْ تَنْ رَفْعِ الْجَارِ فَلَمْ يَجِدْ بِلَا شَيْءٍ نَافِعِهِ

أَرَاكَ حَلْفَهُ فَاشْلَاهُ وَالْعَقْلُ مَعَهُ شَاكِلُهُ وَالذَّمُّ عَلَيْهِ سَائِلُهُ فَمَا
فَأَلِ الْحَمْدُ وَخَلَصَ مِنْ قَائِدِهِ سَائِلُهُ كَلَامُهُ وَلَا يَمُحِي سَدْرُهُ الْجَامِ

فَقَالَ لَنْ الرِّجَالُ نَاهُ وَإِنْ لَمْ تَكُنْ أَعْوَمُ لَنْ لَا يَصْنَعُ نَهْ مَا مَقَامُ
فَقُلْ لَهُ وَمَا سَبَبُ كَيْفِيَّتِكَ الْخَصِ وَالْيَسَّ كَيْفِيَّتِكَ فَالْكَانِ لِي جَارُكَ سَا

فَقُلْ لَهُ وَمَا سَبَبُ كَيْفِيَّتِكَ الْخَصِ وَالْيَسَّ كَيْفِيَّتِكَ فَالْكَانِ لِي جَارُكَ سَا

نیز در این شعر...
وَصِيغٌ مِنْ نَوْرِ الْقَضَاءِ...
وَصِيغٌ مِنْ نَوْرِ الْقَضَاءِ...
وَصِيغٌ مِنْ نَوْرِ الْقَضَاءِ...

وَصِيغٌ مِنْ نَوْرِ الْقَضَاءِ...
وَصِيغٌ مِنْ نَوْرِ الْقَضَاءِ...
وَصِيغٌ مِنْ نَوْرِ الْقَضَاءِ...

وَصِيغٌ مِنْ نَوْرِ الْقَضَاءِ...
وَصِيغٌ مِنْ نَوْرِ الْقَضَاءِ...
وَصِيغٌ مِنْ نَوْرِ الْقَضَاءِ...

[illegible]

مَنْ لَا يَفْقَهُ الشَّيْءَ فَعَامَدَتْ لَاحُظَاتُ اللَّهِ تَعَالَى مَذْذِلَاتُ الْعَهْدِ أَنْ لَا يَأْخُذَ

بجز نام و عیب پس بیان بستم خدای بزرگ انده ت آن زمان بر نیکی حاضر نشدم

نما من بعد الزواج مخصوص لهذا الطبایع الذمیه و به بعضی
 غرضی بعد از این ازین دانسته
 خاص کرد و در کتابین سه شش گوید و

لِلنَّكْلِ وَالْغَنَمِ فَقَدَحَى عَلَيْهِ سِلَاسِيْنِي وَلِذَاكَ السَّبَبُ لَمَعْنَدِ الْيَمِينِ

پس تین جلدی شد بران سلطان گنہ گنہ بہین سب دران تہی و گنہ گنہ گنہ

وَالشَّادِ فَكُلُّهُ لَكَ بَعْدَ مَا تَشَاءُ عَلَى أَنْ جِئْتُمْ بِالْقَطِيقِ

کتاب فیضیه و انوار ساریه منقولہ بر تلمیذی و طالب علمان مازندران

فان سواد کوهی - سحابی و پستی و بلندی
خاهاش و زرخش - و در آن کوه و پستی کوهی که در آن کوه و پستی

مِنْ كَاهِنِ الدِّينِ الْكَلْبِيِّ لَدَى كُلِّ عَرَبٍ قَالَ لِحَبِيبَتِهِ هَذَا قَبِيلُنَا

اعترافاً، وقلنا عذراً، وقلنا له قدماً، وقلنا انما نريد ان نعلم ما خبر البشرى من

[illegible]

خَمَلَةُ الْحَطَبِ ابْتِشَرْنَا ثُمَّ سَأَلْنَا عَنْهُمُ الْجَدَّ جَارَةَ الْكُنَابِ وَخَلَّالَ الْفَنَاءِ

فَقَالَ خُذْهَا وَلِأَخِيكَ

بعد از آن در میان سبیل شمعایله و جدام سبیل شمعایله
پس از آنکه بر نهاده و در راه بر سر خن چینی

وَلَا سُبُكَّانَ ۖ وَلَا اسْتِغَاثَ إِلَىٰ يَدَيَّ لَمُكَاةٍ ۖ وَكُنْتُ خَلْفَ نَفْسِي ۖ

دو تکی کردن و بیخ غنچه سبزی من که در آن زمان پخته بودم که رنگ را در بوم بود

لا یستریحہا الیسی وینچ می ایسی تم یکن رستی سویں سر و او صکر
بزرگروان بہار جنت من گنگہ کردا بسوی من یرو لارن پس سرور از من بجز بزرگروانید و پوسہ بدو

دعوتِ اعلیٰ کے لئے جہادِ اعلیٰ

و

عَلَّمَ اللَّهُ مَوْلَانِي هَذَا الْقُرْآنَ الْعَظِيمَ فِي سِتَّةِ شَهْرٍ بِإِذْنِ اللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

[illegible]

124

[illegible]

١٠٨

[illegible]

بَدَّ لِلْقَامَةِ الثَّاسِعَةِ عَشَرَ الْخَصِيَّةَ فِي الْحَارِثِ
 فَكَانَ كَالْمَدَانِ وَخَدَّ عُنُقَهُ وَارْتَدَّتْ إِلَيْهِ كَدَمَتُهُ عَابِدًا وَلَيْسَ أَمْرًا
 بَدَّ لِلْقَامَةِ الثَّاسِعَةِ عَشَرَ الْخَصِيَّةَ فِي الْحَارِثِ
 فَكَانَ كَالْمَدَانِ وَخَدَّ عُنُقَهُ وَارْتَدَّتْ إِلَيْهِ كَدَمَتُهُ عَابِدًا وَلَيْسَ أَمْرًا
 بَدَّ لِلْقَامَةِ الثَّاسِعَةِ عَشَرَ الْخَصِيَّةَ فِي الْحَارِثِ
 فَكَانَ كَالْمَدَانِ وَخَدَّ عُنُقَهُ وَارْتَدَّتْ إِلَيْهِ كَدَمَتُهُ عَابِدًا وَلَيْسَ أَمْرًا

Handwritten marginal notes at the top of the page, including the number 124 in the upper left corner.

الشيخ في شكايته وكنه قولي حكاية فقال قد كان في قبضة المرحوم

عزله الوعد الى ان شفه الذنوب استشفه التلث ثم من الله تعالى

والموت في توبه ما كان دارك وادراكه في توبه ما كان دارك

في قوله في ما كان من اعلم ما كان من اعلم ما كان من اعلم

قد عدا وراح وساء ما كان الراح فاعطى النيرة وافرحان زكاه من خل

موزنا ما كان من اخذنا فليتنا كنه لقي وساء ما كان فاجلسنا في

لسير في محرابين الى سائر في قلب من في الجماعة فقال اجلسنا

بنت السامو وانشد نظم عافان الله وشكر الله من عافاه كادت

لعمري ومن بالبر على انه لا بد من جفسي سبني هما ليناس

ولكنه الى يقضي كل ليبي عن حم ليغن جهمي وكمي كسني

ارنى فيها البكيا ثم شليني فقال فذعن الله يا من يدك الاجل والندك

التي فيها البكيا ثم شليني فقال فذعن الله يا من يدك الاجل والندك

التي فيها البكيا ثم شليني فقال فذعن الله يا من يدك الاجل والندك

التي فيها البكيا ثم شليني فقال فذعن الله يا من يدك الاجل والندك

التي فيها البكيا ثم شليني فقال فذعن الله يا من يدك الاجل والندك

Extensive handwritten marginal notes on the right side of the page, continuing the text or providing commentary.

وَقَالَ لِي كَحَالِ الْبَاغِيَةِ قَدْ اَضْرَمْتُ فِي خَشَائِمِ الْجَمْرِ فَاسْتَدْعِ بِالْبَطِيحِ
فَانَّهُ يَنْقُصُ كُلَّ جَانِحٍ وَكَرْهٍ يَكُنِي لَيْعِمُ الصَّارِعَ كُلَّ ضَمِيرٍ مُعْرِضٍ اَبِي حَبِيبٍ
لَحَبَّ لِي كُلِّ لَيْبٍ لِلْقَلْبِ بَيْنَ خَزْنٍ وَتَعْزِيبٍ وَكُلِّ حَقِيفٍ خَلْبَا
هُوَ مِنْ لَيْبٍ وَلَمْ يَكُنْ اَبِي عَوْثٍ فَمَا شَأْنُكَ مِنْ عَوْثٍ وَلَوْ اسْتَحْضَنَ اَبَا حَبِيبٍ
بَجَلِ لِي تَحْيِيلٍ دَحِي هَلْ يَدَامُ الْقِرَى الْمَكْنَى بِكِسْرَى وَلَا تَنْتَاسِمُ
فَمَا يَكُنْ لَكُمْ مِنْ ذِكْرِ وَتَادٍ اَمَّا الْفَجْجُ فَمَا أَفْنَكُهَا وَكَحَجٍّ لَوْ اَخْبَرْتَنِي بِرَيْثٍ
فَهُوَ سَلَامٌ كُلُّ حَبِيبٍ وَلَنْ تَقْرَنَ بِهِ اَبَا الْعَلَاءِ فَخُ اسْمُكَ مِنْ الْخَلَاءِ
وَلَا يَكُنْ وَاسْتَدْعَا اَلْحَفَايَا قَبْلَ اسْتِقْلَالِ حَمِيْلٍ اَلْمَدِينِ لَوِ اَذَانُ عِ الْفَرَمِ
عَنِ الْمُرَاكِبِ مَصْلَحَتُهَا اَبَا لَيْسَ فَاطِفٌ عَلَيْهِمْ اَبَا السَّرْوَانِ فَانَّهُ عَوْنُ السَّرْوِ
فَالْحَارِثُ بْنُ هَامِضٍ فَابْنُ اَبِي طَيْفٍ مَمْرُودٍ لَهَا فَوَيْلٌ لَهَا فَطَافَ عَلَيْهَا

وَقَالَ لِي كَحَالِ الْبَاغِيَةِ قَدْ اَضْرَمْتُ فِي خَشَائِمِ الْجَمْرِ فَاسْتَدْعِ بِالْبَطِيحِ
فَانَّهُ يَنْقُصُ كُلَّ جَانِحٍ وَكَرْهٍ يَكُنِي لَيْعِمُ الصَّارِعَ كُلَّ ضَمِيرٍ مُعْرِضٍ اَبِي حَبِيبٍ
لَحَبَّ لِي كُلِّ لَيْبٍ لِلْقَلْبِ بَيْنَ خَزْنٍ وَتَعْزِيبٍ وَكُلِّ حَقِيفٍ خَلْبَا
هُوَ مِنْ لَيْبٍ وَلَمْ يَكُنْ اَبِي عَوْثٍ فَمَا شَأْنُكَ مِنْ عَوْثٍ وَلَوْ اسْتَحْضَنَ اَبَا حَبِيبٍ
بَجَلِ لِي تَحْيِيلٍ دَحِي هَلْ يَدَامُ الْقِرَى الْمَكْنَى بِكِسْرَى وَلَا تَنْتَاسِمُ
فَمَا يَكُنْ لَكُمْ مِنْ ذِكْرِ وَتَادٍ اَمَّا الْفَجْجُ فَمَا أَفْنَكُهَا وَكَحَجٍّ لَوْ اَخْبَرْتَنِي بِرَيْثٍ
فَهُوَ سَلَامٌ كُلُّ حَبِيبٍ وَلَنْ تَقْرَنَ بِهِ اَبَا الْعَلَاءِ فَخُ اسْمُكَ مِنْ الْخَلَاءِ
وَلَا يَكُنْ وَاسْتَدْعَا اَلْحَفَايَا قَبْلَ اسْتِقْلَالِ حَمِيْلٍ اَلْمَدِينِ لَوِ اَذَانُ عِ الْفَرَمِ
عَنِ الْمُرَاكِبِ مَصْلَحَتُهَا اَبَا لَيْسَ فَاطِفٌ عَلَيْهِمْ اَبَا السَّرْوَانِ فَانَّهُ عَوْنُ السَّرْوِ
فَالْحَارِثُ بْنُ هَامِضٍ فَابْنُ اَبِي طَيْفٍ مَمْرُودٍ لَهَا فَوَيْلٌ لَهَا فَطَافَ عَلَيْهَا

وَقَالَ لِي كَحَالِ الْبَاغِيَةِ قَدْ اَضْرَمْتُ فِي خَشَائِمِ الْجَمْرِ فَاسْتَدْعِ بِالْبَطِيحِ
فَانَّهُ يَنْقُصُ كُلَّ جَانِحٍ وَكَرْهٍ يَكُنِي لَيْعِمُ الصَّارِعَ كُلَّ ضَمِيرٍ مُعْرِضٍ اَبِي حَبِيبٍ
لَحَبَّ لِي كُلِّ لَيْبٍ لِلْقَلْبِ بَيْنَ خَزْنٍ وَتَعْزِيبٍ وَكُلِّ حَقِيفٍ خَلْبَا
هُوَ مِنْ لَيْبٍ وَلَمْ يَكُنْ اَبِي عَوْثٍ فَمَا شَأْنُكَ مِنْ عَوْثٍ وَلَوْ اسْتَحْضَنَ اَبَا حَبِيبٍ
بَجَلِ لِي تَحْيِيلٍ دَحِي هَلْ يَدَامُ الْقِرَى الْمَكْنَى بِكِسْرَى وَلَا تَنْتَاسِمُ
فَمَا يَكُنْ لَكُمْ مِنْ ذِكْرِ وَتَادٍ اَمَّا الْفَجْجُ فَمَا أَفْنَكُهَا وَكَحَجٍّ لَوْ اَخْبَرْتَنِي بِرَيْثٍ
فَهُوَ سَلَامٌ كُلُّ حَبِيبٍ وَلَنْ تَقْرَنَ بِهِ اَبَا الْعَلَاءِ فَخُ اسْمُكَ مِنْ الْخَلَاءِ
وَلَا يَكُنْ وَاسْتَدْعَا اَلْحَفَايَا قَبْلَ اسْتِقْلَالِ حَمِيْلٍ اَلْمَدِينِ لَوِ اَذَانُ عِ الْفَرَمِ
عَنِ الْمُرَاكِبِ مَصْلَحَتُهَا اَبَا لَيْسَ فَاطِفٌ عَلَيْهِمْ اَبَا السَّرْوَانِ فَانَّهُ عَوْنُ السَّرْوِ
فَالْحَارِثُ بْنُ هَامِضٍ فَابْنُ اَبِي طَيْفٍ مَمْرُودٍ لَهَا فَوَيْلٌ لَهَا فَطَافَ عَلَيْهَا

[A large, dense handwritten note in Persian script covering the bottom half of the page.]

التورديع فلما له المثل هذا اليوم البديع كيف بدا صبحه مطريا

وَمَسِيحًا مَسْتَبِيرًا فَجُذِيَ حَتَّى طَالَ ثَمَرُ رُفْعِ رَأْسِهِ وَقَالَ نَظْمُ لَا يَمَانَسُ

عند النوب من فحولة الكرب فلكم سموه هب فخر جري

وقت حادثه از گشت در بازار اعلی که از دیوارها برآمده بسیار بود که در کوه سید حسن که در دیوارها

پس برگردید با این ناخوش که بنده گوید پیش پست گردید و زینت لب و دود لاری از آن
خفینه فداستان که لب و کلام و کلام و عافیت

عرب فاصلا دانا ما ناب خط فالزمان ابو العباس

و فرزند پس میرکنی چنانکه برسد ترس زیرا که در کار بازی گشت و او را که میخواست

گفت او ای بر این بایست که خود را از این کار باز دارد و از این کار باز دارد

[illegible]

از کلمات متضاد و کلماتی که در یک جمل
مقابل یکدیگر می‌آیند و در یک جمل

ماداد: زمانه پیشین است اما تفاوت نظرات ازین و سبب

و فی نسبتها بدلت قولان احدہما الهاستیت بدلت اصلا
و در نام ہا دان جان لفظ و در توسل کی از ہر دو ذکر ہر انہ نامیت ہر نام ہر نام

مجلس شورای اسلامی

مجلس شورای اسلامی

وَالْجَمْعُ فَلَوْلَا الْوَلَدُ الْوَاحِدُ هَلْ لَنَا الْإِنْسَانُ بِمَا نَحْمَدُ

در ایام جنگ بود و برای سوزن دهنی و برسانه شش سوخته ها و برای جوشانیدن آهن و

قلع می هل ای عجل بقال می هل بقالین یس کین الکرم خا

وَيَقُولُ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّبِعُوا أَمْرَ اللَّهِ وَاتَّبِعُوا أَمْرَ رَسُولِهِ ذِكْرًا لِلَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِ فِرْعَوْنَ وَآلِ هَارُونَ وَمِمَّنْ بَيْنَهُمْ وَمِمَّنْ قَدْ كُفِّرَتْ بَيْنَهُمْ ذُنُوبُهُمْ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدًا وَيُخَذِّلُ لَكُمْ لَكُمْ أَسْلَحًا وَيُخَذِّلُ لَكُمْ لَكُمْ أَسْلَحًا وَيُخَذِّلُ لَكُمْ لَكُمْ أَسْلَحًا

و هو الذي فتح بابنا من بين يدينا و آتانا من بين أيدينا و آتانا من بين أيدينا و آتانا من بين أيدينا

خطاب وقتیکہ یاد کردہ شونہ بیچان یعنی دی کشیدہ جو رضی اللہ عنہ و درمی اہل فطرت دیگر نہ ہو کر وہ

وَأَمَّا قَسِيرٌ كُنِيَ الْأُفَيْيِلَةُ وَلَكَايَا الصُّوْفِيَّةِ فَأَبُو نُجَيْمٍ كُنِيَ مَكَلًا

وَلَكِنْ بَيَانُ كَيْفِهَا غَلِيظٌ وَكَلَامَاتُ صَوْنِهِ بِمِثْلِ بَرِيذِ كِبَرِ كُنْتِ تَرْتَدُّ

وَأَبُو نُعَيْمٍ الْحَزَنِيُّ وَأَبُو حُدَيْبٍ الْجَدِيُّ وَأَبُو ثَقِيفٍ الْخَلَوُ

ابو يعقوب بن عبد الله بن محمد بن الحسين بن علي بن ابي طالب
ابو يعقوب بن عبد الله بن محمد بن الحسين بن علي بن ابي طالب

وَأُمُّ الْفَرَجِ الْجَوْدَاءُ وَأَبُو زَيْنٍ الْخَبِيزُ وَأَبُو عَلَاءٍ الْفَالُجُ وَأَبُو الْوَلَدِ

الفسق والرجفان الطس: ولا يزين وأبو السر والنجى المقام العسر

درست است در جهان ملک و انبیت و ابوالاسم و آنچه در این بود بعد محاسبه

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

الميافا رقية حل الحارث بن قحطمة قال قتلت ميافا رقية مع رقية

مواقیع که یارین در اینجا دید و نامش را در اینجا نوشت

از طریقه خود و کجی که کرد از دوست خود و بهای خود و پس از آن که در کمالی سیر را در طریقه از آن گذشت
 الی کمالی که در وقت صیانت نگار الصبح و تا هساع الشاطع فی الغر و الحدا
 که تا غایت و بهر که در وقت صیانت نگار الصبح و تا هساع الشاطع فی الغر و الحدا
 نادیا تقیر طریقی النهار و نتادی فیہ طرف الا حار فینا نحن فی فیض

[illegible]

جمہوری خیالِ مجاہدہ نے بھارت کی تعلیمات و اصولوں کو تسلیم کر لیا۔
 جس میں کہہ دیا کہ ہم نے درگاہ شکار گزہ و شریعہ کو مقصد قرار دیا۔
 عذری یا فہم حدیث عجیبہ فیہ اعتبار للذیب الاکرب رائے کیا
 زید حسن ای گویا سنی شریعت درویدی نہیں کرتی۔ برای دانشمند و دوم در اول

عمری آخرا تیس احمد الحسام القصیب * يقدم في المعركة فدا من
 بوق بالفتك لا يسترب فيفزع الضيق بكرة حتى يرى كاسك

رحیب مکارنا لاخوان لاانتی عن موقف الطعن برحیب
دست و نهاده کارزار گرد باهمه آن گویا گردید از جای زدن نیزه بازید درین

[illegible]

ولا سمايهم مستغنياً مستغلق الباب منيها حيث لا والله
حين ليسوا بغير من الله وفتح قريب هذا ما كرم كذا بالعلم
يبيِّن في باب الشباب القريب برتشف الغد يرشفه وهو
الكل الغدني الحبيب فلم يزل يبيذه دهرها من بطش عول
صليب حتى صارته الليالي لغا بعبارة من كان فيه قسب العجب
الراقي خليل ما يؤمن الكاد وأغيا الطيب وصا سارم السيف
صارته من بعد ما كان الحجاب الحبيب واض كالنكون خلفه
يعيش بين دوام الشيب عموها هو الموم سجي فمن بعد عجب في الغد
مليت غريب في ليله أعلن بالحب بكل بكاء الحبيب على الحبيب
ولما رات دمعته وأنفاس لقمة قال يا نعمة الرواد وقد
الأجواد والله ما نطق به همان ولا أخبركم إلا عن حيان وتلك
منشد كان تسميها كغفران من ربحها جدينا

هذا ما كرم كذا بالعلم
يبيِّن في باب الشباب القريب
الكل الغدني الحبيب
صليب حتى صارته الليالي
الراقي خليل ما يؤمن
صارته من بعد ما كان
يعيش بين دوام الشيب
مليت غريب في ليله
ولما رات دمعته
الأجواد والله
منشد كان تسميها

هذا ما كرم كذا بالعلم
يبيِّن في باب الشباب القريب
الكل الغدني الحبيب
صليب حتى صارته الليالي
الراقي خليل ما يؤمن
صارته من بعد ما كان
يعيش بين دوام الشيب
مليت غريب في ليله
ولما رات دمعته
الأجواد والله
منشد كان تسميها

[illegible]

وَصَلَّى سُبْحَانَ اللَّهِ لَا شُكَّ أَنْتَ يَا دُعَاؤُكَ لِلَّهِ وَمَا وَفَّقَ

اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَئِنْ يَتَّبِعَ الظَّالِمُونَ إِلَّا خُتَمَ قُلُوبُهُمْ وَهُمْ عَلَىٰ شَاكٍ مِّنَ الْغَيِّ

قال الراوى فطفق القوم بالتمرد فبما اامر من ويحافضون فبما يا ثون

فَقَوْمًا هُمْ عَلَى حَرْفٍ مِثْلِ مَرَّانٍ وَمَطَا لَيْكُوْا بِدِهَانٍ فَفَرَطْنَاهُ

[illegible]

من یابد هیچ اندامی در هیچ
 چنانچه چیت بن افروخته
 حکمت ای پادشاهین بر او گامی سپید
 و در هر دو
 خلقی که اندامی کفنه فسقه
 است و بهیچ یازد که کبر و افروخته

لَا تَكْذِبِينَ الْمَرْءَ فِيمَا لَا يُبْدِيهِ فَمَنْ سَأَلَكَ عَنْ شَيْءٍ مِنْ شَيْءٍ لَا تَكْذِبْ

فلا صرت الى الله فله واما فقد افناه فراه كذا منتهى النبيلو

یہاں جبریل علیہ السلام کو کرامت عظمیٰ عطا ہوئی کہ اس نے اپنے سر پر ہاتھ رکھ کر فرمایا: **وَإِذَا جَاءَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ فَاصْبِرْ لَهُ** اور اگر تم میں سے کوئی شخص مرے گا تو اس کی موت کو بردبار رہو۔ **وَأَخْبِرْهُ خَوِيفَ سَبِيلَهُ** اور اس کو خبر دے کہ اس کی موت کا خوف اس کے لیے ایک راستہ ہے۔ **وَأَخْبِرْهُ خَوِيفَ سَبِيلَهُ** اور اس کو خبر دے کہ اس کی موت کا خوف اس کے لیے ایک راستہ ہے۔ **وَأَخْبِرْهُ خَوِيفَ سَبِيلَهُ** اور اس کو خبر دے کہ اس کی موت کا خوف اس کے لیے ایک راستہ ہے۔

[illegible]

پس من و بهمن بر پشت من اندختم من پس بر خیزد و کردار او فرم از پیشش خرد و از سزاوارش کرد
لناسم من خلق خاتم من حصه من کفیت الکعبه و فاذا استخیر الله

[illegible][illegible][illegible]

النَّبِيَّ وَالْمُؤْمِنِينَ وَفِي وَسْطِهَا كَلِمَةٌ وَسِطُ أَهْلِهَا شَيْخٌ مَلَكُوتِي
رَدِّ نَامُورُ وَهَيْتُ اِمْوَالِهَا وَوَرْدِ اِمْوَالِهَا وَوَرْدِ اِمْوَالِهَا وَوَرْدِ اِمْوَالِهَا
فَعَنَسَ وَتَلَسَّ وَتَلَسَّ وَتَلَسَّ وَتَلَسَّ وَتَلَسَّ وَتَلَسَّ وَتَلَسَّ وَتَلَسَّ
بِرَكْنَتِهِ وَطِلَسَّ بِشَيْخِهِ وَطِلَسَّ بِشَيْخِهِ وَطِلَسَّ بِشَيْخِهِ وَطِلَسَّ بِشَيْخِهِ
الْخَفِيِّ رَفِيعَتُهُ يَقُولُ وَقَدْ اَمْتَنَتْ بِهِ الْعَقْلُ اِنْ اَدَمَ مَا عَرَاكَ بِمَا لَمْ
سَلَامِي يَنْزِلُ مَسْنَمُ اَوْ اَكُونُ يَكُونُ مَسْنَمُ اَوْ اَكُونُ يَكُونُ مَسْنَمُ اَوْ اَكُونُ
وَأَضْرَاكَ بِمَا أَضْرَاكَ وَأَهْلَكَ بِمَا أَهْلَكَ بِمَا أَهْلَكَ بِمَا أَهْلَكَ بِمَا أَهْلَكَ
وَمِنْ فَزَنَ مَسْنَمُ اَوْ اَكُونُ يَكُونُ مَسْنَمُ اَوْ اَكُونُ يَكُونُ مَسْنَمُ اَوْ اَكُونُ
بِمَا يَعْنِيكَ وَبِمَا يَعْنِيكَ وَبِمَا يَعْنِيكَ وَبِمَا يَعْنِيكَ وَبِمَا يَعْنِيكَ
الْحَرِصُ الَّذِي يَرِيدُكَ لَا الْكَافُ تَسْتَعِ وَلَا مِنْ الْحَرِصِ تَسْتَعِ
لِلْطَبَاتِ تَسْتَعِ وَلَا الْوَعِيدِ تَسْتَعِ عَدَاكَ أَنْ تَقْلَبَ مَعَ الْهَوَى وَتَحْطَ
الْعُشْرُ وَهَمَّكَ أَنْ تَدَابَّ فِي الْإِحْزَانِ تَسْتَعِ الْكُرْثُ الْكُرْثُ الْكُرْثُ
النَّكَارُ بِمَا لَدَيْكَ وَلَا تَذْكُرْ مَا بَيْنَ يَدَيْكَ وَلَسْعَى اِبْدَالُكَ اِبْدَالُكَ
أَنَّ الْمَوْتَ يَقْبَلُ الرِّشَاءَ أَوْ يَمُرُّ بِكَ أَوْ يَسْأَلُكَ أَوْ يَسْأَلُكَ أَوْ يَسْأَلُكَ
أَنَّ الْمَوْتَ يَقْبَلُ الرِّشَاءَ أَوْ يَمُرُّ بِكَ أَوْ يَسْأَلُكَ أَوْ يَسْأَلُكَ أَوْ يَسْأَلُكَ

وَسِطُهَا كَلِمَةٌ وَسِطُهَا كَلِمَةٌ وَسِطُهَا كَلِمَةٌ وَسِطُهَا كَلِمَةٌ
فَعَنَسَ وَتَلَسَّ وَتَلَسَّ وَتَلَسَّ وَتَلَسَّ وَتَلَسَّ وَتَلَسَّ وَتَلَسَّ
بِرَكْنَتِهِ وَطِلَسَّ بِشَيْخِهِ وَطِلَسَّ بِشَيْخِهِ وَطِلَسَّ بِشَيْخِهِ وَطِلَسَّ بِشَيْخِهِ
الْخَفِيِّ رَفِيعَتُهُ يَقُولُ وَقَدْ اَمْتَنَتْ بِهِ الْعَقْلُ اِنْ اَدَمَ مَا عَرَاكَ بِمَا لَمْ
سَلَامِي يَنْزِلُ مَسْنَمُ اَوْ اَكُونُ يَكُونُ مَسْنَمُ اَوْ اَكُونُ يَكُونُ مَسْنَمُ اَوْ اَكُونُ
وَأَضْرَاكَ بِمَا أَضْرَاكَ وَأَهْلَكَ بِمَا أَهْلَكَ بِمَا أَهْلَكَ بِمَا أَهْلَكَ بِمَا أَهْلَكَ
وَمِنْ فَزَنَ مَسْنَمُ اَوْ اَكُونُ يَكُونُ مَسْنَمُ اَوْ اَكُونُ يَكُونُ مَسْنَمُ اَوْ اَكُونُ
بِمَا يَعْنِيكَ وَبِمَا يَعْنِيكَ وَبِمَا يَعْنِيكَ وَبِمَا يَعْنِيكَ وَبِمَا يَعْنِيكَ
الْحَرِصُ الَّذِي يَرِيدُكَ لَا الْكَافُ تَسْتَعِ وَلَا مِنْ الْحَرِصِ تَسْتَعِ
لِلْطَبَاتِ تَسْتَعِ وَلَا الْوَعِيدِ تَسْتَعِ عَدَاكَ أَنْ تَقْلَبَ مَعَ الْهَوَى وَتَحْطَ
الْعُشْرُ وَهَمَّكَ أَنْ تَدَابَّ فِي الْإِحْزَانِ تَسْتَعِ الْكُرْثُ الْكُرْثُ الْكُرْثُ
النَّكَارُ بِمَا لَدَيْكَ وَلَا تَذْكُرْ مَا بَيْنَ يَدَيْكَ وَلَسْعَى اِبْدَالُكَ اِبْدَالُكَ
أَنَّ الْمَوْتَ يَقْبَلُ الرِّشَاءَ أَوْ يَمُرُّ بِكَ أَوْ يَسْأَلُكَ أَوْ يَسْأَلُكَ أَوْ يَسْأَلُكَ
أَنَّ الْمَوْتَ يَقْبَلُ الرِّشَاءَ أَوْ يَمُرُّ بِكَ أَوْ يَسْأَلُكَ أَوْ يَسْأَلُكَ أَوْ يَسْأَلُكَ

147/8

[illegible]

در این کتاب که در بیان فضیلت و مناقب ائمه است
و در بیان احوال و سیرت ایشان
و در بیان احوال و سیرت ایشان
و در بیان احوال و سیرت ایشان

و ابداً التلاک فی قبل غلاف بایه قال نفل القوم بن عبدة بن ربه
و قد علم ان تک ما فیها رسته تن دروازه کن گفت در این کتاب که در بیان فضیلت و مناقب ائمه است
و تو بنی بطن و لها حتی کادت الشمس تر و الفریضة نفل فلما خضع
و بنی بنی که در بیان فضیلت و مناقب ائمه است
الخصوات و التامه ایضات و استکنت العبدان و العباد استصغر
آورد و فراهم آمد خارش و پنهان شد اشکها و خفا زیاد حواس
مستخرج الی کافیر حمل یحارک و من عامله و الجار و لا کفر
و از او خواهد با حاکم موجود و آید که در این کتاب که در بیان فضیلت و مناقب ائمه است
صاع الی خضه که عن کشف ظله و فلما الیس من وجه استهضر الی عظم
در این کتاب که در بیان فضیلت و مناقب ائمه است
لخصه و فقهض خصه الشیخ و انشد معضه الی کافیر نظم عجل الی ان
در این کتاب که در بیان فضیلت و مناقب ائمه است
و لایه چی اذا مال لغیبه لغیبه لیس و یحرم فی الظلم و الغام فی زو
در این کتاب که در بیان فضیلت و مناقب ائمه است
طو و طور مؤلفه امکن الی بیان حین یبع هوی فیها اصل دینه و فقا
در این کتاب که در بیان فضیلت و مناقب ائمه است
یا و یحیو لو کان یوقی انه مما حاله الی کافیر لما کفها و لو یمن فاندما
در این کتاب که در بیان فضیلت و مناقب ائمه است
ما صغی سمع الی قول الوشاء عما صغی فاقولین احضی الزام کفها
در این کتاب که در بیان فضیلت و مناقب ائمه است
و لغاض ان الغایه العایه او لغاض الی کافیر اذا دعا لریعه و یحکم
در این کتاب که در بیان فضیلت و مناقب ائمه است

در این کتاب که در بیان فضیلت و مناقب ائمه است
و در بیان احوال و سیرت ایشان
و در بیان احوال و سیرت ایشان
و در بیان احوال و سیرت ایشان

در این کتاب که در بیان فضیلت و مناقب ائمه است
و در بیان احوال و سیرت ایشان
و در بیان احوال و سیرت ایشان
و در بیان احوال و سیرت ایشان

سَأَلْتُكَ عَنْ بَعْضِ أَلْحَادِثِ وَأَنْتَ عَوْدِي حَبِيبُ كَارِثُ وَكَوْثَرُ نَارِ

حَدَّثَكَ عَنْ بَعْضِ خَلْقٍ كُلِّ صِدِّيقَاتٍ وَكُلِّ سِرٍّ فَذَرَيْتَنِي عَائِثُ حَشِي

كَارِثُ لَا تَأْمُرْ بَارِثُ سَامِعُ وَحَامِلُ مَا بَرَأْتُ مِنَ الْفَاحِشِ مَفْقُودُ

تَاللَّهِ إِنَّكَ لَمِنْ زُنْدِيقٍ وَلَقَدْ قُتِلْتُ لَوْلَا كَعْبُ وَبَعْضُ قُتْلِي هَشَانَةُ

الْكِرَامِ إِذَا أَمَرُوا قَالِ اسْمِعْ يَا ابْنَ أَرْطُخْ عَلَيْكَ بِالْصَّدْقِ وَكَوَالِهِمْ خَرَفَا

الْصَّدْقُ بِنَارِ الْوَعِيدِ وَأَنْفَعُ رَضَى اللَّهُ فَاعْبُدِي الْوَرَى مِنْ أَسْطُخْ لَعْنُو

أَرْضِي الْعِيَةَ مَقْلُوعُ عِخْ أَخْدَانُهُ وَأَطْلُقْ كَيْفَ ارْدَانَهُ طَلَسَاءُ

مَنْ بَعْدَ الرِّمَى وَأَسْتَشِيرُ خَيْرَ مَنْ مَدَاحِ الظِّي مَقَامِينَا مَعِ زَوَارِ

وَلَا دَرِي فِي خَيْرِ أَعَارَةِ الْقَامَةِ الثَّانِيَةِ وَالْعِشْرُونَ مِنَ الْفَرَسِ بَحِي

بَنِي هَامٍ قَالِ أَوْبُ فِي بَعْضِ أَعْدَائِكَ لِسْمِي الْفَرَسِ فَغَيْبُهَا كَمَا بَارَعَ

مِنْ بَنِي الْفَرَسِ أَغْدَبَ خَلْقًا مِنْ أَلَاءِ الْفَرَسِ فَاطْعُفْهُمْ لِيَهْدِيَهُمْ

بَنِي هَامٍ قَالِ أَوْبُ فِي بَعْضِ أَعْدَائِكَ لِسْمِي الْفَرَسِ فَغَيْبُهَا كَمَا بَارَعَ

مِنْ بَنِي الْفَرَسِ أَغْدَبَ خَلْقًا مِنْ أَلَاءِ الْفَرَسِ فَاطْعُفْهُمْ لِيَهْدِيَهُمْ

بَنِي هَامٍ قَالِ أَوْبُ فِي بَعْضِ أَعْدَائِكَ لِسْمِي الْفَرَسِ فَغَيْبُهَا كَمَا بَارَعَ

مِنْ بَنِي الْفَرَسِ أَغْدَبَ خَلْقًا مِنْ أَلَاءِ الْفَرَسِ فَاطْعُفْهُمْ لِيَهْدِيَهُمْ

بَنِي هَامٍ قَالِ أَوْبُ فِي بَعْضِ أَعْدَائِكَ لِسْمِي الْفَرَسِ فَغَيْبُهَا كَمَا بَارَعَ

مِنْ بَنِي الْفَرَسِ أَغْدَبَ خَلْقًا مِنْ أَلَاءِ الْفَرَسِ فَاطْعُفْهُمْ لِيَهْدِيَهُمْ

بَنِي هَامٍ قَالِ أَوْبُ فِي بَعْضِ أَعْدَائِكَ لِسْمِي الْفَرَسِ فَغَيْبُهَا كَمَا بَارَعَ

مِنْ بَنِي الْفَرَسِ أَغْدَبَ خَلْقًا مِنْ أَلَاءِ الْفَرَسِ فَاطْعُفْهُمْ لِيَهْدِيَهُمْ

بَنِي هَامٍ قَالِ أَوْبُ فِي بَعْضِ أَعْدَائِكَ لِسْمِي الْفَرَسِ فَغَيْبُهَا كَمَا بَارَعَ

مِنْ بَنِي الْفَرَسِ أَغْدَبَ خَلْقًا مِنْ أَلَاءِ الْفَرَسِ فَاطْعُفْهُمْ لِيَهْدِيَهُمْ

Handwritten marginal notes in Arabic script, likely commentary or additional verses related to the main text. The notes are written in a cursive style and cover the right side of the page.

Handwritten marginal notes in Arabic script, likely commentary or additional verses related to the main text. The notes are written in a cursive style and cover the left side of the page.

ان عطف فما شئت فخره ينظر فيما الت حالته اليه وينظر ضربه
المتبقي عليه وعلينا نحن في شجون من جد وجنون الى ان اعرض ذكره
الكتابين وفضليهما وبيان افضلها فقال قال التنبية الاشياء
الكتاب مال ملل الى تفضيل الحساب احتدا الحجاج وامنا
الحجاج واكتشد الحجاج حتى اذا لم يبق الجيد لم طرح وكذا لم يمسح قل
لقد اكره قوما قوم اللط واثن من الصواب الغلبة وان حلية الحكم عندي
فارضو بمقدي ولا تستفتوا احد من بعد واعلم ان حياكم الاشياء
ارفع وخصاعة الحساب اتفع وقول المكاشفة خاطب فلو الحساب خاطب
اساطير البلاغات تلتف لتدس دسرا يذ الحسابات تلتف وتلدس
والنشي تحية الاجار وحسية الاسر ورحي العطاء وكبير النداء
وقلها لسان النداء وفارس الجواهر ولفان الحكمة ورجحان التهمة
والخامد زمان دولتت ودموادر كشش ولفان دانش ستاين كنند و...

تكملة

بِئْسَ الْمَوْلَى الَّذِي كُنْتَ بَعْدَهُ قُلْتُ وَالَّذِي سَمِعْتُ الْمَلِكَ الْوَارِثَ
اريد تايد راي چنگ ناگه ماد آوردم پس ار نهان مي گفتم سوگند خدايكم كردم چرخ گردود را
وَالْفَلَكُ السَّارِدُ لِي كَجَدِّ يَحْيَى زَيْدٍ وَلَنْ كُنْتُ اَعْمَدُ دَارَ وَادِ الْوَلَدِ
دوده را بر سر من تخين عيايم بوي بي زرد را اگر چه بودم كه دردم از دجال رفوت
فَنَبَسُوا حَاجًا مِنْ قَوْلِي وَقَالَ اَنَا هُوَ عَلَى اسْتِغْلَالِ حَالِكٍ وَحَوْلِي قُلْتُ
پس از آن چي كه ديكه فرستاد بود از گفتن من بگفتن بآن بر كردن حال خود وقت خود مي گفتم
لَا حَاجَ لِي هَذَا الَّذِي لَا يَجُوزِي زَيْدًا وَلَا يَبَارِي عَفْرًا بِهِ خَطْبًا مِمَّنْ
يارا خود ايس بگفت كه كردم و نيز دكارا و درباري كردم و نيز دكارا و نيز دكارا و نيز دكارا
الْوَدَّ وَبَدَلُوهُ الْوَجْدَ فَرِغَ عَنِ الْاَلَمِ وَكَمْ رَغِبَ فِي الصَّغْرِ
دوستي داد و دانه بوي مال را به من دگر داد و دوستي و خوشتر كرد در بر اين دانه
وَالَّذِي كُنْتُ بَعْدَهُ سَخِيفَةً حَتَّى لَأَجَلَ سَخِيفَةٍ وَكُنْتُ بَالِ الْخَالِ وَنَايِلِ
دكست كس پس اركه تك كرد به من است مگر كند من و منكر كردم عل راسبت كس در بر من
هَذَا اَكْرَمُ الْاَلَمِ الْخَيْسَةِ وَكَمْ رَغِبَ فِي الصَّغْرِ وَكَمْ رَغِبَ فِي الصَّغْرِ
پس بيسيم تا اكر گفتم گرم و صعب و زيبا و خايس كراي كشي سس خواند
لَا تَسْمَعُ اَحْيَا وَصِيَّةً مِنْ نَكْمٍ مِمَّنْ مَأْثَابُ مَحْضِ الْبُحْمِ مِمَّنْ بَغِيَّةُ
بشتر برادر من به ار پديدده كرا بجهت خالص بيد اكوند و بفرست
لَا تَحْلِلْ بَقِيَّةً مِنْ بَقِيَّةِ الْوَدَّ وَنَفْسُ الْفَضِيَّةِ
پرايزه نشاي كن بكم ببقية بقیة و نكته نشاي كن ببقية بقیة و نكته نشاي كن ببقية بقیة
فِيهِ حَتَّى يَجْعَلَ وَصْفَهُ فِي حَالِ رِضَا وَبَشِيرَةٍ قَوِيَّةٍ حَلَبِ بَرَقَةٍ
دان ناگه بوي خط و دست اورد و حال خود دوي و خوشان و طاهر بودي باران رو اوار
صَدَقَهُ السَّائِلِينَ وَوَبَّاهُ مِنْ طَبْعِهِ وَفَعَّلَ لَنْ تَمَالِي شَيْئًا فَوَارِدِ
استاد را بوي بندگان و دانه را كه غل و دانه را بوي اود پس ارجال كرا بوي بركت ارج شرا

بِئْسَ الْمَوْلَى الَّذِي كُنْتَ بَعْدَهُ قُلْتُ وَالَّذِي سَمِعْتُ الْمَلِكَ الْوَارِثَ
اريد تايد راي چنگ ناگه ماد آوردم پس ار نهان مي گفتم سوگند خدايكم كردم چرخ گردود را
وَالْفَلَكُ السَّارِدُ لِي كَجَدِّ يَحْيَى زَيْدٍ وَلَنْ كُنْتُ اَعْمَدُ دَارَ وَادِ الْوَلَدِ
دوده را بر سر من تخين عيايم بوي بي زرد را اگر چه بودم كه دردم از دجال رفوت
فَنَبَسُوا حَاجًا مِنْ قَوْلِي وَقَالَ اَنَا هُوَ عَلَى اسْتِغْلَالِ حَالِكٍ وَحَوْلِي قُلْتُ
پس از آن چي كه ديكه فرستاد بود از گفتن من بگفتن بآن بر كردن حال خود وقت خود مي گفتم
لَا حَاجَ لِي هَذَا الَّذِي لَا يَجُوزِي زَيْدًا وَلَا يَبَارِي عَفْرًا بِهِ خَطْبًا مِمَّنْ
يارا خود ايس بگفت كه كردم و نيز دكارا و درباري كردم و نيز دكارا و نيز دكارا و نيز دكارا
الْوَدَّ وَبَدَلُوهُ الْوَجْدَ فَرِغَ عَنِ الْاَلَمِ وَكَمْ رَغِبَ فِي الصَّغْرِ
دوستي داد و دانه بوي مال را به من دگر داد و دوستي و خوشتر كرد در بر اين دانه
وَالَّذِي كُنْتُ بَعْدَهُ سَخِيفَةً حَتَّى لَأَجَلَ سَخِيفَةٍ وَكُنْتُ بَالِ الْخَالِ وَنَايِلِ
دكست كس پس اركه تك كرد به من است مگر كند من و منكر كردم عل راسبت كس در بر من
هَذَا اَكْرَمُ الْاَلَمِ الْخَيْسَةِ وَكَمْ رَغِبَ فِي الصَّغْرِ وَكَمْ رَغِبَ فِي الصَّغْرِ
پس بيسيم تا اكر گفتم گرم و صعب و زيبا و خايس كراي كشي سس خواند
لَا تَسْمَعُ اَحْيَا وَصِيَّةً مِنْ نَكْمٍ مِمَّنْ مَأْثَابُ مَحْضِ الْبُحْمِ مِمَّنْ بَغِيَّةُ
بشتر برادر من به ار پديدده كرا بجهت خالص بيد اكوند و بفرست
لَا تَحْلِلْ بَقِيَّةً مِنْ بَقِيَّةِ الْوَدَّ وَنَفْسُ الْفَضِيَّةِ
پرايزه نشاي كن بكم ببقية بقیة و نكته نشاي كن ببقية بقیة و نكته نشاي كن ببقية بقیة
فِيهِ حَتَّى يَجْعَلَ وَصْفَهُ فِي حَالِ رِضَا وَبَشِيرَةٍ قَوِيَّةٍ حَلَبِ بَرَقَةٍ
دان ناگه بوي خط و دست اورد و حال خود دوي و خوشان و طاهر بودي باران رو اوار
صَدَقَهُ السَّائِلِينَ وَوَبَّاهُ مِنْ طَبْعِهِ وَفَعَّلَ لَنْ تَمَالِي شَيْئًا فَوَارِدِ
استاد را بوي بندگان و دانه را كه غل و دانه را بوي اود پس ارجال كرا بوي بركت ارج شرا

بِئْسَ الْمَوْلَى الَّذِي كُنْتَ بَعْدَهُ قُلْتُ وَالَّذِي سَمِعْتُ الْمَلِكَ الْوَارِثَ
اريد تايد راي چنگ ناگه ماد آوردم پس ار نهان مي گفتم سوگند خدايكم كردم چرخ گردود را
وَالْفَلَكُ السَّارِدُ لِي كَجَدِّ يَحْيَى زَيْدٍ وَلَنْ كُنْتُ اَعْمَدُ دَارَ وَادِ الْوَلَدِ
دوده را بر سر من تخين عيايم بوي بي زرد را اگر چه بودم كه دردم از دجال رفوت
فَنَبَسُوا حَاجًا مِنْ قَوْلِي وَقَالَ اَنَا هُوَ عَلَى اسْتِغْلَالِ حَالِكٍ وَحَوْلِي قُلْتُ
پس از آن چي كه ديكه فرستاد بود از گفتن من بگفتن بآن بر كردن حال خود وقت خود مي گفتم
لَا حَاجَ لِي هَذَا الَّذِي لَا يَجُوزِي زَيْدًا وَلَا يَبَارِي عَفْرًا بِهِ خَطْبًا مِمَّنْ
يارا خود ايس بگفت كه كردم و نيز دكارا و درباري كردم و نيز دكارا و نيز دكارا و نيز دكارا
الْوَدَّ وَبَدَلُوهُ الْوَجْدَ فَرِغَ عَنِ الْاَلَمِ وَكَمْ رَغِبَ فِي الصَّغْرِ
دوستي داد و دانه بوي مال را به من دگر داد و دوستي و خوشتر كرد در بر اين دانه
وَالَّذِي كُنْتُ بَعْدَهُ سَخِيفَةً حَتَّى لَأَجَلَ سَخِيفَةٍ وَكُنْتُ بَالِ الْخَالِ وَنَايِلِ
دكست كس پس اركه تك كرد به من است مگر كند من و منكر كردم عل راسبت كس در بر من
هَذَا اَكْرَمُ الْاَلَمِ الْخَيْسَةِ وَكَمْ رَغِبَ فِي الصَّغْرِ وَكَمْ رَغِبَ فِي الصَّغْرِ
پس بيسيم تا اكر گفتم گرم و صعب و زيبا و خايس كراي كشي سس خواند
لَا تَسْمَعُ اَحْيَا وَصِيَّةً مِنْ نَكْمٍ مِمَّنْ مَأْثَابُ مَحْضِ الْبُحْمِ مِمَّنْ بَغِيَّةُ
بشتر برادر من به ار پديدده كرا بجهت خالص بيد اكوند و بفرست
لَا تَحْلِلْ بَقِيَّةً مِنْ بَقِيَّةِ الْوَدَّ وَنَفْسُ الْفَضِيَّةِ
پرايزه نشاي كن بكم ببقية بقیة و نكته نشاي كن ببقية بقیة و نكته نشاي كن ببقية بقیة
فِيهِ حَتَّى يَجْعَلَ وَصْفَهُ فِي حَالِ رِضَا وَبَشِيرَةٍ قَوِيَّةٍ حَلَبِ بَرَقَةٍ
دان ناگه بوي خط و دست اورد و حال خود دوي و خوشان و طاهر بودي باران رو اوار
صَدَقَهُ السَّائِلِينَ وَوَبَّاهُ مِنْ طَبْعِهِ وَفَعَّلَ لَنْ تَمَالِي شَيْئًا فَوَارِدِ
استاد را بوي بندگان و دانه را كه غل و دانه را بوي اود پس ارجال كرا بوي بركت ارج شرا

427

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible][illegible][illegible]

[illegible][illegible]

از درون کمالی که از او می آید
منطقه خدایا که از او می آید
منطقه خدایا که از او می آید
منطقه خدایا که از او می آید

لَيْكَ بَطْشَةً فَقَالَ لَنِي اِرْحَلْ اَنْ اَسْأَلَ الرَّهْمَ اَنْ يَلْقَى سَهِيلَ وَالسَّهْلُ
 سَهِيْلٌ نُوْشَرُوْا بِرُكْنَتِيْنَ كَيْ يَكُنَّ اِيْزَتُ بِيْرُوْكَرَا وَكَجَمَجِ مَشُوْ سَهِيْلٌ وَهَسَا
 فَلَمَّا حَضَرَتِ الْوَالِيَّ وَوَدَّ خَلَا جُلُوسَهُ وَاجْلَلَ لِقَبْهُ اَخَذَ صِيفًا بَاكِيًا
 بِرُكْنَتِيْنَ مَافَرَشْتُمْ نَزَحًا كَيْ يَكُنَّ اِيْزَتُ بِيْرُوْكَرَا وَوَدَّ خَلَا جُلُوسَهُ وَاجْلَلَ لِقَبْهُ اَخَذَ صِيفًا بَاكِيًا
 فَضْلَهُ وَبَدِيْهًا لَمْ يَكُنْ لَهٗ اَنْ يَقَالَ اَنْتَ ذَاكَ اللهُ اَلَسْتَ الَّذِي
 كَمَالُ نُوْشَرُوْا بِرُكْنَتِيْنَ كَيْ يَكُنَّ اِيْزَتُ بِيْرُوْكَرَا وَوَدَّ خَلَا جُلُوسَهُ وَاجْلَلَ لِقَبْهُ اَخَذَ صِيفًا بَاكِيًا
 اَحَارَهُ اَلَا اَنْتَ فَقُلْتُ وَالَّذِي اَجْلَسْتُ هَذَا اَلَا اَنْتَ
 لِبَارِيَةِ اَدَاوَرُ اَلَيْسَ بِرُكْنَتِيْنَ كَيْ يَكُنَّ اِيْزَتُ بِيْرُوْكَرَا وَوَدَّ خَلَا جُلُوسَهُ وَاجْلَلَ لِقَبْهُ اَخَذَ صِيفًا بَاكِيًا
 ذَاكَ اَلَا اَنْتَ بَلْ اَنْتَ الَّذِي اَجْلَسْتُ زَيْدَتُ فَقُلْتُ اَخْرَجُوْهُ
 اَيْنَ حَامِيَةً كَلْبُهُ نُوْشَرُوْا بِرُكْنَتِيْنَ كَيْ يَكُنَّ اِيْزَتُ بِيْرُوْكَرَا وَوَدَّ خَلَا جُلُوسَهُ وَاجْلَلَ لِقَبْهُ اَخَذَ صِيفًا بَاكِيًا
 وَجَلَنَاهُ وَقَالَ وَاللّٰهِ مَا اَخْرَجْتَنِيْ فَرَضْتُمْ غَرِيْبًا لَا تَكْشِفُوْهُ
 بَرُوْشَرُوْا بِرُكْنَتِيْنَ كَيْ يَكُنَّ اِيْزَتُ بِيْرُوْكَرَا وَوَدَّ خَلَا جُلُوسَهُ وَاجْلَلَ لِقَبْهُ اَخَذَ صِيفًا بَاكِيًا
 وَلَكِنْ مَا سَمِعْتُ بِاَنْ يَخْرُجَ اَكْسَ قَبْلَ مَا ظَلَمْتُ فَبَعْدًا قُلْتُ اَنْ اَلَيْسَ
 وَلَكِنْ نَشْنُدُ اَيْجِيْكَ بَرُوْشَرُوْا بِرُكْنَتِيْنَ كَيْ يَكُنَّ اِيْزَتُ بِيْرُوْكَرَا وَوَدَّ خَلَا جُلُوسَهُ وَاجْلَلَ لِقَبْهُ اَخَذَ صِيفًا بَاكِيًا
 فَقَالَ وَمَا كُنْتُ اَذَاكَ اَلَمْ يَكُنْ فَقُلْتُ لَيْسَ يَا بَنِيْ يُرْقُ فَقَالَ لَنِي اِرْحَلْ
 بِرُكْنَتِيْنَ كَيْ يَكُنَّ اِيْزَتُ بِيْرُوْكَرَا وَوَدَّ خَلَا جُلُوسَهُ وَاجْلَلَ لِقَبْهُ اَخَذَ صِيفًا بَاكِيًا
 لَا كَيْنَ مِنْهُ اَيُّ بَنِيْ اَقْدَرِيْ اَنْ سَمِعْتُ ذَاكَ اَلَكُمُ فَقُلْتُ اَشْفَقْتُ مِنْ اَلَيْتُ
 لَانَّ رُكْنَتِيْنَ كَيْ يَكُنَّ اِيْزَتُ بِيْرُوْكَرَا وَوَدَّ خَلَا جُلُوسَهُ وَاجْلَلَ لِقَبْهُ اَخَذَ صِيفًا بَاكِيًا
 طَوِيَةً فَظَلَمْتُ عَنْ بَعْدًا دَمِيْنَ فَوَيْرًا فَقَالَ اَلَا بَلَّ لَهِ لَوِيْ وَكَذَا
 طَوَانُوهُ فَخَدَّ اِيْزَتُ بِيْرُوْكَرَا وَوَدَّ خَلَا جُلُوسَهُ وَاجْلَلَ لِقَبْهُ اَخَذَ صِيفًا بَاكِيًا
 اَنْ تَقُوْا فَاَزَاوَلْتُ اَشْدِيْنَ لَكُمْ وَكَدَمْتُ اَمْرِيْنَ مَكْرُوْهُ وَكُلُوْهُ حَرَامًا
 بِرُكْنَتِيْنَ كَيْ يَكُنَّ اِيْزَتُ بِيْرُوْكَرَا وَوَدَّ خَلَا جُلُوسَهُ وَاجْلَلَ لِقَبْهُ اَخَذَ صِيفًا بَاكِيًا

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

وَكَاذَبَ مَلَكُ الرُّوحِ الذَّرَاقُ وَمَا أَقْدَعُ مِنْتَ عَلَى انْصَافٍ

وَأَسَاقِي مَدْخَلِ نَاسِائِي وَأَزْوَاجِ الدِّمَاءِ فَوَيْلٌ وَلَنْ صَرَّ مَا فَضَمُّ

كَالْكَافِي بِقَالَ الْخَارِثُ بْنُ هَمَّامٍ فَاسْتَفْهَمْنَا الْعَالِيَةَ لِنَاثَرِ لَوْضَلِ

أَكْوَلِ وَرَفَعَ النَّاسُ فَأَقْسَمَ بِرَأْفَةِ أَبِيهِ لَقَدْ طُنَّ بِنَا خَارِثُ سَبْعِينَ

فَنَسَبَتْ حَبِيبَةُ رَأْمُ الْجَحِي فِي مَحْزُونِ النَّصَبِ وَالرَّغْبِ قَالَتْ فِرْقَةٌ

رَفَعُوهُمَا الصَّوَابُ قَالَتْ طَائِفَةٌ لَمْ يَجُزْ فِيهِمَا إِلَّا الْأَنْصَابُ وَأَسْتَبْ

عَلَى آخِرِينَ الْجَوَابُ اسْتَعْبَدْنَاهُمْ الْأَصْطَبُ وَذَلِكَ الشَّيْخُ الْوَلِيطُ

يُدِي أَيْسَامُ فِي عَرَفَةٍ وَلَنْ كَرَفَةٍ بَيْنَتْ شَفَاعَةً حَتَّى لَا تَسْكُنَ

وَصَحْبُ الرَّجَاءِ وَالزَّاجِرُ قَالَ يَا قَوْمِ أَنَا أَيْسَامُ يَا وَيْلَهُ وَأَمَّا حُجَّجُ الْقَوْلِ

مِنْ عَلَيْهِ لَمْ يَجُزْ رَفَعَ الْوَصْلَيْنِ وَنَصَبَهُمَا وَالْمَغَائِرُ فِي الْأَعْرَابِ

وَذَلِكَ لِحَسْبِ الْخِلَافِ الْأَضْمَارُ وَالْتِقَادُ فِي هَذَا النَّصَبِ

وَأَكْثَرُ مِنْ مَوَاقِفِ الْأَعْلَانِ بِرَسْمِهِ أَوَّلُ مَا لَمْ يَكُنْ مَعْدُودَ دَرَجَتَيْنِ كَلَامُ

وَكَاذَبَ مَلَكُ الرُّوحِ الذَّرَاقُ وَمَا أَقْدَعُ مِنْتَ عَلَى انْصَافٍ
وَأَسَاقِي مَدْخَلِ نَاسِائِي وَأَزْوَاجِ الدِّمَاءِ فَوَيْلٌ وَلَنْ صَرَّ مَا فَضَمُّ
كَالْكَافِي بِقَالَ الْخَارِثُ بْنُ هَمَّامٍ فَاسْتَفْهَمْنَا الْعَالِيَةَ لِنَاثَرِ لَوْضَلِ
أَكْوَلِ وَرَفَعَ النَّاسُ فَأَقْسَمَ بِرَأْفَةِ أَبِيهِ لَقَدْ طُنَّ بِنَا خَارِثُ سَبْعِينَ
فَنَسَبَتْ حَبِيبَةُ رَأْمُ الْجَحِي فِي مَحْزُونِ النَّصَبِ وَالرَّغْبِ قَالَتْ فِرْقَةٌ
رَفَعُوهُمَا الصَّوَابُ قَالَتْ طَائِفَةٌ لَمْ يَجُزْ فِيهِمَا إِلَّا الْأَنْصَابُ وَأَسْتَبْ
عَلَى آخِرِينَ الْجَوَابُ اسْتَعْبَدْنَاهُمْ الْأَصْطَبُ وَذَلِكَ الشَّيْخُ الْوَلِيطُ
يُدِي أَيْسَامُ فِي عَرَفَةٍ وَلَنْ كَرَفَةٍ بَيْنَتْ شَفَاعَةً حَتَّى لَا تَسْكُنَ
وَصَحْبُ الرَّجَاءِ وَالزَّاجِرُ قَالَ يَا قَوْمِ أَنَا أَيْسَامُ يَا وَيْلَهُ وَأَمَّا حُجَّجُ الْقَوْلِ
مِنْ عَلَيْهِ لَمْ يَجُزْ رَفَعَ الْوَصْلَيْنِ وَنَصَبَهُمَا وَالْمَغَائِرُ فِي الْأَعْرَابِ
وَذَلِكَ لِحَسْبِ الْخِلَافِ الْأَضْمَارُ وَالْتِقَادُ فِي هَذَا النَّصَبِ
وَأَكْثَرُ مِنْ مَوَاقِفِ الْأَعْلَانِ بِرَسْمِهِ أَوَّلُ مَا لَمْ يَكُنْ مَعْدُودَ دَرَجَتَيْنِ كَلَامُ

وَأَكْثَرُ مِنْ مَوَاقِفِ الْأَعْلَانِ بِرَسْمِهِ أَوَّلُ مَا لَمْ يَكُنْ مَعْدُودَ دَرَجَتَيْنِ كَلَامُ

مِنْ الْجَمْعَةِ لِفِرَاطٍ فِي مَارَ كُورٍ وَفِي خِطَابِهِ الْمُبَارَكِ وَقَالَ آمَنَّا بِدَعْوَةِ مُحَمَّدٍ
ار كورد عباد را در ستود و زودی کردن بهی مساو و بهیست بهیست ن ن ن ن
تَزَالُ وَتَلْبَسُ الْبِضَالُ فَمَا كَيْفَ نَحْنُ بَيْنَ يَدَيْهِمْ وَتَشَارُحُ فِي الْحُجُوبِ وَالْمُهْلِكِ
کوز و آبرای حقت و در صد بری هم بری زاری می بیند که آن اگر و اسید خزیت و بهیست و بهیست و بهیست
فِيهِ حُرُوفٌ حُلُوبٌ وَآيُ السُّورِ يَنْزِلُ دِيَانِ فَرَجٍ حَارِمٍ وَجَمْعٌ مُلَازِمٍ وَآيَةُ
رو نانو شیر است و کلام نام سیکرد میان راه و بر آرد و هیچ نیست کمال الطول و کلام
هَذَا إِذَا لَحِظْتَ أَمَا طَبِ الثَّقَلِ وَأَطْلَقْتَ الْمُثْقَلَ وَابْنُ تَدْخُلِ السَّيْنِ
است که چون بخورد و در کند کرانی را و اند بهیست و کلام و بهیست و بهیست
فَتَغْلِبُ الْعَامِلُ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَجْمَلَ وَمَا مَضُوبٌ أَبَدًا عَلَى الظَّرْفِ
هس که بیکند مال را آنکه نیکون کند و بهیست و بهیست و بهیست و بهیست
لَا يَخْتَصُّ سِوَى حُرُوفٍ وَآيُ مَضَائِجِ أَحَلِّ مِنْ عَرْمِي أَوْ صَافَةٍ بِصَرَفِ
بر کند و در حروف و کلام مضائت که معراج باشد از باب مضائت بیک سبب
وَاخْتَلَفَ حُكْمُهُ بَيْنَ مَسَائِدِ وَخُدُودِ وَمَا الْعَامِلُ الَّذِي يَنْصِلُ خِرَافَةَ الْكَلِمَةِ
و مختلف است حکم او ملونه سا و خدود و بهیست و بهیست و بهیست و بهیست
وَلَعَلَّ مَعْلَمَهُ مِثْلَ عِلْمِ آيِ عَامِلِ نَائِيَةِ أَحَبِّ مِنْهُ وَكَرَّ أَوْ اعْظَمَ
و عمل کند و اگر کن و اند و کلام عامل است که نائیه از و زود و نائیه و بهیست
مَكَرًا وَكَأَنَّ لِلَّهِ تَعَالَى ذِكْرًا وَفِي حَقِّهِ بَلْبَسُ الذِّكْرَانِ بِرَافِعِ الدُّنْيَانِ
از روی و بهیست و بهیست و بهیست و بهیست و بهیست و بهیست و بهیست و بهیست
وَقَبْلَ تَرَاتُجِ الْحَالِ لِمَا فِي الرِّجَالِ وَابْنُ حَبِيبٍ حَفِظَ الْأَرْبَعَةَ عَلَى الْمَضْرُوقِ وَالْصَّافِ
و بهیست و بهیست و بهیست و بهیست و بهیست و بهیست و بهیست و بهیست
وَمَا أَسْمَاءُ لِهَامٍ لَا بِاسْتِضَافَةٍ كَمَتَيْنِ أَوْ أَوْافِضًا مِنْهُ عَلَى حُرُوفَيْنِ
و کلام است که بهیست و کلام مضائت که نائیه و کلام و کلام و کلام و کلام

مِنْ الْجَمْعَةِ لِفِرَاطٍ فِي مَارَ كُورٍ وَفِي خِطَابِهِ الْمُبَارَكِ وَقَالَ آمَنَّا بِدَعْوَةِ مُحَمَّدٍ
ار كورد عباد را در ستود و زودی کردن بهی مساو و بهیست بهیست ن ن ن ن
تَزَالُ وَتَلْبَسُ الْبِضَالُ فَمَا كَيْفَ نَحْنُ بَيْنَ يَدَيْهِمْ وَتَشَارُحُ فِي الْحُجُوبِ وَالْمُهْلِكِ
کوز و آبرای حقت و در صد بری هم بری زاری می بیند که آن اگر و اسید خزیت و بهیست و بهیست و بهیست
فِيهِ حُرُوفٌ حُلُوبٌ وَآيُ السُّورِ يَنْزِلُ دِيَانِ فَرَجٍ حَارِمٍ وَجَمْعٌ مُلَازِمٍ وَآيَةُ
رو نانو شیر است و کلام نام سیکرد میان راه و بر آرد و هیچ نیست کمال الطول و کلام
هَذَا إِذَا لَحِظْتَ أَمَا طَبِ الثَّقَلِ وَأَطْلَقْتَ الْمُثْقَلَ وَابْنُ تَدْخُلِ السَّيْنِ
است که چون بخورد و در کند کرانی را و اند بهیست و کلام و بهیست و بهیست
فَتَغْلِبُ الْعَامِلُ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَجْمَلَ وَمَا مَضُوبٌ أَبَدًا عَلَى الظَّرْفِ
هس که بیکند مال را آنکه نیکون کند و بهیست و بهیست و بهیست و بهیست
لَا يَخْتَصُّ سِوَى حُرُوفٍ وَآيُ مَضَائِجِ أَحَلِّ مِنْ عَرْمِي أَوْ صَافَةٍ بِصَرَفِ
بر کند و در حروف و کلام مضائت که معراج باشد از باب مضائت بیک سبب
وَاخْتَلَفَ حُكْمُهُ بَيْنَ مَسَائِدِ وَخُدُودِ وَمَا الْعَامِلُ الَّذِي يَنْصِلُ خِرَافَةَ الْكَلِمَةِ
و مختلف است حکم او ملونه سا و خدود و بهیست و بهیست و بهیست و بهیست
وَلَعَلَّ مَعْلَمَهُ مِثْلَ عِلْمِ آيِ عَامِلِ نَائِيَةِ أَحَبِّ مِنْهُ وَكَرَّ أَوْ اعْظَمَ
و عمل کند و اگر کن و اند و کلام عامل است که نائیه از و زود و نائیه و بهیست
مَكَرًا وَكَأَنَّ لِلَّهِ تَعَالَى ذِكْرًا وَفِي حَقِّهِ بَلْبَسُ الذِّكْرَانِ بِرَافِعِ الدُّنْيَانِ
از روی و بهیست و بهیست و بهیست و بهیست و بهیست و بهیست و بهیست و بهیست
وَقَبْلَ تَرَاتُجِ الْحَالِ لِمَا فِي الرِّجَالِ وَابْنُ حَبِيبٍ حَفِظَ الْأَرْبَعَةَ عَلَى الْمَضْرُوقِ وَالْصَّافِ
و بهیست و بهیست و بهیست و بهیست و بهیست و بهیست و بهیست و بهیست
وَمَا أَسْمَاءُ لِهَامٍ لَا بِاسْتِضَافَةٍ كَمَتَيْنِ أَوْ أَوْافِضًا مِنْهُ عَلَى حُرُوفَيْنِ
و کلام است که بهیست و کلام مضائت که نائیه و کلام و کلام و کلام و کلام

وَمَا أَسْمَاءُ لِهَامٍ لَا بِاسْتِضَافَةٍ كَمَتَيْنِ أَوْ أَوْافِضًا مِنْهُ عَلَى حُرُوفَيْنِ

[illegible]

حرفين وفي وضعه الاولي للزاد وفي الثاني الزاد والي وصف اذا اخرجوا
 بالثوب نقس ضاحيه في العيون وفيم بالذوق وصف من الزوق وهو
 لا يكون فيه بل انما كحشر مسله وفيه عدد كوزنه الذي كوزن كوزن
 ولدنا عدنا قال الخليل الحكاية فورد عليه ان كان
 اللان هالت لما هالت ما حارت له الا كتاب فحالت فما عا
 العوم في بخره واستسكنت عمدا كذا لغير عدلنا من استنقال الرواية
 ان استنزال الرواية عنه ومن نفى التمدد والاسبقا الفاعل منه فقال
 والذي نزل الثوب الكلا ومثله اليه في الطعام وحجب مطالعة
 عن بصائر الطغاة الكلا وما لا شفت لكم عما او تخواي ك
 يد وخصي كل منكر يد في الجملة الامن ذعن حكومته ونكاحه
 كيد وخصي كل منكر يد في الجملة الامن ذعن حكومته ونكاحه
 كيد وخصي كل منكر يد في الجملة الامن ذعن حكومته ونكاحه

خیر و آن کان عمله شرط آخر او شرط تنصیب است و قل علی آن خبر کان و غیر
 نیست و اگر باشد کار او بر این ادوات و دست پس نصبی اول بر یکدیگر آید و غیر کان است درین کما
 الثاني علی آن خبر مبتداً مخدوم قد حذف فی هذا الخبر کان و
 دوم را بر یکدیگر آید و خبر مبتداً مخدوم است و متنی حذف میکنی درین صورت ممکن است
 اسم الکانه حرف الشرط الذی هو کن علی تقدیرها و حذف
 هم او را حسب اللزوم شرط که او این باشد بر تقدیر هر شرط و حذف میکنی نیز
 للبند الکانه الفاء الی فی جواب الشرط علی و لانه کثیر اما یقع فکده
 مبتداً را جهت ثلاث فانیکه آن جواب شرط است بر دی که لانه آن مبتداً خبر فکده و بعد
 والوجه الثاني انشدها جميعاً و یکنون تقدیر الکانه کان علم خبر
 دوم اینکه نصبی می بردیم و باشد تقدیر کلام چنین اگر باشد کار او علی
 هو یخبر فی خبر او کان علم خبری شرط تنصیب الثاني انشدها
 بر این ادوات و شود یک و اگر باشد کار او بر این ادوات و شود بر این نصبی دوم را بعد نصب آن
 المقول به والوجه الثالث ان یقعها جميعاً و یکنون تقدیر الکانه کان
 مقول بر دوم سوم اینکه معنی می بردیم و باشد تقدیر کلام چنین که
 کان فی علمه خیر و خبر آن خبر غیر یقع خبر کان علی آن خبر کان و یقع
 باشد و کار او نمونی بر این ادوات و یک است پس فاعل بود خبر اول بر یکدیگر آید و هم کان است درین کما
 خیر الثاني علی عاتین فی شرح الوجه الاول وقد یحیی آن یقع خبر
 خبر دوم بر یکدیگر ظاهر شد و بیان دوم اول و کار او باشد اگر یکدیگر معنی باشد خبر
 الاول علی آن خبر کان یجعل کان المقدّمه ههنا فی الثاني لکن یأتی
 اول بر اینکه بر آن فاعل کان باشد و کار او اندیشه شود کان تقدیر آورد و درینجا آن نامه که می آید
 یعنی حدث و وقع فلا یصلح الی خبر کان و تعالی و آن کان و خبر
 درین حفظ حدث و وقع پس حاجت نباشد بهی خبر مثل قول الله و اگر کار او باشد و خبر

معه فلا یصلح الی خبر کان و تعالی و آن کان و خبر
 خبر کان و تعالی و آن کان و خبر
 خبر کان و تعالی و آن کان و خبر
 خبر کان و تعالی و آن کان و خبر

الوجه الثالث

وودعه نحو يكون تقدير الكلام ان كان خير من غيره ان وقع خير
خداوندش را باشد تقدير هر که در ملک پس از او باشد است اگر را نه شود ملک
والوجه الرابع وهو اضعفها ان رفع الاوّل على ما تقدم شرحه في
درج چهارم وآن سست بر آنست از دیگر درج های اولی و دیگر که گذشت بیان آورد
الوجه الثالث وتخصّص الثاني على ما تبين ذكره في الوجه الثاني واما
درج سوم وضمیمه های دوم را بر طبق دیگر که هر شد بیان آورد درج دوم و باشد
التقدير ان كان في علمه خبر فهو خبري خلد على حسيه هذا التفسير
تقدير اگر باشد در کار او نیکی پس او پادشاه شود و از نیکی در وطن این تعبیر
للتقدير ان كان في خبري عن ارباب البيت الذي عندهم من انظمة
تقدير کرد های که در دست دارد جاری شود احوال خبری که
في سلك هذا في الخبر من مقتضى ما قبله وان سيقا فسيف وان خجرا
بشده این سخن بیان آنست که خبری که در دست است آن اگر شیر پس شیرست و اگر خجرا
خجرا و اما الکلمة التي هي حرف محبوب واسمها في حرف حلق
پس خبرست و لیکن گفته که آن حرف دوست است و شفته است و اما است بر آنکه دوست است
هي نعم اذا اردت بها صديق الاخبار او العبد عند السؤال
پس آن نعمت است چون خواهی آن را در کردن خبر یا وعده بکلام پرسیدن بر آن
حرف فان عنيها الا لاي في استوفى النعم بذكرها و لو نثرت في طلق
مفست و اگر از او کنی آن شتران پس آن اسم است و نعمت مذکر و نثرت باشد و آن طلق گفته شود
على الايل وعلى كل ما شئت فيها ايل في الايل الحرف في اللغة الضمير
بر شتران و بر هر روف که در آن شتران بود و شتران حرفست و آن شتران را و اگر یک نام
سميت بحرف الضمير الحرف السيف في قولها الضمير فسميها ما هو الحرف
نام داده شد بحرف ضمیر است و چون باین شیر گفته شده که آن را بر آن شیر گفته است و از آن بیان کردیم

و اما الکلمة التي هي حرف محبوب واسمها في حرف حلق
پس خبرست و لیکن گفته که آن حرف دوست است و شفته است و اما است بر آنکه دوست است
هي نعم اذا اردت بها صديق الاخبار او العبد عند السؤال
پس آن نعمت است چون خواهی آن را در کردن خبر یا وعده بکلام پرسیدن بر آن
حرف فان عنيها الا لاي في استوفى النعم بذكرها و لو نثرت في طلق
مفست و اگر از او کنی آن شتران پس آن اسم است و نعمت مذکر و نثرت باشد و آن طلق گفته شود
على الايل وعلى كل ما شئت فيها ايل في الايل الحرف في اللغة الضمير
بر شتران و بر هر روف که در آن شتران بود و شتران حرفست و آن شتران را و اگر یک نام
سميت بحرف الضمير الحرف السيف في قولها الضمير فسميها ما هو الحرف
نام داده شد بحرف ضمیر است و چون باین شیر گفته شده که آن را بر آن شیر گفته است و از آن بیان کردیم

و تفسیرها ایضا باید از این آیه باشد که الله یسئلکم عینکم و ما یسئلکم
 از تون منهد در استماع و در هر استماع به سه تاه است و از او است که حرورات است که
 لا یصرف و یعید بعض الحویین ان لکن یفصل بینهم و فیما و فیما و فیما
 منفر شود و نزد بعضی حویایان یخنین لدن در منی عنایت یسئلکم که هر سه سبانه مرد و زن را که است
 هو ان یسئلکم عن معانیها کل ما یسئلکم و یسئلکم و یسئلکم و یسئلکم و یسئلکم و یسئلکم
 ان یکون یسئلکم عن معانیها کل ما یسئلکم و یسئلکم و یسئلکم و یسئلکم و یسئلکم و یسئلکم
 عنایت لدن یخض معانیها یا حضرات و قرب سید و اما العاقل الذی یفصل
 از او و لفظ لدن حاضرست معنی آن با هر چه موجود است نزد یک است و لیکن مالی که پیوسته است
 اخرا و اولی و لیکن معانیها مثل علی و هو یسئلکم عن معانیها ای یسئلکم عن معانیها
 افتخار با اولی و علی کند و از کون و دمج حلال و پس لفظ یسئلکم و از کون آن ای دان و در حرف میهند
 و علمها فی الاستیصال سیان و ان کانت یا اجمل فی الکلام
 دل برود و در اسم سنای بر است و اگر چه باشد یا کرده زود سخن
 و اکثر فی الاستیصال قد اختار بعضهم ان یسئلکم عن معانیها ای یسئلکم فقط
 و بیشتر در استیصال و یخنین اختیار کردند بعضی از ایشان اینکه ذکر شده شود لفظ ای نزدیک نقطه
 کاظمه و اما العاقل الذی یسئلکم عن معانیها احب منه و کرا و اعظم فکر و اکثر
 مثل جز و لیکن مالی که که نام با و فراختر است از او از روی تمایز و ذکر است از او و ذکر است
 لله تعالی ذکرها فی القسم و هذه الباء هی اصل خروج القسم و الباء
 مفعول و ذکر که از روی این می گویند و این با آن اهل حروف قسمت است لدن
 استیصالها مع ظهور فعل القسم کقولک القسم بالله و لدن خواها ایضا
 استیصال او با بود بودن فعل قسم مثل قول تو قسم بخدا و سبب آمدن و نهم
 علی القسم کقولک ایضا فعلن نفر قد بدلت الی و منها فی القسم و منها
 بر اسم ضمیر محو قول تو قسم بخدا و ذکر که از روی این می گویند و این با آن اهل حروف قسمت است لدن

و تفسیرها ایضا باید از این آیه باشد که الله یسئلکم عینکم و ما یسئلکم
 از تون منهد در استماع و در هر استماع به سه تاه است و از او است که حرورات است که
 لا یصرف و یعید بعض الحویین ان لکن یفصل بینهم و فیما و فیما و فیما
 منفر شود و نزد بعضی حویایان یخنین لدن در منی عنایت یسئلکم که هر سه سبانه مرد و زن را که است
 هو ان یسئلکم عن معانیها کل ما یسئلکم و یسئلکم و یسئلکم و یسئلکم و یسئلکم و یسئلکم
 ان یکون یسئلکم عن معانیها کل ما یسئلکم و یسئلکم و یسئلکم و یسئلکم و یسئلکم و یسئلکم
 عنایت لدن یخض معانیها یا حضرات و قرب سید و اما العاقل الذی یفصل
 از او و لفظ لدن حاضرست معنی آن با هر چه موجود است نزد یک است و لیکن مالی که پیوسته است
 اخرا و اولی و لیکن معانیها مثل علی و هو یسئلکم عن معانیها ای یسئلکم عن معانیها
 افتخار با اولی و علی کند و از کون و دمج حلال و پس لفظ یسئلکم و از کون آن ای دان و در حرف میهند
 و علمها فی الاستیصال سیان و ان کانت یا اجمل فی الکلام
 دل برود و در اسم سنای بر است و اگر چه باشد یا کرده زود سخن
 و اکثر فی الاستیصال قد اختار بعضهم ان یسئلکم عن معانیها ای یسئلکم فقط
 و بیشتر در استیصال و یخنین اختیار کردند بعضی از ایشان اینکه ذکر شده شود لفظ ای نزدیک نقطه
 کاظمه و اما العاقل الذی یسئلکم عن معانیها احب منه و کرا و اعظم فکر و اکثر
 مثل جز و لیکن مالی که که نام با و فراختر است از او از روی تمایز و ذکر است از او و ذکر است
 لله تعالی ذکرها فی القسم و هذه الباء هی اصل خروج القسم و الباء
 مفعول و ذکر که از روی این می گویند و این با آن اهل حروف قسمت است لدن
 استیصالها مع ظهور فعل القسم کقولک القسم بالله و لدن خواها ایضا
 استیصال او با بود بودن فعل قسم مثل قول تو قسم بخدا و سبب آمدن و نهم
 علی القسم کقولک ایضا فعلن نفر قد بدلت الی و منها فی القسم و منها
 بر اسم ضمیر محو قول تو قسم بخدا و ذکر که از روی این می گویند و این با آن اهل حروف قسمت است لدن

كَقَوْلِكَ قَائِمٌ وَمُتَمِّمٌ وَعَالِمٌ وَقَدْ رَأَيْتَ كَيْفَ الْعَكْسُ فِي هَذَا

استفول از قائم و فاعله و عالم و عالمه پس آینه ویدی چگونه و از کون شد درس

و موضوع المذکور و المذکور حتی الغلب کل منهما فاضلا علیه و بر فی

جای مذکور و موزن تا اگر مطلب شد هر یک از هر دو در ضد فالجود و بدو از جود

صاحبه و اما التوضیح الذی یجب فیہ حفظ الراجح علی التصحیح و الضار

یا رخصه و لیکن جای که و جهت درو کند شستن مراتب ۱ بزرده شده و زنده

فهی حیث یشتبه الفاعل بالفعل لئلا یظهر علامه الاثر فیها

پس آن بجای که مشتبه شود فاعل با مفعول ششای نمود نشان احواب در هر دو

اَوْ فِي أَحَدِهِمَا وَ ذَٰلِكَ إِذَا كَانَ مَقْصُورًا مِثْلَ مُوسَى وَعِيسَى وَكَانَ

یا در یکی از این دو و آن و نگذاشته و هم مقصور مثل موسی و عیسی یا باشد از

اسماء الموشاة و یُخَوِّذُكَ وَ ذَٰلِكَ وَ هَذَا فَجَبَّ لِأَنَّ اللَّهَ النَّبِيَّ لَوْ رَأَى

اسامی اشارت انده داک و ذلک و ذلک و ذلک پس چیست بدین در کون الناس آوازم این یک

فِيهِمَا فِي رُبِّهِ لِيَعْرِفَ الْفَاعِلُ مِنْهُمَا تَقْدِيمُ وَ الْقَعْلُ بِنَاخِرِهِ وَ أَمَّا

از هر دو در ربه خود نشان نمانده شود فاعل از هر دو و سببش اینست مفعول به پس آمدن خود لیکن

الاسم الذی لا یفهم الا باسْتِضَافَةٍ كَسْتَيْنِ أَوْ لَا فِضَائِلَهُمَا

ای که فیه بزرده اگر باضافت گرفتن دو کلمه یا کم کردن از دو

حرفین فیه و هما و فیهما فو کان أحدهما لهما مکه من مکه و التی

و جهت پس آن مما باشد و در آن دو قول است یکی از هر دو یک بر آید و مرکب است از

بمعنی الحذف و من ما و القول الثانی و هو القیاس ان الاصل فیهما

معنی الحذف است و از ما و قول دوم و آن محبت چنین سهل در این

ما فی ریدت علیهما یا احرى كما تراد علی ان فیضاً لفظاً ما ما نقل علیهم

لفظ است پس از ریده برو ما دیگر چنانکه از ریده و خبر بر مان پس کردی لفظ او ما پس کردی بر ایشان

عنه و آینه
اینست از هر دو
از کون شد درس
و موضوع المذکور
و المذکور حتی
الغلب کل منهما
فاضلا علیه و
بر فی جای
مذکور و موزن
تا اگر مطلب
شد هر یک از
هر دو در ضد
فالجود و بدو
از جود صاحبه
و اما التوضیح
الذی یجب فیہ
حفظ الراجح
علی التصحیح و
الضار یا رخصه
و لیکن جای
که و جهت درو
کند شستن
مراتب ۱ بزرده
شده و زنده
فهی حیث یشتبه
الفاعل بالفعل
لئلا یظهر
علامه الاثر فیها
پس آن بجای
که مشتبه شود
فاعل با مفعول
ششای نمود
نشان احواب
در هر دو اَوْ فِي
أَحَدِهِمَا وَ ذَٰلِكَ
إِذَا كَانَ مَقْصُورًا
مِثْلَ مُوسَى
وَعِيسَى وَكَانَ
اسماء الموشاة
و یُخَوِّذُكَ وَ ذَٰلِكَ
وَ هَذَا فَجَبَّ
لِأَنَّ اللَّهَ النَّبِيَّ
لَوْ رَأَى فِيهِمَا
فِي رُبِّهِ لِيَعْرِفَ
الفاعل مِنْهُمَا
تَقْدِيمُ وَ الْقَعْلُ
بِنَاخِرِهِ وَ أَمَّا
الاسم الذی لا یفهم
الا باسْتِضَافَةٍ
كَسْتَيْنِ أَوْ لَا
فِضَائِلَهُمَا ای که
فیه بزرده اگر
باضافت گرفتن
دو کلمه یا کم
کردن از دو حرفین
فیه و هما و فیهما
فو کان أحدهما
لهما مکه من مکه
و التی و جهت
پس آن مما باشد
و در آن دو قول
است یکی از هر
دو یک بر آید و
مرکب است از بمعنی
الحذف و من ما
و القول الثانی
و هو القیاس ان
الاصل فیهما معنی
الحذف است و از
ما و قول دوم
و آن محبت چنین
سهل در این ما فی
ریدت علیهما یا
احرى كما تراد
علی ان فیضاً
لفظاً ما ما نقل
علیهم لفظ است
پس از ریده
برو ما دیگر
چنانکه از ریده
و خبر بر مان
پس کردی لفظ
او ما پس کردی
بر ایشان

الراجح و الضار

عليكم واوليكم تيب يا بعد...
انسان كيا...
من ادوات الشرح...
از كلام شرط...
يا ابراهيم...
آوردن دو كلمه...
للفعل...
المعنى...
بالنور...
يقع الضيف...
الكرجيه...
اقتضيه...
الناسخ...

من ادوات الشرح...
از كلام شرط...
يا ابراهيم...
آوردن دو كلمه...
للفعل...
المعنى...
بالنور...
يقع الضيف...
الكرجيه...
اقتضيه...
الناسخ...

باسم الله الرحمن الرحيم

باسم الله الرحمن الرحيم

باسم الله الرحمن الرحيم

باسم الله الرحمن الرحيم

باسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

فِي الصَّيْرِ وَالصَّيْرِ غَيْرُ الْمَنْعِي وَأَصْطَلَحَ الْبَحْرُ فِي كُلِّ خَصْمٍ وَدِرْدَا
 ار دوزمن در دوز منبر و آفاقه تن و دگر کردن آنکه پس باست با و فخر و دوز
 غَيْرُ بَسْكَرِي يُطْرِفُ وَطَرُ طَلَابِ نَجْوِ اللَّهِ لَا لَشَكْرِي وَفَقَالَ أَتَرَا
 زانچو بر شاد ما را چاد را با ما کند ای دوزمن دشمنی خدا برای پاس بافتن برای
 النَّارِ الْأَعْلَى فِي الْفِرْعَافِ مَنْ أَوْفَى حَقًّا فَلْيَقِمْ وَمَنْ اسْتَطَاعَ أَنْ يَمُوتَ
 و اگر می خستد کان در چینه کبک داده شد از خبر هیچ یک و حق کند و کسی میزد که کسی سازد
 فَلَمْ يَفِمْ فَإِنَّ الدَّسْخَالَ وَكَذَلِكَ هَرَقَتْ وَلَكِنَّهُ رَدَّ طِفْطِفُ الْعَرْصَةِ
 بر نایک فاده و ماند چو کشتن نایاب بر ناست و کویار بر دانه و سنان زان در حال خوراست زان
 مِنْهُ صَيْفٌ بَرٌّ وَاللَّهُ لَطَالَمَا تَلْقَيْتُ الشَّيْءَ بِكَافًا يَهُ وَاعْدَتْ
 از کرامت و جنتی بر نایک و کاه است که پیش آمد بر نایک باستان و دوسا کرد
 الْأَهْبَاءَ قَبْلَ مَوَاقِفِهِ وَهَذَا أَلَا الْيَوْمَ يَا سَادَتِي سَائِدَتِي مُسَادَتِي
 سازار برای دین از دین او و آقا و ما پیش از روزی از دین من از دین من از دین من
 جَلَدَتِي بَرْدِي وَحَضَنِي جَنَّتِي فَلْيَعْتَدِ الْعَاقِلُ عَاجِلًا وَلْيَسَادِرْ مَرَحِمًا
 از دین من چاد و دین من دین من که است من بر نایک و دین من بر نایک و دین من
 الْبَيَّالِي فَإِنَّ السَّعِيدَ مِنَ الْعَظِيمِ سَاءَ وَاسْتَعْدَّ لِسَرَّاهُ نَقِيلًا لَهُ قَا
 روزی برای ساد و کشتن که سید پندرت از خود داده شد برای خود و دین من
 جَلَّتْ عَلَيْكَ أَدَبَاتُكَ فَاجْلُ عَلَيْكَ نَسَبَاتُكَ وَقَالَ تَبَا لِمَنْ لَعَنَ خَلْقًا
 بر نایک و دین من بر نایک و دین من بر نایک و دین من بر نایک و دین من
 الْفَخْرُ بِالْقِيَامِ وَلَا دَرِ السَّعْيِ فَارْتَدَّ نَظْرُكَ عَنْ مَالِ الْإِنْسَانِ لَا كَبْرًا
 از دین من بر نایک و دین من بر نایک و دین من بر نایک و دین من بر نایک و دین من
 كُلُّ مَا تَجَلَّ بَوْمًا لَا كَبْرًا سَاءَ وَارْتَدَّ نَظْرُكَ عَنْ مَالِ الْإِنْسَانِ لَا كَبْرًا
 برای آنچه که دین من بر نایک و دین من بر نایک و دین من بر نایک و دین من بر نایک و دین من

الذي سعى الفخار بنفسه، ثم له جلس محققاً، وأخرنا ثم حققاً وقال

کتابخانه مجلس شورای اسلامی - تهران

اللَّهُمَّ امْرُؤٌ عَرَبِيٌّ وَأَمْرٌ تَسْبُوهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْنِي عَلَى الدُّرِّ وَ

ی سلسلہ پستانہ سلطان محمد و وزیر جو اس وقت سرحد والے دیواریں

هو المواجه الحزني لمرحاضه وبواسطه وبواسطه وبواسطه

فَلَمَّا جَاءَ النَّبِيُّ الْعَصَامَةَ فِي الْمَدِينَةِ الْأَحْمَرَةِ وَفَجَدَ مَلَأَ عَلَيْهِ

اینجا که بود. در غروب بیدارم و در میان غروب با همی آفا که آمد از تنهای خشم من

لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَهْرُجَ مِنْهَا حَتَّى اسْتَنْبَيْتُ أَنَّهُ أَبُو زَيْدٍ وَإِنَّ تَعْبِيرَهُ

کسی آلوده اند و برای نگرین بر میافا در بمانا که در انهم که تحقیق او از نوزد در آیه بر میکی و

أَحْبَبُ الْأَصْدِقِ وَمَنْ هُوَ أَشْرَفُ فَإِنِّي قَدْ أَدْرَكْتُكُمْ وَأَنَا مِمَّنْ

دام نکارت ددې او که تحقیق شاعری می پریند ارماب او را و نرسد

أَفِيئْتَهُ فَقَالَ أَسْمِعِ بِالْهَرَمِ وَالْهَرَمِ وَالْهَرَمِ لَنْ يَسْتَعْرِفَ

[illegible]

که اگر کسی یک خوش اندیشه و توانمند آب مردی را بپست او پس دانستم جزا گرفتار شود

وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ

اگر چه دریافت کرد کرده (مستند) او را و بیخ کنده را آنچه از بیست و یک روز و

افشعرا الجلد فعدت الفروة هي بالنهار رباشي وبالليل فرك

مردم خشن بودند پس آنگاه مردمی چنین گفتند در روز چهارم پست بن بود و در شب گسترده می شد

مضروبها یعنی وقت له اقبلها یعنی ما لدب از افراها و علی بن

جس پر سب کو اذیت دے گا اور جس کو اذیت دے گا اس کو سزا ہوگی اور جس کو سزا ہوگی اس کو سزا ہوگی

مَدَنِيَّةٌ مَدِينَةٌ

نیز در این کتاب

۱-۲-۳-۴-۵-۶-۷-۸-۹-۱۰-۱۱-۱۲-۱۳-۱۴-۱۵-۱۶-۱۷-۱۸-۱۹-۲۰-۲۱-۲۲-۲۳-۲۴-۲۵-۲۶-۲۷-۲۸-۲۹-۳۰-۳۱-۳۲-۳۳-۳۴-۳۵-۳۶-۳۷-۳۸-۳۹-۴۰-۴۱-۴۲-۴۳-۴۴-۴۵-۴۶-۴۷-۴۸-۴۹-۵۰-۵۱-۵۲-۵۳-۵۴-۵۵-۵۶-۵۷-۵۸-۵۹-۶۰-۶۱-۶۲-۶۳-۶۴-۶۵-۶۶-۶۷-۶۸-۶۹-۷۰-۷۱-۷۲-۷۳-۷۴-۷۵-۷۶-۷۷-۷۸-۷۹-۸۰-۸۱-۸۲-۸۳-۸۴-۸۵-۸۶-۸۷-۸۸-۸۹-۹۰-۹۱-۹۲-۹۳-۹۴-۹۵-۹۶-۹۷-۹۸-۹۹-۱۰۰

وَأَفْتَحِي أَصْفَاكَ مَا أَفْتَحِي فَأَكْفِي عَاثَكَ اللَّهُ مِنْ لَعْنَتِكَ وَ
سَدُّ دُونِي بَابَ جَدِّكَ وَلَعْنَتِكَ جَدِّكَ جَدِّكَ جَدِّكَ
وَجَعَلْتُ لِلدَّعَايَةِ وَقُلْتُ لَهُ وَاللَّهِ لَوْ كَرِهَ أَوَارِكُ وَأَعْطَا
عَلَى عَوَارِكُ كَمَا وَصَلْتُ لَكَ صَلَواتُكَ أَتَغْلِبُ أَكْسِي مِنْ صَلَواتِكَ
لَيْسَ فِي الْفَرَقِ قَوْلٌ وَتَرْفِي كَأَنَّ السَّيْفَ قَطَرَ لَكَ نَظْرَةً
وَأَزْمَتَا زَمَرًا رَمَدًا لَمْ تَنْصَبْ فَكُلْ أَمَّا زَمَرَةُ الْفَرَقِ فَأَجَلُ
مِنْ رَدِّ أَمْسِ الدَّائِرِ وَلَيْسَ الْغَائِرِ وَأَمَّا كَأَنَّ السَّيْفَ فَكُلْ
مَنْ طَبَعَ عَلَى ذَهَبِكَ وَأَوْهَى وَعَاءَ خَزَائِكَ حَتَّى أَسْبَغَ
مَنْ حَوَائِجِهِ سَبْعَ إِذَا الْفَطْرُ عَنْ حَاجَاتِهِ حَسْبُكَ وَكَيْسُ
از حاجای او هفت است چنانکه از حاجای او بگوید منزل و کس

وَأَفْتَحِي أَصْفَاكَ مَا أَفْتَحِي فَأَكْفِي عَاثَكَ اللَّهُ مِنْ لَعْنَتِكَ وَ
سَدُّ دُونِي بَابَ جَدِّكَ وَلَعْنَتِكَ جَدِّكَ جَدِّكَ جَدِّكَ
وَجَعَلْتُ لِلدَّعَايَةِ وَقُلْتُ لَهُ وَاللَّهِ لَوْ كَرِهَ أَوَارِكُ وَأَعْطَا
عَلَى عَوَارِكُ كَمَا وَصَلْتُ لَكَ صَلَواتُكَ أَتَغْلِبُ أَكْسِي مِنْ صَلَواتِكَ
لَيْسَ فِي الْفَرَقِ قَوْلٌ وَتَرْفِي كَأَنَّ السَّيْفَ قَطَرَ لَكَ نَظْرَةً
وَأَزْمَتَا زَمَرًا رَمَدًا لَمْ تَنْصَبْ فَكُلْ أَمَّا زَمَرَةُ الْفَرَقِ فَأَجَلُ
مِنْ رَدِّ أَمْسِ الدَّائِرِ وَلَيْسَ الْغَائِرِ وَأَمَّا كَأَنَّ السَّيْفَ فَكُلْ
مَنْ طَبَعَ عَلَى ذَهَبِكَ وَأَوْهَى وَعَاءَ خَزَائِكَ حَتَّى أَسْبَغَ
مَنْ حَوَائِجِهِ سَبْعَ إِذَا الْفَطْرُ عَنْ حَاجَاتِهِ حَسْبُكَ وَكَيْسُ
از حاجای او هفت است چنانکه از حاجای او بگوید منزل و کس

وَأَفْتَحِي أَصْفَاكَ مَا أَفْتَحِي فَأَكْفِي عَاثَكَ اللَّهُ مِنْ لَعْنَتِكَ وَ
سَدُّ دُونِي بَابَ جَدِّكَ وَلَعْنَتِكَ جَدِّكَ جَدِّكَ جَدِّكَ
وَجَعَلْتُ لِلدَّعَايَةِ وَقُلْتُ لَهُ وَاللَّهِ لَوْ كَرِهَ أَوَارِكُ وَأَعْطَا
عَلَى عَوَارِكُ كَمَا وَصَلْتُ لَكَ صَلَواتُكَ أَتَغْلِبُ أَكْسِي مِنْ صَلَواتِكَ
لَيْسَ فِي الْفَرَقِ قَوْلٌ وَتَرْفِي كَأَنَّ السَّيْفَ قَطَرَ لَكَ نَظْرَةً
وَأَزْمَتَا زَمَرًا رَمَدًا لَمْ تَنْصَبْ فَكُلْ أَمَّا زَمَرَةُ الْفَرَقِ فَأَجَلُ
مِنْ رَدِّ أَمْسِ الدَّائِرِ وَلَيْسَ الْغَائِرِ وَأَمَّا كَأَنَّ السَّيْفَ فَكُلْ
مَنْ طَبَعَ عَلَى ذَهَبِكَ وَأَوْهَى وَعَاءَ خَزَائِكَ حَتَّى أَسْبَغَ
مَنْ حَوَائِجِهِ سَبْعَ إِذَا الْفَطْرُ عَنْ حَاجَاتِهِ حَسْبُكَ وَكَيْسُ
از حاجای او هفت است چنانکه از حاجای او بگوید منزل و کس

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين أجمعين

[illegible]

[illegible]

[illegible]

عمر بن الخطاب رضي الله عنه

[illegible][illegible]

بسمه تعالی این کتاب را که در روز نهمین ربیع الثانی ۱۳۸۸ هجری قمری در شهر تبریز از خط المومنین کرامت

194

[illegible]

بِذَلِكَ صَدَقْنَا أَنْفُسَنَا بِمَا خَافَ مِنْهُ قَوْمُ الْكُفْرِ وَالشُّكْرِ وَالْإِسْلَامِ

ذٰلِكَ نَظَمَ بَا اَخِي الْحَامِلُ ضَمِيْمٌ ۝ دُوْنَ اِلْحَاكِمْ مُتَوَكِّلٌ ۝ اِنْ اَنْتَ اِلَّا رَكْبٌ

ای برادر من که برادره ستمگر من
 امسی به خلق دردی یومی فاکتغیر ذلک هیدنا و اخرج ستمگری و کوی

دور رس
پس بخین نادر دژ را درین بر سخت آنا
برای کین دژ را درین سارین و دژ را

طافا امراک
ماعدوت از افق ملت مطیعی و عدالت طیبی

اینکه گفتند و سوار شدیم سوارای خود را و باز گشتیم برای مقصد خود

تا آنکه رسیدیم بهی علو خود پس از ایامی خود و بیک بیان چو که در کتب آنرا این

لِلْعَامَةِ مِنَ الْأَلْفَاظِ الْعَرَبِيَّةِ وَهِيَ مُشَابِهَةٌ لِمَنْزُومٍ عَرَبِيٍّ

مَقَامُهُ مِنْ الْفَافِ وَالْغَيْنِ وَالْوَوِّ وَالضَّادِ وَالشَّيْءُ عَرَبِيٌّ

یعنی آله و سابعه و مدحیف فوق احد احد شریف
یعنی اول از زمانه و نیز از ان دو که تحقیق کرده باشند
مصدق و مستوفی و در هر دو مورد و در هر دو مورد و در هر دو مورد

یعنی اقتدای یحیی میقال و ما ا خدا خدا و اخدا یحیی

وَفِيهَا رُحْمَةٌ يُخَالِطُهَا الْمَنِيُّ مِنَ الْإِبِلِ وَالشَّاةِ الْكَبِيرِ مِنَ الْفُلِ

جهنم النمل ولا تخبر هذا إلا بئذ وبيد الرعية الإبل والنمل

یہاں سے لے کر ان کے گھر تک

مدد از این امر که چون
 و سپاس از این که چون
 معطی علی بن الحنفی
 برادر علی بن الحنفی
 سلطان علی بن الحنفی
 ابو عبد الله بن الحنفی
 و علی بن الحنفی
 معطی علی بن الحنفی
 ذاکر علی بن الحنفی
 علی بن الحنفی
 زاده از این که چون
 زاده از این که چون
 زاده از این که چون

السَّابِعُ وَالْعِشْرُونَ

سندہ ہی سے
پیش آنے
کے لئے
ایک خاص
مجلس منعقد
کی گئی۔

میں نے اپنے

وَالْغَنِيَّةُ الشَّامِيَّةُ مِنْهُ فَوَلَّاهُم مَّا لَهُ نَاحِيَةٌ وَلَا رَغْبَةً أَيْ لَا نَافَةَ وَلَا
وَالْغَنِيَّةُ كُوفُودُ وَارِثَتِ نَوَالِثَانِ بِالْغَنِيَّةِ وَلَا رَاحِيَةً أَيْ نَزْهَةً وَارِثَتِ وَنَ
شَاةً وَقَوْلُكَ أَرَدْتُ أَنْ أَقْبَلَ أَيْ يَجْلِسُ مِنَ الْمَلِكِ إِذَا قَبِلَ وَقَوْلُكَ أَيْ
كُوفُودُ

أَقُولُ أَيْ فَتَحْتُ بِقَالَ لِنَظِيرِ لَنَا بِنَاقُولِ قَوْلُكَ فَتَحْتُ فَرَسًا مَحْضَرًا
أَيْ ضَمِيمًا كَعَفْنَةٍ يَتَوَدَّعُ بِرَأْسِهِ وَكَهْنَةٍ يَتَوَدَّعُ بِرَأْسِهِ

الْمُتَدَرِّجُ الْمُتَوَسِّلُ عَلَى ظَهْرِ الْفَرَسِ الْحَضَرِ وَالْحَضَرِ الشَّدِيدُ الْعَدُو
تَدْرُجُ مَبْنِي بِرَبْتِ أَسْبَ حَضَرٍ وَحَضَرٍ مَبْنِي دَوْدُ
مَأْخُذٌ مِنَ الْحَضَرِ وَقَوْلُكَ أَتَدْرِي كُلَّ شَجَرَةٍ وَمَرْدَةٍ أَلَا فَرَسٌ أَع
كَفُوفٌ شَدِيدٌ أَوْ خُفُوفٌ مَبْنِي دَوْدُ

نَسَبُ الْأَرْضِ وَالشَّجَرِ أَعْدَاتُ الشَّجَرِ وَالْمَرْدَةُ أَمَّا الْخَالِيَةُ مِنَ الْأَرْضِ
مَبْنِي دَوْدُ وَشَجَرَةٍ زَمِينٌ فَهَذَا وَذَلِكَ أَيْ دَوْدُ زَمِينٌ فَالْأَرْضُ دَوْدُ
وَمِنْهُ اسْتِيفَانٌ لَا مَرْدَةٍ لِحَقْوِهِ مِنْ الشَّجَرِ وَقَوْلُكَ جَعَلَ الدَّائِمِي إِلَى
وَأَزَانَ مَحْشُونٌ بَدُونِ أَعْرَدَ لِيَسْتَيْسِرَ بَدُونِ دَوْدُ أَوْ دَوْدُ

مَبْنِي دَوْدُ لَيْسَ بِقَوْلِ الْمُؤَدِّي حَيٌّ عَلَى الصَّلَاةِ حَيٌّ عَلَى الْفَلَاحِ وَالْمَصْدَرُ
رَادٌّ بِكَ وَبِأَنْ كَفْتَنَ أَذَانَ مَبْنِي دَوْدُ حَيٌّ عَلَى الصَّلَاةِ حَيٌّ عَلَى الْفَلَاحِ وَصَدْرُ
مِنْهُ الصَّلَاةُ وَمِنْهُ مِنَ الْمَصَادِيرِ الْهَيْلَةُ وَالْحَمْدَةُ وَالْبَسْمَلَةُ وَالْحُسْبَانَةُ

أَوْ دَوْدُ مَبْنِي دَوْدُ وَاتَّخَذَ مِنْ مَصْدَرٍ بِسَلَامَةٍ وَحَمْدَةٍ وَبِسَلَامَةٍ وَحَمْدَةٍ
وَالْحُسْبَانَةُ وَالْحَوْلَةُ وَالْحَوْلَةُ فَالْهَيْلَةُ قَوْلُهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَالْحَوْلَةُ
وَالْحَمْدَةُ وَحَمْدُهُ بِسَلَامَةٍ كَفْتَنَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحَوْلَتُهُ
قَوْلُ لَكُلِّ وَلَا قَوْلَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَالْبَسْمَلَةُ قَوْلُ بِسْمِ اللَّهِ وَالْحُسْبَانَةُ قَوْلُ
كَفْتَنَ لَكُلِّ وَلَا قَوْلَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سَلَّمَ كَفْتَنَ بِسْمِ اللَّهِ وَحَمْدُهُ بِسْمِ اللَّهِ

الْكَافِيَةُ وَالْحَضَرُ

الطاهر والظهير

والحمد لله حكاية قول الحمد لله والشفاعة حكاية قول سبحان الله
در روز یکشنبه کفن احمد در سبزه کلمات من شبان بعد
والجمله حكاية قولهم جعلت فداك وقول فانزلت عن ظهر
در جمله کلمات قول انسان جعلت فداك
الركن يعني المكتوبة يقال ناقة مركوب ودك هو حلوب
یعنی آنکه در روز شنبه کشته شد از رکوب و رکوبه و حلوب
وحلوبه وقد فرأى فيها ركوبهم والصهي مقعد الصالحين
در حلوبه و چنین خوانده شد فنها رکوبهم و صهوة های نسنس سوار و
الصهي المحلوه واخرج قطع الوادي عن رضا وقيل صكة عني يعني
شود کام زدن جزع بودن دشت از ساء
قائم الظهيرة وقد اختلفوا في اصله فيقول كان عني رجلا معقولا ففرا
بیام روز و چنین خوانده شد که در اصل او پیکر شد که بر روی مردی بسیار بزرگتر
فوق ما عند الظهير وصكهم صكة شديدا فصارت الكيل جات
قوی بی شکام نیمه دور دوزخ کناره گرفتن سخت پس کرد پیش پای هر سکه
في مثل ذلك الوقت قيل اراد به الظبي لانه يسكن في الهواجر فصلا
در مانند آنکه بی کام و گفته شد که مراد آن آهوست چرا که چنین که در نیمه روز پس میگرد
بناستقبله كاصطكاك الاغني أو صعب الاغني تصغير الترخيم فيقول
بجز بکشدش می آید از دل گرفتن کور باز تصغیر کرد تخیل مانند تصغیر رخیم پس گفته
عني كاصغر واسود وانهم فقالوا سيد وهدر وقول وكان يوما
نمی چنانکه تصغیر کرد اسود و از بر او پهن شده سوب و زبیر
أصل من ظل الفناء يوصف اليوم أطول بظل الفناء ويوصف اليوم
صفت که در روز روز دراز بسیار بیزه و صفت که در روز کوتاه

الْقَوْمِ بِأَيِّهِمْ أَنْفَاطُهُ وَالْعَرَبُ شَتَّى عَمَّ أَنْ ظَلَّ الرَّحْمُ أَطْوَلَ ظِلِّ مَيْمَنَةٍ
وَرَزَاهُ الْإِثْمُ نَجَسَتْ لَوَاهُ مَرْدَمٍ رَسَبَكُنْ مَرَكَبِيْنِ سَائِيَةٍ نِيرُوا نَزْدَكُنْ سَائِيَةٍ وَارْتَبَتْ
قَوْلَ الشَّاعِرِ رَهْوِ شَبْرَمَةَ بْنِ الطَّفِيلِ شَعْرُ مَيْمَنَةٍ كَطَلِ الرَّحْمِ قَصْرُ مَيْمَنَةٍ
وَلَوْلَا شَاعِرٌ وَأَنْ سَبَرَهُ بِهَرِ الْمُسَبِّحِ سَابَرَتْ بِهَرِ مَيْمَنَةٍ نَزْدَكُنْ سَائِيَةٍ وَارْتَبَتْ
دَمُ الزُّبْقِ عَنَّا وَاصْطَفَانِ لَمَّا زَكَّرَهُ وَقَوْلُهُ أَحْمَرُ مِنْ دَمِ الْفُلَانِ

له قطع وجمع
نجدت من بين
فندت من بين
من قطع دمو الزبق
من شك في شارب

وَسَيِّئُ لَكُمْ لَعِينُ شَهِيدٌ مَا وَلَدَتْ مَعَهَا أَبَا حَالِ بْنِ هَالَةَ يَقَالُ إِنَّ دَمْعَةَ
وَأَنْ زَكَّرَهُ مَرَادُ الْجَهْدِ بَيْنَ سَكِّهِ وَبِهِرِهِ كَرَمٍ بَشَدَتِهِ لَوْ زَكَّرَهُ شَائِلٌ كَرَمُهُ بِرُؤُوسِهِ
الْحَرْنُ حَارَةً وَدَمْعَةُ السَّرْدِ بَارِدَةٌ وَهَذَا قِيلَ لِلدَّعْوَى لَهُ أَوْ اللَّهِ
أَعَدَّ كَرَمٌ بَشَدَتِهِ وَتَكَلَّفَ سَادَى سَرَدَ بَشَدَتِهِ وَارْتَبَتْ بِهَرِ مَيْمَنَةٍ نَزْدَكُنْ سَائِيَةٍ وَارْتَبَتْ
عَيْنُكَ مَا خُذْ مِنْ الْفِرِّ وَهُوَ الْبَرْدُ وَقِيلَ لِلدَّعْوَى عَلَيْهِ أَسْجَنَ اللَّهُ
جَنَمٌ زَا كَرَمُهُ بَشَدَتِهِ اِنْطَافَرُ وَأَنْ يَكْلُمَ بَشَدَتِهِ بَرَايَ كَرَمٍ كَرَمُهُ بَشَدَتِهِ
عَيْنُهُ مَا خُذْ مِنْ الشَّخْفِ وَهُوَ الْحَسْرَةُ وَقِيلَ لَنْ أَوَارِ الْعَيْنَ مَا خُذْ
جَنَمُ لَوْ كَرَمُهُ بَشَدَتِهِ اِنْ حَسَفَ وَأَنْ كَرَمَتْ كَرَمَتْ كَرَمَتْ كَرَمَتْ كَرَمَتْ كَرَمَتْ
الْقَرَارُ لَكَ أَنَّهُ دَعَى لَهُ أَنْ يَرْزُقَ مَا يَفِرُّ عَيْنَهُ حَتَّى لَا تَطْعَمَ لَمْ يَأْتِ الْفَرِ
وَأَمَّا لَمْ يَرْزُقْ لَوْ كَرَمُهُ بَشَدَتِهِ اِنْ كَرَمَتْ كَرَمَتْ كَرَمَتْ كَرَمَتْ كَرَمَتْ كَرَمَتْ
وَكَاثِبُ الْجَاهِلِيَّةِ تَزَعَمُ أَنَّ الْقَلَكَ إِذَا وَجِلَتْ عَلَى قَبْلِ شَرِّ عَيْنٍ وَكَثُرَتْ
وَبُودَتْ رَدْمُ جَاهِلِيَّةِ كَرَمَاتٍ بِرُؤُوسِهِ كَرَمَاتٍ بِرُؤُوسِهِ كَرَمَاتٍ بِرُؤُوسِهِ
وَالِي هَذَا الشَّاعِرِ بِنِ الْبَرِّ حَازِمٍ فِي قَوْلِهِ شَعْرُ نَظْلِ مَقَالَتِ الشَّاعِرِ
وَبِهِرِ الْبَرِّ اِنْ شَارَتْ كَرَمَاتٍ بِرُؤُوسِهِ اِنْ حَازِمٍ دَرَقُولُ خُودِ
بَطَانَةٌ يَقْلُنْ لَكَ الْبَقَى عَلَى الزَّرِّ مَبْدُوقُهَا عِلْفَتْ بِيْ شَعْوَابِ

الساكن في وادي

شك في بر من
باني من هذا البيت
قال كرم بول
عمره لا يروى

له قطع وجمع
باني من هذا البيت
قال كرم بول
عمره لا يروى

زير بادله سبكوند ميگفتند اكا بهر از رسته دهنست مرد ازار

مِنْ أَسْمَاءَ الْيَدِ وَلَا تَدْخُلْ هَذَا الْأَسْمَاءَ الْتَعْرِيفِ مِثْلَ عَمَّةٍ وَحَلَّةٍ

از نامهای مرکب در نیاید و درین اسم حرف تعریف مانند لفظ عمة و حلة

أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَغْيِبِ بَانَ التَّغْوِيلُ لِلْفَائِزِ كَمَا أَنَّ التَّغْوِيلَ

تغویل زدودادن برای غایب و از غایت چنانکه تحقیق تغویل

الْمَوْلَى فِي الْبَيْتِ التَّهْوِيلُ وَالْأَسْمَاءُ الْتَعْرِيفِ بَانَ تَضَعُ الْعَرَبُ وَكَانَ

زودادن در نام و شب برای زدودادن از غایت نامش چنان و تغویلان تضعیف مغرب است و

فِي أَسْمَاءِ تَضَعُ الْعَرَبُ الْتَعْرِيفِ إِلَّا أَنَّ الْعَرَبَ لَمْ تَضَعْ فِي الْخَوَافِ الْعَمَلُ

قیاس تضعیف مغرب که تحقیق مردم عرب لایح کردند در آنحوال الف و ذون بر

طَرِيقِ الشَّدْوِ خَوْفٌ لَا مَرَّةً جَدَمٌ قَصِيرٌ هَذَا هُوَ مَوْلَى حَزْبِهِ لَا بَرَّ

طریق شاد بودن او غلام آزاد و ضعیف ابرس بود

وَكَانَ جَدَمٌ أَنْفَهُ يَسِيدُهُ حِينَ قُلْتُ لِمَا مَوْلَاهُ أَمَّا أَنَا هَا وَأَقْرَبُهَا

و بود که برده بود یعنی خود را بر خود میگفت مسافر زار آقای او را یا از نزد او و در کانی

أَنَّ عَمْرُو بْنَ عَدِيٍّ ابْنَ أَخِي حَزْبِيَّةً هُوَ الَّذِي قَطَعَ أَنْفَهُ أَفْأَمَّالَهُ يَأْتِيهِ

که تحقیق عزمی عدی خواهر زاده حنبیه او کسی است که بر بر من و در اسمیت یعنی مادر او

الَّذِي عَشَّ خَالَهَ حَزْبِيَّةً إِذَا أَسَارَ عَلَيْهِ بِقَصْدٍ هَا فَخَطِي قَصْدِي هَا كَالْ

کسی است که چنانکه در حال او حنبیه بود چون اشارت کرد و بر حنبیه با یک بار پس من شد ضعیف و او باین

الْقَوْلِ حِينَ تَجَزَّاهُ مَرَّارًا إِلَى الْعَرَبِ فَكَانَتْ لَهَا الطَّرِيقُ مِنْهُ إِلَى الْب

معنی تا آنکه مبارک و از حنبیه به سوی وطن پس بود ضعیف که در نزد او چنانکه نام او از آن تا آنکه

اسْتَصْحَبَ الْخَوْفُ فِي الرِّجَالِ فِي الضَّائِقِينَ وَتَوَصَّلَ إِلَى قَتْلِهِ وَكَانَ

همراه آورد در آخرین بار مردمان را در صندوقها و رسید به سوی کشتن او و در ضمن

بِشَارِكِهِ مَوْلَاهُ مِنْهَا وَفَضَّلَهَا مَشْهُورٌ وَقَوْلُهُ لَوْ كَانَ ابْنُ بُوْحَلٍ لَعَيْنِي بِهِ

و شاکم مولا که از او و در او مشهور و قول او که لو کان ابن بو حلت یعنی به

السَّيِّئَةِ وَالْعَشِيرَةِ

يَهْدِيهِ وَلَدَ الصُّلَيْطِ شَارِعًا إِلَى أَنَّهُ وَلَدَ فِي بَاحَةِ الدَّارِ وَالْبَاحَةُ الْمَرْصَةُ
 تاس و زنده است است برای شارت بسوی ما که تحسن و دیانت در ابرو دارد و با هر کس در این باره

وَجُمُعًا بُرُوحٌ وَقِيلَ إِنَّ الْبُرُوحَ مِنْ سَمَاءِ الذِّكْرِ وَقِيلَ فِي شَهْرِ رَجَبٍ
 و بسبع او بروج است و گفته شد که پنجتن بروج از ماههای گشت

هَاشِمِيٍّ وَقِيلَ هَاشِمِيٌّ جَزِيرَانٌ وَمُتَوْنٌ وَالتَّكَاوُفُ بَيْنُ رَيْدِ هَذَا
 آن برود و دو ماه که باشند و گفته شود که تحقیق برود و جزیران و متون و انکار او بیکدیگر و رید این

الْقَوْلُ قَالَ هَاطِلٌ عَجْمِيٍّ وَقِيلَ قَبْلَ بَيْلَكَةَ نَاعِيَةٍ أَوْ مَالِكَةَ
 سخن را و گفت از خبر بداد و دو ستاره است

النَّاعِيَةِ شَعْرِيَّتْ كَانَتْ سَأَلَتْ بَنِي خَيْمَةَ هِنَ الرُّقْشَ فِي أَيَّامِهَا الشَّمْسُ
 ناعیه پس شب و گوییم که با که تحقیق است کرد برین و در بار یکبار از ما را می گویند و در آنجا که از خبر

نَاقِرَةٌ وَقِيلَ الْغَتُّ لَبَنٌ بَغْلِيٌّ كَيْ شَسْتُ نَقَالُ مِنْهُ لَعَمُ وَالْمَعْمُ بَغْلِيٌّ
 ای اشارت کرده اند که میشود از او شَس و المع یعنی ناعیه

وَقِيلَ يَلَعٌ وَيَصِي هَذَا مِثْلُ ضَرْبٍ لِمَنْ يَظَلُّ وَشَكَرَ بِقَالَ صَدْرُ
 این مثل است که از او شَس و برای کسی که شمس کند و ذکر نماید که میشود از او

الْعَرَبُ تَصِي مَسِيًّا وَصِيًّا إِذَا صَوَّتَ بَغِيضُ الصَّادِ وَكَسَرُهَا
 کزوم آواز بلند آواز کردن چون آواز کرد بغیض صداد و کسر آن

وَلَكِنَّ الْفَرَحَ وَمَا أَحْسَنَ قَوْلَ بَنِي الرَّؤُومِيِّ فِي هَذَا الْقَعْنِ شَعْرِيَّتْ
 و همچنین که از او شمس کند و چه نیک است سخن بزرگوار و درین معنی

لَحْتُ وَشَكَرْتُ ظِلْمًا كَالْقَوَسِ صُمِّي أَوَاكِي هِنَ بَنِي هِنَ
 انچه که در دست و دلو و مکرر است که شمس کند و همچو کمان که میکشد شکار را و آواز کرده است

أَهْبَةُ بَحْرًا بِأَخْطَفَانِ أَنْ يَجْلُ الشَّيْءُ تَحْتَ حُضْنِهِ وَلَا يَخْطَبَانِ
 اخطفان ای که برآید و چیزی را در زیر بغل خود و اخطفان ای که

و در این باره

و در این باره

و در این باره

و در این باره

و در این باره

و در این باره

و در این باره

و در این باره

يَجْعَلُكَ ضَيْبًا وَضَيْبًا مَابَيْنَ الْبَطْنِ وَالْكُفِّ وَكَأَنَّمَا مَسْتَقَرُّكَ
 كَرْدَاوَرُ زِيرِ نَخْلِ خُودِ وَضَيْبٌ وَابْتِهَانٌ أَهْلٌ وَهَلْوَابَتُهُ دَهْرٌ وَبَاهِرُ زَوَالَتِهِ
 أَوَّلُ مَرَاتِبِ الْخَلِّ الْبَطْنُ ثُمَّ الضَّيْبُ وَهُوَ اسْفَلُ الْبَطْنِ ثُمَّ الْخَصَنُ وَهُوَ
 أَوَّلُ مَرَاتِبِ بَرْدِشَنِ بَطْنِ بَارِضِ دَاوِ دَوْرَ اَزْجَلَتِ مَازِ ضَنْ دَاوِ
 عِنْدَ الْجَنْبِ وَالتَّجْوَابُ مَصْدَرُ جَابَ جَمِيعُ هَذِهِ الْمَصَادِرِ الرِّجَاءُ
 نَزْدِكُ هَلْوَتِ وَتَجْوَابُ مَصْدَرُ جَابَ وَتَجْوَابُ مَصْدَرُ جَابَ
 عَلَى تَقْعَالٍ هِيَ بَقِيَّةُ التَّوَالِيَةِ قَوْلُهُمْ يَلْقَاوُنِيَانِ وَتِلْكَ الْبَضْمُ
 بَرْدِشَنِ تَقْعَالٍ اَوْ تَلْعُغُ تَلْعُغُ قَوْلُ ابْنِ تَلْعُغُ دَهْمَانِ وَافْرَدِشَتِ بَرْدِشَتِ
 يَتَضَالُ لَا غَيْرَ وَقَوْلُهُ عَجْرٌ وَحِجْرٌ يَرِيدُ جَمِيعَ امْرِئِ الظَّاهِرِ وَالْبَاطِنِ
 تَضَالُ نَ جَوَانِ وَافْرَدِشَتِ بَرْدِشَتِ قَوْلُ ابْنِ تَلْعُغُ دَهْمَانِ وَافْرَدِشَتِ بَرْدِشَتِ
 وَأَصْلُ الْعَجْرِ الْعُقْدَةُ السَّانِيَةُ فِي الْعَصَبِ وَالْعَجْرُ الْعُقْدَةُ السَّانِيَةُ
 دَهْمَانِ سَنِي عَجْرٌ كَرْدَاوَرُ كَرْدَاوَرُ كَرْدَاوَرُ كَرْدَاوَرُ كَرْدَاوَرُ كَرْدَاوَرُ
 الْبَطْنِ قَوْلُهُ وَلَمْ يَقُلْ لَيْسَ أَيُّ لَمْ يَأْمُرْ بِالْكَفِّ بِقَالَ السَّائِدُ اذِ ابْنِ
 اِي كَرْدَاوَرُ بَارْدِشَتِ كَفْتُهُ دَهْمَانِ كَفْتُهُ دَهْمَانِ كَفْتُهُ دَهْمَانِ
 وَلَيْسَتْ كَفِّ لَيْسَ وَلَمْ يَزِدْ وَلَيْسَ هَذَا الشَّلُّ لَيْسَ بِشَيْءٍ يَغْفِرُ
 دَهْمَانِ كَفْتُهُ دَهْمَانِ كَفْتُهُ دَهْمَانِ كَفْتُهُ دَهْمَانِ كَفْتُهُ دَهْمَانِ
 بَدَلًا وَأَصْلُهُ الْجَدَى يَزِيدُ وَهُوَ صَغِيرٌ فَادَّ الْبَرْدَانِ وَقَوْلُهُ لَا يَسْجَا
 خُودِ دَهْمَانِ اَوْ بَرْدَانِ يَجْعَلُكَ كَالْجَدَى وَهُوَ صَغِيرٌ فَادَّ الْبَرْدَانِ وَقَوْلُهُ لَا يَسْجَا
 الْبَرْدَانِ هَذَا الشَّلُّ لَيْسَ بِشَيْءٍ يَغْفِرُ لَكَ الْبَرْدَانِ سَبْعُ أَقْلَةٍ أَحْيَا
 اِي مَطْلَبُ كَرْدَاوَرُ خُودِ بَرْدَانِ كَرْدَاوَرُ خُودِ بَرْدَانِ كَرْدَاوَرُ خُودِ بَرْدَانِ
 الضَّاهِرُ مِنْ هَذَا الشَّقِ قَوْلُهُ تَمْرُ صَابِرٍ كَالْبَرْدِ وَتِلْكَ الْبَضْمُ
 سَنَمُ دَاوِشَنِ مَشْتَقَانِ قَوْلُ ابْنِ تَلْعُغُ دَهْمَانِ اِي كَرْدَاوَرُ خُودِ بَرْدَانِ

ساده در بعض نسخ
 عوی ووی بجای
 مَطْلَبُشْتِ بَرْدِشَتِ
 قَوْلُهُ اَوْ تَلْعُغُ
 سَنَمُ دَاوِشَنِ مَشْتَقَانِ
 قَوْلُ ابْنِ تَلْعُغُ دَهْمَانِ
 اِي كَرْدَاوَرُ خُودِ بَرْدَانِ

فَالْحَنُّ بِالْقَارِظِينَ الْأَصْلُ فِي الْقَارِظَانَةِ الَّذِي يُحْنِي الْقَرْطَ وَهُوَ الْمُنْتَبِهُ
اصل در قارط تخن اوسه که مبد زقرا وان کلمات
لِلدَّبُورِ بِهِ وَالْقَارِظَانِ الشَّارِكِيهِمَا أَحَدُهُمَا مِنْ عَدُوٍّ وَالْآخَرُ
کرد با و چون دزد بود و دقارط کرد اناس که اسیر بود و یکی از اوطان از قید غزو بود و دیگر
مِنَ التَّمْرِ بْنِ فَاسِطٍ وَكَانَا خَرَجَا يُجَنِّبَانِ الْقَرْطَ فَلَمْ يَجْعَا وَلَا عَرَفَا
از من فاسط و دزد که راه بود و فاسط که بود قزرا پس از گشتند و ندانستند
لَهُمَا خَبْرٌ فَضَرَبَ بِهَا الشَّلَّ كُلَّ عَائِلَةٍ يُجَنِّبُهَا بَابَهُ وَكَيْفَ اسْتَأْذَنَ
مردان خبر پس بداند و آن مردان را که در راه بودند از گشتن و اسیر بود و اسرار گشت
أَبُو ذُؤَيْبٍ يَقُولُ شَعْرًا حَتَّى يَتَوَبَّ الْقَارِظَانِ كَلَامُهُمْ يَنْتَشِرُ فِي الْقَرْطِ
ابو ذؤیب بگوید خود و ناله کردند قارطان هر دو و در گشتند و در دزدان
كَلِمَتُهُمْ لَمْ يَكُنْ فِيهَا حُرُوفٌ يُسَمَّى فِي حُرُوفِ الدَّيْخِ كَلِمَةً كَلِمَةُ الشُّعْمِ
کلمه بود آن کلمه در روز نماند و کلمه نامش در دزدان بود و کلمه از دزدان کلمه بود
الرَّجُلُ كَلِمَةً فَهَارًا وَقَدْ يَقُومُ أَحَدُهُمَا مَقَامَ الْآخَرِ بِجَارِ وَفَالِ
ماد کرم که در روز نماند و کلمه نامش در دزدان بود و کلمه از دزدان کلمه بود
بَعْضُهُمْ لِحَرْفٍ تَكُونُ لِكَلِمَةٍ فَهَارًا وَالشُّعْمُ يُجَنِّصُ بِالْهَارِ وَقَلَامُ
بعضی از آن کلمه در روز نماند و کلمه نامش در دزدان بود و کلمه از دزدان کلمه بود
لَيْتَ الْعَرَبِيَّةُ لَعْنَتِي بِهَا مَا وَدَّيْتُ السُّعْمَ بِقَالَ فِيهِ عَرَبِيٌّ وَعَرَبِيَّةٌ
ای کلمات عربی است و لعنتی به آن که ما و ددیم السعیم بگوید که عربی است و عربی است
بِإِسْنَابِ الْهَاءِ وَحَذْفِهَا وَفُلَا غَابَ وَغَابَ وَعَرَبِيَّةٌ وَعَرَبِيَّةٌ وَأَمَّا
بإسناد هاء و حذفها و فولا غاب و غاب و عربی و عربی و اما
الْفَيْلُ وَالْخَيْسُ فَلَا يَدْخُلُهُمَا الْهَاءُ وَقَوْلُهُ أَفَلَتَ كَمَا حَصَرَ
الفیل و الخیس فلا یدخلهما الهاء و قولش افلت که حصار

فَالْحَنُّ بِالْقَارِظِينَ الْأَصْلُ فِي الْقَارِظَانَةِ الَّذِي يُحْنِي الْقَرْطَ وَهُوَ الْمُنْتَبِهُ
اصل در قارط تخن اوسه که مبد زقرا وان کلمات
لِلدَّبُورِ بِهِ وَالْقَارِظَانِ الشَّارِكِيهِمَا أَحَدُهُمَا مِنْ عَدُوٍّ وَالْآخَرُ
کرد با و چون دزد بود و دقارط کرد اناس که اسیر بود و یکی از اوطان از قید غزو بود و دیگر
مِنَ التَّمْرِ بْنِ فَاسِطٍ وَكَانَا خَرَجَا يُجَنِّبَانِ الْقَرْطَ فَلَمْ يَجْعَا وَلَا عَرَفَا
از من فاسط و دزد که راه بود و فاسط که بود قزرا پس از گشتند و ندانستند
لَهُمَا خَبْرٌ فَضَرَبَ بِهَا الشَّلَّ كُلَّ عَائِلَةٍ يُجَنِّبُهَا بَابَهُ وَكَيْفَ اسْتَأْذَنَ
مردان خبر پس بداند و آن مردان را که در راه بودند از گشتن و اسیر بود و اسرار گشت
أَبُو ذُؤَيْبٍ يَقُولُ شَعْرًا حَتَّى يَتَوَبَّ الْقَارِظَانِ كَلَامُهُمْ يَنْتَشِرُ فِي الْقَرْطِ
ابو ذؤیب بگوید خود و ناله کردند قارطان هر دو و در گشتند و در دزدان
كَلِمَتُهُمْ لَمْ يَكُنْ فِيهَا حُرُوفٌ يُسَمَّى فِي حُرُوفِ الدَّيْخِ كَلِمَةً كَلِمَةُ الشُّعْمِ
کلمه بود آن کلمه در روز نماند و کلمه نامش در دزدان بود و کلمه از دزدان کلمه بود
الرَّجُلُ كَلِمَةً فَهَارًا وَقَدْ يَقُومُ أَحَدُهُمَا مَقَامَ الْآخَرِ بِجَارِ وَفَالِ
ماد کرم که در روز نماند و کلمه نامش در دزدان بود و کلمه از دزدان کلمه بود
بَعْضُهُمْ لِحَرْفٍ تَكُونُ لِكَلِمَةٍ فَهَارًا وَالشُّعْمُ يُجَنِّصُ بِالْهَارِ وَقَلَامُ
بعضی از آن کلمه در روز نماند و کلمه نامش در دزدان بود و کلمه از دزدان کلمه بود
لَيْتَ الْعَرَبِيَّةُ لَعْنَتِي بِهَا مَا وَدَّيْتُ السُّعْمَ بِقَالَ فِيهِ عَرَبِيٌّ وَعَرَبِيَّةٌ
ای کلمات عربی است و لعنتی به آن که ما و ددیم السعیم بگوید که عربی است و عربی است
بِإِسْنَابِ الْهَاءِ وَحَذْفِهَا وَفُلَا غَابَ وَغَابَ وَعَرَبِيَّةٌ وَعَرَبِيَّةٌ وَأَمَّا
بإسناد هاء و حذفها و فولا غاب و غاب و عربی و عربی و اما
الْفَيْلُ وَالْخَيْسُ فَلَا يَدْخُلُهُمَا الْهَاءُ وَقَوْلُهُ أَفَلَتَ كَمَا حَصَرَ
الفیل و الخیس فلا یدخلهما الهاء و قولش افلت که حصار

الْبَيْتُ فَلَمَّا نَفَعْتُ إِلَيْهِ قُنْدِي وَفَلَكَ قَوْلِي عِنْدَ عَجَّتِ إِلَى الْهَمَاءِ

خانہ بہرچوں بروم لبوی و قندخودرا واکلشدنم نفس عدلی را کرانیدم لبویکدام
علاکہ قسطی عنی و غناء السفر واخذت فی عمل اجماع بالانرا

بجمله کلمات و عبارات که در این کتاب مذکور است و در این کتاب مذکور است

بادست از میان کاشی که در مسجد جامع و بعضی مسجدین و بعضی از مساجد
سجده نمودی کردم در صورت فروتنی و بیوی سحر او که جامع بود تالاف نمودم که نزدیک باشد از امام

وَقَرِيبَ أَفْضَلِ الْأَنْعَامِ فَحَلِيتُ بَانَ جَلِيتُ فِي الْحَلْبَةِ وَتَحْمِيتُ الْمَرْكُزِ

لَا سَمَاءَ الْخُطْبَةِ وَلَمْ يَزَلِ النَّاسُ يَدْعُونَ فِي ذِي الْحِجَّةِ أَفْوَاجًا وَفَرَادَى

بایستین خطبه و سیدیه بودند مردم که در می آمدند در طریقه خدا کلام می دادند و می دانستند

فرادی و ازرقا جاحی **إِنَّ الْأُمَّةَ أَحْمَرُ مِنْ بَعْضِهِ وَأَظْلَرُ مِنْ شَاوِيِ الشَّجَرِ**

بجان بجان و جنتا تا آنکه چون تنگ برشد سحر جامع بجای شد و از روی سحر بر رویون

[illegible]

الدعوة إلى مثل التزويج سلمو مشورا إلى البعدين ثم جلس حتى خدع
 وعاو بنين انكر ابيساو والملازجا از سنجي سلا كوت فليكا الار كنج ابو بريت با. شست تا انكه خمر اوش

نظم الناخبين في زفافهم قال الحمد لله الممدوح

العظماء الذين دعوا لحكمهم في بلادهم وملكهم وصورهم وملكهم أهل الشام

بمقام خود خوانده شد برای این سخن ملک نامی کرد و صورتش بر روی دیوار آویخته شد و در آن روز که از زندان رها شد

و در کسب آموخته ها و دارم و در خدمت ارزنده و در خدمت برابری و در خدمت

[illegible]

وہی ہے جو ہمیں اپنے آپ کو دیکھتا ہے۔

دستورالعملی که در این مورد صادر شده است، این است که هرگاه یک شرکت یا یک شخص، در مورد یک موضوع، اطلاعاتی را که به نفع دیگران است، پنهان کند، باید مجازات شود.

یہ سترکہ کتب کا مجموعہ ہے جس میں
ایک سو و پندرہ جلدوں پر مشتمل ہے
جو کہ ان کے بارے میں تفصیلی
معلومات کے لیے ملاحظہ فرمائیے۔

[illegible]

الحمد لله الذي جعلنا من عباده
الذين هم خير من سائر الخلق
الذين هم خير من سائر الخلق

بسم الله الرحمن الرحيم

وہی ہے جو کہ

وہاں میں تیرا کل گناہ
بہتر کیسے فرشتہ بن گیا
بہتر کیسے فرشتہ بن گیا
بہتر کیسے فرشتہ بن گیا

ماہنامہ سچائی
تازہ و سیکرٹیشن
چاندی و حیدر آباد
سٹیٹ کالج

[illegible]

یوسف و یوسف

[illegible][illegible]

مُدَّكُمْ وَالصِّرَاطُ مُسْتَقِيمٌ أَمَّا السَّامِيَةُ فَعَلَيْكُمْ وَالسَّامِرَةُ مُرِيدٌ

اما اهل الطاعة لكم مرصدة اما دار العصاة الحطمة الموصلة

حاصل سهم مالک وراثت هم حالک و طبعا هم سهم و هو هو هم سهم

کتابان ایشان ستمی نیست و پای کز ستم ایشان بیاید و خودی ایشان بهر دست و دوا ایشان بدر گشت
 لاسال سعدهم و ولد و عده حاضروم و عده اکرام الله ارواحهم

نهال داری کندهارستان و نه فرزندی و نه لشکری چایر کندهارستان و نه سلاح آگاه بشهر حسن خاوار هر دو

وَعَلَّامًا مَّا دَرَأَ الْعُمَمَ طَرَفًا عَالِ الدَّهْرِ مَوْجًا عَالِ السَّحَابِ كَالْيَدِ الْمُرْسَلَةِ قَاتِلًا

وَلَا يَدْرِي هَلْ عَمَدٌ كَالرَّامِيِّمْ وَحَصْرُ الْكَلَامِ وَالسَّامِ الْكَلَامِ وَحُجُومُ الْحَمَامِ

وَهُذُو الْحَوَاسِ قِرَاسٌ لَا مَاسٍ هَاهَا حَسُّهَا مَسٌّ هَاهَا
وَهُذُو الْحَوَاسِ قِرَاسٌ لَا مَاسٍ هَاهَا حَسُّهَا مَسٌّ هَاهَا

و مکتوبش در اسب و پنج برتن نیکار کرد
سرمه و عطر و امکد مالوا حاسر و کلسدر اج و کلکیا

پیشرفت و بیخ پرده را و اندک پیش نیست این اندواید بنده و نیست غنی ستار و محسنه و نیست از این
عز و عاصم و الله اعلم و الحمد لله و رب العالمین و اعلا کرامه

فکرم و در کلمه دوم، در دل نماز خداوند را تکیه بر حق العالی و پادشاه عالم جبار و بزرگوار است
احکم ذکر السلام واسئلہ الرحمۃ لکم ولأهل ما فی الاسلام

در آید مثلا بحجت دستخواه برانند رحمت پادشاه داری خلوتان دین اسلام و او

الشيخ محمد بن عبد الله بن أحمد بن حنبل

[illegible]

13

[illegible]

أَسْمُ الْكِرَامِ وَالسَّلَامِ قَالَ الْحَارِثُ بْنُ هِشَامٍ فَلَمَّا رَأَى أَسْمُ الْخَطْبَاءِ مَجِيئًا

بخشود و چون در این راه با سلاست گفت و آمد
 بر تمام چون در هر خطبه و در هر روز

بی نظردی و عروس بی قفس خاندن کشند دس بطریق او که مادر بسوی دیدن
وجه الخلیف اخذت ان شهیداً و اقلب الطرف فیہ مجدداً الى ان

وَصَوَّلَ صِدْقُ الْعُلَمَاءِ أَنَّهُ شَيْخُنَا أَبُو بَدْرٍ دُرُ الْقَامَاتِ وَلَمْ يَكُنْ

بذلک الوقت فاستکت حتی تحال من القفل والفرص

چهارم از خاموشی در آن هنگام پس خاموشی از من تا آنکه برآمد از نقل و روضه محله

حَقُّنِ الْقِسَامَ وَاحْضُرِي الْأَكْلَامَ تَرَا سَمْعِي إِلَى عَارِهِ وَأَوْدَعْنِي

فردی کرد و اینست که در بزرگداشت آن بزرگوار گفت مرا تا خانه خود و بعد مرا

خاضع رازهای خود را در دست کسی بنماید باز دیوار کمی و در زیر سید پیکام خنق
احضه ایا که الیوم معذرة ما القدم فقلت انکم هاءام الفهم

ما از تو رو کردی و از باب بسته شده بر پیش منی گفت: آیا میزنیش از آنجا پیش خواب
 و انت امام القوم فقال: ما انا بالغا خطب والليل اظلم

حال آنکه تو پیش از این که من را از این دنیا ببردی در روز غلبه و غلبه ام و در شب خوش میبود
فقدت الله ما ادرى العج من تسلك عمر اناسك و مسقك

ہیں کہتم مراداً بخدا عید اہم کو کیا شوق کس ازلی نیاز بودن تو از عزیزان تو - دو جہای

شاید کسی که در این کتاب می‌خواند، بگوید که این کتاب را چه کسی نوشته است؟
پاسخ این است که این کتاب را من نوشتم.

الحمد لله الذي جعلنا من عباده المخلصين
سيدنا محمد بن عبد الله

۲۰
 ۱- نظر ارس بر کوه دای جانگیر
 ۲- دریا شود کوه دای جانگیر
 ۳- کوه دای جانگیر
 ۴- کوه دای جانگیر
 ۵- کوه دای جانگیر
 ۶- کوه دای جانگیر
 ۷- کوه دای جانگیر
 ۸- کوه دای جانگیر
 ۹- کوه دای جانگیر
 ۱۰- کوه دای جانگیر
 ۱۱- کوه دای جانگیر
 ۱۲- کوه دای جانگیر
 ۱۳- کوه دای جانگیر
 ۱۴- کوه دای جانگیر
 ۱۵- کوه دای جانگیر
 ۱۶- کوه دای جانگیر
 ۱۷- کوه دای جانگیر
 ۱۸- کوه دای جانگیر
 ۱۹- کوه دای جانگیر
 ۲۰- کوه دای جانگیر

وَمَسْطُورَاتُكَ مِمَّنْ خَلَقْتَ بَيْنَكَ مَعَ آدَامَكَ وَمَلَأْتَكَ بِكَ فَاسْتَمِعْ

و جایی پیدایش تو دار فضا صفت بیغزل تو! چو کسای تو و کردین پادشاه تو بس کینه و بدگوشی
عنی افراتال اسمعینی نظرو لاشباب القانانی و کادار اعدود مع الکرمه

مادار ایو اصد علی خلق من نقاشه و داره فالکلب دارا و لیل

[illegible]

الساس منكم سنا ومنه ارض منكم سنا ومنه ارض منكم سنا
مردم بدو سنا از ارض منكم سنا و منكم سنا از ارض منكم سنا
و منكم سنا از ارض منكم سنا و منكم سنا از ارض منكم سنا

ایومما نوحش مردارا و اعلم بان مساجدنا
 المارونی نزل کنی بازماند و دیگران بختین مرگ کردند
 و این کلمات را در این روز میگویند:

[illegible]

وَنَدَّارَا كَفَّيْهِ لَمَّا بَرَزَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمَا أَنِ امْشَا فَاغْلِبْ

۱. البیاض المموس علی أن یحفظ علیہ الساموس فاشتهت مراراً و
 سکنه دروغ بود علی کا نام بود راز را پس یزدی کرد و فرستاد که آمد

فِي مَامَا وَتَرْكُهُ بَيْنَ الْمَلَائِكَةِ بِزُكَّةِ الْفَضِيلِ وَكَسَدَتْ الدِّبَالُ عَلَى حُجَارَةٍ
حُرْمًا دَارًا وَفَزَادَ دَارُهَا مِثْلَ مَا كَانَ يَكُونُ بِرَتْمِ

الليل ولم ير ذلك أباه ودان إلى أن هبنا إياك فودعته وهو مص

التعليق على تفسير حسو الخندريس للفتاوى التاسعة والعشرون للوسطى

[illegible]

کتابخانه ملی و موزه سینه

وَالْحَبِيبِ الْمُسْتَرْتِ وَالْقَطِيعِ الْمُسْتَرْتِ وَالْمُسْتَرْتِ الَّذِي لَا طَرَفَ لَهُ

وَمَنْ لَا يَدْرِي كَيْفَ دُرِّهِمْ وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ

وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ

وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ

وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ

وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ

وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ

وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ

وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ

وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ

وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ

وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ

وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ

وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ وَبَارِئُ مَا فِيهِمْ

Handwritten marginal notes in Persian script, likely commentary or additional text related to the main passage. The notes are written in a cursive style and cover the left and bottom margins of the page.

[illegible]

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ إِنَّكُمْ لَعِنْدَ اللَّهِ بَشِيرٌ

[illegible]

برای مردم باطل کنند حکمای دد و سراج اگاه کرده استخوان در کمر خود فروز کرد و دستار نمود
الاصل و مفضل و اکدا و عو و و او عد و اصل الله که اگر او ادع

[illegible]

روح او را در جنت و جنت کمال و در حوض ناز و در کنار کعبه اقدس و در جنت شریف و در آنجا که

ماہو دشمنوں کے لئے ہتھیار کی کھدائی کے لئے ایک کھدائی کا کام کیا۔ اور وہ اسے

عجلان را و بیند از بی حرام را و بگزارد از آنرا و بشنود حکم خدا را و کند بپایند و بپایند و بپایند

[illegible]

و حصار مواز خط انحصار و اطراف آن حصاری که اراضی را احاطه می نماید
و قطع کنیه کرده از بی و طبع و این درادشما با کترین آزادست اندر دیوار

استراهم سودد او اخلهم موردا و اخضعهم من عداواها فاعلم
 ان كل من اراد ان يخلص نفسه من يد عدو الله تعالى

و حل جزو منکلا بحر و ستم الکفره و ما هر اها جا بحر ارس
و زود آورده شایسته بنیاد است و چون شاد که در کت و در بند است چنانکه مراد رسول خدا

از سینه و سواد کم صغر او رخ الا ولاد و بیاض نما را در و ما
اصطلاح را دادند که هست از روی ادا که پدر متدبیری مسخر زمان و مالک کرده شد بجزیره که خدمت و نه

[illegible][illegible]

۴۱۲
عنه عليه السلام قال من كان له دين على رجل فليؤد به فان الله تعالى يضاعف له اجره ومن كان عليه دين فليطلب منه حتى يسقط عنه الدين فان الله تعالى يغفر له ذنوبه

سَعَاءٌ مُّمْلِكَةٌ وَلَا رَحِمٌ وَلَا وَكْرٌ مُّزَلَّجَةٌ وَلَا وَجْرٌ أَسَالُ اللَّهُ لَكُمْ

[illegible]

از غایت این که در هر یک از این کتابها
جایزه و پاداشی قرار داده شده است که به
آنکه در هر یک از این کتابها

از ایشان که جوهر اول از جواهر است
بسته زینت این دنیا و دنیا دار
بوجه سادگی و سادگی و سادگی
و زینت و زینت و زینت

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

وَنُورِ الْقُدْسِ وَنُورِ الْإِسْلَامِ وَنُورِ الْحَقِّ وَنُورِ الْمَعْرِفَةِ وَنُورِ الْوَحْيِ وَنُورِ الْبَرَاءَةِ وَنُورِ التَّوَكُّلِ وَنُورِ الْيَقِينِ وَنُورِ الْخَشْيَةِ وَنُورِ الزُّكِّيَّةِ وَنُورِ الْغِيَاثَةِ وَنُورِ الْوَسِيلَةِ وَنُورِ الْمُنِيرَةِ وَنُورِ الْهَادِيَةِ وَنُورِ الْبَارِقَةِ وَنُورِ الْكَافِرَةِ وَنُورِ الْغَائِبَةِ وَنُورِ الْبَاطِنِ وَنُورِ الظُّلُمِ وَنُورِ النُّجُومِ وَنُورِ السَّمَاءِ وَنُورِ الْأَرْضِ وَنُورِ الْبَحْرِ وَنُورِ الْجَبَلِ وَنُورِ الشَّجَرِ وَنُورِ الْحَيَاةِ وَنُورِ الْمَوْتِ وَنُورِ الْقَبْرِ وَنُورِ النَّارِ وَنُورِ الْمَاءِ وَنُورِ الْهَوَاءِ وَنُورِ الْتُرَابِ وَنُورِ الْخَالِدِ وَنُورِ الْعَالَمِ وَنُورِ الْوَاقِعِ وَنُورِ الْحَقِيقَةِ وَنُورِ الْحَقِيقَةِ

وَهْدَىٰ بِهَا الْبَارِينَ طَرِيقَ الْقُدْحِ سَبِيلًا نَكْرًا وَأَقْبَلَ لَكَ

در راه نمود آتش سب و دشمنان را همه بر آید آردی چری ریزن و باقی دشمنی برای خود

الْحَرْبِ بَاتَ ذِكْرًا فَجَرَّتْ فِكْرًا فِي صُورِ أَمْرِ وَخِيفَةً مِنْ عَدُوِّ

از جنگ ببات ذکر اگر چه جرت فکر در صورت امر و خیفه از دشمن

عَرُوحًا حَتَّى طَارَتْ نَفْسِي شَغَالًا وَأَرْعَدَتْ وَارِثِي أَرْثِي

از روح حتی طارت نفسی شغال و ارعدت و ارثی ارثی

فَلَمَّا كَرِهِي سَيْطَانًا مَرِئِي وَأَسْتَسْلِمَ قَلْبِي نَالٌ مَا هَذَا فَاكْرُ الْفَرُجِ

فلمّا کرهی سیتان مرئی و استسلم قلبی نال ما هذا فاکر الفرج

وَلَنْ تَكُنْ نَظْرُ النَّفْسِ وَجَدَ لَهَا مِنْ حَبِيبِكَ فَتَنَّا وَلِ فَضَالَةِ الْخَبِيرِ

و لن کن نظر النفس و جد لها من حبیبک فتنا و ل فضا لة الخیر

لَقَامُ الْعَبْدِي وَلَا فَا لْفَرِ الْفَرِ قَبْلَ أَنْ تَحْبَ فُجْرًا عَدُوًّا خَرَجَ

لقام العبدی و لا فالففر الففر قبل ان تحب فجرا عدو خراج

مَا فِي السُّبُوتِ مِنْ أَهْ كَابِسٍ وَالتَّحْتِ جَعَلَ اسْتِخْلَاصَ حَالِ الصِّدِّيقِ

ما فی السبوت من اه کابس و التحت جعل استخلاص حال الصدیق

وَكُنْجَةً كُلِّ مَدْنُوعٍ وَمَوْزُونٍ حَتَّى غَادَرَ مَا الْعَاهَةِ كَعَطْرِ السَّجِّحِ

و کنجته کل مدنوع و موزون حتی غادر ما العاهه کعطیر السجج

جان شایان از اندوه و آتش سب و دشمنان را همه بر آید آردی چری ریزن و باقی دشمنی برای خود
از جنگ ببات ذکر اگر چه جرت فکر در صورت امر و خیفه از دشمن
از روح حتی طارت نفسی شغال و ارعدت و ارثی ارثی
فلمّا کرهی سیتان مرئی و استسلم قلبی نال ما هذا فاکر الفرج
و لن کن نظر النفس و جد لها من حبیبک فتنا و ل فضا لة الخیر
لقام العبدی و لا فالففر الففر قبل ان تحب فجرا عدو خراج
ما فی السبوت من اه کابس و التحت جعل استخلاص حال الصدیق
و کنجته کل مدنوع و موزون حتی غادر ما العاهه کعطیر السجج

و کنجته کل مدنوع و موزون حتی غادر ما العاهه کعطیر السجج

الضوء هو نورهم فوجدتهم لما سلكتم من نور ما فيه من الاضواء

مہمان را دوازدهم و بیست و نهم و چهل و ششم از آنجا که در میان ما
در این روزها در میان ما در این روزها در میان ما

ان کائنات و حقیقت را با صیغی از انوری و از احیای و از انصاف
 اگر قدرت مطلقا ترسیده باشد از دست خائن و دغا کننده ای که در دست خود و در دست خود

فَوُثِّبَتْ فِيهِمْ وَثْبَةُ الدَّائِبِ الصَّارِ عَلَى الْحُرُوفِ وَتَرَكْتُمْ حُرُوفَكُمْ

سبحك اكل الحنوف * وحكمت فينا اقتنوا
بدى و هم رعم الانوف *

[illegible]

تو خشنیت بهم ^۱ حلو امان و الطوفان ^۲ و طاماحفت ^۳ ^۴ ^۵ ^۶ ^۷ ^۸ ^۹ ^{۱۰} ^{۱۱} ^{۱۲} ^{۱۳} ^{۱۴} ^{۱۵} ^{۱۶} ^{۱۷} ^{۱۸} ^{۱۹} ^{۲۰} ^{۲۱} ^{۲۲} ^{۲۳} ^{۲۴} ^{۲۵} ^{۲۶} ^{۲۷} ^{۲۸} ^{۲۹} ^{۳۰} ^{۳۱} ^{۳۲} ^{۳۳} ^{۳۴} ^{۳۵} ^{۳۶} ^{۳۷} ^{۳۸} ^{۳۹} ^{۴۰} ^{۴۱} ^{۴۲} ^{۴۳} ^{۴۴} ^{۴۵} ^{۴۶} ^{۴۷} ^{۴۸} ^{۴۹} ^{۵۰} ^{۵۱} ^{۵۲} ^{۵۳} ^{۵۴} ^{۵۵} ^{۵۶} ^{۵۷} ^{۵۸} ^{۵۹} ^{۶۰} ^{۶۱} ^{۶۲} ^{۶۳} ^{۶۴} ^{۶۵} ^{۶۶} ^{۶۷} ^{۶۸} ^{۶۹} ^{۷۰} ^{۷۱} ^{۷۲} ^{۷۳} ^{۷۴} ^{۷۵} ^{۷۶} ^{۷۷} ^{۷۸} ^{۷۹} ^{۸۰} ^{۸۱} ^{۸۲} ^{۸۳} ^{۸۴} ^{۸۵} ^{۸۶} ^{۸۷} ^{۸۸} ^{۸۹} ^{۹۰} ^{۹۱} ^{۹۲} ^{۹۳} ^{۹۴} ^{۹۵} ^{۹۶} ^{۹۷} ^{۹۸} ^{۹۹} ^{۱۰۰} ^{۱۰۱} ^{۱۰۲} ^{۱۰۳} ^{۱۰۴} ^{۱۰۵} ^{۱۰۶} ^{۱۰۷} ^{۱۰۸} ^{۱۰۹} ^{۱۱۰} ^{۱۱۱} ^{۱۱۲} ^{۱۱۳} ^{۱۱۴} ^{۱۱۵} ^{۱۱۶} ^{۱۱۷} ^{۱۱۸} ^{۱۱۹} ^{۱۲۰} ^{۱۲۱} ^{۱۲۲} ^{۱۲۳} ^{۱۲۴} ^{۱۲۵} ^{۱۲۶} ^{۱۲۷} ^{۱۲۸} ^{۱۲۹} ^{۱۳۰} ^{۱۳۱} ^{۱۳۲} ^{۱۳۳} ^{۱۳۴} ^{۱۳۵} ^{۱۳۶} ^{۱۳۷} ^{۱۳۸} ^{۱۳۹} ^{۱۴۰} ^{۱۴۱} ^{۱۴۲} ^{۱۴۳} ^{۱۴۴} ^{۱۴۵} ^{۱۴۶} ^{۱۴۷} ^{۱۴۸} ^{۱۴۹} ^{۱۵۰} ^{۱۵۱} ^{۱۵۲} ^{۱۵۳} ^{۱۵۴} ^{۱۵۵} ^{۱۵۶} ^{۱۵۷} ^{۱۵۸} ^{۱۵۹} ^{۱۶۰} ^{۱۶۱} ^{۱۶۲} ^{۱۶۳} ^{۱۶۴} ^{۱۶۵} ^{۱۶۶} ^{۱۶۷} ^{۱۶۸} ^{۱۶۹} ^{۱۷۰} ^{۱۷۱} ^{۱۷۲} ^{۱۷۳} ^{۱۷۴} ^{۱۷۵} ^{۱۷۶} ^{۱۷۷} ^{۱۷۸} ^{۱۷۹} ^{۱۸۰} ^{۱۸۱} ^{۱۸۲} ^{۱۸۳} ^{۱۸۴} ^{۱۸۵} ^{۱۸۶} ^{۱۸۷} ^{۱۸۸} ^{۱۸۹} ^{۱۹۰} ^{۱۹۱} ^{۱۹۲} ^{۱۹۳} ^{۱۹۴} ^{۱۹۵} ^{۱۹۶} ^{۱۹۷} ^{۱۹۸} ^{۱۹۹} ^{۲۰۰} ^{۲۰۱} ^{۲۰۲} ^{۲۰۳} ^{۲۰۴} ^{۲۰۵} ^{۲۰۶} ^{۲۰۷} ^{۲۰۸} ^{۲۰۹} ^{۲۱۰} ^{۲۱۱} ^{۲۱۲} ^{۲۱۳} ^{۲۱۴} ^{۲۱۵} ^{۲۱۶} ^{۲۱۷} ^{۲۱۸} ^{۲۱۹} ^{۲۲۰} ^{۲۲۱} ^{۲۲۲} ^{۲۲۳} ^{۲۲۴} ^{۲۲۵} ^{۲۲۶} ^{۲۲۷} ^{۲۲۸} ^{۲۲۹} ^{۲۳۰} ^{۲۳۱} ^{۲۳۲} ^{۲۳۳} ^{۲۳۴} ^{۲۳۵} ^{۲۳۶} ^{۲۳۷} ^{۲۳۸} ^{۲۳۹} ^{۲۴۰} ^{۲۴۱} ^{۲۴۲} ^{۲۴۳} ^{۲۴۴} ^{۲۴۵} ^{۲۴۶} ^{۲۴۷} ^{۲۴۸} ^{۲۴۹} ^{۲۵۰} ^{۲۵۱} ^{۲۵۲} ^{۲۵۳} ^{۲۵۴} ^{۲۵۵} ^{۲۵۶} ^{۲۵۷} ^{۲۵۸} ^{۲۵۹} ^{۲۶۰} ^{۲۶۱} ^{۲۶۲} ^{۲۶۳} ^{۲۶۴} ^{۲۶۵} ^{۲۶۶} ^{۲۶۷} ^{۲۶۸} ^{۲۶۹} ^{۲۷۰} ^{۲۷۱} ^{۲۷۲} ^{۲۷۳} ^{۲۷۴} ^{۲۷۵} ^{۲۷۶} ^{۲۷۷} ^{۲۷۸} ^{۲۷۹} ^{۲۸۰} ^{۲۸۱} ^{۲۸۲} ^{۲۸۳} ^{۲۸۴} ^{۲۸۵} ^{۲۸۶} ^{۲۸۷} ^{۲۸۸} ^{۲۸۹} ^{۲۹۰} ^{۲۹۱} ^{۲۹۲} ^{۲۹۳} ^{۲۹۴} ^{۲۹۵} ^{۲۹۶} ^{۲۹۷} ^{۲۹۸} ^{۲۹۹} ^{۳۰۰} ^{۳۰۱} ^{۳۰۲} ^{۳۰۳} ^{۳۰۴} ^{۳۰۵} ^{۳۰۶} ^{۳۰۷} ^{۳۰۸} ^{۳۰۹} ^{۳۱۰} ^{۳۱۱} ^{۳۱۲} ^{۳۱۳} ^{۳۱۴} ^{۳۱۵} ^{۳۱۶} ^{۳۱۷} ^{۳۱۸} ^{۳۱۹} ^{۳۲۰} ^{۳۲۱} ^{۳۲۲} ^{۳۲۳} ^{۳۲۴} ^{۳۲۵} ^{۳۲۶} ^{۳۲۷} ^{۳۲۸} ^{۳۲۹} ^{۳۳۰} ^{۳۳۱} ^{۳۳۲} ^{۳۳۳} ^{۳۳۴} ^{۳۳۵} ^{۳۳۶} ^{۳۳۷} ^{۳۳۸} ^{۳۳۹} ^{۳۴۰} ^{۳۴۱} ^{۳۴۲} ^{۳۴۳} ^{۳۴۴} ^{۳۴۵} ^{۳۴۶} ^{۳۴۷} ^{۳۴۸} ^{۳۴۹} ^{۳۵۰} ^{۳۵۱} ^{۳۵۲} ^{۳۵۳} ^{۳۵۴} ^{۳۵۵} ^{۳۵۶} ^{۳۵۷} ^{۳۵}

الْحَشَا خَلْفِي يَطُو* وَزَيْتَا رَأْبَابِ الْإِرَائِكِ وَالذَّلَالِكِ وَالسَّجْوِ

وَلَا تَلْعَنُوا حِمْيَرًا مِمَّا فَتَمَلَ السُّيُوفُ وَوَقَعَتْ فِيهِ لُحُومٌ

و اما استاد در سینه سینه

الاشد فيه من اوفوف
 وانه سيار بجرحه من دبا كالا كثره و سيار دريم خانه

اَوْفَوْا وَكُلُوا حَاظِمْ مَوْثِقٌ لِي فِي الذَّنْبِ وَكُلُّكُمْ صَاحِبٌ لِكُنْفٍ اَمَدَتْ

النظر. بالمثل الروحاني. قال فلما انتهت الى هذا البيت حج في

کماندار باخداوند مهديان گفت ای چون سید از پیر بسوی این بیت
 درویش کجاست درویش کجاست درویش کجاست درویش کجاست

اگر استعمار و الظیام استعمار حق استعمار را می بینیم
و امید داشته

کسی را در حق خود

ان فروعہ کو کون کون سے مسائل پر مشتمل ہے؟

۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۱۲۱۳۱۴۱۵۱۶۱۷۱۸۱۹۲۰۲۱۲۲۲۳۲۴۲۵۲۶۲۷۲۸۲۹۳۰۳۱۳۲۳۳۳۴۳۵۳۶۳۷۳۸۳۹۴۰۴۱۴۲۴۳۴۴۴۵۴۶۴۷۴۸۴۹۵۰۵۱۵۲۵۳۵۴۵۵۵۶۵۷۵۸۵۹۶۰۶۱۶۲۶۳۶۴۶۵۶۶۶۷۶۸۶۹۷۰۷۱۷۲۷۳۷۴۷۵۷۶۷۷۷۸۷۹۸۰۸۱۸۲۸۳۸۴۸۵۸۶۸۷۸۸۸۹۹۰۹۱۹۲۹۳۹۴۹۵۹۶۹۷۹۸۹۹۱۰۰

[illegible]

أَنْ يُخْرِجَنِي مِنْ رَبِّ هَذِهِ الدَّارِ فَقَالَ مَا كُنَّا مَالِكَ تَمَعَيْنَ وَكَمْ كَصَدِّقَةِ الْبُنْيَانِ

فمن مصطفي المصفيين واللدنوزين ووليبة الشفوقين والجلودين

کرت ساری محتاجان و در پناه کرمش و حاجی داری که ملان و در کزنده مشاف خوانان ست
فقلت و نفس را لله على صلاه السعوى و محال الكرمى و كرمى محال الكرمى

پس گفتند در دل خود ما را از این خبر بگویند کوشش و غم کشیدن برگاه و اینکار که در روزگار است
 لیکن استعجالت نمودن فوری و ایا حقیر را در این غم کشی فوجت الذاک

کرسن زبون پند و کشتن را و چون دینی و دین است بیکر کشتن لی دگر کی از خود پس در او دم خانه را
مخمس و ما انقصص کا انقصص و انقصص فاذا انقصصا را انقصص و انقصص

وكنافس مرفشة وبارق مصفوفة وانجوف مرسوفة وقد اقبل

در بیان کسره و الکاف صغیر شده و در دایم هم می رسد و همچنین بنویسد

ملا الشكر نادى سنا من قبل لاجلهم ومن مسلكان اسنادا لاسناد

و قد في الشهادتين لا عقدة لهذا النص الجمل في العلم الا كما في الجمل

دکتر محمد سرکار شاکرانی می‌نهند این عطر را در روز روشن و در وقت

مگر کسیکہ جولان کرد و قطع نہ دیر می جوان شد و سواران دین دیر شد میس و کلفت و تنگ و عاریت و غارت
ما آشای و آلبی و اذ نونی احضار النصوص علیہ فابرجعنا

الحاصلات کردہ سہویہ اور دوستوں کی افروزدہ حاضرت کو کسی بھی شخص کے افشاء مشربہ میں غائبانہ اضافہ پر سے

[illegible]

شیخ قدامت الملوک قامته ونور الفتیان لقاسم قناتش
برای آیتین خایه روز و شب بالا برد و صدقه کرده و درین روز سبوی دراز
بجا که با قبله و بنا درت الی استقباله فلما جلس علی زینبینه
جاست برین آید و در سبوی دراز سبوی پیش آورد و پس چون نشست بر بساط
وسکنت الضوضاء هبید و انزل کف الی مسند و مع سبک
و آرام گرفت با کمال از ترس او و در نزدیکی سبوی تکیه کاه نمود و الیه برگشت
بسم الله الرحمن الرحیم یا افاضه مال المبتدع للسؤال
چون خود را گفت جمله تائید خدا را بر حق آگاه کنی و جهان را آفرین است
للقرب الیه بالسؤال للوعل تحقیق الاکمال للذین شرع الزکوة
نزدیکی پیش است بری و بخیرین امید داشته باشد و برای آنکه در دنیا خدا بندگان را در زکوة
فی الاکمال و نرجح عن هجر السؤال و نکتب الی مواساة المضطر
در بابا و ازین از بگفت و درین بر ملکان و در سبوی غمناک و در حاج
و امر با طعام الفایح و المغیر و وصف عباده المقربین فی کما
و حکم زکوة و عبادان و در سبوی که در آن کتب شده و در آن که خود را که زکوة کند
المسین فقال و هو اصدق القائلین و الذین فی مواهبهم
کما که نیست این نیست که کما که نیست این نیست که کما که نیست این نیست که
معلوم للسائل و لخر و هم اجد علی با صاف من طعمه هیهنا
سبب است برای خواننده و برای هر که صدقه سازد و در سبوی که در آن کتب شده
و اعوذ به من استعالم دعویه یا کنته و استعلمان لا اله الا الله
و بنا بر این که از شنیدن دعای بی ضد و کرای سبب اینک نیست سبوی که در آن کتب شده
و حد اکثر یاک له اله یجری المصدقین و المنصفین
بما که تائید است نسبت انبازی را و در سبوی که در آن کتب شده و در آن که خود را که زکوة کند

این کتاب را در روز و شب بالا برد و صدقه کرده و درین روز سبوی دراز
بجا که با قبله و بنا درت الی استقباله فلما جلس علی زینبینه
جاست برین آید و در سبوی دراز سبوی پیش آورد و پس چون نشست بر بساط
وسکنت الضوضاء هبید و انزل کف الی مسند و مع سبک
و آرام گرفت با کمال از ترس او و در نزدیکی سبوی تکیه کاه نمود و الیه برگشت
بسم الله الرحمن الرحیم یا افاضه مال المبتدع للسؤال
چون خود را گفت جمله تائید خدا را بر حق آگاه کنی و جهان را آفرین است
للقرب الیه بالسؤال للوعل تحقیق الاکمال للذین شرع الزکوة
نزدیکی پیش است بری و بخیرین امید داشته باشد و برای آنکه در دنیا خدا بندگان را در زکوة
فی الاکمال و نرجح عن هجر السؤال و نکتب الی مواساة المضطر
در بابا و ازین از بگفت و درین بر ملکان و در سبوی غمناک و در حاج
و امر با طعام الفایح و المغیر و وصف عباده المقربین فی کما
و حکم زکوة و عبادان و در سبوی که در آن کتب شده و در آن که خود را که زکوة کند
المسین فقال و هو اصدق القائلین و الذین فی مواهبهم
کما که نیست این نیست که کما که نیست این نیست که کما که نیست این نیست که
معلوم للسائل و لخر و هم اجد علی با صاف من طعمه هیهنا
سبب است برای خواننده و برای هر که صدقه سازد و در سبوی که در آن کتب شده
و اعوذ به من استعالم دعویه یا کنته و استعلمان لا اله الا الله
و بنا بر این که از شنیدن دعای بی ضد و کرای سبب اینک نیست سبوی که در آن کتب شده
و حد اکثر یاک له اله یجری المصدقین و المنصفین
بما که تائید است نسبت انبازی را و در سبوی که در آن کتب شده و در آن که خود را که زکوة کند

مايشا محمد انغايشا عند هرايشا وقد بدلها من الضل وشدك

نکته: این سند به دلیل کمال قدسیت و حرمت، در میان شیعیان و اهل بیت (ع) جایگاه ویژه‌ای دارد و به عنوان یکی از اسناد معتبر و معتبر در تاریخ اسلام شناخته می‌شود.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَصِيرُ الْحَكِيمُ

وَأَكْبَرُ وَأَسْأَلُهُ أَنْ يُكَفِّرَ عَنِّي الصَّالِحِينَ

کتابین بود و مطهرت و جلال از صفاتی بزرگ برای خود و برای شما و بندگان و اولاد و انبیا و اولاد انبیا و اولاد انبیا
 نسلكم و جبرئیل من العالین بسم الله الرحمن الرحیم

وَابْنُ الْحَقِّ عَقْدَ خُطْبَةٍ وَتَسَاقُطُ مِنْهَا أَرْبَعُ أُمُورٍ اسْتَشْرَحَ

امروزه که در این راه عقیدن خواسته اند از

افزون را در عالم غیب
بختین باز بر آسمان افروز
بقدم آر که قال الحارث بن حماد فتبعته لا نظر عربة القمر ولا

[illegible]

فلو اخطی امروز را پس برد ایشان را بسوی خوانندگ آراسته و او را در نزد گاو و باران بودند در غنچه
چهارم و پنجم ربع کل شخص در روضه و طیف بر تری و قصیده

طرفهای او پس برآید و کس در جای خود و آغاز کرد که در میان خود را بدید
 مِنَ الصَّوْفِ فَرِحْتُ مِنَ الرَّحْمَةِ فَكُنْتُ مِنَ الشَّيْخِ لَفْتَةً إِلَى نَظَرِهِ

از صف و در کجیم از انودرم پس و کیش از هر یک یک پیش و مومین که از هر یک

[illegible][illegible]

[illegible]

عَصَا الرَّحْلَةِ صَادَفَ فِي مَلَأَ بِأَمْرٍ لِلشَّيْءِ وَكَانَ كَذَلِكَ أَوْ كَمَا كَانَ

[illegible]

وَأَتَّفَقَ مَا جُمِعَ مِنْ هَذِهِ الْأَشْيَاءِ عَلَى أَنَّ

بجود الكليل فمن السيف والشمس
ولما خرجوا فصل لم يزل يركب

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ بِقُوَّةٍ فَنُفِثَ بِهَا السَّحَابَ

وَالْحَقُّ وَالْحَقُّ وَالْحَقُّ وَالْحَقُّ وَالْحَقُّ وَالْحَقُّ وَالْحَقُّ وَالْحَقُّ وَالْحَقُّ وَالْحَقُّ

[illegible]

عَلَيْهِمْ بَيْنَ الْوَصَايَا شَخْصَ ضَاهِي كَاهِبٍ وَمُؤَيَّنِي يَأْهَلُ الْمَدِينَةِ

از سیانه پنهان
خشی که جود بودی به صحت او
از او آواز برید
که ای کسان بنده
هزار مایه بی یوم التناهی
فانقرط الیه
و اصلوا و احفظوا

و انصافا راى تا نفهم حركه و استعطا مهم قوله كشم احدا

و حاضر شد و همگی در آنجا گرد آمدند و از ایشان شنیدیم که

عالمی ادارہ صحت کی طرف سے جاری کی گئی ہے۔

[illegible]

نَسْرُ أَحَدِ الْإِكْرَامِ ثُمَّ تَحْتَ مَسْتَحْجَا الْكَلَامِ وَقُلْنَا مُنْشَرِّحُ

النَّاسِ مِنْ أَلْفِ أَلْفِ الْعَوَّلِ مَا نُوَافِعُ وَالْأَمْرُ مَوْجِبُ الْإِجْرَارِ

عَلَى مَنْ تَقَرَّرَ مِنْ أَتَى الْوَرْدِ وَالْحُجْمُ مَوْجِبُ الْإِجْرَارِ وَكُلُّ الْكَلَامِ

الْحَقُّ وَالْحَقُّ وَالْحَقُّ وَالْحَقُّ وَالْحَقُّ وَالْحَقُّ وَالْحَقُّ وَالْحَقُّ

الْأَبْدَانِ وَمَقَارِ الْوُلْدَانِ وَالشَّيْءُ مِنَ الْبَدَنِ كَلَامُ اللَّهِ

الْقُوَّةُ قَبْلَ اجْتِلَالِ الْمَطِيَّةِ إِخْلَافُ الْإِنْفِ فِي قَصْدِ بَاتِ الْبَيْتِ

وَأَحْصَى الْكَلَامَ عِنْدَ وَجْدَانِ الْإِسْطِطَاعَةِ وَاصْلَاحِ الْعَمَلِ

أَمَّا رَحْمَةُ الْعَمَلِ وَالَّذِي شَرَعَ لِلنَّاسِ الْإِسْلَامَ وَالْإِسْلَامَ

فِي الْكَلَامِ مَا يَتَّقَى الْإِسْطِطَاعَ بِالذُّنُوبِ وَالْإِسْطِطَاعَ

تَوَكَّلْ عَلَى رَحْمَةِ الْإِسْلَامِ وَالْإِسْطِطَاعَ بِالذُّنُوبِ وَالْإِسْطِطَاعَ

الْإِسْطِطَاعَ بِالذُّنُوبِ وَالْإِسْطِطَاعَ بِالذُّنُوبِ وَالْإِسْطِطَاعَ

الْإِسْطِطَاعَ بِالذُّنُوبِ وَالْإِسْطِطَاعَ بِالذُّنُوبِ وَالْإِسْطِطَاعَ

الْإِسْطِطَاعَ بِالذُّنُوبِ وَالْإِسْطِطَاعَ بِالذُّنُوبِ وَالْإِسْطِطَاعَ

الْإِسْطِطَاعَ بِالذُّنُوبِ وَالْإِسْطِطَاعَ بِالذُّنُوبِ وَالْإِسْطِطَاعَ

Handwritten marginal notes in Persian script, likely commentary or additional text related to the main manuscript.

Handwritten marginal notes in Persian script, likely commentary or additional text related to the main manuscript.

[illegible]

هذه سيرة المفكرين عندنا في النظم هو يقول الذي يقرب طول يوم من خدم

وین یکنه زودیر باو کتوبی که من فردا نامه بپشیا می آید
و جواب گفت کسی که نزد کیهان است خوشی با کسی که

دای بر تو ای نفس من که غم کنی و زخم می کشی
و حیران زمین زنگی نیلار این بود او دانا

و داد کسی مای انگشتن رگ را به کاه اراک کجور و کر یکن کردا جز را که بهشت درین راه را خون

وَأَدْعِيهِ يَتُوبَ قَبْلَ أَنْ يَحْكُمَ الْأَوْدُ + فَمَنْ لَمْ يَتُوبْ يَكُنْ مِنَ الْكَافِرِينَ

يَوْمَ لَا تُغْنِي عَنْكُمْ قُلُوبُكُمْ وَلَا يَفْعَلُ السُّدُورُ إِنَّكُمْ عَنْدَ رَبِّكُمْ وَأَنْظُرُونَ

کمال خود پس همیشه بودم که در هر جامی که آهنگ آن میکردم و هم فرودگاهیکه فرود می آمدم و مجسمه او را پس بنیاد قرار

و اس کے بعد میں یقیناً فلاں جیجی کا بھی حلفت الین حصہ دے گا۔

مَنْظَرُهُ مَا كَانَتْ فِي الْعَرَبِ وَالْكَرْبِ وَلَا مَدِينَةٍ سِوَىهَا
مَنْزِلُهَا لَمْ يَكُنْ مَعَهُمْ فِي الْعَرَبِ وَلَا مَدِينَةٍ سِوَىهَا

مِنْ زَفَرَةٍ الْقَامَةِ الثَّانِيَةِ وَالثَّلَاثَةِ الطَّبِيعِيَّةِ حَكْمُ الْحَاثِ

من مہار فال اجعت جن قضیت سناسک الخ وانست خا

بهر نام گفت غم کردم بختا سیکه و اگر دم عبادت سج را گزیرا کردم طریقی بکنار آمدن

[illegible]

مجلس شورای اسلامی

وہی ہے جو کہ اس کے لئے ہے۔

۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷
 ۴۸۸
 ۴۸۹
 ۴۹۰
 ۴۹۱
 ۴۹۲
 ۴۹۳
 ۴۹۴
 ۴۹۵
 ۴۹۶
 ۴۹۷
 ۴۹۸
 ۴۹۹
 ۵۰۰
 ۵۰۱
 ۵۰۲
 ۵۰۳
 ۵۰۴

[illegible][illegible][illegible]

باجماع علماء الاسلام
 القاضى الحاج احمد بن محمد بن
 وفتوى كرام الله تعالى
 انما هو كذا وكذا
 وكتبه في شهر ربيع الاول سنة ١٢٠٠
 في مدينة بغداد

واستشرفنا الفقيه المنزه في البه والقيته ابا زيد الشافعي والفقير
 وباعل كبريه عسى راكنا سببه يوزي باخر ارا انا ربي حلاوة روح واكثر
 الفرائض والفقير وقد اعطى القفدا واسم الفضا وقد اقرضه
 واكتفى وحقق سارته وراسا بثلثه وبعده بود وبعده في سارته وشتن قضا
 واعيان الحى به محقق واخلطهم عليه وملتفق وهو
 واثبات قبله بود اكرهه بودند ودرم رشم بر دوى جمع بودند ووايكفت
 سلون عن الفضلات واستوضحوا منى الشكليات فولدنى فطر
 برسدوا از چهره اى دشوار ودرم گردون توابعه ازمن كارامى پويشدا پس كوئندى كبريا
 السماء و علم ادم الامام فى كفتيه العرب لغزها و اعلم من كفتيه
 اساطير و آفرينها تا اسماى كرامى از من شند عربان خالص كوزام و داناى كبريا
 فصدا فى فتيق اللسان جرى الجنان وقال لى حاضر فقه
 بر لى كى دروايهون كشاده ريان البر دل وكفت بران حاضر آدم نزد دانا
 الدنيا حتى اخلت منهم مائة فبقا فان كنت من غيب بشار
 دنيا تا كى كزدم از ايمان صد مسلم پس كى مستى از كى كزدم و كزدم و كزدم
 غير و غيب منى ميرا فاستمع واجب لتقابل ما يجب فقال الله
 دكر و خواهن كند ازما در روزى پس كى و جواب كونا و كونا و كونا و كونا و كونا
 اكبر سببين الحصر و يكشف الحصر فاصدعنا من فضلك
 بنده كزدم از چهره اى كبريا و كزدم از چهره اى كبريا و كزدم از چهره اى كبريا
 نقول فمن توصنا انفس ظهر لقوله قال انقض وضوءه و يغسله
 سبيل ادى كى و كزدم باز سود بشت قبل خودا كفت انكشت وضوء او سبيل باز
 النعل الزوجة قال فان توصنا انفس انما كاه البرد قال كزدم
 مراد از نعل زن باشد كفت پس كى و كزدم باز از نعل او را بد كفت تا زده كند

الْوَادِي مِنْ بَعْدِ الْوَادِي قَالَ اَيْسَمُ السُّوْحَى شَيْخُهُ قَالَ قَدْ لَدَى

الْبَيْتِ وَكَانَ يَجِبُ عَلَيْهِ الْاَلْتِيَانِ الْاَلْتِيَانِ قَالَ اَيْسَمُ السُّوْحَى شَيْخُهُ قَالَ قَدْ لَدَى

النَّبْعَانِ قَالَ وَهَلْ اَنْظَفَ مِنْهُ الْعَرَبَانِ النَّبْعَانِ جَمْعُ نَبْعٍ وَهُوَ سَبِيلُ

الْوَادِي وَالْعَرَبَانِ جَمْعُ عَرَبٍ قَالَ اَيْسَمُ السُّوْحَى شَيْخُهُ قَالَ قَدْ لَدَى

يَجْتَنِبُ قَاءَ الْبَصِيرِ الْبَصِيرُ جَمْعُ بَصِيرٍ وَالْبَصِيرُ جَمْعُ بَصِيرٍ

الْطُوفُ فِي الرَّيْحِ قَالَ بَكْرٌ ذَلِكَ لِحَدِيثِ الشَّيْخِ الطُّوفُ فِي الرَّيْحِ

وَالرَّيْحُ الْمَرْصُوفُ قَالَ اَيْسَمُ السُّوْحَى شَيْخُهُ قَالَ قَدْ لَدَى

اَمْنِي نَزَلَ مَنِي بِقَالَ مَنِي مَنِي وَامْنِي قَالَ فَهَلْ جَبَّ

عَلَى الْجَنْبِ عَسَلُ فَرْوَةٍ قَالَ اَجَلٌ وَغَسَلَ لِبْرَتَهُ الْفَرْوَةُ جِلْدُ الرَّاسِ

وَالْاَبْرُ قُطْعُ الْمَرْفِقِ قَالَ فَاَنْ اَخْلَ بَغْسِلَ فَاِسِيَهُ قَالَ هُوَ مَا لَمْ يَفِي

غَسَلَ رَاْسَهُ الْفَاَسُ الْعَظْمُ الْكُشُوفُ عَلَى فَرْوَةِ الْعَقَا قَالَ مَا نَقُولُ لِمَنْ

شَسْنَ سَخُوهُ ارَادَ اَنْ يَفَاَسَ اَسْخُوهُ لِكَيْ يَلْمِزَ بَرْمَاكُهُ اَيْسَمُ السُّوْحَى شَيْخُهُ

عَلَى الْوَادِي وَكَانَ الْوَادِي فِي الْوَادِي

الشَّيْخُ وَالْعَرَبَانِ

عَلَى الْوَادِي وَكَانَ الْوَادِي فِي الْوَادِي

[illegible]

لَوْ جَلَّ بِأَقْبَلِ الْحَرْوِ وَالصَّغَارِ مِنَ الْقِيَادِ وَالرُّمَانِ قَالَ أَضْحِكُ سَلَامًا

الف كونه قالا لا لا كعبا فوالله انك لفرحنا ونبينا ورسولنا الكليل فانظر

زده گفت تا کرم ناز کند بالای مرده زده آورد آفرین یک گفت پس اگر کرم

عَلَى نَوْبٍ لِلصَّيْحَانِ قَالَ يَحْيَى فِي صَلَواتِهِ وَلَا غَرْوَ الْفُجُورَ السَّخَابَ الَّذِي
 بِرِجَالِهِ نَارُ كُنْهٍ كَقَوْلِهِ دَعَا نَارُ خُودِ دُشَيْبٍ وَارْتَوَى بِرِجَالِهِ نَارُ كُنْهٍ

قد هراق ماؤه قال الجحش ان يقره الرجال مقنع وقال لغسم و

تجنيب رخصه باشد که گفت: اگر دست آنکه اقامه شود روانه است
 و در مورد مدینه المقیمه که است: البغیر والمدینه که است: قال

است که از این امر معلوم می شود که خود همین دروازه درج پوشیده زده است گفت

فَانْأَمَّهُمْ مِنْ فِى بَيْتِهِ وَقَفَّ قَالَ لِيَعِيدُوا وَلَوْ أَنَّ فِى الْوُجُوهِ

السُّورَةُ مِنَ الْعَجَاجِ وَالَّذِي وَرَدَ أَنَّهُ لَا يَجُوزُ لِلرَّجُلِ الْإِكْبَادُ

بِالتَّسَامُعَاتِ قَالُوا إِنَّهُمْ مِنْ خُدَّاءِ بَلَدِيَّةٍ قَالُوا صَلَوَاتُهُمْ وَسَلَامُهُمْ

بزرگان گفت پس اگر کسی بپایان آن که فخر او بدوست گفت نازاد و نواز ایشان

[illegible]

الحاء ليحصل الفرق بينهما وبين كقبح من الاعضاء قال فانهم

الثور الأجه قال صل وخلا ذم الثور السيد والأجه الذم

نور اجم گفت غار کن و راضی شد از آن گوشت نور سردار و اجم کبکچه

مطهری

دودھ دے گا۔

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين
الذين لا نبي بعدهم

الَّذِي لَا يَرْجُو مَعَهُ قَالَ كَيْدُ خَلِ الْفَضْلُ صَلَوةُ الشَّاهِدِ قَالَ لَا

وَالْفَائِيبُ الشَّاهِدُ صَلَوةُ الشَّاهِدِ صَلَوةُ الْغَيْرِ سُمِّيَتْ بِذَلِكَ لِأَنَّهَا

عِنْدَ طُلُوعِ النُّجُومِ لَا تَكُنُ الْجَمْعُ كَيْفَ الشَّاهِدِ قَالَ الْخُزَاعِيُّ الْعَدَمُ

يُقِطُّ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ قَالَ مَا رَخِصَ فِيهِ إِلَّا الْغُصْبَانِ الْعَدَمُ

الْحَقُّونَ وَهُوَ أَيْضًا الْعَدَمُ قَالَ نَعْلُ الْعَدَمِ أَنَّ بَأْكَلَ فِيهِ

قَالَ نَعْلُ بَأْكَلَ فِيهِ الْعَدَمُ الَّذِي يَنْبَغِي فِيهِ لَيْسَ تَكُنْ تَقَرُّ

قَالَ فَإِنْ أَطْرَفِيهِ الْعَدَمُ قَالَ لَا تَكُنْ عَلَيْكُمْ الْوَكَاةُ الْعَدَمُ الَّذِي

تَأْخُذُ هُمُ الْعَرُوفُ أَوْ هُمُ الْعَرُوفُ قَالَ فَإِنْ أَكَلَ الصَّائِمُ تَعَدُّ مَا جُمِعَ

قَالَ هُوَ حَوْطُهُ وَأَصْلُهُ أَصْبَغُ أَيْ اسْتَصْبَحَ بِالْصَبَاحِ قَالَ فَإِنْ

عَمِدَ أَنْ أَكَلَ كَيْدًا قَالَ لَيْسَ بِالْفَضْلِ وَلَا الْكَلِيلِ فَمَنْ لَعِبَ

عَلَى مَا ذَكَرَهُ ابْنُ حَرِيرٍ وَقِيلَ هُوَ وَلَدُ الْكُرْوَانِ قَالَ فَكُلْ

بِرُّهُ لِكَيْ يَكُونَ كَرَامَةً

بِرُّهُ لِكَيْ يَكُونَ كَرَامَةً

بِرُّهُ لِكَيْ يَكُونَ كَرَامَةً

الكتابية والكتابية

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين
الذين لا نبي بعدهم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين
الذين لا نبي بعدهم

وَالْحَيُّ حَيُّ الصَّدَقَةِ وَالْحَيُّ خَيْرُ الدَّالِّ قَالَ السَّيِّئُ حَمَلَهُ

سای چه کسده صدقه و در از همه کرده ازال گفت ای سزاوارترین در دین
اگر از این الزوم فرزندم قال نعم لک انما اعز الا و زار السلام و عفا
از زار ار زکوة بجهت ازال گفت علی بکاه باشند غازیان را و از او سزاوارترین و ذرا

جمع غار قال البحر للحاج ان یقیم قال لا و ان یجعله لعیب الکر
جمع غار است گفت آید و است ای حاج ایکی احکام کند گفت نه و نه بیکه اختارند مراد از عیاب و عیبت
العیارة و هی العیامة و لا یخیر الکر الخیر قال قل له ان یقبل الشکام
عاریت است و آن مستعار باشد و مراد از عیاب و عیبت است گفت بیا یا حارسه بیا یا ایکی بیه بیخ را

قال لهم کما یقبل السبلک الشکام الحکمة قال فان قتل بکام فی الحرم
گفت بیه بیکه بکشته و در مکان را مراد از شکار است گفت پس اگر کشته زماره را در زمین
قال علیک بدین النعم الزمارة العیامة و اسر صوفی الزمارة قال
گفت بدین بدین است از چار بایلان مراد از زماره شتر است و نام آواز او زمارت است گفت

فان رمی ساق جرحه قال فخرج شاة بدله ساق جرحه کما یقر
گفت ای ساق جرحه را بر زمین بکشد گفت بدین مراد از ساق جرحه
قال فان قتل ام عوف بعد الاحرام قال یصدق بقضیه الطعام
گفت پس اگر کشته ام عوف را پس از این احرام گفت صدق و در ایبری از طعام

ام عوف الجراد قال یجب علی الحاج استیصاف القمار قال نعم
گفت ام عوف الجراد است گفت آید و است رحای مراد از قمار است گفت ای
لیس قمار لی المسارب القمار طلب التاء و اللیل و الحاج اسم الجمع
تا مراد از حایان را سون ایبری مراد از قمار خواجعه آب و در شربت و حاج و اسم جمع

والوحد قال ما تقول فی الحرم بعد السبب قال لا یحکم الا الوحد
و مفرد گفت چه بگوئی در حرام پس است گفت حقین حلال است در حرام

وین کجک سکران
خبر و عفا و عفا
ایست و عفا و عفا
وین کجک سکران
خبر و عفا و عفا
ایست و عفا و عفا

وین کجک سکران
خبر و عفا و عفا
ایست و عفا و عفا
وین کجک سکران
خبر و عفا و عفا
ایست و عفا و عفا

وین کجک سکران
خبر و عفا و عفا
ایست و عفا و عفا
وین کجک سکران
خبر و عفا و عفا
ایست و عفا و عفا

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الطيب الطاهر
الذي بعثه الله فينا
مباركاً ورحمةً وبركاً

السُّلْبُ حِجَاءُ الشَّجَرِ وَهُوَ أَصْحَابُ النَّمَارِ قَالَ خَالِدٌ

أَنْ يَكُنَّ الشَّامِ قَالَ مَا جِئْتُ مِنْ دَافِعِ الشَّامِ الشَّامُ الَّذِي

سَمَّاهُ قَالَ يَكُنْ عَلَى بَنِي الْأَصْفَرِ قَالَ بَنُو شَيْخِ الْفَقْرِ

السُّبُّ الصَّقِيلُ الْكَبِيرُ الشَّامُ الْأَصْفَرُ الرَّومُ قَالَ ابْنُ

يَعْلَى الرَّحْلُ صَفِيَّةٌ قَالَ وَلَكِنْ لَيْدِي صَفِيَّةٌ الصَّقِيلُ الْوَلَدُ الْكَبِيرُ

وَالصَّقِيلُ الْبَاقَةُ الْغَرِيمُ الذَّرَقُ قَالَ إِنْ شِئْتَ عَيْدًا فَأَيُّ شَيْءٍ

مَأْوَى رَجُلٍ وَجَنَاحُ الْأَمْرِ جَمْعُ الدَّمَاعِ قَالَ أَتَلَبْتُ الشَّعْفَةَ لِلشَّيْءِ

فِي الْقَهْرِ قَالَ لَا وَاللَّشْرِيَّاتِ فِي الصَّفَرِ الصَّفَرُ الْكَلَامُ الَّذِي رَمَى

بِأَصْحَابِ عَدُوِّهِ وَالصَّفَرُ الشَّامُ أَوْ لَا نَأْنُ قَالَ ابْنُ

وَالْحَلَا قَالَ إِنْ كَانَ فِي الْعَلَا فَدَجْمِي شَيْخٌ وَالْحَلَا الْكَلَامُ

قَوْلِي مَبْنِي الْكَافِرِ قَالَ حُلُّ الْقَوْمِ وَالْكَافِرُ الْبُخْرُ

قَالَ الشَّيْخُ السَّيِّدِيُّ سَمِيَ الْبُخْرُ لِأَنَّهُ لَا يَمُوتُ إِلَّا بِمَوْتِهِ

مراد از سلب پوست و وقت و آن نیز برک نام گشت لهذا مراد
از نیکو بود شام گشت نیست چو از او را از باز دارد مراد از شام که گفته اند
سماها قال یکن علی بنی الاصفری قال بنو شیخ الفکر
چرا باشد گفت باز و شیخ ابن بر بنی اصغر گفت که بنو شیخ مضر را از
السب الصقیل الکبیر الشام الاصفر الروم قال ابن یحیی ان
سمنه عاصه دوده بسیار آید است در از بنی اصغر رو میانه گفت آید است
یعلی الرجل صفیة قال ولكن لیذی صفیة الصقیل الولد الکبیر
روشد مرد صفیة خود را گفت که اگر دوست داشت صفیة خود را صفیی از یک دهری
والصقیل الباقی الغریم الذرق قال ان شئت عیداً فای شئ
وصفی شده که بسیار شود باشد گفت پس اگر بکنند غلام را پس ظاهر شود نام و رقم گفت
مأوی راجع و جناح الامر جمع الدماع قال اتلبت الشعفة للشیء
نیت باز دادن او کما مراد از جمع شغرت گفت آید است شود شغفه مراد از
فی القهر قال لا والشریات فی الصفر الصفر الکلام الذی رمی
در صفر گفت نه در مراد از صفر مراد از صفر مراد از صفر که است
بأصحاب عدو و الصفر الشام أو لا نأنی قال ابن یحیی
عندی او نیک و صفر شده مراد از صفر است ایضا که مراد از صفر
والحلا قال ان کان فی العلاء فدمجی شیخ والحلا الکلام
وحد گفت اگر سود باشد در میان غلامی باز و شیخ و غلام سمن که گفت
قولی مبنی الکافر قال حل القوم و الکافر البخر
سکون در مراد کافر گفت حلالت بر می قیم و ساز مراد از کافر در است و
قَالَ الشَّيْخُ السَّيِّدِيُّ سَمِيَ الْبُخْرُ لِأَنَّهُ لَا يَمُوتُ إِلَّا بِمَوْتِهِ

الکتاب و التلک

قَالَ الشَّيْخُ السَّيِّدِيُّ سَمِيَ الْبُخْرُ لِأَنَّهُ لَا يَمُوتُ إِلَّا بِمَوْتِهِ
قَالَ الشَّيْخُ السَّيِّدِيُّ سَمِيَ الْبُخْرُ لِأَنَّهُ لَا يَمُوتُ إِلَّا بِمَوْتِهِ
قَالَ الشَّيْخُ السَّيِّدِيُّ سَمِيَ الْبُخْرُ لِأَنَّهُ لَا يَمُوتُ إِلَّا بِمَوْتِهِ

وَعَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

وَعَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

مَعَارِضُهُ فِي الْحُجْرِ لَا يَحْجُزُ الْعَجُزُ الْخَمْرُ وَقَتْلُهَا مِنْ جَهَنَّمَ قَالَ

أَجَلُ الرَّاحِلِ أَنْ تَقُولَ عَمَّا رَأَى أَبَاهُ قَالَ مَا جِئْتُكَ إِلَّا بِكَلِمَةٍ

الْعَامَّةِ الْقَبِيلَةُ قَالَ مَا تَقُولُ فِي التَّهْوِيدِ قَالَ مِنْ مَفْتَاخِ الزُّهْدِ

التَّهْوِيدُ التَّوْبَةُ وَمِنْهُ قَوْلُهُ لَعَالَى أَنَا هَذَا بَالِكُ أَيْ تَبْنَا قَالَ

مَا تَقُولُ فِي صَدْرِ الْبَيْلَةِ قَالَ أَكْظَمُهُ مِنْ خَطِيئَةٍ

الْقَبْرِ الْحَبْسُ وَالْبَيْلَةُ الثَّقَاةُ تَحْبَسُ عِنْدَ قَبْرِ صَاحِبِهَا

فَلَا تَسْفَى وَلَا تَكْفَى إِلَّا أَنْ تَمُوتَ وَكَانَ الْفَاهِمُ لِمَا

تَرَى أَنَّ صَاحِبَهَا يَحْشُرُ عَلَيْهِ قَالَ أَجَلُ خَيْرٍ

السَّفِيرُ مَاتَ نَفْسُهُ وَأَجَلُ عَلَى الْمُسْتَشِيرِ الشَّفِيرُ

مَا تَسَاقَطَ مِنْ وَرَقِ الشَّجَرِ وَالْمُسْتَشِيرُ لِمَعْلَمِ السَّمَاءِ

الْكَاذِبَةُ وَالْمُتَكَلِّفَةُ

وَعَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ
 مَعَارِضُهُ فِي الْحُجْرِ لَا يَحْجُزُ الْعَجُزُ الْخَمْرُ وَقَتْلُهَا مِنْ جَهَنَّمَ قَالَ
 أَجَلُ الرَّاحِلِ أَنْ تَقُولَ عَمَّا رَأَى أَبَاهُ قَالَ مَا جِئْتُكَ إِلَّا بِكَلِمَةٍ
 الْعَامَّةِ الْقَبِيلَةُ قَالَ مَا تَقُولُ فِي التَّهْوِيدِ قَالَ مِنْ مَفْتَاخِ الزُّهْدِ
 التَّهْوِيدُ التَّوْبَةُ وَمِنْهُ قَوْلُهُ لَعَالَى أَنَا هَذَا بَالِكُ أَيْ تَبْنَا قَالَ
 مَا تَقُولُ فِي صَدْرِ الْبَيْلَةِ قَالَ أَكْظَمُهُ مِنْ خَطِيئَةٍ
 الْقَبْرِ الْحَبْسُ وَالْبَيْلَةُ الثَّقَاةُ تَحْبَسُ عِنْدَ قَبْرِ صَاحِبِهَا
 فَلَا تَسْفَى وَلَا تَكْفَى إِلَّا أَنْ تَمُوتَ وَكَانَ الْفَاهِمُ لِمَا
 تَرَى أَنَّ صَاحِبَهَا يَحْشُرُ عَلَيْهِ قَالَ أَجَلُ خَيْرٍ
 السَّفِيرُ مَاتَ نَفْسُهُ وَأَجَلُ عَلَى الْمُسْتَشِيرِ الشَّفِيرُ
 مَا تَسَاقَطَ مِنْ وَرَقِ الشَّجَرِ وَالْمُسْتَشِيرُ لِمَعْلَمِ السَّمَاءِ

وَعَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

[illegible]

لَا تَخْشَى اللَّهَ إِذْ أَعْتَابَهُ وَقَدْ خَلَّ فِي عَرْصِهِ قَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مَا كَانَ اللَّهُ بِنَافِلَةٍ

مَنْ أَشَرُّ مِنْكَ لَوْ لَا وَهْمٌ فِيهِ دَرَأُ يَدُودِ كُنْتَ قَائِمًا كُنْهَ حَالِكٍ بِرِجَالِهِ
 التَّوْرَ قَالَ لَقَدْ كَلِمًا مِنْ غَايَةِ الْجَوْرِ التَّوْرَ الْجَوْنَ قَالَ لَقَدْ كَلِمًا مِنْ غَايَةِ الْجَوْرِ

نور گفت: علی آمد من آورد از مرد ستم دار از تو در دوا کیست گفت: با جارت الیه بنده
 عَلِیُّ بْنُ الْحُسَيْنِ قَالَ لَمْ يَكُنْ إِلَّا رَسُوْلٌ فَمِنْ عَالٍ ضَرَبَ عَلِیُّ بْنُ عَبْدِ الْحَكَمِ عَلَيْهِ

بر دست لی در شگفت علی گمان کرد دست در دست د کوئید مر بے یو برآید بخ کند از او لک کبر
قال فہل یحی زان یخذاہ رضاء قال لا کوکان کہ رضاء الرضی رضاء

قال فني يبيع بدن السفينة قال حينئذ له اخطف به البدن

کفت پس کہ اگر تو دشت بدین نادان را کفت بکجا کیو میزد مرادو ببرد ددوی مرادو چون از دشت
 القصصہ قال فہل یجوز لانا بدیتا کہ حشا قال نعم کذا لکن معنی

کتابہ گفت آیا حاضر است دیگر شعور و خبری از خدا؟ حس گفت: بی کبریا باشد با حق و مگر بسازد؟

وَمَا أَقْعَمَ إِذْ كَانَ عَلِيًّا الْعَظِيمَ الَّذِي يُشْرَبُ اللَّذِيذَ

کفت آری سرکار ما شد دانشمند را از نظام کسی که نوشت شیرا بهین
آن رو ب و چون زنده و کمال یستغفر من لیس انصایه

قال فمما اذا احسنت منه الشجرة البعيدة الكلدس قال فان

کفت بلی گرام شکو باشد از تو خردا از نصیرت برست کفت پس اگر
 قل العفا **قال** ذلک عن ان الفضل العفا ضرب من العفو

نمی باشد از خود گفت این سرزمین را پرگیت حاصل نمی از جامه است

[illegible]

مفتی محمد شفیع صاحب دہلوی
نائب مولانا غلام غفران صاحب دہلوی
مفتی محمد شفیع صاحب دہلوی
مفتی محمد شفیع صاحب دہلوی

[illegible]

طریقہ کی روشنی میں

قال فان كان له رهوجا قال لا انكا اولا لا انكا اولا ان كان هو البسر المنكول

وكميما رخل الذي فات البدر الفايدين الخيل صدها قال ايحور

ان يكون الشاهد من بها قال كم اذا كان اربا الرب الذي بكره عدا

الابن الراتب قال فان بان انه لا ط قال هو كما لو خاطط الحضر

اذا طمينة قال فان غير على انه عرب قال ثم شهدا به كاشف

عن بل اي قتل ومنه قول الراعي ترى الملوك حرامهم معربا

قال فان وطم انه مارت قال هو وصف له زائن المارت هم المارت

ليكون المارت من مان يكون قال ما لي على عايد الخي قال تحلف

بالو الخلق العايد الجاحد والخي الذين قال فما تقول فيمن

ففاعين بلبل عامدا قال بغفاعية قولا واحدا البلبل الرخل

الخفيف قال فان جرح قطاة امرأه فماتت قال النفس بالقطاة

التي

التي

التي

التي

التي

التي

بازگشت

۲۴۸
 و لا تزلزلوا الارض و لا تزلزلوا السماء و لا تزلزلوا الارض و لا تزلزلوا السماء
 و لا تزلزلوا الارض و لا تزلزلوا السماء و لا تزلزلوا الارض و لا تزلزلوا السماء

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَتَالِیْهِ لَیْسَ بِهَذَا صَدَقَ وَتَالِیْهِ لَیْسَ بِهَذَا صَدَقَ

عَدَةُ الطَّلَاقِ قَالَ بَانَ الْعَرُوسُ بِبَيْتِهِ حَرْفًا إِذَا مَنَعَتْ
 عَدَةُ الطَّلَاقِ قَالَ بَانَ الْعَرُوسُ بِبَيْتِهِ حَرْفًا إِذَا مَنَعَتْ

عَلَى زَوْجِهَا فَإِنْ أَقْضَاهَا قَبْلَ بَنْتِ لَيْكَا وَشَيْءًا مِنْهُ
 عَلَى زَوْجِهَا فَإِنْ أَقْضَاهَا قَبْلَ بَنْتِ لَيْكَا وَشَيْءًا مِنْهُ

قَوْلُ الشَّاعِرِ نَظْمٌ طَبِيعِيٌّ هُوَ كَطَبِيعِيٍّ طَبِيعِيٍّ
 قَوْلُ الشَّاعِرِ نَظْمٌ طَبِيعِيٌّ هُوَ كَطَبِيعِيٍّ طَبِيعِيٍّ

الَّذِينَ أُعْطِيَ بَشْرِي دُرِّ عَمَّارَاتٍ جَمْعِيٌّ
 الَّذِينَ أُعْطِيَ بَشْرِي دُرِّ عَمَّارَاتٍ جَمْعِيٌّ

بَصِيرٌ وَلَيْكَا شَيْءًا الْبَصِيرُ هُنَا جَمْعٌ بِصِدْرَةٍ وَتَرِ الْقَطْعَةِ
 بَصِيرٌ وَلَيْكَا شَيْءًا الْبَصِيرُ هُنَا جَمْعٌ بِصِدْرَةٍ وَتَرِ الْقَطْعَةِ

مِنَ الدَّمِّ وَالرَّذِيٍّ الْخَافِرُ الرَّجْعُ مَنِ الظَّرْفُ الْكَوَلُ وَكَانَ
 مِنَ الدَّمِّ وَالرَّذِيٍّ الْخَافِرُ الرَّجْعُ مَنِ الظَّرْفُ الْكَوَلُ وَكَانَ

بِدَعْوَى كَلَامٍ وَهُوَ إِلَى هَذَا فَقَالَ الشَّاعِرُ لَيْسَ بِهَذَا صَدَقَ
 بِدَعْوَى كَلَامٍ وَهُوَ إِلَى هَذَا فَقَالَ الشَّاعِرُ لَيْسَ بِهَذَا صَدَقَ

الْمَلِكُ خَضِرٌ لَا يَبْلُغُ مَدَّةَ الْمَلِكِ خَضِرٌ لَا يَبْلُغُ مَدَّةَ الْمَلِكِ
 الْمَلِكُ خَضِرٌ لَا يَبْلُغُ مَدَّةَ الْمَلِكِ خَضِرٌ لَا يَبْلُغُ مَدَّةَ الْمَلِكِ

بِأَمْنِي وَأَمْنِي وَلَمْ يَنْقَلِبْ لَمْ يَنْقَلِبْ فِي كَيْفَانِي مَرَامَةً وَلَا بَعْدَ شَرَانِ
 بِأَمْنِي وَأَمْنِي وَلَمْ يَنْقَلِبْ لَمْ يَنْقَلِبْ فِي كَيْفَانِي مَرَامَةً وَلَا بَعْدَ شَرَانِ

صَوْنٌ مَرَامَةٌ فَيَا لَلْهُيْ بِنَ رَضِ الْأَحْسَنِ مَا بَانَ فَاشْتَرِ لِيَا كَذِبِي
 صَوْنٌ مَرَامَةٌ فَيَا لَلْهُيْ بِنَ رَضِ الْأَحْسَنِ مَا بَانَ فَاشْتَرِ لِيَا كَذِبِي

وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي
 وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي

وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي
 وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي

وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي
 وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي

وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي
 وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي

وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي وَالْأَمْنِي

ذَٰلِكَ وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مَصْرِيقٌ ۖ إِنَّ فِي الْعَالَمِ لَمَثَلَةً لِّكُلِّ بَلِيَّةٍ

تجربہ و آوازِ سخن من در عالم شکوہ و زاری زدی می خواران علم افتد بهیمن
غزل کل بوم بین تیر کجاست چو الفرب الدار کجاست بطول

لکھنؤ کے ایک مسافر نے فرود آمد پر خوشی کی گانے سنائے اور فرود آمد پر خوشی کی گانے سنائے

خوش نیا به مرلویا سپین گفت خدا چنانکه کرد انیدی را. که کی راه یافت و راه نورد

فاجعلهم من يهتدى ويهدى فساق اليه القوم ذودا مع فين

وسألكم أن يزود هو الغينة بعد الغينة فنقض بينهم العود

وَبِئْسَ الْأَكْمَامُ وَالَّذِينَ قَالُوا الْحَارِثُ بْنُ هَاشِمٍ فَأَعْرَضْنَاهُ وَقُلْتُ

دو دیند کہ کرا و شتران را گفت حادث
مهر عام نہیں پیش قدم اورا و گفت

دوست من زانچاں جو کافر دی ایسی کشتی
 سیر کردی انکے رمان کھیلان کھو گئے اور آواز کئے

یقول لظہر لیست کل ایمان لیوسا ولا یست عریفہ لہمی ابوا وعاشق

كُلِّ جَلِيسٌ بِمَا يُكَلِّمُهُ لَا يُؤَدُّ لَكَ الْجَلِيسُ سَاعِدًا لِرُفَاةِ الرُّوَاةِ إِلَّا دِينًا كَلَامًا * وَبَيْنَ

الشفقة أديب الكؤوسا فطورا يعطى أسيل الدمع وطورا يهوى

سابقین سید و مرقد پادشاہ
پس باری پہنچو روان کلمۂ اشکبارا دباری بازار چرخ کو

اسمہ النبیؐ و اسمہ اکبرؑ
السلام اما نطق سانا یعقوب الحارون

شادان بگویم جاندارا و مصلحت بگویم کوشدارا اگر گویا شدم ازضا حقیقه میکند سرکش

سید الشہداء علیہ السلام

سید محمد علی قزوینی ۱۲۰۳

10/

عنه عليه السلام في قوله تعالى "وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ" قالوا يا رسول الله ما الصالحات قال ما ينفعهم في الآخرة من عملهم في الدنيا

الشهر ما وإن شئتُ رَعَفَ كَفَى الدِّعَمَ عَمَّا فَطَرَ مِنَ الْأَعْمَامِ

وَأَمَّا شِكَايَاتُ حَكِيمِ الْأَوَّلِ فَهِيَ مِنْ كَشْفِ سُبُوحِ كَمَالِ

وَسَارِ سَكَلَاكَ مَشَاقِقُ دُرِّهِمَا وَدُرُّهُمَا كَمَنْزِلَةِ نَارٍ قَادِيَةٍ
خَالِدِينَ فِيهَا وَأَسْمَرُ مِنْ كُلِّ لَبِيسٍ عَدُوٌّ لَهُمْ فَافْتَحْ

کتاب حسن و قبح
کلمه میسر خود و ما را وانی میباید در هر
دل نصیب را میباید در هر کلمه که میسر خود و ما را
علیه السلام طایفه احسن علی بن ابی طالب و حضرت یحیی

بروی سایشی برآید و بدین جهت باید که برآیند من از رود کار خود خاص کرده شد

[illegible]

وچسب و بھاری و پھوپھوری بیابان سوی و بیابان
زیر پاؤں و چسب و بھاری و پھوپھوری بیابان سوی و بیابان
و بیابان و چسب و بھاری و پھوپھوری بیابان سوی و بیابان

ویدانی فی البعید السیفین ویتجدد فی ارضه یسیرا ویکبر
ویرتد یکدن سوسر از کوه که در سرش است و دوزخ کنیزان را منور می کند

آلله اکبار جل جلاله خسر فقلت له حصص الاحرار والاکابر

علافاً فان كان محي مباح حبيسه اعلنت حبيسه عوان

روزگار و داس کو خدا نگه برد تا از راه شیطان سبوی غائب الهام شود

فقال دمع الحنطار ولا تخاف من الاستار ونقض باليد ضرب

یہ قریب قسطنطنیہ کے قریب تھا۔

[illegible]

الذی یحبب الی الناس

Handwritten text in Urdu script, likely a continuation of the letter or a separate note.

[illegible]

فَصَبِّ الْجَمْعَ إِلَى التَّسْتِثْنَةِ لِتَسْجِيسِ خَبْرِهِ وَلِتَسْجِيسِ حَقِيقَتِهِ

پس ہل سہ جماعت پہنچا کر کہتا ہے کہ اور اگر گھس مارا، رہد اچال جانی، اور داتا بد جمان اور

فَقَالَتْ لَهُ قَدْ عَرَفْنَا قَدْرَ نَبِيِّكَ وَرَأَيْنَا دَرَجَتَكَ فَمُرْنَا دَوْحًا

سکف جاعت! پرنیہ شاحتم اندازہ سبیدی کی تو دہم آب ار را

شُعْبَتِكَ وَأَحْبِرْ الدَّاءَ عَنْ نَسَبَتِكَ فَالْخُرُصُ إِعْرَاضٌ مِنْ مُنَى الْإِعْثَابِ

ساخ خود را دودہ کی پردہ را از اہل حدود پس و گرد امید نحو و گردانان لیکہ ملا نمود بیج و شش

أَوَلَيْسَ الْبُنَاتُ حِجَابٌ يُغْفِرُ لِهَذَا مَا تَقُولُونَ

ماخوداده شود بزاد من مختران و آغاز کرد که بسبب سوزد ناکزیرا

الرؤايت ثم انشد باللفظ صادع وحرس حادع نظم العزم مائل زرع يد

مر ویا مار خواند بقط طاہر و آوار فریبده

جَاءَ اللَّهُ بِذِكْرِ أَصْلِهِ فَمَا أَحْلَاهُ بِنُورِهِ وَلَا تَسْأَلُ الشَّهَدَةَ عَلَيْهِ

یہ عجیبہ لوگ ان کے برسرِ اصل اور بھی پورا چہرہ نہایت دھنگی اور دھڑا دھڑا مہر س اکھین ان کے ہاتھ

وَمِنْهُمَا عَصْرٌ لِّلَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ آلِهِمْ يَتَّقُونَ

و بعد آن هرگاه افشردی انگوته را خلاصه افشردن خود را امر کرد تا کارکن جاکنی و دانه دانه کنی از آب میله

ولتشهد كل شئ من مثله فعلم على الفطن المودعي دخول الغيرة (وعقل)

د افغانستان په هر څه بېلای ماته او لږ ښکته کې نه پرک نرمه د اوسنۍ غېږسټې ډېر د جرات

قَالَ فَاذْهَبِي إِلَى الْقَوْمِ بِذَلِكَ وَمَا يَكُونُ لِي بِهِنَّ مِنْ عِلْمٍ إِذْ أَتَيْتُهُنَّ بِهِنَّ لَهُنَّ شُكْرٌ أَوْ لِي بِهِنَّ عَذَابٌ أليمٌ

گفت ای پسر که خط و قلم را از من می خواهی در ریاضت کمر خود و ذریعت آنرا! پس کوئی عبارت دعا یا جادوی خفیه

حَتَّى جَعَلَهُ خَبْرًا لِلْخَبِيرِينَ وَخَفَايَا السُّبْحِ وَقَالُوا يَا هَذَا الْقَارِئُ

نا آنکه فراموش کردیم برای پنهان سازی بطنها خود را در میانهای مقبره های خود، بکف خود ادا ای فطانتان برآیند و لو که کشتی

عَلَى رُكْبَتَيْكَ، وَلَمْ تَضَعْ خَلْفَكَ خَلْفَةً فَهَذِهِ الْمَصَابِيَةُ وَهِيَ كَمَا

۱۔ چاہ کر آب و ہیش آدمی بجانہ زور کہ شہت پس بکیرہ این چیز اندک لہ و ہر لہ آرا

مجلس عالی تعلیم و تربیت
وزارت معارف و اوقاف و صنایع مستظرفه
تاریخ ۱۳۰۲/۱۰/۲۵

۱۶ اردو ادبیات کے لیے ایک نیا باب
۱۷ اردو ادبیات کے لیے ایک نیا باب
۱۸ اردو ادبیات کے لیے ایک نیا باب
۱۹ اردو ادبیات کے لیے ایک نیا باب
۲۰ اردو ادبیات کے لیے ایک نیا باب

عنه عليه السلام

ملك فخر الدين
 بكرباوى صاحب
 طاهر قندهار
 ١٣٠٠ هـ

الثالثة والثالثة

فصل اول در بیان احوال و حال

مجلس شریعتی
کتابخانه

[illegible]

المفتی دین محمد علی
عزیز ادا حسن "حکومت
عزیز ادا حسن "حکومت
عزیز ادا حسن "حکومت

19

فَإِنِ لَّاسْتِعْوَضُ أَعْلَمَانِ وَأَسْتَعْرِضُكَ أَتَمَّانِ لَدَعَا ضَرْبِ جَلِّ قَهْرِي
 مَعْدِي بِرَحْمَتِي مِنْ بَيْنِ أَمْرِ خَوَاسِمِ غِلَافَانِ وَدَسَاقَتِي بِحُجْمَتِي فَرَسِ الْإِنْكَسَافِ
 بِشَارِ وَقَعْرِ عَلَائِدِ غَلَامِ وَقَالَ نَظْمُ اشْتَرَى مِنْ غَلَامِ صَبَا

و اگر نه بود در بند دست ظلم و کفایت
آیا هر یک از من غلامیکه نیرک باشد

فِي خَلْقِهِ وَخُلُقِهِ قَدَرٌ عَاطِلٌ مَا نَطَقْتُ بِهِ مَظْلُومًا لِيَسْفِيحَ لِي قَالُوا

درست خود دشمنی خود بخیر نیست بهر چه که بیاورد آن غلام قوی باشد شهادت بر او اگر سخن گوید

وَأَقْبَلْتُ إِلَيْكَ وَأَزْغِيكَ عَنْ يَوْمَئِذٍ لِّلْعَالَمِينَ إِنَّمَا أَنتَ الْمُرْسَلُ فِي الْبَرَاءَةِ

وَأَنْصَحِبُهُ وَلَوْ يَمَارِعِي مَوَازِينَ يَنْفَعِي يَطْلِفُ فَنُفَا وَهُوَ عَلَ الْكَلْبِ الْخَزْزُ

فقد جعلنا ما فاه قطلا لا ياب ولا ادعى ولا اجاب قطعا حينئذ لا يجازي

مَشْرُودِ عَا وَطَلَا اَبْدَعَهَا صَعَا وَفَاكَ فِي النَّظْمِ وَفِي الشُّعْرَا
ظاهر کردن از هر چه بخندد و با او آفرینی آورد و چون از هر چه بخندد و بر سر او نظم و در شعر آورد

والله لو لا ضناك عيش صداما وصبيها اصحو لراة جوما فاجت

[illegible]

الاملاك كرميها استنطقا عن اسمي ولا رغب في سبيل ولا نظر

مکرمه مستند بزرگ بازگویی خاطره‌ها در تمام او نه می‌بینیم خوش دردها گشتن او که گشتن نام.

[illegible]

[illegible]

وَلَمْ يَكُنْ مُحَمَّدٌ مِّنْ عَلَىٰ عَنِيبٍ لَّا تَرَىٰ رَيْدًا لَّهُ فَا تَسْتَعِجِلُ بِهِ

والله اعلم بالصواب

عهد کا نذرت ریتها الصبا الخاولیہ تحت وقت میثاق و ناری کا شیر

یہاں سے صدمہ کی گندہ درد ۱۰۔ یہ جوتے میں کارگر جہاں اللہ کی گردنوں کی خواہش ہے ان کا کہنا ہے کہ سوچنا یہ

المنازل وفضلنا صبي عيسى لما رآه في حديثك يوم ولدنا الولد

کالا | وجہ نگاہ ہے : "دو مرا" : روزِ نمونہ شبنم بن سخن ترا روزِ کجیہ تارِ بند عاجہ لائے

وقلت لمن ليسا ورفي هذا سكايب فما ايجار ولا ينال فما انكادون خاش

[illegible]

الطريق من هذا الحديث فوفو الملك العبد المولى على ان لا يعجز عن هذا

کتاب فیہ : اربعۃ عشر کتاباً : کتاب التفسیر ، کتاب السنن ، کتاب المغنی ، کتاب المستدرک ، کتاب المعجم ، کتاب اللغات ، کتاب النسخ ، کتاب الطب ، کتاب الفقه ، کتاب الادب ، کتاب التاريخ ، کتاب الجغرافیا ، کتاب النبات ، کتاب الحیوان ، کتاب الفلك ، کتاب الحساب .

وہی صباغ خاں تھا وہی شیخ ابیالہ و شیخ ابیالہ مقسور
وہ مکہ جان بے صالح کرد گفت آوایم و باز کرد جہاں اور از دنیا خبر داد کند

الصَّاعِدُ وَكَانَ كَمَا الْمَعْنَى فِيهَا الْإِلَهِيَّةُ هَذَا الْفَلَاكُ

دم اسرد دواز و کرکت تا انگه که سپ مردرد۔ را باز گفت تب کر تخفیف زد می نیم بر فم

مَلِكٌ وَلَدِي وَلَا أُمِيرٌ عَنِّي أَفَلَا يَكْدِي وَلَا يَخْلُو مَرَّاجِي وَخَبِيرِي

کجای درم خود و درون نمیکند از یاد بایستی و فکر خود را که منسوب می باشد به این جای منتظران که بودند

مِصْبَاحِي لِمَا دَرَجَ عَنْ عَمِيٍّ إِلَى أَنْ يَشْمَعَ كَيْفِيٌّ وَقَدْ رَأَيْتُ مَا قَالَهُ

از این مسکن بهانه میرفت از خانه مادر. روزنامه کارخانه من و تحقیق برای آنکه کوی

مِنْ أَوْعَةِ الْبَيْتِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ هَٰئِنْ أَتَىٰكَ الْفُلْ فِي سَلِيلَةٍ فَمِنْهُ وَلَسْتَ بِهٖ

از سورت ذوات و مسلمان سهل و نرم باشد پس آیه ترا در حقن سپاس و گردن خم از دل و دود بکشد.

وَبَارِزًا قَاهِدًا عَلَى إِقَالَةِ قِفَةٍ مَرَّاسْتَقْلًا وَأَنْ لِحَبْسَتِي فِي ذَاتِ قِلْتِ

آء فہ پایندہ بین نئی مرالہ نسخہ سے ۲۰۰ روپے صبح بخوابم و انکم کران لکیری مرا ہر گاہ کران کم مرا

[illegible]

... و ...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

الربيع والنسيم

Handwritten marginal notes at the top of the page, including the number 129.

فَاسِرَاهُ فَقُلْتُ الْفَاقِي أَوْ تَعْرِفُ أَبَاهُ أَخْبَرَهُ اللَّهُ فَقَالَ هَلْ تَحْمِلُ
أَبُو زَيْدٍ لَدِي خِرَاصَ جَبَّارٍ وَأَعْنِدُ كُلِّ فَاضِلٍ خَبْرٌ وَخَدَانُ الْمَلِكِ
حِينَئِذٍ وَوَقْتُهِ أَقْبَتُ لَكِنْ جِدْنِي مَاكِ الْوَقْتُ وَأَقْبَتُ لَنَا مَا
كَانَ شَرًّا مَكِيدًا وَوَلِيْتُ قَصِيدَةً فَكُنْتُ كَرَفِي مَا لَقِيتُ مَالِي
أَنْ لَا مَأْمِلَ مِنْهَا مَا قَبِيتُ لَمْ أَرَلْ أَنَا وَهَ الْخَيْرِ صَفِيْنِي وَ
أَلَوْ فُضِّحَ مَا نَ رَفَقَنِي فَقَالَ لِي الْفَاقِي جِدْنِي رَأَى مُنْقَاضِي نَبِيْنِ
حَرَّانِي يَا هَذَا مَا ذَهَبَ مِنْ شَأْنِكَ مَا وَغْظَكَ وَلَا تَمُوتْ لَكَ
مَعَ يَقْظَكَ فَاقْظِ عَمَانَا لَيْكَ وَكَاتِرَ أَحْمَالِكَ مَا أَدَانَا لَكَ تَعْدَلُ
أَيْدِي مَا دَرَمَكَ لَنْفِ لَكَ كَرَمِي دَرَمَكَ وَتَحْلِي عَجَلِي مِنْ لَيْلِي صَبَرِ
وَتَحْلِي لَيْلِي مَا كُنْتُ فَوَدَعْنَاهُ لَا يَسْأَلُ قُوبَ تَحْلِي وَالْحَزَنُ سَاوِي
ذَلِكَ الْعَيْنِ وَالْغَيْنِ وَوَمِثْلُ مَا كُنْتُ فِي زَيْدٍ يَا هَجْرَ مَصَارِفِ

Handwritten marginal notes on the right side of the page.

Handwritten marginal notes at the bottom of the page.

وَمَصْرَمُهُ بَدَى الدَّهْرُ فَجَلَّتْ لَنُكُ عَنْ رَأْيِهِ وَالْجَبَابُ
إِلَى أَنْ غَشِيَنِي فِي طَرِيقِي قِيَامِي لِحِمَّةِ شَيْقِي فَمَازَيْتُ
عَلَانِ عَيْبَتِي وَمَا نَبَسْتُ وَقَالَ إِيَّاكَ شَحْتُ يَا نُفُكَ عَلَى الْفُكِ
فَقُلْتُ الْيُسَيْتُ نَيْكَ لَحَلْتُ وَخَلْتُ فَعَلْتُ فَعَلْتُكَ إِنِّي مَعْلَمٌ
فَأَصْحَرْتُ مَتَاهَارًا نَافِعًا لَنُكُ مَتَا كَرَفَا نَظْمًا مِنْ أَمْنٍ أَمْنُهُ صَدَقُ
لَحْمُهُ وَغَدِيرُ شَيْءٍ مَلَا وَهَامِنْ وَفِيهِ الْأَسْمَاءُ يَقُولُ هَلْ جَرَّيَا جَاءَ
الْأَدَهْمُ أَقْصَرُ مَا أَنَا فِيهِ بَدَا عَامِلٌ مَا شَعْنُهُمْ قَدِ ابْتَدَأَ كَيْسًا قَاتِلِي
شَعْنُ الْوَقْفِ مَا قُتِلَ أَكْ الْوَقْفِ الْحَرِيِّ وَعِنْدِي دُرٌّ
فَاعْزِلْ خَاكَ وَكُفَّ عَنْهُ مَا كَرَمٌ لَا يَفْهَمُ قَالَ أَمَا مَعْدِنِي
فَقَدْ كَلَبْتُ وَأَمَّا دُرُّهَا فَكَيْفَ طَا حَتَّى فَانَ كَانَ قِشْمًا رَاكِبِي

وَمَصْرَمُهُ بَدَى الدَّهْرُ فَجَلَّتْ لَنُكُ عَنْ رَأْيِهِ وَالْجَبَابُ
إِلَى أَنْ غَشِيَنِي فِي طَرِيقِي قِيَامِي لِحِمَّةِ شَيْقِي فَمَازَيْتُ
عَلَانِ عَيْبَتِي وَمَا نَبَسْتُ وَقَالَ إِيَّاكَ شَحْتُ يَا نُفُكَ عَلَى الْفُكِ
فَقُلْتُ الْيُسَيْتُ نَيْكَ لَحَلْتُ وَخَلْتُ فَعَلْتُ فَعَلْتُكَ إِنِّي مَعْلَمٌ
فَأَصْحَرْتُ مَتَاهَارًا نَافِعًا لَنُكُ مَتَا كَرَفَا نَظْمًا مِنْ أَمْنٍ أَمْنُهُ صَدَقُ
لَحْمُهُ وَغَدِيرُ شَيْءٍ مَلَا وَهَامِنْ وَفِيهِ الْأَسْمَاءُ يَقُولُ هَلْ جَرَّيَا جَاءَ
الْأَدَهْمُ أَقْصَرُ مَا أَنَا فِيهِ بَدَا عَامِلٌ مَا شَعْنُهُمْ قَدِ ابْتَدَأَ كَيْسًا قَاتِلِي
شَعْنُ الْوَقْفِ مَا قُتِلَ أَكْ الْوَقْفِ الْحَرِيِّ وَعِنْدِي دُرٌّ
فَاعْزِلْ خَاكَ وَكُفَّ عَنْهُ مَا كَرَمٌ لَا يَفْهَمُ قَالَ أَمَا مَعْدِنِي
فَقَدْ كَلَبْتُ وَأَمَّا دُرُّهَا فَكَيْفَ طَا حَتَّى فَانَ كَانَ قِشْمًا رَاكِبِي

وَمَصْرَمُهُ بَدَى الدَّهْرُ فَجَلَّتْ لَنُكُ عَنْ رَأْيِهِ وَالْجَبَابُ
إِلَى أَنْ غَشِيَنِي فِي طَرِيقِي قِيَامِي لِحِمَّةِ شَيْقِي فَمَازَيْتُ
عَلَانِ عَيْبَتِي وَمَا نَبَسْتُ وَقَالَ إِيَّاكَ شَحْتُ يَا نُفُكَ عَلَى الْفُكِ
فَقُلْتُ الْيُسَيْتُ نَيْكَ لَحَلْتُ وَخَلْتُ فَعَلْتُ فَعَلْتُكَ إِنِّي مَعْلَمٌ
فَأَصْحَرْتُ مَتَاهَارًا نَافِعًا لَنُكُ مَتَا كَرَفَا نَظْمًا مِنْ أَمْنٍ أَمْنُهُ صَدَقُ
لَحْمُهُ وَغَدِيرُ شَيْءٍ مَلَا وَهَامِنْ وَفِيهِ الْأَسْمَاءُ يَقُولُ هَلْ جَرَّيَا جَاءَ
الْأَدَهْمُ أَقْصَرُ مَا أَنَا فِيهِ بَدَا عَامِلٌ مَا شَعْنُهُمْ قَدِ ابْتَدَأَ كَيْسًا قَاتِلِي
شَعْنُ الْوَقْفِ مَا قُتِلَ أَكْ الْوَقْفِ الْحَرِيِّ وَعِنْدِي دُرٌّ
فَاعْزِلْ خَاكَ وَكُفَّ عَنْهُ مَا كَرَمٌ لَا يَفْهَمُ قَالَ أَمَا مَعْدِنِي
فَقَدْ كَلَبْتُ وَأَمَّا دُرُّهَا فَكَيْفَ طَا حَتَّى فَانَ كَانَ قِشْمًا رَاكِبِي

حَقَّقَ بِنَادٍ وَطَرِينٍ قَدْ كَادَ يَنَاقِدُ هَمْرِيْنَ فَحَيَّ يَلِيَّ طَلِيْقٍ وَأَبَاكَ
 لِبَابَةِ مِطْطِيْقٍ مَثَرِ احْتِنَى جِبِّ الْمُسْتَدِيْنِ وَقَالَ اجْعَلْنَا اللَّهُمَّ مِنْ
 الْمُتَهْتِدِيْنَ فَأَسْرَدَ رَأْيَ الْقَوْمِ لَطِيْفُهُ وَلَسُوَانُ الْمَرْءِ يَاصْفَرُ يَوْمَ وَاحِدٍ
 يَتَدَاكُونَ فَصَلَ الْخَطَابِ وَيَعْتَدُوْهُ مِنْ الْأَخْبَابِ فَهُوَ غَضَبُ
 بَكْلِيَّةٍ وَكَأَيِّنْ مَعْنَى سِمَاءِ الْإِنْسَانِ سَبْرٌ وَجَهْدٌ وَخَيْرٌ شَانِهَةٌ وَرَجَحَةٌ
 فِيْهِنَّ اسْحَجٌ دَلَالَةٌ وَأَسْتَنْتَلُ كَنَاهَةً قَالَ بَاقِيَةٌ وَعَلَيْكُمْ أَنْ
 وَرَأَى الْفِدَاءَ رَصْفُ الْبَدَنِ لَمَّا احْتَقَرَتْ مَخْزِ الْأَخْلَاقِ وَقُلْتُ مَالَهُ مِنْ
 خَلْقٍ مُنْفَرِّجٍ مِنْ بِنَايِجِ الْأَدَبِ وَالنَّكَتِ الْخَبِ مَا جَلَبَ بِلَاغُهُ
 وَأَسْتَوْجِبُ أَنْ تَكْتُبَ بِذَوْبِ الذَّهَبِ فَلَمَّا خَلَبَ كُلَّ خَلَبٍ وَقَلْبٍ
 كُلُّ قَلْبٍ تَحْمَلُ الْبَحْلَ وَتَأْتِيْ لِيْذْهَبُ فَعَلَقْتُ الْجَمَالَ بِذِيْلِهِ
 وَعَاقَتْ مَسْرَبَ سَيْلِهِ وَقَالَتْ لَهُ فَدَارَ بَيْنَا وَسُورِدَ حَرْبُ خَيْبِ
 وَتَمَكَّرَ

[illegible]

Handwritten marginal notes in Persian script at the top of the page.

عَنْ قِيْضِكَ وَجَحْكَ فَصَبَّ حَمُومٌ لِحْمٍ ثُمَّ اعْوَجَّ حَتَّى رَجَعَ قَالَ لَكَ لَأَكُونَنَّ

Handwritten marginal notes on the left side of the first main line.

Handwritten marginal notes on the right side of the first main line.

كَمَا كُنْتُمْ لِلدَّاءِ الدَّخِيلِ وَهَذَتْ لَكَ وَانْ كُنْ كُنْ بَحْلٌ حَتَّى تَذَانِعَ

Handwritten marginal notes on the left side of the second main line.

Handwritten marginal notes on the right side of the second main line.

بِلِسَانٍ مُنْبَاكِ نَظْمٌ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَعُوذُ لِمَنْ قَطَعْتَ

Handwritten marginal notes on the left side of the third main line.

Handwritten marginal notes on the right side of the third main line.

فَتَلَمَّحَ الْإِنْفُ وَارْتَابَ طَلَبُ مَنِيٍّ أَوْدِيَةٍ وَكَلَّمَكَ اسْتَنْدَبِي فِي

Handwritten marginal notes on the left side of the fourth main line.

Handwritten marginal notes on the right side of the fourth main line.

فَتَلَمَّحَ الْإِنْفُ وَارْتَابَ طَلَبُ مَنِيٍّ أَوْدِيَةٍ وَكَلَّمَكَ اسْتَنْدَبِي فِي

Handwritten marginal notes on the left side of the fifth main line.

Handwritten marginal notes on the right side of the fifth main line.

فَتَلَمَّحَ الْإِنْفُ وَارْتَابَ طَلَبُ مَنِيٍّ أَوْدِيَةٍ وَكَلَّمَكَ اسْتَنْدَبِي فِي

Handwritten marginal notes on the left side of the sixth main line.

Handwritten marginal notes on the right side of the sixth main line.

Handwritten marginal notes at the bottom of the page.

وَهَذَا الْإِنْلَان عَلَى مَا رَوَى بَعْضُ رِوَايَاتِهِ مِنْ جَرَفِي لَكِدْنَه مَا رَسَبَ بِرِوَايَاتِ
 فَدَامَ كَيْسَ مَوْثِقَ بَسْمَلِكِ كَرْدِي وَنَوَاسِ ۱۰۱. هَسَانِ مَعْدُومِ رَوَايَاتِ مَعْدُومِ
 كَرْدِي دَوَسْمَا وَجِبْهَاتِ حَقِي عَنِ الْأَهْوِيَةِ وَهُوَ عَلَى الْقَبْرِ مَحْطُومِ
 نَوَاسِ مَعْدُومِ دَوَسْمَا وَنَوَاسِ مَعْدُومِ ۱۰۱. هَسَانِ مَعْدُومِ رَوَايَاتِ مَعْدُومِ
 كَلْبَةِ الْعَاقِبَةِ الْقَبْرِ وَلَكِنْ كَلْبِي لِيُخْبِرَهُمْ أَعْلَى الْأَرْضِ لَدُنْهِ
 هَسَانِ مَعْدُومِ دَوَسْمَا وَنَوَاسِ مَعْدُومِ ۱۰۱. هَسَانِ مَعْدُومِ رَوَايَاتِ مَعْدُومِ
 مَا تَعْلَمُ وَالْيَدِ لَا تَرَى عَلَى دِرْهَمِي وَلَا رُفْرُفَاتِهَا مَصْحُوبَةً
 سَدُومِ دَوَسْمَا وَنَوَاسِ مَعْدُومِ ۱۰۱. هَسَانِ مَعْدُومِ رَوَايَاتِ مَعْدُومِ
 لِي عَلَى قَبْرِهَا مَحْطُومِ بِالْقَبْرِ الْمَحْمُودِ فَعَسَلُ الْهَمِّ بِصَاوِنَةٍ وَ
 رَوَايَاتِ مَعْدُومِ دَوَسْمَا وَنَوَاسِ مَعْدُومِ ۱۰۱. هَسَانِ مَعْدُومِ رَوَايَاتِ مَعْدُومِ
 الْقَلْبِ مِنْ أَفْكَارِ الْمُضَيَّعَةِ وَهِيَ مَبْنِي السَّمَاءِ الَّذِي يَصُورُ رَأْيَهُ
 ۱۰۱. هَسَانِ مَعْدُومِ دَوَسْمَا وَنَوَاسِ مَعْدُومِ ۱۰۱. هَسَانِ مَعْدُومِ رَوَايَاتِ مَعْدُومِ
 مَعَ لَا دَعِيَّةَ قَالَ فَلَمْ يَكُنْ فِي الْبَاطِلِ إِلَّا مَنْ يَدْبُرُ الْكَلِمَةَ وَأَتَانَا
 دَوَسْمَا وَنَوَاسِ مَعْدُومِ ۱۰۱. هَسَانِ مَعْدُومِ رَوَايَاتِ مَعْدُومِ
 إِلَيْهِ عَرَفَهُ فَلَمَّا نَحَتْ لَيْفَتَهُ وَكَلَّتْ مَائَتُهُ أَخَذَ بِي عِلْمِهِ
 سَدُومِ دَوَسْمَا وَنَوَاسِ مَعْدُومِ ۱۰۱. هَسَانِ مَعْدُومِ رَوَايَاتِ مَعْدُومِ
 وَلَيْسَ عَنْ سَاقٍ سَاحِجٍ فَتَبَعَتْهُ لَا سَتَرَتْ لَيْسَ بِأَخْذِهِ وَمِنْ
 ۱۰۱. هَسَانِ مَعْدُومِ دَوَسْمَا وَنَوَاسِ مَعْدُومِ ۱۰۱. هَسَانِ مَعْدُومِ رَوَايَاتِ مَعْدُومِ
 قُلُوبِي حَيْثُ كَانَ أَمْرِي فَكَانَ وَتَشَكُّبِي مِثْلَ مَرَامِي فَكَانَ دَلْفَ
 كَرْدِي دَوَسْمَا وَنَوَاسِ مَعْدُومِ ۱۰۱. هَسَانِ مَعْدُومِ رَوَايَاتِ مَعْدُومِ
 مَبْنِي وَقَالَ أَنَّهُ عَنِّي نَظَرُ قُلُوبِي بِأَصْلَحٍ مِمَّنْ تَلَا لَيْفَتَهُ
 ۱۰۱. هَسَانِ مَعْدُومِ دَوَسْمَا وَنَوَاسِ مَعْدُومِ ۱۰۱. هَسَانِ مَعْدُومِ رَوَايَاتِ مَعْدُومِ

(Vertical marginal notes in Persian script, including the word 'الحاج')

(Bottom marginal notes in Persian script)

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

قِيلَ لِلْقَوْمِ اَوْحَاكُمْ بِمَا لَكُمْ غَيْبَتُهُ هِيَ الْبِكْرَةُ لَيْسَ لَكُمْ

الْبِكْرَةُ مِنْ بَنَاتِ الْكَلْبِ اَمْ يَكْفِيكُمْ هَٰذَا الْكَلْبُ وَالْطَّيْسُ فِيمَا بَيْنَ

وَمَقَارِي وَمَقَامِهِ مَا لَكُمْ وَحُكْمُ فِي الْبَغَايِ اَنْتُمْ اَنْتُمْ

تَقُولُ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ

وَاُطْلِقُ وَزَيْدِي نَظَرِي فِي عَيْنِ الْقَامَةِ اَنْتُمْ اَنْتُمْ

الْمَطِيَّةُ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ

وَحِثْنِي مَلَايِي مِنَ الْغَايِ لَعَلَّكَ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ

اِنْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ

مُسْعِرًا لَكُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ

وَلَا فِي التَّوَلَّى اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ

اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ

اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ

اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ

اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
قِيلَ لِلْقَوْمِ اَوْحَاكُمْ بِمَا لَكُمْ غَيْبَتُهُ هِيَ الْبِكْرَةُ لَيْسَ لَكُمْ
الْبِكْرَةُ مِنْ بَنَاتِ الْكَلْبِ اَمْ يَكْفِيكُمْ هَٰذَا الْكَلْبُ وَالْطَّيْسُ فِيمَا بَيْنَ
وَمَقَارِي وَمَقَامِهِ مَا لَكُمْ وَحُكْمُ فِي الْبَغَايِ اَنْتُمْ اَنْتُمْ
تَقُولُ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ
وَاُطْلِقُ وَزَيْدِي نَظَرِي فِي عَيْنِ الْقَامَةِ اَنْتُمْ اَنْتُمْ
الْمَطِيَّةُ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ
وَحِثْنِي مَلَايِي مِنَ الْغَايِ لَعَلَّكَ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ
اِنْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ
مُسْعِرًا لَكُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ
وَلَا فِي التَّوَلَّى اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ
اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ
اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ
اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ اَنْتُمْ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

سُبْحَانَكَ يَا مَنْ لَا يَلْبِسُ الْهَيْبَةَ
وَالْجَبَلَ وَارْتَوَى رُوحَهُ وَدَسَّاهُمْ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَفَى هُنَا
حُلُو الْأَعْيَادِ قُلُوبَهُمْ مَطْلَبُ
الْمَدِينَةِ لَا يَدْرِي سَعْدُ
وَمَا أَجْرُهُمْ إِلَّا بِجَاهِ خَيْرِهِمْ
فَلَا أَنْظَمْتَ عَلَيْهِمْ هُوَ أَجْمَعُ
الْعَبْدُ لَهُمُ أَمَّا عِلَالٍ وَقَدْ أَقْبَلَ
فُلُوكَ بِكَرْمٍ حَمْدُكَ لَا دَبَّ
الْفَتْحُ سَمْلَكُهُ أَلْفَا تَسْبُوسًا
وَسَاوَتْ بَيْتَهُمْ لِرَبِّهِمْ لَوْ تَمَنَّى
لَوْ أَنَّ الْبُحْرَانَ وَبَدَا كَالْجَلَّةِ
الْمُنْتَابِ بِهَذَا الْخَيْرِ مَا كُنْجَ
الْأَهْدَاءُ لِيُحْيِي وَاحِدًا
الطَّالِمَ الَّذِي أَطْلَعَهُ عَلَيْهِمْ
وَصَفَّاهُ عِلْمُهُمْ حَتَّى دَنَا
مِنْهُمْ وَاسْتَفْهَمَ رِيَاضَهُمْ
كَأَنَّكُمْ حَتَّى دَنَا مِنْهُمْ
وَالْعَاوَضُ فَالْخَاجِزُ بِالْعَايِصَةِ
لَقَوْلِكَ ذَا عَنِيتُ بِالْكَرَامَاتِ
مِثْلُ التُّرُومَاتِ فَانْشَأْنَا
كُلَّ جُلَّةٍ وَالْقَمَرُ وَبُحْبُوحُ الشُّوْكَ
وَالْقَمَرُ وَبَيْنَا نَحْنُ نَفْسُ الْقَشِيبِ
وَالرُّثْثِ وَنَفْسُ السَّمِيدِ وَالْقَشِيبِ
وَالرُّثْثِ وَنَفْسُ السَّمِيدِ وَالْقَشِيبِ

الحمد لله رب العالمين

الحمد لله رب العالمين

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

ظلم علينا شيخ قد ذهب حراما وسبنا وبغى جبراً وسبنا ومنزل
 بريدنا برادران ودر میان او و مراد و آن نامه و در میان او و دستار
 من کسب و نظر و بلیقظ ما شتر الی ان قصصنا لا کما س و حصص الیکام
 کیکه نمود و بچیند و مجید یی متوفی و در آنکه ظاهر است کما و ظاهر است
 فلما رأی الحبال القرائح و لکذا علما لایجمع اذ یاله و و لا تأمل
 و در آنکه عیناً و در کتب و در کتابها و در کتابها و در کتابها
 و قال ما کل سوداء ثم و لا کل صهباء ثم فاعلمنا ان اسلاف
 و در آنکه و در آنکه و در آنکه و در آنکه و در آنکه و در آنکه
 انما یابو الاعمی و وضربنا دون و حیت به الاعداد و قلنا له ان
 الشیطان یخاص بالاف القصص القصص فلا تطعمه فی ان یخرج
 و در آنکه و در آنکه و در آنکه و در آنکه و در آنکه و در آنکه
 تنه الفسق و شر فوی عدله کما ان یخرج من کانه ارجع و قال
 انما اذا استدرتونی بالبحر فما حکم حکم سلیمان الکرم اعلما
 و در آنکه و در آنکه و در آنکه و در آنکه و در آنکه و در آنکه
 باذوی السائل الادبیه و الشمول الذهبیه ان وضع الاحجیه
 و در آنکه و در آنکه و در آنکه و در آنکه و در آنکه و در آنکه
 حقیقه و الفاظ مغربیه و لطیفه ادبیه قس نافع هذا الفکر ضاهت
 و در آنکه و در آنکه و در آنکه و در آنکه و در آنکه و در آنکه

ضاهب السقط واما ما في السعد واما ما في السعد واما ما في السعد

[illegible]

٢٢٢

[illegible]

مداه خطا جاریه و تضعف ما قبل قولك لئلا تضعف ما قبل كلف

الف: مترجم السامع بحجبه وقال لهم يا من لا فطنة جعلت و...

وَالَّذِينَ جَاءُوا بَكَ يَبْتَغُونَ جُنْدًا يَفْتَدِيهِمْ بِالْفُتُوحِ أُولَٰئِكَ فِي عَذَابٍ مُّهِينٍ ۝۱۰۰
وَالَّذِينَ جَاءُوا بَكَ يَبْتَغُونَ جُنْدًا يَفْتَدِيهِمْ بِالْفُتُوحِ أُولَٰئِكَ فِي عَذَابٍ مُّهِينٍ ۝۱۰۰

فَاسْتَنْصَتِ الثَّامِنَ وَالشَّدَّ نَظَرَ يَأْمَنُ حَتَّى أَنْقَضَ مَطْلُوهَا لَا رُكْنَ
 ١٠٦٠. اى كسى كه همى نعل و كلاه نازد نگويد مانند

غَضَّةٌ مِثْلُ قَوْلِهِ: الْحَاجُّ ذِي الْحِجَّةِ مَا أَخَارَصْنَاهُ، ثُمَّ حَرَجَ

التَّاسِعَ بَصِيرَةً وَقَالَ نَظَرُوا مِنْ بَيْتِ الْكَلْبَةِ وَالْقَلْبَ الذِّكْرَ وَالْبَرَاءَةَ
نَهْمًا بِهَيْمَنَةِ خُزْدَ وَكَيْفَ اِنْ سَكَلَا سَاكَلًا وَبِزِيَارَتِهِ فِي خَزَا ۝ ۱۱۱ ۝ وَبِزِيَارَتِهِ فِي خَزَا ۝ ۱۱۱ ۝

أَوْضَحْنَا مَا أَضْلَقْنَا لَكَ الْحَاجِّي دَسْ حَمَلَهٗ قَالِ الرَّاوى قُلْنَا أَهْوَا
 مَوْجِبُهَا يَسْتَبْدِلُ بِلَوْلَى نَوَاجِي حَيْثَا كُنْتُمْ جَاهِدَ كَعْدَ دَسْ كَعْدَ بِلَوْلَى تَوَسَّيْ

[illegible]

ابن الجوزي يقول: لما مثل قولك: **حَالِي كَسَلْتُ** قال: قد سالت.

وَأَمَّا نَسْوَا فَمِنْ زِينَتِكُمْ وَأَنْتُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ ۚ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ أَفَلَا تَعْلَمُونَ ۚ

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

منه فلهذا العفو

میں نے اس کی طرف اشارہ کیا۔

مجلس شورای اسلامی

وہ نہیں جانتے کہ ان کے پاس کیا ہے۔

الحكومة

مجلس علمائے ہند

سندھ میں مسعود بن مسعود
سندھ میں مسعود بن مسعود
سندھ میں مسعود بن مسعود
سندھ میں مسعود بن مسعود
سندھ میں مسعود بن مسعود

نیکی و نیکوئی

طه فلاح صاحب

وہی ہے جس نے

إِلَى سَيْفَاءِ الْعَمَلِ فَقَالَ سُبْحَانَ مَنْ يُسَانِدُ عَلَى نَدَائِهِ وَلَا يَمُوتُ سُبْحَانَ
بوی عهد دوامه آید و درین کلمات سه سبزه را در یکدیگر قرار داده است
فِي آدَمِهِ مُتَوَكِّرٌ عَلَى الْأَوَّلِ وَقَالَ نَظْمٌ بِأَمْنٍ لَا كَشَكْلَ لَعْنٍ مَجْنُونَةٍ
درهم است باز موعود آورد در اول دو کت ای سبزه که در این کلام
أَمَّا كَرَمُ الدَّقِيقَةِ فَلَنْ قَالَ بِوَالِكِ الْحَاجِي حَذَرَكَ مَا مِثْلُهُ خَفِيفٌ
این کلام را که در یک کت ای سبزه که در این کلام
فَرَقَنِي حَيْدَ إِلَى الثَّانِي وَقَالَ نَظْمٌ بِأَمْنٍ بَدَأَ بِأَيَّاهُ عَيْنَ ضَلَاوٍ
باز در کلام دیگران خود را سومی دوم دو کت ای سبزه که در این کلام
مَسِينَا مَا ذَا مِثْلَ قَوْلِهِ جَارٌ وَحِينَ نَسِينَا مَرُوحِي إِلَى الثَّانِي لَيْسَ
بیاورده است و در این کلام در هر دو کت ای سبزه که در این کلام
وَأَنْشَدَ نَظْمٌ بِأَمْنٍ عَنَّا فِي ضَلَاوٍ وَذَكَرَ بِهِ كَلَامَ صَبِيٍّ مِثْلَ قَوْلِهِ
دو کت ای سبزه که در این کلام در هر دو کت ای سبزه که در این کلام
لِلَّذِي حَاجَاكَ أَتَقْنَعُ بِمُتَوَكِّرٍ إِلَى الرَّابِعِ وَقَالَ شَعْرٌ بِأَمْنٍ
ای سبزه که در این کلام در هر دو کت ای سبزه که در این کلام
إِذَا مَا كَوْنٌ دَجَا أَنَا أَظْلَمُ مَا ذَا مِثْلَ قَوْلِي لَسْتُ شَيْءَ رِيحٍ
بیاورده است و در این کلام در هر دو کت ای سبزه که در این کلام
مَدَامَ مَا تَرَاوَمَضُ إِلَى الْخَامِسِ وَأَنْشَأَ بِقَلِّ نَظْمٌ بِأَمْنٍ بَدَأَ بِقَوْلِهِ
باز در کلام دیگران خود را سومی چهارم دو کت ای سبزه که در این کلام
فَتَرَاوَمَضُ إِلَى الْخَامِسِ وَأَنْشَأَ بِقَلِّ نَظْمٌ بِأَمْنٍ بَدَأَ بِقَوْلِهِ
ای سبزه که در این کلام در هر دو کت ای سبزه که در این کلام
فَتَرَاوَمَضُ إِلَى الْخَامِسِ وَأَنْشَأَ بِقَلِّ نَظْمٌ بِأَمْنٍ بَدَأَ بِقَوْلِهِ
باز در کلام دیگران خود را سومی پنجم دو کت ای سبزه که در این کلام

السَّابِعُ وَالْعِشْرُونَ

الْفَصْلُ فِي تَرْغِيبِ السَّامِعِ إِلَى تَرْغِيبِ السَّامِعِ
وَالْفَصْلُ فِي تَرْغِيبِ السَّامِعِ إِلَى تَرْغِيبِ السَّامِعِ

فَدَحُّهُ حَتَّى هَانَ بَذْلُ الْمَاثُورِ عَلَيْهِ فَأَقْبَلَ حَبِيبُهُ عَلَى أَهْلِهِ

وَقَالَ سَأَعْلَمُكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ وَلَا ظَنَنْتُمْ أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

فَأَوَّكَوهُ عَلَيْهِ الْأَوْبَى وَرَوَّضُوهُ بِالْأَنْدَبَةِ ثُمَّ أَخَذَهُ فِي نَفْسِهِ

صَقَلَ بِهِ الْأَذْهَانَ وَاسْتَفْرَغَ مَعَهُ الْأَرْدَانَ حَتَّى اصْطَبَتْ

أَلْفُ فِهَامٍ أَوْ ثَمَرِ الشَّمْسِ وَالْأَكْمَامُ كَانُوا تَفْنُ بِالْأَلْسِ

وَكَمَا هَمَّ بِالْمَفْرِسِ لَعَنَ الْفَرَسَ فَتَفَسَّ كَمَا يَتَفَسَّ الْكَلْبُ الْفَرَسَ

فَقَوْلُ نَظْمِ كُلِّ شَيْءٍ لِي شَيْءٌ وَبِهِ رُحِي رَجَبٌ غَيْرُ كَيْ

لِيَرْوِجَ مُسْتَقَامُ الْقَلْبِ صَبِيحِي أَرْضِي الْبُكَرَ وَالْجَوَّالَ الَّذِي مِنْهُ

الْهَيْبُ وَكُلِّي رَوْضَتَهَا الْفَتَا حَقَّ رَوْضِي أَصْبَحَ بِهَا حِلَالٌ بَعْدَ الْخُلُوعِ

فَوَلَّى الْأَوْدَ وَالْأَوْدَ وَالْأَوْدَ وَالْأَوْدَ وَالْأَوْدَ وَالْأَوْدَ وَالْأَوْدَ

الشُّرُوجِي الَّذِي أَدْنَى مَلِكِهِ وَالْحَاكِمِي وَأَخَذَتْ أَصْفَ لَمْ يَحْصِ

بِشْنِ مَرْجُومَةٍ كَمْ كَمْ مِنْ الْأَوْدِ وَالْأَوْدِ وَالْأَوْدِ وَالْأَوْدِ وَالْأَوْدِ

Handwritten marginal notes in the left margin, continuing the text or providing commentary.

Handwritten marginal notes in the right margin, continuing the text or providing commentary.

وَقَدْ كُنَّا مِنْ أَفْوَاجٍ كَثِيرَةٍ سَامِعِينَ كَلِمَةَ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

تَوْشِيَةً وَأَقْبَبَادَ الْكَلَامِ لِيُشِيرَهُ أَقْرَبُ النَّقْطِ وَأَذَابُ قَدْ لَجَسَ

وَأَتَاكُمْ أَقْرَبُ فَيُجْمَعُ مَا صَنَعَ وَلَمْ يَنْدِرْ أَنْ سَمِعَ وَصَقَ تَقْسِيمًا لَا حَافِظَ

لِلْوَدْعَةِ فِي هَذِهِ الْمَقَامَةِ أَمَا جَعَلَ أَمِيرًا زَادَ فِيمَنْ طَوَّامِدَ

وَأَمَا ظَهَرَ أَصَابَةُ عَيْنٍ فِيمَنْهُ مَطْلَعَيْنِ وَأَمَا صَادَفَ جَائِرٌ فِيمَنْهُ

الْعَاصِيَةُ وَأَمَا تَأَوَّلَ الْكَلِمَ دِينَارٌ فِيمَنْهُ هَادِيَةٌ وَأَمَا أَهْلُ حِلْيَةٍ فِيمَنْهُ

الْعَاشِيَةُ وَأَمَا الْكُفَّ كُفَّتْ فِيمَنْهُ مَحْمَدٌ وَأَمَا الشَّقِيقُ أَفْلَتَ فِيمَنْهُ

الْحَظْلُ وَأَمَا اخْتَارَ فِيمَنْهُ أَبَارَةٌ لِأَنَّ الرِّقَّةَ مِنْ أَسْمَاءِ الْفَضْلِ

وَقَدْ ظَنَّنَا الشَّيْءَ صَلَّ اللَّهُ عَلَيْهِ وَكَمْ فَقَالَ فِي الرِّقَّةِ سَرِيعَ الْغَيْثِ

وَأَمَا دَسَ جَانَةً فِيمَنْهُ طَائِفَةٌ وَأَمَا خَالِي أَسْكَنَ فِيمَنْهُ حَاصِلَةٌ

لَا يَكُ إِذَا نَادَيْتَ مَضَا قَالِي أَنْفِكَ جَانِثُكَ حَذَفَ

سَائِرُهُ وَمِنْ حَذَفَ هَذَا حَذَفَ هَذَا حَذَفَ هَذَا حَذَفَ

حَذَفَ حَذَفَ حَذَفَ حَذَفَ حَذَفَ حَذَفَ حَذَفَ حَذَفَ

حَذَفَ حَذَفَ حَذَفَ حَذَفَ حَذَفَ حَذَفَ حَذَفَ حَذَفَ

حَذَفَ حَذَفَ حَذَفَ حَذَفَ حَذَفَ حَذَفَ حَذَفَ حَذَفَ

وَقَدْ كُنَّا مِنْ أَفْوَاجٍ كَثِيرَةٍ سَامِعِينَ كَلِمَةَ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

وَقَدْ كُنَّا مِنْ أَفْوَاجٍ كَثِيرَةٍ سَامِعِينَ كَلِمَةَ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

فِي أَسْلِ الْكُحْجِيَّةِ وَصَهْ بِعَيْنِي أَشْكُتْ وَأَمَّا قَوْلُكَ فِي ذَلِكَ

د امل جيتل ډگرمه درمن املت س ائين ول و هدف بل به

هَآئِكَ وَأَمْلَأْ رَوْحِي رَيْنًا فَيَسْلُ قَرَارِينَ كَانُوا الْغَرَامَا بِالْحَيْنِ

ما تیک ولیکن حار و خش زمین پس خدا و وارین جولا و در و

وَمِنْ أَهْلِ بَيْتِ عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ (۱) حُكْمُ كُفْرِهِ وَلَكِنْ قَوْلُ أَهْلِ بَيْتِهِ

مَنْفَعَةٌ لِّكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ نِعْمَةٌ وَفَضْلٌ

منقرضہ پرندہ یعنی اس پرانے بون میں وضع و بنا کر

استغفر الله ربی مدام کجلا روح و کلامه سرین سید
سندھ ربی مدامہ ہن اندہ است روح ہر ہن ہن ام حسن

الرَّاحِ قَرَحَ وَأَمَّا كَيْفَ هَلَكُ فَمِنْهُ صَبُورٌ إِنْ الْبَيْتُ هُمْ

روح است ولیکن غلط مکی پس اسناد صبور هر چه که بخین دور اربابان

الحللی فی القرآن وکنتم یوما یوشرا واما سائر ارباب عین

سۛ احسن واما احب فرقة فتنه وقلاء لان الامر من ومن

سراحدین ولیکن احب فرود ہوں انداؤ مقلع چروکھن ابرار دین

مؤمن من والي الأعيان يقال فلان مسلم إذا كان جليلاً جواداً

دکتر علی رضا بلوچ بنیامین عود ہیں انہوں نے اسکوب واکر ٹنٹن اس ماسٹر

والأمر من أس والكلوب لا يرق في غير عروء وأما التوريس

وہ اس وقت ابھی کہ وہ اس کے پاس آئے

٢٨
 فَمِنْهُ الدَّلِيلُ عَلَى أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ وَثَرِ الْقَنَا تَقْدَرُ
 بِنِزَارِ دَوَاتِ الدَّلِيلِ جَرَكِ تَجَنُّبِ الْأَسْرِ دُونَ تَعْلَامِ مَعْنَى كَاوَسْتِجِبَ
 جَحْلَةً فَمِنْهُ مَكْشَفَةٌ لِأَنَّ الْمَكَاشِفَةَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فَمَا كَانُوا
 جَحْلَةً بِنِزَارِ دَوَاتِ مَكْشَفَةٍ جَرَكِ تَجَنُّبِ مَكْشَفَتِ كَعْتِ عَدَايَ بَرْزَكِ وَهَزُو
 صَلَوَاتِهِمْ عِنْدَ الْبَيْتِ الْأَمَّاءُ وَتَضَيُّعُهُ وَالْأَصْلُ وَالْمَكَاشِفَةُ
 تَعْلَامِ الْبَيْتَانِ نَزْدَ خَالِدِ كَسْبِهِ كَرُحْمِزُونَ دَوَاتِ دُونَ دَوَاتِ دَوَاتِ لَكِبْنِ
 قَصْرُهُ فِي هَذِهِ الْحَجَّةِ كَا حَذَفَ هَمَزَةُ الْفَرَاءِ فِي أَجْحِيتهِ وَ
 قَصْرُ دَوَاتِ دَوَاتِ جَيْسَانِ جَنَّاكَ حَذَفَ كَرُحْمِزُونَ فَرَا دَرِ جَيْسَانِ أَوْدِ
 كَلَا الْأَمْرَيْنِ مِنَ كَعْتِ الْمَكْشَفَةِ وَحَذَفَ هَمَزَةُ الْوَصْلِ جَانِبَ الْمَقَامَةِ
 هَزُو دَوَاتِ أَزْ قَصْرِ مَدَدِ وَحَذَفَ هَمَزَةُ دَوَاتِ دَوَاتِ مَقَامِ
 السَّابِعَةِ وَالثَّلَاثَةِ الصَّعْبَةِ حَكَ الْحَاثِرُ بَرْقِ حَمَلِ
 حَمَلَانِ كَوَاتِ حَمَلِ سَبْعَةِ حَمَلَانِ كَوَاتِ حَمَلِ سَبْعَةِ
 قَالَ صَعِدْتُ إِلَى صَعْدَةٍ وَأَنَا ذُو شَطَاظٍ يَحْكُمُ الصَّعْدَةَ وَاسْتَبَدَّ
 كَعْتِ رَمْسِ هَمَزِ شَرْعِيٍّ جَنَّاكَ مَعْنَى دَوَاتِ دَوَاتِ كَعْتِ كَشَايَ دَوَاتِ دَوَاتِ دَوَاتِ
 يَبْدُو بَيَانَ صَعْدَةٍ فَلَمَّا رَأَيْتُ نَفْسِي تَخَاوَسَ عَيْتِ خَضْرَاءِ
 بَشْدِي بَشْدِي كَوَاتِ حَمَلِ سَبْعَةِ حَمَلَانِ كَوَاتِ حَمَلِ سَبْعَةِ
 سَأَلْتُ تَحَارِيرَ الزَّوْكَاءِ عَنْ مَعْنَى مِنَ الشَّرِّ وَمَعَادِ الْخَيْرِ
 دَوَاتِ دَوَاتِ دَوَاتِ دَوَاتِ دَوَاتِ دَوَاتِ دَوَاتِ دَوَاتِ دَوَاتِ
 لَا تَحْذَرُ حَذْرَهُ فِي الطَّلَاثِ وَجَحْلَةً فِي الظُّلْمِ كَمَا تَحْذَرُ
 كَوَاتِ حَمَلِ سَبْعَةِ حَمَلَانِ كَوَاتِ حَمَلِ سَبْعَةِ
 بِهَا قَاضٍ رَحِيبُ الْبَلَاكِ خَصِيبُ الْبَلَاكِ يَفْقَهُ السَّيِّئَ وَالْطَّيَّارَ
 دَوَاتِ دَوَاتِ دَوَاتِ دَوَاتِ دَوَاتِ دَوَاتِ دَوَاتِ دَوَاتِ

مَنْ تَبِعَنِي فِي هَذِهِ الْأَمْرِ وَاتَّقَى عَلَيْهِ بِالْإِجْمَاعِ حَقَّ حُرْمَتِ صَلَاتِهِ
 وَتَبِعَنِي فِي هَذِهِ الْأَمْرِ وَاتَّقَى عَلَيْهِ بِالْإِجْمَاعِ حَقَّ حُرْمَتِ صَلَاتِهِ
 صَوْرَتُهُ وَسُلَامَتُهُ وَكُنْتُ مَعَ اسْتِثْنَاءِ رِشْدِهِ وَأَنْشَأَ رِشْدَهُ

اشهد مشايخ الحضور واسفراء القصور بينهم والموصوم
عائز منهم جامد منهم خاضع منهم كائن منهم وبقدر ما كان له من القوة

فَبَيْنَمَا أَقْبَضُ جَالِسًا لِلْإِسْحَالِ فِي يَوْمٍ مُخْجَلٍ وَلاَ خِيَالٍ إِذْ دَخَلَ كَرِيمٌ

بَابُ الْإِذَاكِسِ بِدَوَى لَدُنْغَائِشِ فَتَجْزُرُ الْحُجُلُ تَصْ فَتُجْزِئُ الْمَرْعَى

ضمائم مفادہ میں لیکن لا الخوء شراف اور ہی اشارہ حتیٰ اخیر
 و تیسرے افران ہلی نہ کہ مجھ روشن شرارہ ہنس باوہی اشارہ

عَلَامَةً ضَيْرَ غَاثٍ قَالَ الشَّيْخُ أَبُو اللَّهِ الْقَاضِي وَعَصَاهُ مِنَ الْغُلَاظِ

اِنَّ لِّبْنِيْ هَذَا كَالْقَلَمِ الرَّدِّيِّ وَالْكَشِيفِ الضَّرْبِيِّ كُلُّ اَوْصَافٍ لِاَوْصَافِ

وَقَضَىٰ أَحْلَافَ الْخِلَافِ أَنْ أَقْدَمْتُ أَجْمَ وَلَنْ أَعْرَبُ أَجْمَ وَأَنْ

وَمَنْ شِئْتَ لِيُفْعَلْ مَعَكَ كُنْتَ مَكِينًا

ان شب و گشت به الطاف من زب و سر ب فاکبر القاضی مشکا
جوانی چشمه و نور و سر را در این زمین سبک بود و اصلاح کند پس این است غرض از سجده کرد

وہاں پہنچ کر انہوں نے دیکھا کہ وہاں ایک بڑا سا گھر تھا جس کے دروازے پر ایک لکڑی کی تختی لگی تھی جس پر لکھا تھا "ہیروئن"۔

[illegible]

وَأَتَيْنِي بِالْكِتَابِ أَنْتِ يَا أَوَّلِيَّةَ مِثْلِ جَدْوَى وَفَرَحْتُ وَفَرَحْتُ

فَشِ الْفَاضِلِ مِنْ قَوْلِهِ وَأَجْزَلَ لَهُ مِنْ طَوْلِهِ فَتَرَفَّتْ وَجْهَهُ إِلَى الْعَلَمِ

وَقَدْ ضَلَّ لَهُ اسْمُ الْكَلَامِ وَقَالَ لَهُ أَرَأَيْتَ بَظُلِّ عَمَلٍ خَطَا وَعَمَلٌ

فَلَا تَحْجُلُ بَعْدَهَا بِنَدَمٍ وَلَا نَيْحٍ عَمْدٍ أَقْبَلَ عَمٍّ وَلِيَاكَ وَتَأْتِيكَ مِنْ

مِثْلِ نَدَمٍ كَيْفَ تَنْتَ مِنْ نَدَمٍ وَتَنْتَ مِنْ نَدَمٍ وَتَنْتَ مِنْ نَدَمٍ

مُطَاوَعَةٍ أَيْتِكَ فَإِنَّكَ إِنْ عَدْتَ لِقَاءَ حَاقٍ بِكَ مِنْ مَاتَ تَحْتَهُ

بِشِدَائِهِمْ مِنْ خُصَامِهِ أَوْ ضَائِرِهِمْ فَلَيْقَ صِدْقِ الْقَاضِي صَعْدَهُ

سَمَاعَهُ أَدْرِي كَيْفَ مَقْبَلُهُ وَعَدْلُهُ أَتَقْبَلُ مِنْ قَالِ الْكَلَامِ

الشَّيْخُ وَتَكَلَّمَ بِمِلَالِ أَنْ أَحْوَدَ لَيْسَ بِهِ فَنَاجَيْتُ الْقَسْرَ عَزْدَكَ

بِأَتِيَا كَرِهَ وَكَوَالِدَ بَا كَرِهَ لَعَلَّ ظَهْرَهُ عَلَى الشَّرَابِ وَأَعْرِفَ شَجَرَهُ

فَبَدَّتْ الْعُلُقُ وَأَطْلَقَتْ حَيْثُ أَطْلَقَ وَكَوَالِدَ يَنْصُلُ وَاعْتَقِبَ

بِهِمْ أَدْنَمَ نَفْسَهُمَا وَدَسَمَ جَانِبَهُ رَفَتْ وَجْهَهُ لَوْ كَرِهَتْ وَدَرَسَ

وَأَتَيْنِي بِالْكِتَابِ أَنْتِ يَا أَوَّلِيَّةَ مِثْلِ جَدْوَى وَفَرَحْتُ وَفَرَحْتُ
فَشِ الْفَاضِلِ مِنْ قَوْلِهِ وَأَجْزَلَ لَهُ مِنْ طَوْلِهِ فَتَرَفَّتْ وَجْهَهُ إِلَى الْعَلَمِ
وَقَدْ ضَلَّ لَهُ اسْمُ الْكَلَامِ وَقَالَ لَهُ أَرَأَيْتَ بَظُلِّ عَمَلٍ خَطَا وَعَمَلٌ
فَلَا تَحْجُلُ بَعْدَهَا بِنَدَمٍ وَلَا نَيْحٍ عَمْدٍ أَقْبَلَ عَمٍّ وَلِيَاكَ وَتَأْتِيكَ مِنْ
مِثْلِ نَدَمٍ كَيْفَ تَنْتَ مِنْ نَدَمٍ وَتَنْتَ مِنْ نَدَمٍ وَتَنْتَ مِنْ نَدَمٍ
مُطَاوَعَةٍ أَيْتِكَ فَإِنَّكَ إِنْ عَدْتَ لِقَاءَ حَاقٍ بِكَ مِنْ مَاتَ تَحْتَهُ
بِشِدَائِهِمْ مِنْ خُصَامِهِ أَوْ ضَائِرِهِمْ فَلَيْقَ صِدْقِ الْقَاضِي صَعْدَهُ
سَمَاعَهُ أَدْرِي كَيْفَ مَقْبَلُهُ وَعَدْلُهُ أَتَقْبَلُ مِنْ قَالِ الْكَلَامِ
الشَّيْخُ وَتَكَلَّمَ بِمِلَالِ أَنْ أَحْوَدَ لَيْسَ بِهِ فَنَاجَيْتُ الْقَسْرَ عَزْدَكَ
بِأَتِيَا كَرِهَ وَكَوَالِدَ بَا كَرِهَ لَعَلَّ ظَهْرَهُ عَلَى الشَّرَابِ وَأَعْرِفَ شَجَرَهُ
فَبَدَّتْ الْعُلُقُ وَأَطْلَقَتْ حَيْثُ أَطْلَقَ وَكَوَالِدَ يَنْصُلُ وَاعْتَقِبَ
بِهِمْ أَدْنَمَ نَفْسَهُمَا وَدَسَمَ جَانِبَهُ رَفَتْ وَجْهَهُ لَوْ كَرِهَتْ وَدَرَسَ

وَأَتَيْنِي بِالْكِتَابِ أَنْتِ يَا أَوَّلِيَّةَ مِثْلِ جَدْوَى وَفَرَحْتُ وَفَرَحْتُ
فَشِ الْفَاضِلِ مِنْ قَوْلِهِ وَأَجْزَلَ لَهُ مِنْ طَوْلِهِ فَتَرَفَّتْ وَجْهَهُ إِلَى الْعَلَمِ
وَقَدْ ضَلَّ لَهُ اسْمُ الْكَلَامِ وَقَالَ لَهُ أَرَأَيْتَ بَظُلِّ عَمَلٍ خَطَا وَعَمَلٌ
فَلَا تَحْجُلُ بَعْدَهَا بِنَدَمٍ وَلَا نَيْحٍ عَمْدٍ أَقْبَلَ عَمٍّ وَلِيَاكَ وَتَأْتِيكَ مِنْ
مِثْلِ نَدَمٍ كَيْفَ تَنْتَ مِنْ نَدَمٍ وَتَنْتَ مِنْ نَدَمٍ وَتَنْتَ مِنْ نَدَمٍ
مُطَاوَعَةٍ أَيْتِكَ فَإِنَّكَ إِنْ عَدْتَ لِقَاءَ حَاقٍ بِكَ مِنْ مَاتَ تَحْتَهُ
بِشِدَائِهِمْ مِنْ خُصَامِهِ أَوْ ضَائِرِهِمْ فَلَيْقَ صِدْقِ الْقَاضِي صَعْدَهُ
سَمَاعَهُ أَدْرِي كَيْفَ مَقْبَلُهُ وَعَدْلُهُ أَتَقْبَلُ مِنْ قَالِ الْكَلَامِ
الشَّيْخُ وَتَكَلَّمَ بِمِلَالِ أَنْ أَحْوَدَ لَيْسَ بِهِ فَنَاجَيْتُ الْقَسْرَ عَزْدَكَ
بِأَتِيَا كَرِهَ وَكَوَالِدَ بَا كَرِهَ لَعَلَّ ظَهْرَهُ عَلَى الشَّرَابِ وَأَعْرِفَ شَجَرَهُ
فَبَدَّتْ الْعُلُقُ وَأَطْلَقَتْ حَيْثُ أَطْلَقَ وَكَوَالِدَ يَنْصُلُ وَاعْتَقِبَ
بِهِمْ أَدْنَمَ نَفْسَهُمَا وَدَسَمَ جَانِبَهُ رَفَتْ وَجْهَهُ لَوْ كَرِهَتْ وَدَرَسَ

و بعد کسب آن بر آری انحصار حق تعالی علی انحصار

فابدی چنانکه او نیست و رفع الارقاش و قال من کتاب آگاه

فلا عاشر معرفت چنانکه آنه الشرحی لا محاله و لا حور و حاله

فبادرت الیه و صافی و استعین سائحه و بارحه فخال و

از نیکو اند و کنی و مگر که بعد الفتی آن قدر و کما

فر قدرت و قد استنبت عینه ما و کم آدر آن فما المقامه

الثامیه و الثلاثین الرزیه علی الحارین هم فالجک مذمت

قدی و غت فنی آن ایضا کادب و شره و لا قبا و نه نجه

و گشت انقب عن تجار و و خن و اسر و و فاد الفیت منه و

المفتیس جذو المفتیس شدت بدی یغیر و استزلت منه

کف کز و علی آن کمر و کال الشرحی و غرافه الشرحی

زکوة سچ اودا و آنکه چنین من دریم آمد سر و می رسد ای اودا

و بعد کسب آن بر آری انحصار حق تعالی علی انحصار
فابدی چنانکه او نیست و رفع الارقاش و قال من کتاب آگاه
فلا عاشر معرفت چنانکه آنه الشرحی لا محاله و لا حور و حاله
فبادرت الیه و صافی و استعین سائحه و بارحه فخال و
از نیکو اند و کنی و مگر که بعد الفتی آن قدر و کما
فر قدرت و قد استنبت عینه ما و کم آدر آن فما المقامه
الثامیه و الثلاثین الرزیه علی الحارین هم فالجک مذمت
قدی و غت فنی آن ایضا کادب و شره و لا قبا و نه نجه
و گشت انقب عن تجار و و خن و اسر و و فاد الفیت منه و
المفتیس جذو المفتیس شدت بدی یغیر و استزلت منه
کف کز و علی آن کمر و کال الشرحی و غرافه الشرحی
زکوة سچ اودا و آنکه چنین من دریم آمد سر و می رسد ای اودا

و بعد کسب آن بر آری انحصار حق تعالی علی انحصار
فابدی چنانکه او نیست و رفع الارقاش و قال من کتاب آگاه
فلا عاشر معرفت چنانکه آنه الشرحی لا محاله و لا حور و حاله
فبادرت الیه و صافی و استعین سائحه و بارحه فخال و
از نیکو اند و کنی و مگر که بعد الفتی آن قدر و کما
فر قدرت و قد استنبت عینه ما و کم آدر آن فما المقامه
الثامیه و الثلاثین الرزیه علی الحارین هم فالجک مذمت
قدی و غت فنی آن ایضا کادب و شره و لا قبا و نه نجه
و گشت انقب عن تجار و و خن و اسر و و فاد الفیت منه و
المفتیس جذو المفتیس شدت بدی یغیر و استزلت منه
کف کز و علی آن کمر و کال الشرحی و غرافه الشرحی
زکوة سچ اودا و آنکه چنین من دریم آمد سر و می رسد ای اودا

~~277~~

[illegible]

[illegible]

المرقضا العذبة قل لدا الشرب متى ما حاكوا القوا عوا
نفسك لشكره وكرم لدا وانزل من بين يديه من السماء ماء فاشربوا
واشربوا ثم انقض احكامهم اذ حتى لقد خيل اذ صاودوا حتى قام
في الناس محبوبا خلاقه والحامدا كف قايته ثقتا
على امواله على يوسف ابا دما وبتكيتا فجد اجمع فاك
منشيت حتى يري محمد اجدك بنها وخذ نصيبك منه قبل
من الزمان شريك الغنى مفعلا فالذهر انكدر من كسيتهم
حال نكرت لك الحال مرشيتا فقال له الوالي تالله لقد
فاني ولدا لجل انت فظن لي ان عرس انكدر هو مفضي نظم
لا تسال الرمن ابع ورا خلكه كوصيله او فاصه فمهايشه
السلاك جيتا مداقها انما ابنة البصر مفعلا فله الوالي
مرايب ! وفتكثيره شيرين شرة او بدون او دختر رزمن گفت اي سينه را

و درمي ننگ بند ما در بوزن برونك بركه سوي چركه با سبند روت نمرد
نفسك لشكره وكرم لدا وانزل من بين يديه من السماء ماء فاشربوا
واشربوا ثم انقض احكامهم اذ حتى لقد خيل اذ صاودوا حتى قام
في الناس محبوبا خلاقه والحامدا كف قايته ثقتا
على امواله على يوسف ابا دما وبتكيتا فجد اجمع فاك
منشيت حتى يري محمد اجدك بنها وخذ نصيبك منه قبل
من الزمان شريك الغنى مفعلا فالذهر انكدر من كسيتهم
حال نكرت لك الحال مرشيتا فقال له الوالي تالله لقد
فاني ولدا لجل انت فظن لي ان عرس انكدر هو مفضي نظم
لا تسال الرمن ابع ورا خلكه كوصيله او فاصه فمهايشه
السلاك جيتا مداقها انما ابنة البصر مفعلا فله الوالي
مرايب ! وفتكثيره شيرين شرة او بدون او دختر رزمن گفت اي سينه را

و درمي ننگ بند ما در بوزن برونك بركه سوي چركه با سبند روت نمرد
نفسك لشكره وكرم لدا وانزل من بين يديه من السماء ماء فاشربوا
واشربوا ثم انقض احكامهم اذ حتى لقد خيل اذ صاودوا حتى قام
في الناس محبوبا خلاقه والحامدا كف قايته ثقتا
على امواله على يوسف ابا دما وبتكيتا فجد اجمع فاك
منشيت حتى يري محمد اجدك بنها وخذ نصيبك منه قبل
من الزمان شريك الغنى مفعلا فالذهر انكدر من كسيتهم
حال نكرت لك الحال مرشيتا فقال له الوالي تالله لقد
فاني ولدا لجل انت فظن لي ان عرس انكدر هو مفضي نظم
لا تسال الرمن ابع ورا خلكه كوصيله او فاصه فمهايشه
السلاك جيتا مداقها انما ابنة البصر مفعلا فله الوالي
مرايب ! وفتكثيره شيرين شرة او بدون او دختر رزمن گفت اي سينه را

أَجِدْ ظُورًا وَأَسْأَلُكَ نَارًا غَوْرًا حَتَّى تَهْلِكَ لِعَالِيَةِ زُجْجَاهِلٍ وَيَبْكُو

بِزَيْنِ عَدْلٍ يَرْجِعُ إِلَى دَارِ الْمُنَازِلِ وَالْمُنَازِلِ وَأَدْمِيتُ لِسَنَّاكَ وَالْمُنَاسِرَ وَالْمُنَاسِرَ

منزلها و جایی آباد و محل آلودگی را می بینم بپایز و من منزل و و مسجد و مسکن و

و شتران و بنگرها بر من بسته آمدند در دامن بهیلا و ظاهر شد ایامی من جانی و قصه بیان و بیاید

احلیار التیار و احتیار العلیار فقلت لکلیما استودک
آزودن دریا و کزین کشتی بیادرون ہیں، دوسرے یوں کہیں: استودک

اَسْخَبْتَنِي اِيَّاهُ وَمَزَادَنِي الْفُرْكَانَ فَبَدَّلَ كُنْزِي كُنْزًا وَ

عَادِلِيْ نَفْسِيْ وَخَافِيْ قِيَامِيْ عَنَّا فِي الْقُلْعَةِ وَرَغْنَا الشَّرْعَ الشَّيْخِ

سَخْنَامِنْ شَطِاطِ الْعَرَبِ سَيَجِيءُ بِالْكِتَابِ الْخَسَاءِ نَفَا يَقُولُ يَا أَهْلَ

شنیدیم از گرانده حاج میرزا حسن خان که ایشان را در شب و تاریکی است و میگوید که در آن شب که در آن

در دویازم روز که از آنجا که در آنجا بود و در آنجا بود و در آنجا بود

سودا گوی که کجاست پدر از مردان و کجا پس خنجر در آید ما را آتش خنجر ای راسبا راز با تو!

کامرشد الخلیل الخلیل فقال تستصحبون ابن سبیل زاد کاف
چاکرشد اسامیه دوست دوست را پس گفت برادره یکبریه
مسافر برادره

زَبِيلٌ وَظَلَّ خَيْرٌ تَقْبِيلٌ وَمَا يَنْجِي سَوَى مُقْبِلٍ فَاجْعَلْنَا إِلَى الْحَوْجِ

[illegible][illegible]

وہی کہیں باہر سے نہ آئے۔

~~195~~

۱۹۴
 وَانْ لَا تَخْلُ بَالِكَامُونَ عَلَيْهِ فَلَمَّا اسْتَوَى عَلَى الْفَلَاحِ قَالَ كَيْفَ بَالُكَ
 وَلَكَمْ تَخْلُ بَالِكَامُونَ عَلَيْهِ فَلَمَّا اسْتَوَى عَلَى الْفَلَاحِ قَالَ كَيْفَ بَالُكَ
 لَمَّا كُنْتَ مِنْ مَسَائِكَ الْعَالَمِ ثُمَّ قَالَ نَارُ رِيَاوِي الْأَخْبَارِ لِقَوْلِهِ
 الْأَخْبَارِ إِنَّ اللَّهَ قَالَ مَا أَخَذَ عَلَى الْجَمَالِ أَنْ يُعْلَمَ حَتَّى أَخَذَ عَلَى
 الْعَمَلِ أَنْ يُعْلَمَ وَأَنْ مَعِيَ كَعُودٌ عَنِ الْبَيْتِ مَا خُذْتُهُ وَعِنْدَكَ
 لَكُمُ نَصِيحَةٌ مِنْ هَيْهَاتُ حَيْجَةً وَمَا وَسَعِي الْبَيْتُ وَلَا مَرَجُ
 صَاحِبُ حَيْجَةٍ الْبَيْتِ وَقَالَ أَنْذَرْتُ مَا مَعِيَ فِي الْبَيْتِ حَيْجَةً
 مَسِيرُهُمْ فِي الْبَحْرِ وَالْجَنَّةِ مِنَ الْغَمِّ لَذَائِجُ مَوْجِ الْبَيْتِ وَمَا اسْتَعَصَمَ
 بَوْمُ الطُّوفَانِ نَجَاوِسُ مَعَهُ مِنْ لُجُوجِ عَلَى مَا صَدَعْتُ بِرَأْيِ الْقُرَى
 نَفَرًا بَعْدَ سَاطِئِ الْبَلَاءِ وَنَجَاوِسُ جَلَاها وَقَالَ لِكَيْلِكَ الْبَيْتُ
 حَيَّاهَا وَمَهْهَا خَرَفَتُ نَفْسَ الْعَرَبِيِّنَ أَوْ عِبَادَ اللَّهِ الْكُفَرِيِّنَ وَقَالَ
 بَلَّغْ عَنِّي وَافَاقِ بَلَاءَ بَلَاءٍ وَافَاقِ بَلَاءَ بَلَاءٍ وَافَاقِ بَلَاءَ بَلَاءٍ

وَمَا دَىٰ عِبَاصُ السَّيْرِ حَتَّىٰ قَدَّ الرَّادِعُ الْيَسِيرُ فَقَالَ لِي أَبُو زَيْدٍ

و در ارشد چیدم که در راه تا که رسید به نوش بسیار گشت مرا از زهر

لَهُمْ فِي الْحَرْبِ حَتَّى الْعُودُ بِالْقَعْدِ هَلْ لَكَ فِي اسْتِثَارَةِ السُّعُودِ

حقین تا آنکه در راه بودی و چون به پیشین می آید از زهر است و در آن بهره و بخت نیک

بِالصُّعُودِ فَقُلْتُ لِمَنْ لَكَ كَاتِبٌ مِنْ ظِلِّكَ وَأَطْعَمَ مِنْ نَعْلِكَ فَهَضْنَا

بیا بالا آمدن پس گفتم حقین من در زیر سایه تو و نان خرم از کفش تو پس گفتم

إِلَى الْخَبْرِ عَلَىٰ ضَعْفٍ مِنَ الرِّبِّ لِمَنْ كَفَّ فِي مِثْرَةِ الْيَمِينِ وَكَلَانَا

به خبر خیزه را تا توان از قوت نفس نداشت با چنان در حال کردن زرق و بهر دوایم

لَا يَمْلِكُ قِيَادًا وَلَا يَمْنَعُهَا سَيْدًا قُلْتُ لِمَنْ كَفَّ فِي مِثْرَةِ الْيَمِينِ وَكَلَانَا

تا که ببرد و در کار نیست میانه آن راه بر ببرد میگردیم در میان آن و در راه

ظِلًّا لَهَا حَتَّىٰ أَضْمِنَ لَكَ خَيْرَ مَغِيدٍ بِأَبٍ مِنْ حَدِيدٍ وَدَوْنَهُمَا

بیا به آن تا که رسیدیم سری کوهش بلند کرد و در راه بود از آهن و در آن که می بود

مِنْ عَيْدٍ فَنَاسَمْنَا هُمْ لِنَمْنَعَهُمْ سِلَاحًا لَا يَنْقُصُ وَنَشِئَةً لَا يَسْتَفْئِدُ

از نفعان پس گفتند که در راه تا که ببرد و در میان آن راه بر ببرد و در میان آن

فَالْفَيْسَا كَلَامُنَا فِي مَسَاجِدِ كَسْبِ وَكَرْبِ سِيرِ قُلْنَا أَيْتُهَا الْعِفْلَةُ لِمَ

پس گفتند که از ایشان در دست شکسته و آمده و زلفی پس گفتم ای غافلان چرا

هَذِهِ الْغَفَةُ فَلَمْ يَجِئُوا النِّدَاءَ وَلَا قَامُوا بِبَصَائِرٍ وَلَا سَوْدَ عَيْنٍ فَلَمَّا

این غافلان که در میان چو پنداره آواز داد و گفتند نیک و نشسته پس چون

رَأَيْنَا نَارَ هَمَزٍ نَارَ الْجَبَابِغِ خَرُّوا كَسْرًا بِالسَّبَاسِثِ فَلَمَّا شَهِدَتْ

دیدیم آتش از آن آتش مرد بخیل و دانش ایشان مجرباب و پنهانی بجا گرفت و نشست

الْوَجْهَ وَفَجَّ الْكَلِمَ وَمِنْ بَرَجٍ فَأَبْتَدَىٰ بِخَادِمٍ مَقْدُودٍ كَلَامًا

این وجه و درخت بود و گفتم اگر کسی که میزد و در راه خادمی که از پیشین میزد و در راه

و در آن که در راه بود و در میان آن راه بر ببرد و در میان آن

و در آن که در راه بود و در میان آن راه بر ببرد و در میان آن

و در آن که در راه بود و در میان آن راه بر ببرد و در میان آن

و در آن که در راه بود و در میان آن راه بر ببرد و در میان آن

و در آن که در راه بود و در میان آن راه بر ببرد و در میان آن

و در آن که در راه بود و در میان آن راه بر ببرد و در میان آن

و در آن که در راه بود و در میان آن راه بر ببرد و در میان آن

و در آن که در راه بود و در میان آن راه بر ببرد و در میان آن

و در آن که در راه بود و در میان آن راه بر ببرد و در میان آن

و در آن که در راه بود و در میان آن راه بر ببرد و در میان آن

کبر و عرته عدن و قال یا قوم لا تقربوا نسبا و لا کونوا عسکرا
رکبانی و ذکر کفر ایشک و گفت ای گروه من قریب دس یزدید از دس و ساد و سکنه ایست
فانا الکفر حزن شامیل و شغل عن الحدیث کمال فقال ابو زید
چرا که خبر در اندوه حاتم بیستم و در شکله از سخن لایا بدو آید که او در روز
خضا و الکبش و انقلب قدرت علی النقیض فانا سجدتینی عزاکا فدا
اشاره اندوه را و سخن مکر ترا هست بر من گفت بدو تحقیق نیست که این بر من است
وصافا کاشفا فقال علم کن رب هذا القصر هو قطب هذه البقعة
مکتب سده و شانی پس گفت بدان تحقیق سردار این کوچه از سردار این بر من است
هذا الرقعة لانه لم یخل من کمدی یخلو عن الولد و کمدی لیست کرم
این خبر بدست کتبش باو خالی است از ارمه و دست برون و از رنده و سینه است که می بدید
المعاریس و یخیر من المعاریس قال ان لی شیئا یحل عقیقه و اذنت رقله
جای دخت و بدید از فرشته و شایسته را تا که خرد و ده بایر من که می آید و بگوید
فیسبک فی ذلک الذی و احدثت لایام و الشهور فلما کان
بنخل خرا به من کرده شد و بکارهای خرد و شاد کرد و شد و با بهای
التشاج و صیغ له الطوق و التاج عسر محاض اوضع حتی خیف
زاد و ساف و شاد و بکارهای خرد و شاد کرد و شد و با بهای
علی الاصل و الفرج فافینا من یخوف قوار و لا یطمع القوم الا علی
بج و شایخ پس رفت در کسی که شاد آمد ام را و زیست یکجمله خراب کرد
فما احسن البکاء و اعمل و رد لا یسترجع و طویل ففت الاله
بزرگوار شد و خدمت بر سرین و در دشت از خود را بایست از دشت و چون دور کرد پس گفت مراد
ابو زید است کن یا هذا و استغفر فی البشر و الفرج و بشر فهد
ایزدید او کم کرد ای فلان و شادان شد و شاد شد یکجمله و خرد و بدست دس

کبر و عرته عدن و قال یا قوم لا تقربوا نسبا و لا کونوا عسکرا
رکبانی و ذکر کفر ایشک و گفت ای گروه من قریب دس یزدید از دس و ساد و سکنه ایست
فانا الکفر حزن شامیل و شغل عن الحدیث کمال فقال ابو زید
چرا که خبر در اندوه حاتم بیستم و در شکله از سخن لایا بدو آید که او در روز
خضا و الکبش و انقلب قدرت علی النقیض فانا سجدتینی عزاکا فدا
اشاره اندوه را و سخن مکر ترا هست بر من گفت بدو تحقیق نیست که این بر من است
وصافا کاشفا فقال علم کن رب هذا القصر هو قطب هذه البقعة
مکتب سده و شانی پس گفت بدان تحقیق سردار این کوچه از سردار این بر من است
هذا الرقعة لانه لم یخل من کمدی یخلو عن الولد و کمدی لیست کرم
این خبر بدست کتبش باو خالی است از ارمه و دست برون و از رنده و سینه است که می بدید
المعاریس و یخیر من المعاریس قال ان لی شیئا یحل عقیقه و اذنت رقله
جای دخت و بدید از فرشته و شایسته را تا که خرد و ده بایر من که می آید و بگوید
فیسبک فی ذلک الذی و احدثت لایام و الشهور فلما کان
بنخل خرا به من کرده شد و بکارهای خرد و شاد کرد و شد و با بهای
التشاج و صیغ له الطوق و التاج عسر محاض اوضع حتی خیف
زاد و ساف و شاد و بکارهای خرد و شاد کرد و شد و با بهای
علی الاصل و الفرج فافینا من یخوف قوار و لا یطمع القوم الا علی
بج و شایخ پس رفت در کسی که شاد آمد ام را و زیست یکجمله خراب کرد
فما احسن البکاء و اعمل و رد لا یسترجع و طویل ففت الاله
بزرگوار شد و خدمت بر سرین و در دشت از خود را بایست از دشت و چون دور کرد پس گفت مراد
ابو زید است کن یا هذا و استغفر فی البشر و الفرج و بشر فهد
ایزدید او کم کرد ای فلان و شادان شد و شاد شد یکجمله و خرد و بدست دس

عَرَبِيَّةُ الطَّلَاقِ الَّتِي انْتَشَرَ سَمْعُهَا فِي الْخَلْقِ قَبْلَ دَرَسَاتِ الْعِلْمِ الْكَلَامِ
افزون درو از آنست که برکنده شد ذکر کلمات آن در آفرینش پس بریندستی کرد و مظلومان را بر آفرینش
مستبشرا و انکساف بلوا هم فله یکن کلا و لا حتی من هنم
چایکه بر کرده بهاد بکشد برای خود طالبی برین دزدانگر مانند گفتن و لا تا آنکه برادر کسی که خازن را
الیه قلادخلنا علیه ومثلنا یزید قال لا یزید لیمنک
سببش شایع برین دروغ وادب وادیم پیش از آنکه گفت غلام را بر زید باید که کار داشته باشد
مناک ان صدق مقالک وکم یقل فالک فاستخضر قدامه راو
حالی تو اگر راست باشد گفتن تو و خاموشی شد و اندیشه تو پس باز درون خود آگاه بود و چاره چندی
زید کجرا یاوز عرفنا قد دعی فی ماء ودرم نظیف فمالان رج
گفت دریا و در عرفان اگر بخیر بود شد باشد در آب کل که پاکست پس بر گشت
النفس حتی احب ما النفس فوجد ابو زید وعف وستم
تا آنکه حاضر آورده شد و آنچه خواسته بود پس بر گشت و ابو زید در درگاه آمد و بجان اید
واستغفر ثم اخذ القلم واستخف وكتب علی الزید بالمر عفر
در استغفار گفت باز گرفت خاموش و درودی کرد و فرشت برکت داد و ابو زید را
نظم ایها الجنین فی اصیم لک والتم من شروط الدین
ای - که در دینان که من اصیم بنو و نسیم که از شرطهای دین است
انت مستغفر یکن کین و قرا من الشکر مکن + ما نری فیہ
تو چک شکر سنی و جای پوشیده در وادگاه که از سکون ماکیزد و استغفر یعنی درود
ما یرو عک من الف مکنج ولا عدو مبین + و منی فاکبرت
چیز که بر ما در از دوست مکنج و در دشمن مبین و منی فاکبرت
منه منقالت الی امثال کذا و لک و لک و تر اسی لک الشکلا
از او بر گشت پسوی زود گاه مرز و خواری و ظاهر شود مرزای و قبیله

عربی طلاق الی انتشر سمعها فی الخلق قبل درسات العلم الکلام
افزون درو از آنست که برکنده شد ذکر کلمات آن در آفرینش پس بریندستی کرد و مظلومان را بر آفرینش
مستبشرا و انکساف بلوا هم فله یکن کلا و لا حتی من هنم
چایکه بر کرده بهاد بکشد برای خود طالبی برین دزدانگر مانند گفتن و لا تا آنکه برادر کسی که خازن را
الیه قلادخلنا علیه ومثلنا یزید قال لا یزید لیمنک
سببش شایع برین دروغ وادب وادیم پیش از آنکه گفت غلام را بر زید باید که کار داشته باشد
مناک ان صدق مقالک وکم یقل فالک فاستخضر قدامه راو
حالی تو اگر راست باشد گفتن تو و خاموشی شد و اندیشه تو پس باز درون خود آگاه بود و چاره چندی
زید کجرا یاوز عرفنا قد دعی فی ماء ودرم نظیف فمالان رج
گفت دریا و در عرفان اگر بخیر بود شد باشد در آب کل که پاکست پس بر گشت
النفس حتی احب ما النفس فوجد ابو زید وعف وستم
تا آنکه حاضر آورده شد و آنچه خواسته بود پس بر گشت و ابو زید در درگاه آمد و بجان اید
واستغفر ثم اخذ القلم واستخف وكتب علی الزید بالمر عفر
در استغفار گفت باز گرفت خاموش و درودی کرد و فرشت برکت داد و ابو زید را
نظم ایها الجنین فی اصیم لک والتم من شروط الدین
ای - که در دینان که من اصیم بنو و نسیم که از شرطهای دین است
انت مستغفر یکن کین و قرا من الشکر مکن + ما نری فیہ
تو چک شکر سنی و جای پوشیده در وادگاه که از سکون ماکیزد و استغفر یعنی درود
ما یرو عک من الف مکنج ولا عدو مبین + و منی فاکبرت
چیز که بر ما در از دوست مکنج و در دشمن مبین و منی فاکبرت
منه منقالت الی امثال کذا و لک و لک و تر اسی لک الشکلا
از او بر گشت پسوی زود گاه مرز و خواری و ظاهر شود مرزای و قبیله

عربی طلاق الی انتشر سمعها فی الخلق قبل درسات العلم الکلام
افزون درو از آنست که برکنده شد ذکر کلمات آن در آفرینش پس بریندستی کرد و مظلومان را بر آفرینش
مستبشرا و انکساف بلوا هم فله یکن کلا و لا حتی من هنم
چایکه بر کرده بهاد بکشد برای خود طالبی برین دزدانگر مانند گفتن و لا تا آنکه برادر کسی که خازن را
الیه قلادخلنا علیه ومثلنا یزید قال لا یزید لیمنک
سببش شایع برین دروغ وادب وادیم پیش از آنکه گفت غلام را بر زید باید که کار داشته باشد
مناک ان صدق مقالک وکم یقل فالک فاستخضر قدامه راو
حالی تو اگر راست باشد گفتن تو و خاموشی شد و اندیشه تو پس باز درون خود آگاه بود و چاره چندی
زید کجرا یاوز عرفنا قد دعی فی ماء ودرم نظیف فمالان رج
گفت دریا و در عرفان اگر بخیر بود شد باشد در آب کل که پاکست پس بر گشت
النفس حتی احب ما النفس فوجد ابو زید وعف وستم
تا آنکه حاضر آورده شد و آنچه خواسته بود پس بر گشت و ابو زید در درگاه آمد و بجان اید
واستغفر ثم اخذ القلم واستخف وكتب علی الزید بالمر عفر
در استغفار گفت باز گرفت خاموش و درودی کرد و فرشت برکت داد و ابو زید را
نظم ایها الجنین فی اصیم لک والتم من شروط الدین
ای - که در دینان که من اصیم بنو و نسیم که از شرطهای دین است
انت مستغفر یکن کین و قرا من الشکر مکن + ما نری فیہ
تو چک شکر سنی و جای پوشیده در وادگاه که از سکون ماکیزد و استغفر یعنی درود
ما یرو عک من الف مکنج ولا عدو مبین + و منی فاکبرت
چیز که بر ما در از دوست مکنج و در دشمن مبین و منی فاکبرت
منه منقالت الی امثال کذا و لک و لک و تر اسی لک الشکلا
از او بر گشت پسوی زود گاه مرز و خواری و ظاهر شود مرزای و قبیله

[illegible]

[Handwritten Persian calligraphy at the bottom of the page]

أَلَمْ يَنْفَعِ وَيُجْزِجْهُ الْمُنَىٰ وَلَمْ يَكُنْ يَتَابَعُ الدَّخْلَ مُنْجِيَهُ السَّخْلَ

مراد از انکهی دومین کرمی از دورا و مجله نه که بیانی میسر بود از عشتار از باسکه که در عجب
 اَلَا اِنْ اَعْطٰ الْاَیْمَرُ الْاِمَامَانَ وَتَشَقَّى الْاِیْمَامُ اِلَی الْعَمَانِ فَاکْتَفٰی اَبُو رَیْدٍ

تألمه داد دریا من را دستان شدت زلفن بهی دریا سرسعد خود اهوره
بالحلة وتاهب للرحلة فلم یسبح الی الله بعد حرجه یسبح

بطلیم و آاده نه های کجمن پس طری که کلم بر صق او پس از آردن بر کتبه او
 لک او غرضی و الی خزانه و آن تعلق ید فی خزانه قال الحارث

کعبه بینی کرد به بخت نادر سوی خیال خود و اینکه سر داده شود دست و در حانزاد گفت حارث بن همام فلان آیه قد مال علی حیث یکتب لک المال الخفیه بایه

وَجَعَلْنَا مَقَارِعَهُمْ فِي الْكَلْبِ فَكَلَبُوا فَمَنْ أَلْبَسَهُ اللَّهُ تَبِيعَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

دشتم گفت مرا در اسب جدائی وطن و بار این گفت دورتر از این و متبذّر از این
 لَمْ يَلْقَ أَكْثَرَهُمْ إِلَّا بِأَعْيُنِهِمْ فَضَامُوا وَنَشْتَدُوا وَارْتَحَلُوا عَنْ

الدَّارِ الْاُخْرٰی + نَعْلًا اِلٰی هٰذَا عَلٰی الْفَنَنِ + وَاهْبِطْ اِلٰی الْاَرْضِ + وَكُنْ مِنْ سَاجِدِیْنَ

جنتاً حصصاً واکراماً نفسک از غفلت بخت نمک اعدا کردن +

دو کرانه که خضر باشد و بلند دار جان حوت از زیر کمانه که بطوریکه پود شاد را جرک

و قطع کن شتر مار پس در آنجا خوشه کنده را پس اختیار کنی و از وطن و کجزار بیاور کن این بارها را

و خواجه را بگریز آگاه و جان نجات مرد آزادانه کار و وطنای خود ببیدستی خردا

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

یہ شعر دراصل حضرت علیؓ کی طرف سے ہے۔
 اعلیٰ حضرت کی طرف سے ہے۔
 یہ شعر دراصل حضرت علیؓ کی طرف سے ہے۔
 اعلیٰ حضرت کی طرف سے ہے۔

افبره كالذلي الاصداف يشترى ونجس في الشرع
سخر جاكروا...
حسبك ما استمعت رجبنا انت لو انعمت فاصحى له معاذير
سدت ترانج سنوي وچه نوسه...
وقلت له كن عذيري فعدروا عطلوا وروحي فعدوا شيعه
كشم رور...
تسبيح الاقارب الى نركبت في القاريه فوكتها وانا الشكر
ن...
وانما واولو هالك الجن واما المقامه الا ربع
ن...
المنبر...
دين ثبت بالدليل والعزير وخلص من الجبر والجبر قبينا
ن...
انا في اعداد الالهيه وارتياض الصحة فليت ابا زيد
ن...
التروحي ملكنا بكنا ومحققا بينا وفساله عن خطبه
ن...
الى ابن يسرب مع سريه فاقمى الى امرائهم باهره الشور
ن...
ظاهره الشور وقال تزوجت هذ النوسني في القرية وترخص
ن...

المنبر...
دين ثبت...
انا في اعداد...
التروحي...
الى ابن يسرب...
ظاهره الشور...
المنبر...
دين ثبت...
انا في اعداد...
التروحي...
الى ابن يسرب...
ظاهره الشور...

المنبر...
دين ثبت...
انا في اعداد...
التروحي...
الى ابن يسرب...
ظاهره الشور...
المنبر...
دين ثبت...
انا في اعداد...
التروحي...
الى ابن يسرب...
ظاهره الشور...
المنبر...
دين ثبت...
انا في اعداد...
التروحي...
الى ابن يسرب...
ظاهره الشور...

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

[illegible]

100

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا فَتْنِي بَيْنَ الْخَصْمَاءِ وَلَا فَتْنِي دِينَ الْفِتْنَاءِ
 بَزُوْدِ مَنْ وَجَّهَ بَارِكُوا كَمَا كَرَّمُوا سِيَادَةَ ضَوْفَرِكَ كَانَتْ نِيْلِي كُنْزُ وَأَمْرُ مَعْلَانِي
 فَوْجِي لَغِيْبَةٍ الَّتِي حَلَّتْ بِي هَذَا الْخَلْعُ وَمَنْ تَشَى لَهْجَتِي وَحَالِي لَزْدُ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ كَرَّمَ دَوْدُ دَاوُدَ ابْنِ حَارَازٍ وَهَكَذَا كَرَّمَ دَاوُدَ ابْنَ سَبْعِينَ وَكَلَامُهُ بَارِكُوا
 لَعْنَةُ خَالِكٍ حَلِيَّةٌ طَبِيْعٌ وَحَبِيْبٌ جَمَلٌ لَا يَزْدُنْ بِكَافٍ الْأَمْصَارُ
 بِهَرَاوُغِهِ كَرَّمَ كَارْخُو تَارَا وَهَسْبَانِي بِرَحْمَةِ دَارَا بَرَسَةِ شَيْخِ خَلِكٍ كَرَّمَ دَاوُدَ ابْنَ سَبْعِينَ

[illegible][illegible]

وَجَاءَهُ كَرْدُ آبَدِي دِي مَن زَبَنِ دَرِخْتِ مَرَا كَرْدَا زَوْتِ شَبَاهِ بِلَاغَتِ
الطوى ونسبى لا يعرف المضع وكذا الخبيث حتى كانا خاضعين
وَدَامَ بَكِيهَتِ مِثْلِ سَمِ غَايِنِ دَر دَنَ اَشَلِ سَايِنِ دَر تَا كَر كُو كَر مَاسِيَتِ مَحْسُورِ مِثْلِ
اَشْبَاحِ مَوْتِ اَشْرُو اَمِنْ رَمْسِ مِثْلِ حِينِ عَزَّ اَصْدُو وَالتَّائِي مِثْلِ مَوْسِفَا
كَا رَمَاسِ رَوَا كَا نَجْمِ بَا دَنَدَنَ اَز كَوَر مِثْلِ بَكِي كَمِ شَدَّ حَكِيْبِ دِي وَفِ مِثْلِ كَرِي مِثْلِ دِلَامِ كُو دَا
اَضْرَا كَرِ اَلْبَسِ مِثْلِ السَّعْدِ اَلْبَسِ اَلْحَسِ هَذَا الْقَامِ لِحَالِ اَلْبَسِ

وَالْفَقْرُ عَلَى الْحَرْجِ بْنِ عَرَبٍ إِلَى الْخَلِيفَةِ فِي لَيْلِائِشِ اللَّيْلِ + قَدْ عَمِلَ
وَدُونَ عَلَى أَنْ تَكُونُ كَمَا تَكُونُ حَاضِرًا بِسُورَةِ بَرْدِ بْنِ كَرِيزٍ

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

حَالِي وَهَذَا دَرْسِي + فَانْظُرْ إِلَى الْيَوْمِ وَاسْأَلْ عَنْ مَسْئَلَتِي وَكُنْ بِحَيْرَتِي

حال من و اینست چاره گشای من فکر سوی امروز من و پیرس اردو زمین و لجه باصلاح من اگر

نَسَا وَحَبَسْنِي + فَنَفَى بِرَأْسِ عَجَمِي وَنَكَسَ + فَقَالَ الْقَاضِي لِمَنْ أَتَيْتَ

خواهی یا محسوب من فزوب پس در دست نشست خند بر تنی من باز کردید بسیار گمن پس گفت اورا خامنی باید که بر کرد و گفت

وَلِيُطَبِّبَ نَفْسَكَ فَقَدْ حَقَّ لَكَ أَنْ تَغْفَرَ خَطِيئَتَكَ وَتَوْعِظَ نَفْسَكَ

و باینکه که خوش بود جان تو پس من اجب کرده شد با حق اینیکه مجتهد بود حقایق را و درین راه بود بسیار

فماتت ثم اراه عند حليث واستطالت اشارت الى محاضرتي وقالت

پس ہم کہہ دے کہ: **اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ بِکُلِّ شَیْءٍ خَلَقْتَہٗ مِنْ نٰوِیْ**

یا اهل البیت! یا علی بن ابی طالب! یا محمد بن عبد الله! یا جعفر بن محمد! یا حسن بن محمد! یا حسین بن محمد!

آنکہ اہل حق کے لئے ہے۔ قصہ ہے کہ اللہ تعالیٰ نے اس کو عطا کیا ہے۔

مختار روز عطا قسمت است اینک هم از او میرزا کاظمی می نویسد
شاخیکه را دوست داشته ام

فمن الشجرة فانا من حذرنا لخصنا وقتنا ووردنا خيب

پس ہر دو افغانی شیخ کا حال نہ یہ ہے شیخ از عطای و اختصاص و امتیاز و بہ کرد انہیں مزید کا جائزہ

مُرْ بَشَانَتِهِ رُفَاخًا فِي شَهْرِ رَمُوزًا ۖ كَأَنَّهُ لَمْ يَدِرْ إِلَى الْبَيْتِ ۖ لَقَسْتُ

از بیننده برف گشت ده راه کویا کو

الشكر الأراجيز. وأني لم شئت فذكرتكم. أخصه في أهل بيته

و تحقیق اگر بنجو تاسم بگذارم اودا مسعوده در باشند فلان بزرگ

فَلَمَّا رَأَى الْقَاضِيُ أَجْرَ عَجَانِهَا وَأَصْلَانَهَا لَهَا فِيمَا عِلْمُهُ قَدْ

پس چون دید قاضی دلبری دل پرورد و روانی زبان پرورد و دلس جبین و مبلار

مِنْهُمْ بِالذَّاءِ الْعِيَاءُ وَالذَّاهِيَةُ وَالذَّاهِيَةُ وَانْتَهَى مِنْهُ أَحَدُ الزَّوْجَيْنِ

از اندر دو به تیاری سخت و ملاسه سخت و همچنین دو پرگاه ملاه اولی را از دوسو که

[illegible]

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَثِيرٌ

کتاب: **تاریخ و جغرافیہ** (History and Geography)

الشَّامُ شَعْرُ طُفٍّ مَا طُفٍّ مُتْرَاوِي ۖ اِلَى بَيْتٍ قَعِيدَةٍ لَكَايَ

ثام
وقل الحق من اجله ي ضرب من الحوض بفت في مجاري الشيل
طواف من كعبه الفقه كره حاد بنظمه سكران
سوى خانه كره در او نسيم

فَيُخْرِجُهَا وَأَمَّا قَوْلُهَا أَكَلْتُ مِنْ لَدُنِّي فَهُوَ جَلَسَ مِنْ بَنِي هَاطِلِ بْنِ عَامِرٍ

[illegible]

يَسْتَفْعِدُ مِنْ بَعْدِهِ وَأَمَّا قَوْلُهَا أَسْمَاءٌ مِنْ كَاشِرِ فَرْأَةٍ فَخَلَّ كَانَتْ

بعض قبائل سعد بن زيد بن مناة طارفي الی الامانت و قبل اگر اد

وَالْعَالَمِ الْعَجِيبِ وَسَمِي فَأَشْرَ الْقَشْرِ وَجْهَ الْأَرْضِ مِنَ النَّبَاتِ وَالْأَنْبَاتِ
فَوَيْتَ مَعَهُ شَيْءٌ مِنْ شَرْعِ الْيَوْمِ وَرَوَى زَيْمٌ وَأَزْمَعِيكِي

وَمَا أَجِبْنِ مِنْ حَافِظٍ إِلَّا خَلْفَهُ فِي قَسْرِهِ قَالَ أَجِبْنِي عَنْ

وكل ما يصغر من الخير وخص الجبن للثمن ما ينبغي من جوارح

وَمَصَادِيقَ الْأَرْضِ لِقِيلِ الشَّاطِرِ أَيْمِينِهِ إِذَا جَاءَهُ اللَّيْلُ لَعَنَ
وَمَنْ كَفَرَ بِشَرِّهِمْ لَمْ يَكُنْ مِنْهُمْ سَعِينٌ مَكَا، وَدَسِكُهُ لَوْرَاشْ مِي آدِرْزِ

حصصه عصان و لغو نزل جعفر طول لیلی خوف از من ان یشام
جن شامها و سینه است که نواز یک نوازانی نام علی حبیبی از نیکه نجواب

[illegible][illegible]

سید الشہداء علیؑ کی جنت میں "سید الشہداء علیؑ کی جنت میں"

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله
الطاهرين

افصى بن دعي بن جندب بن اسيد بن ليعة بن زرار وطبقا
افصى بن دعي بن جندب بن اسيد بن ليعة بن زرار وطبقا
من يابا و كانت طبقة لا طاق ف وقعت بها شن ف انصفت
از اباد و بود ف قبله طه كى بود پس ما را خنك در افيدش بس انعام كرت
منها و قال بعضهم كان شن رجلا من دها و العرب كان الزم
از ان و گفت بسبب ايشان كه بود پس شن مردى از دبركان عرب و لا نكره
نفسه ان لا يزوج الا بامرأة تلامه فكان محبوب لبلادي
ذات خود را انيكه ترج كند مگر بزيكه موافق باشد و در ايسر خلق ميكرد شورا و چون
طلبته فصاح به رجل في بعض أسفاره فلما أخذ منهما السيد
سلطان خود پس فرمودند و مردى در بعضى از سفرهاى او پس چون قوت يابا گرفت انمود و رضى
قال له شن تخلى امرأحتك فقال له الرجل يا جاهل كيف
عنت او شن كيا بريدى كيا بريدى من ترا بگفت او را مرد اى نادان چگونه بريد
الراكب الرائب مسك و سارحى انيا كل اذرع فقال له شن
سوار سوار پس ظاهرش شدن و رفت تا كه آمد ببرد و بر لاشن بگفت اين را شن بگفت
هذا الزرع هذا قال له يا جاهل ما ترى الزرع و سبيله
اين گشت تا كه بگفت خود را بگفت او را اى نادان آيا نمى گشت را در خوش او
نا مسك لى ان اشتبهتكم كاذبة فقال له شن اترى صا حيا
پس ظاهرش شد تا كه بگفت او را بگفت او را اى نادان آيا نمى گشت را در خوش او
حيا اترى فقال له سارايت بعل منك اترى محطون الى الغر جاز
زنده يا مردود بگفت او را بگفت او را اى نادان آيا نمى گشت را در خوش او
فما رصا الى قرية الكملين فقال له شن و كانت له بنت
بگفت او را بگفت او را بگفت او را اى نادان آيا نمى گشت را در خوش او

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله
الطاهرين
من يابا و كانت طبقة لا طاق ف وقعت بها شن ف انصفت
از اباد و بود ف قبله طه كى بود پس ما را خنك در افيدش بس انعام كرت
منها و قال بعضهم كان شن رجلا من دها و العرب كان الزم
از ان و گفت بسبب ايشان كه بود پس شن مردى از دبركان عرب و لا نكره
نفسه ان لا يزوج الا بامرأة تلامه فكان محبوب لبلادي
ذات خود را انيكه ترج كند مگر بزيكه موافق باشد و در ايسر خلق ميكرد شورا و چون
طلبته فصاح به رجل في بعض أسفاره فلما أخذ منهما السيد
سلطان خود پس فرمودند و مردى در بعضى از سفرهاى او پس چون قوت يابا گرفت انمود و رضى
قال له شن تخلى امرأحتك فقال له الرجل يا جاهل كيف
عنت او شن كيا بريدى كيا بريدى من ترا بگفت او را مرد اى نادان چگونه بريد
الراكب الرائب مسك و سارحى انيا كل اذرع فقال له شن
سوار سوار پس ظاهرش شدن و رفت تا كه آمد ببرد و بر لاشن بگفت اين را شن بگفت
هذا الزرع هذا قال له يا جاهل ما ترى الزرع و سبيله
اين گشت تا كه بگفت خود را بگفت او را اى نادان آيا نمى گشت را در خوش او
نا مسك لى ان اشتبهتكم كاذبة فقال له شن اترى صا حيا
پس ظاهرش شد تا كه بگفت او را بگفت او را اى نادان آيا نمى گشت را در خوش او
حيا اترى فقال له سارايت بعل منك اترى محطون الى الغر جاز
زنده يا مردود بگفت او را بگفت او را اى نادان آيا نمى گشت را در خوش او
فما رصا الى قرية الكملين فقال له شن و كانت له بنت
بگفت او را بگفت او را بگفت او را اى نادان آيا نمى گشت را در خوش او

يَفْرَعُ بَعْدَهُ وَيُثَلِّبُ نَظِيرَهُ جِدَا وَرَأَكَ بِنْدَةً وَكَانَ فِي الْأَصْلِ

جِدَا وَرَأَكَ بِنْدَةً وَكَانَ فِي الْأَصْلِ

جِدَا وَرَأَكَ بِنْدَةً وَكَانَ فِي الْأَصْلِ

جِدَا وَرَأَكَ بِنْدَةً وَكَانَ فِي الْأَصْلِ

جِدَا وَرَأَكَ بِنْدَةً وَكَانَ فِي الْأَصْلِ

جِدَا وَرَأَكَ بِنْدَةً وَكَانَ فِي الْأَصْلِ

جِدَا وَرَأَكَ بِنْدَةً وَكَانَ فِي الْأَصْلِ

جِدَا وَرَأَكَ بِنْدَةً وَكَانَ فِي الْأَصْلِ

جِدَا وَرَأَكَ بِنْدَةً وَكَانَ فِي الْأَصْلِ

جِدَا وَرَأَكَ بِنْدَةً وَكَانَ فِي الْأَصْلِ

جِدَا وَرَأَكَ بِنْدَةً وَكَانَ فِي الْأَصْلِ

جِدَا وَرَأَكَ بِنْدَةً وَكَانَ فِي الْأَصْلِ

جِدَا وَرَأَكَ بِنْدَةً وَكَانَ فِي الْأَصْلِ

جِدَا وَرَأَكَ بِنْدَةً وَكَانَ فِي الْأَصْلِ

جِدَا وَرَأَكَ بِنْدَةً وَكَانَ فِي الْأَصْلِ

جِدَا وَرَأَكَ بِنْدَةً وَكَانَ فِي الْأَصْلِ

جِدَا وَرَأَكَ بِنْدَةً وَكَانَ فِي الْأَصْلِ

هذه ونعم أي كرمين الكلام لفقا الحادية والأربعون

التَّبَسُّبُ قَالَ الْحَارِثُ بْنُ هِشَامٍ قَالَ لَطَعْتُ دَوَاعِيَ النَّصَائِ فِي

فَلَوْ كُنَّ شِبَابِي قَوْمًا تَذِيقُوا الْعَذَابَ لَأَعْرِضَا عَنْ أُولَئِكَ إِنَّ رَأْفَ

خار والی خود پس کار دوم ساینده زبان نغمه نام و ساینده رودبار ناما نغمه آمد
 التذیر و ولی العیش الضیر محرمت الی رسید لا ینک و ینیت

و بخت که اندر زندگى نازد پس گفت کدام آند و سوسى اهر بخت بیدارى و شرمندم

باز آقا کردم در محو کردن کارها نیست با کارهای بنویسد و مصلحت

ہر شاہ مجاز مراد میں کہتے ہیں : ہمارا دین سنی ہے اور اگر ہم سنی ہیں تو وہ بھی سنی ہے۔

الْبَقَاتِ عَنْ مِقَاتٍ الْقَسْبَتِ إِلَى مَدَانٍ وَأَهْلِ الدِّيَارَاتِ وَالسَّوْكَانِ

اصحاب الامر منكم عن النبي وفاء قسمه الى الطوائف

و حطیع الرحمن مدید کوسن انایت داری عن داره و فرشتن

وَعَارَظَهَا الْقَتْنِي الْفَرْجَةُ شَيْبَسَ وَكَلَّتْ مِثْلَهَا الْكَلَسُ

میتواند اطفال و بزرگان را فرود آورد و در میان کوهستان

مَدَن دَرِیَ اَوَّلُ مَدَنٍ هُمُ جِدَّ وَكَرْدَمَانِ اَبُو آدَمَ وَاوْ یَعْقُوبَ بَادِلِ اسْتَوَارَ

مَتَيْنِ وَلِسَانٍ مُتَيْنِ شَيْكَيْنِ ابْنِ آدَمَ وَآيٍ سَكِينٍ رَكْنٍ مِنَ الدُّنْيَا

الحاج احمد ركني واستغفم منها اغدر مكاني ودعني من حيا اغدر سكراني

سوی تا استوار و چنگ و ازین با غیر کرامی و پنج گرد شد از دوستی او بغیر کسی که

حاصل میشود آن سبب را می خود و علت از سبب که در بدن سببی بخوبی خود داده میشود درو برای نارس خود

وہ یزید سے لڑنے کے لیے اس میں سے ہر ایک کو ایک ہزار دینار دے گا۔ اور جو اس میں سے کسی کو ملے گا وہ اس کو اپنے لیے لے لے گا۔ اور جو اس میں سے کسی کو ملے گا وہ اس کو اپنے لیے لے لے گا۔

فقد را الحجر بن كو حقل ابن ادم لما نادى ولو اقل فبا قدم لكى الدم

وَلَوْ ذَكَرْنَاكَ لَمَكَافَاهُ لَا اسْتَدْرَكَ مَا قَاتَ وَلَوْ نَظَرْنَا فِي أَمَانِ الْحُسَيْنِ

در حجاب امیران و اشراف

در زخم و کرم در و فراموشی

الاسباب برای خوار شدن جنب بازور شده از بدست کلفت آهذه انجکه بدو در ترا آفرینش میری

[illegible]

تر اندفع یبشید انساد من یبشد نظم یا وچ من ائذ استیجا و هو

لِي غِيَاظِي تَمُوتُ نَكِيسُ تَحْتُو إِلَى نَارِ الْحَوَا بَعْدَمَا أَطْلَعُ مَرْضَعُفُ

کودکی از ضعف

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

بسم الله الرحمن الرحيم

فزع من ميكره وقضى الشك اكبادا ففض صبي قد شدت
البدن وقال يادوي احصاه والا يضاهي الوصاف لقد
الاشداد وقهرهم الاشداد فمن كنوى منكم ان يقبل وصفا المستقل
فليكن يدي عن شيه ولا يعبر اعني يعطيه فليكن يدي لغيره
ويغير الاصل ان يغير كما نزل وان وجهي ليس وجه الضو
فان يغيروني ريقا فغير العون قال فخذ الشبه بها ليحفظك الغلظ
ما اضباع الغلام فاسترقه الايدي بالدرع
الراوي فارحت ان ابجيه واحل مديحه فبعضه وسعي شدي
سمته وولا يقنقن صغره من المفاصي واما التلويح فغرض
راي كذا وبكي غامض في قوله ان يغير كما نزل وان وجهي ليس وجه الضو

فزع من ميكره وقضى الشك اكبادا ففض صبي قد شدت
البدن وقال يادوي احصاه والا يضاهي الوصاف لقد
الاشداد وقهرهم الاشداد فمن كنوى منكم ان يقبل وصفا المستقل
فليكن يدي عن شيه ولا يعبر اعني يعطيه فليكن يدي لغيره
ويغير الاصل ان يغير كما نزل وان وجهي ليس وجه الضو
فان يغيروني ريقا فغير العون قال فخذ الشبه بها ليحفظك الغلظ
ما اضباع الغلام فاسترقه الايدي بالدرع
الراوي فارحت ان ابجيه واحل مديحه فبعضه وسعي شدي
سمته وولا يقنقن صغره من المفاصي واما التلويح فغرض
راي كذا وبكي غامض في قوله ان يغير كما نزل وان وجهي ليس وجه الضو

فزع من ميكره وقضى الشك اكبادا ففض صبي قد شدت
البدن وقال يادوي احصاه والا يضاهي الوصاف لقد
الاشداد وقهرهم الاشداد فمن كنوى منكم ان يقبل وصفا المستقل
فليكن يدي عن شيه ولا يعبر اعني يعطيه فليكن يدي لغيره
ويغير الاصل ان يغير كما نزل وان وجهي ليس وجه الضو
فان يغيروني ريقا فغير العون قال فخذ الشبه بها ليحفظك الغلظ
ما اضباع الغلام فاسترقه الايدي بالدرع
الراوي فارحت ان ابجيه واحل مديحه فبعضه وسعي شدي
سمته وولا يقنقن صغره من المفاصي واما التلويح فغرض
راي كذا وبكي غامض في قوله ان يغير كما نزل وان وجهي ليس وجه الضو

~~SECRET~~

[illegible]

اِنْ وَسَّعَ تَسْلِيمُ الْبَشَاشَةِ عَلَى مَوْفَاقِ اَرَاكَ ذَكَرًا ذَاكَ الشَّيْءِ

موسی من اسلام گفت و ملاکتم بشاوهی بر من بازگفت آیا در شکفت انداخته افروختگی نبین آن کودکی

فَقُلْتُ لَهُ أَيُّ الْكُفْرِ أَهْمٌ لَكَ. قَالَ لَهُ فَمَنْ الشَّيْءُ وَجْهٌ وَخَلْفٌ وَالدُّمُومُ

پس قسم ادا الی سوگند خدای ازل و بنده گماشت گفت بخشیش ادا پس از بد روحی است و برآوردن مریدان از

اللَّهُ فَقُلْ أَشَدُّ أُنْكَاشًا وَأَوْثَقًا وَشَاطِئًا رُبَّهُ فَضًّا وَكَأَنِّي

در این گفتگو ای می بینیم که خنجر خود را درخت باران بسته و شعله آتش را در سینه بین باران در گردن کوی در

وَأَسْتَحِبُّ لِيَاكُنْ ذُو قَالٍ هَالِكًا : إِيذَارَالْمَيِّتِ لَمَّا أَرَامَ كَأْسٌ

و نیکو نهشت بیان مرا باز گشت آیت از عتست در شافق سوی خا نه نامید مکر و کسم پیا له

الْمَكِّيَّةُ فَقَالَ لَهُ مُحَمَّدٌ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ يَا أبا هُرَيْرَةَ

شراب نہ پکھنچا اور اسی وقت وہ بڑا بڑا ہونے لگا اور اس کے منہ سے آواز آئی کہ میں نے تم کو دیکھا ہے اور تم کو پہچانتا ہوں۔

افغانیستان د اسلام اباد په پلازمېنه کې د یو شمېر چارواکي

مخبر قیصر خندان بنگلوف و کشتی مالک ناسته فرمود باز مود را در آنجا بفرستد و کرد و سودی بر او نداشت

وَأَمَّا الْفُلُ فَأُرْسِلَتْ بِرَحْمَةٍ مِنَّا لِيُبَيِّنَ لَكُمْ آيَاتِنَا فَتَدَارَكُوا أَلَمًا لَّيِّنًا

الحفظ بالعيني والسمعي في كل شيء من كلام الله تعالى ورسوله صلى الله عليه وآله وسلم

الْقَالَ قَوْلًا يَكْتُمُ اللَّهُ لَهُ لَكُمُ الْيَوْمَ فَتْنًا ۖ فَرِحْتُمْ بِهَا وَلَكُمْ آسَافُ الْمُنَادِي ۝

الطلب له طلب أول من طلبه إليه + نزل عنك هم فله

و جبرسی را که سرش در آید بر کتبی و در کتبی

الْبَلْبُ الْمُرْفَالُ مَا أَنَا فَاطِقٌ إِلَى حَيْثُ أَصْطَلِحُ وَأَعْلِقُ وَرَدَ الْمَثُ

برادر من حسن میردامادی جلیل القدر بنوتم می باشد و میبایست شما را در باره او آگاه کرد و برادر من

و لا طریقتی بطریق

[illegible]

سید و لب و لا یقر عنی ولا یقب امرؤ مدبر اولم یقب

راه مرا و بیست و سه و پنجاه من از من و حصص من باز رو کرد اندی بجای یک پست بر داشت و بدو دانه گرفت

کتابخانه عمومی مسجد جامع کربلا

[illegible]

الامراء و اطرافه و باغها و احوال را بر سر

[illegible]

می‌گوید گفت رادی پس اینک بشنیدم از خود بشنیدم
لَا كُفْرَ الْقَامَةِ الثَّانِيَةَ وَالْأَرْبَعَةَ الْخَمْسَةَ حَتَّى الْخَامَةَ

نہیدیم اور مقامہ چل دو دم مشورہ پیرانیہ حکایت کردہ

بنی ہام ترکتہ امیر فرامی العوام مسائر العوام الی انصورت بن کل

هرام
اندرخت مرا حاکم آنرا زنده دودک و جامای فضی آنرا می خورم ای که کردیم هر
و خاکل غریب الا ان مرکن اقطع و ادیا و اشهد انک یا اله قیاس

وہاں پر سزا کو جنت میں قطع ہی کر دے گا۔ بھلا! تو دعا مانگنا ہی نہ مصلیٰ را کر برای حاصل کران

الأدب السلی عن ابن عباس رضی اللہ عنہ قیما الإنسان حی عرفته هذه الشئنة

وَتَنَاقَلْنَا عَنْهُ آلُ الْكِسْفَةِ وَصَارَتْ أَعْلَقٌ لِي مِنْهُ هُوَ يُدَبِّرُ

دلی ہر دہرنا ازین زبانها و کردہر آن ملامت آید و نہ ترسین از عشق . ہائے
عذرت و الشکاکہ بالآلہ صنفۃ فی الفسٹ ان یجوز و صنفۃ

حضرت وازدگیری! آل ابی صفراء پس جان خود را فدا کردند و در شرفان و کرم

دردن دوستان را و جفاکاران را که فرمود مجلس که او را جایی نیارت خود وصل

و شام و طلع مشم دور و عجز کیشا کند و در غایت پشیمانی از کیشا

در مجلسی که جمیع شیوخ و واجدان کرم حاضر شدند تا آنکه نشست نمودند و هر یک که بود با هم که بود در آن مجلس

نم که بر این نیز باز گفت ای همه محفل دور باد
حلاوت را آتش آتش بدید باد

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
الذين هم
أزكى النسل
وأجمل القدر
وأزكى النسل
وأجمل القدر

لِيَذِي عَيْنَيْنِ نَابِ أَعْيَانِ مُنَابِ مَدَائِنِ فَمَا ذَاتُ رُتَبٍ فَعَارِزُ لُحُفٍ

باز می خرد و در چشم و امید و شاید بپای دو کرامت حل می شود اوست که بگوید در هر کس که بگوید

الْحَرَنُ أَمْرٌ تَارُونَ لَذْتَ دَعْوَةٍ فَقَالُوا لَهُ نَالَهُ لَقَدْ غَطَّتْ وَهْمَتِ أَنْ

بازی را با او می بیند هر که خواهد شود پس کشته او را سکنند اگر بگویند چشم آوردی انچه ای بگو

نَقِيطَ فَنَضَّتْ نَفْسُهُ لِقَاءَ اللَّهِ عَمَّا ذَاكَ مَرَحِيٍّ سَتُوجِبُ لَدُنْهُمْ

نقطه ای پس کشته ای پس کشته او را سکنند اگر بگویند چشم آوردی انچه ای بگو

فَقَالُوا لَكَا تَنَاضُلٌ يَا لَكَا تَنَاضُلٌ يَا لَكَا تَنَاضُلٌ يَوْمَ الْإِزَارِ فَمَا تَأْتِيكَ

پس کشته ای پس کشته ای پس کشته او را سکنند اگر بگویند چشم آوردی انچه ای بگو

سَعَتٍ مِنَ الْفَضْلِ وَلَاحِقٌ هَذَا الْفَضْلُ لِنَظَرِ الْفَضْلِ فَكَيْفَ تَسْتَسْرِ

پس کشته ای پس کشته ای پس کشته او را سکنند اگر بگویند چشم آوردی انچه ای بگو

أَقْوَرُ وَوَحْشٍ يَا سَيِّدَ الْكُرَمِ وَخَذَ هُوَ يَنْضِلُ عَنْ هَوْنِهِ وَوَيْسَلُهُ

پس کشته ای پس کشته ای پس کشته او را سکنند اگر بگویند چشم آوردی انچه ای بگو

عَلَى هَيْبَةٍ وَهُوَ مَوْجِبٌ عَلَى مَوْجِدَةٍ وَمَلِكٌ دَاعِي مَنَابِزِهِ إِلَى الْإِزَارِ

پس کشته ای پس کشته ای پس کشته او را سکنند اگر بگویند چشم آوردی انچه ای بگو

قَالَ كَيْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْ يَخْتَلِ مِنْ كَرَمِ الطَّعْمِ فَعَدُوٌّ لِعَيْنِ الْمَنَاجِزِ وَتَقْدِيرُ

پس کشته ای پس کشته ای پس کشته او را سکنند اگر بگویند چشم آوردی انچه ای بگو

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
الذين هم
أزكى النسل
وأجمل القدر
وأزكى النسل
وأجمل القدر

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
الذين هم
أزكى النسل
وأجمل القدر
وأزكى النسل
وأجمل القدر

الطین و ملیتم العیش انما کسبته لغیر فی حروجه الحسن نظم

و جاریه فی سیر ما مشی به و لکن علی لایسیر فقولها لها

سأول من حبسها کسبها علی الله فی احسنات کسبها سیری او

الفیاض نظف بالکد و یجد الد اول الحیف قولها و قولها کما

یا اول الفضل و مرکز العقل و أشد مکر فی جابل الخ نظم و منسب

الی و تنف انت و یعاقبها و قد کانت و نقضت برها عنهما

و یوصل الجانی و لا یحیی و لا ینحی و قد کانت و قد کانت

العلم المکرر الظاهر و أشد مکر فی الفکر نظم و ما مومر و عرف

ایما مکرر باهت و یحبه الکرام و لا یرقی طیشک صا و یحکد

حین یعرف الا و یبدی حین یستسی من یروق کما یروق

الا یسأ و یقول و علیکم بالوفاء الدلیل الفایحه ما فیل و

و یقول و یقول و علیکم بالوفاء الدلیل الفایحه ما فیل و

~~SECRET~~

۳۲۶

وَأَشَدُّ مُلْعَنًا فِي نَجِيلِ نَظْمٍ وَمَا نَأْتِيهِ أَهْلُ جَبَرِ وَخُصْيَةٍ وَلَيْسَ عَلَيْهِ

وخواهید بجا آید که گویند در این روز
 او چه جز است که کند و خوار شود و همان حال که نیست بروی
 فی الکاح سبیل + منی بعش هدی بعش فی الحال هدی + و ان مال بعش

در کجای رازی که می‌نویسد نزد این مجامیر می‌آید همان فرستادن خبر و اگر بگردانم از آنجا

لَمْ يَجْعَلْ يُبَيِّنْ + يَنْبَغِي عِنْدَ الشَّيْبِ قَدْ جَوِيَ وَهَذَا فِي الْبُحْرِ الْعُلْيَا

مقاله اول کتاب معیار الآداب انشد مکرراً و التمام

نظم و حاف هم موصول + وصل لکس الکافی + غرق بلبل

فَاتَّخَذَ لَهُ مَرْبَا سِتًّا فَنِي + لِيَكُونَ مَوْجُ قَهْصُومٍ + وَفِيهِمْ هَضْمٌ

مختلف و مختلفه مناصب و کلام فقهه صادق و قال فقهه شافعی

سیدنی اویسی میا جیاد + مین البی صافی + فال مہارسی
سیدنی اویسی میا جیاد + مین البی صافی + فال مہارسی

یا محسن ای سنی که ای قوم من که کنیز این نجیبان را وند. بران نجیبان که

از خود ستا و از هر کس دهن یا از دهنی ازین بیجا نه پس از کجاست جاعت

خواهش از تو می برانم که در این شهر باقی بمانی و مرا در این راه یاری کنی

حدائق بیخ مناسک است و از روز نیکو از انجمن عشاء امین عبد الله

من رفته اند و من مانده ام

وہی ہے جو کہ اس کے لئے ہے۔

سید محمد علی حسینی

چند روز بعد از آنکه این کتاب را در دست خود گرفتم،

وَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ شَيْئًا

نور علی

وہ کہتا ہے کہ میں نے اس کو دیکھا ہے

وہابیہ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الشیخین علیہ السلام
افکار و مسائل و مسائل
نسب و مسائل و مسائل
الشیخین علیہ السلام

من قلمی به سبزه باد بسمه ۱۱ حکو

فَاَهْزَأَهُ اِذَا رَمَى فَلَمْ يَسْمَعْهُ وَاَضْرَا خَصْمَهُ ثُمَّ افْتَحَى الثَّقُلَ بِالْسَهْلَةِ
بِهَيْزَلٍ يَنْقُشُ فِيهَا كَيْفَ يَنْقُشُ وَيَرِيدُ يَدُو دَعْوَاهُ اَوْ يَزِيحُ كَرَاهِيَةً لِمَنْ يَنْقُشُ
وَأَسْهَلَ لَعْنًا فِي الزَّمَلَةِ اَنْظُمَ وَمَسَّ وَرَقَةً مَغْمُومَةً طَوَّلَهَا

دوستان و یارانیکه حبیبان کونند در غم پاره حیدیه

وَمَا كُنَّا نَدْرِي مَا السِّرُّ الَّذِي فِيهِمْ وَمَا كُنَّا نَدْرِي مَا السِّرُّ الَّذِي فِيهِمْ وَمَا كُنَّا نَدْرِي مَا السِّرُّ الَّذِي فِيهِمْ

دوسا چرست که از سبزه اوطاق او دیدم در آید و در درگاه پیشوای عالی که شنیدد حال او و درگذشت
 من که یسعی از عهد ظلم برآید افسر الکلی استند افسارها و از ظلم
 که برنگردد حال او سست برآید و گناه شود و شب نهد و باغ شود و چو حسن او و اگر او را نشود

[illegible]

عَرَّهَوْبُ الشَّبَانَةِ وَمَا كُنْتُ بِمَرِيٍّ فِي الْعَشْرِ دُونَ

[illegible]

وَأَكْبَرُ بَدْ + لَهَا رَأْسَانِ مَشْتَبِهًا جَلًّا تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ
عَلِيمُ الْغُيُوبِ

[illegible]

۱۳۳۳
 ۱۳۳۴
 ۱۳۳۵
 ۱۳۳۶
 ۱۳۳۷
 ۱۳۳۸
 ۱۳۳۹
 ۱۳۴۰
 ۱۳۴۱
 ۱۳۴۲
 ۱۳۴۳
 ۱۳۴۴
 ۱۳۴۵
 ۱۳۴۶
 ۱۳۴۷
 ۱۳۴۸
 ۱۳۴۹
 ۱۳۵۰
 ۱۳۵۱
 ۱۳۵۲
 ۱۳۵۳
 ۱۳۵۴
 ۱۳۵۵
 ۱۳۵۶
 ۱۳۵۷
 ۱۳۵۸
 ۱۳۵۹
 ۱۳۶۰
 ۱۳۶۱
 ۱۳۶۲
 ۱۳۶۳
 ۱۳۶۴
 ۱۳۶۵
 ۱۳۶۶
 ۱۳۶۷
 ۱۳۶۸
 ۱۳۶۹
 ۱۳۷۰
 ۱۳۷۱
 ۱۳۷۲
 ۱۳۷۳
 ۱۳۷۴
 ۱۳۷۵
 ۱۳۷۶
 ۱۳۷۷
 ۱۳۷۸
 ۱۳۷۹
 ۱۳۸۰
 ۱۳۸۱
 ۱۳۸۲
 ۱۳۸۳
 ۱۳۸۴
 ۱۳۸۵
 ۱۳۸۶
 ۱۳۸۷
 ۱۳۸۸
 ۱۳۸۹
 ۱۳۹۰
 ۱۳۹۱
 ۱۳۹۲
 ۱۳۹۳
 ۱۳۹۴
 ۱۳۹۵
 ۱۳۹۶
 ۱۳۹۷
 ۱۳۹۸
 ۱۳۹۹
 ۱۴۰۰
 ۱۴۰۱
 ۱۴۰۲
 ۱۴۰۳
 ۱۴۰۴
 ۱۴۰۵
 ۱۴۰۶
 ۱۴۰۷
 ۱۴۰۸
 ۱۴۰۹
 ۱۴۱۰
 ۱۴۱۱
 ۱۴۱۲
 ۱۴۱۳
 ۱۴۱۴
 ۱۴۱۵
 ۱۴۱۶
 ۱۴۱۷
 ۱۴۱۸
 ۱۴۱۹
 ۱۴۲۰
 ۱۴۲۱
 ۱۴۲۲
 ۱۴۲۳
 ۱۴۲۴
 ۱۴۲۵
 ۱۴۲۶
 ۱۴۲۷
 ۱۴۲۸
 ۱۴۲۹
 ۱۴۳۰
 ۱۴۳۱
 ۱۴۳۲
 ۱۴۳۳
 ۱۴۳۴
 ۱۴۳۵
 ۱۴۳۶
 ۱۴۳۷
 ۱۴۳۸
 ۱۴۳۹
 ۱۴۴۰
 ۱۴۴۱
 ۱۴۴۲
 ۱۴۴۳
 ۱۴۴۴
 ۱۴۴۵
 ۱۴۴۶
 ۱۴۴۷
 ۱۴۴۸
 ۱۴۴۹
 ۱۴۵۰
 ۱۴۵۱
 ۱۴۵۲
 ۱۴۵۳
 ۱۴۵۴
 ۱۴۵۵
 ۱۴۵۶
 ۱۴۵۷
 ۱۴۵۸
 ۱۴۵۹
 ۱۴۶۰
 ۱۴۶۱
 ۱۴۶۲
 ۱۴۶۳
 ۱۴۶۴
 ۱۴۶۵
 ۱۴۶۶
 ۱۴۶۷
 ۱۴۶۸
 ۱۴۶۹
 ۱۴۷۰
 ۱۴۷۱
 ۱۴۷۲
 ۱۴۷۳
 ۱۴۷۴
 ۱۴۷۵
 ۱۴۷۶
 ۱۴۷۷
 ۱۴۷۸
 ۱۴۷۹
 ۱۴۸۰
 ۱۴۸۱
 ۱۴۸۲
 ۱۴۸۳
 ۱۴۸۴
 ۱۴۸۵
 ۱۴۸۶
 ۱۴۸۷
 ۱۴۸۸
 ۱۴۸۹
 ۱۴۹۰
 ۱۴۹۱
 ۱۴۹۲
 ۱۴۹۳
 ۱۴۹۴
 ۱۴۹۵
 ۱۴۹۶
 ۱۴۹۷
 ۱۴۹۸
 ۱۴۹۹
 ۱۵۰۰
 ۱۵۰۱
 ۱۵۰۲
 ۱۵۰۳
 ۱۵۰۴
 ۱۵۰۵
 ۱۵۰۶
 ۱۵۰۷
 ۱۵۰۸
 ۱۵۰۹
 ۱۵۱۰
 ۱۵۱۱
 ۱۵۱۲
 ۱۵۱۳
 ۱۵۱۴
 ۱۵۱۵
 ۱۵۱۶
 ۱۵۱۷
 ۱۵۱۸
 ۱۵۱۹
 ۱۵۲۰
 ۱۵۲۱
 ۱۵۲۲
 ۱۵۲۳
 ۱۵۲۴
 ۱۵۲۵
 ۱۵۲۶
 ۱۵۲۷
 ۱۵۲۸
 ۱۵۲۹
 ۱۵۳۰
 ۱۵۳۱
 ۱۵۳۲
 ۱۵۳۳
 ۱۵۳۴
 ۱۵۳۵
 ۱۵۳۶
 ۱۵۳۷
 ۱۵۳۸
 ۱۵۳۹
 ۱۵۴۰
 ۱۵۴۱
 ۱۵۴۲
 ۱۵۴۳
 ۱۵۴۴
 ۱۵۴۵
 ۱۵۴۶
 ۱۵۴۷
 ۱۵۴۸
 ۱۵۴۹
 ۱۵۵۰
 ۱۵۵۱
 ۱۵۵۲
 ۱۵۵۳
 ۱۵۵۴
 ۱۵۵۵
 ۱۵۵۶
 ۱۵۵۷
 ۱۵۵۸
 ۱۵۵۹
 ۱۵۶۰
 ۱۵۶۱
 ۱۵۶۲
 ۱۵۶۳
 ۱۵۶۴
 ۱۵۶۵
 ۱۵۶۶
 ۱۵۶۷
 ۱۵۶۸
 ۱۵۶۹
 ۱۵۷۰
 ۱۵۷۱
 ۱۵۷۲
 ۱۵۷۳
 ۱۵۷۴
 ۱۵۷۵
 ۱۵۷۶
 ۱۵۷۷
 ۱۵۷۸
 ۱۵۷۹
 ۱۵۸۰
 ۱۵۸۱
 ۱۵۸۲
 ۱۵۸۳
 ۱۵۸۴
 ۱۵۸۵
 ۱۵۸۶
 ۱۵۸۷
 ۱۵۸۸
 ۱۵۸۹
 ۱۵۹۰
 ۱۵۹۱
 ۱۵۹۲
 ۱۵۹۳
 ۱۵۹۴
 ۱۵۹۵
 ۱۵۹۶
 ۱۵۹۷
 ۱۵۹۸
 ۱۵۹۹
 ۱۶۰۰
 ۱۶۰۱
 ۱۶۰۲
 ۱۶۰۳
 ۱۶۰۴
 ۱۶۰۵
 ۱۶۰۶
 ۱۶۰۷
 ۱۶۰۸
 ۱۶۰۹
 ۱۶۱۰
 ۱۶۱۱
 ۱۶۱۲
 ۱۶۱۳
 ۱۶۱۴
 ۱۶۱۵
 ۱۶۱۶
 ۱۶۱۷
 ۱۶۱۸
 ۱۶۱۹
 ۱۶۲۰
 ۱۶۲۱
 ۱۶۲۲
 ۱۶۲۳
 ۱۶۲۴
 ۱۶۲۵
 ۱۶۲۶
 ۱۶۲۷
 ۱۶۲۸
 ۱۶۲۹
 ۱۶۳۰
 ۱۶۳۱
 ۱۶۳۲
 ۱۶۳۳
 ۱۶۳۴
 ۱۶۳۵
 ۱۶۳۶
 ۱۶۳۷
 ۱۶۳۸
 ۱۶۳۹
 ۱۶۴۰
 ۱۶۴۱
 ۱۶۴۲
 ۱۶۴۳
 ۱۶۴۴
 ۱۶۴۵
 ۱۶۴۶
 ۱۶۴۷

عَذَابُ إِنَّهُمُ اخْتَضِبُوا وَتَلْفُوا إِذْ أَخْرَجَهُمُ الْخَضَابَ وَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ

حقیر بن کوه پیشه اگر بر دوسر دنگ کرده شود و گشته پیشه هرگاه ما بود کنند رنگ !
و دنیا را تو در دست و بر تو را کرد

خَطَّ الْأَفْرَمُ وَأَشَدَّ مُلْغَرًا فِي حَلِّبَ الْكُرْمِ نَظْمًا وَمَا سَمِعْتُ

و خواند کمالیکه حیسان کوسیده بود در شهر آنگو یعنی مواب و چه چیز بسند.

ذَاقُوا الْحُكْمَ غَيْرُ مُرْسَدًا وَإِنْ هُوَ رَاقٍ وَصَافٍ أَنْتَارُ الشَّرَّ

و اگر او نیکو باشد از روی صفتها بر او بگوید و می‌گوید

صَيْتُ بَدَا نَزَلَ الْعُرْفُ وَالِدَةُ وَلَكِنْ يَنْسُ مَا وَلَدَا ثُمَّ اعْتَصَمَ

باربرارو کنت

صَا النَّسَائِرُ وَأَنشَدَ مَلْفَرًا فِي الظَّيَارِ نَظْمَ وَذِي طَيْسَةٍ شَفِيعَةٍ مَائِلٍ وَ

درستی رضی را و خواندند و این که گویند بود در نزدی که بسیارند و بیست که بنده صاحب مال است

الْحَايَةُ بِمَا عَاقِلٌ يَرَىٰ بَدَأَ فَوْقَ عِلِّيَّةٍ ۖ كَمَا يُفَعِّلُ الْكَوَاكِبَ أَعَادِلٌ ۖ تَسَافِرُ

عجب کرد و این یکی و دیگر را حقیقی و بدیهه میزد و از همیشه ملاجی میزد چنانکه بلند میبایست پادشاه داد و کرد
برای پادشاه

رَبِّهِ الْخِصَّاءُ وَالضَّارُّ وَمَا يَسُوهُ الْحَيُّ الْبَاطِلُ وَأَعْلَى أَصَافِهِ إِنَّ

دواؤ سنگ و در و برابر نباشد نزد او حق و باطل و کفایت بین معصیان و اگر

ظرت كما بظن الكيس الفاضل + تراضي الخرم به حاكما + وقد علوا

مگر یہی چنانکہ جہنم فزیرک ہرگز ہمدرد راضی ہو دین شمس انت با و اندر حاکم فزیرک حال انکو ہرگز نہ کہیں

فَالْمُطَلَّاتُ الْمَكْرُهُنَّ فِي أَوْدِيَةِ الْأَوْهَامِ وَنَحْوِهَا

و بکیر و نال من گفت اوی پس گفتند ای دیشما که سر کردی ای اندر دور بیا با ساری کسانا و محبت محو هست

لَسْتُمْ إِلَّا أَنْظَالُ الْوَعْدِ وَحَصْحَصَ الْكَيْدِ فَلَا رَاحَةَ لَكُمْ فِيهِ

افسوس کہ ان کا گھر سے دواڑ نہ زمان و ظاہر نہ اندوہ نہائی پس چون ایسا نہ کہ افسوس نہ نہ

لَا سَنَا وَنَقْضُكَ يَا نَجَّارَ الْمَلِكِ قَالَ يَا قَوْمَ لَا تَمُوتُوا وَنَحْنُ نَحْكُمُ

مال نکم روشن میشود میگذرانند روز را بآزاد گفت ای قوم من آنرا که بتاجل خواهید دید و آنرا که

[Faint handwritten signature]

۱۲۱

۱۲ خرداد ماه ۱۳۰۲

۱۰۰

[illegible]

وَخَاتَمُ تَنْظُرٍ كَأَمْرٍ أَيْ لَكُمُ اسْتِخْرَاجُ الْخَبْرِ أَوْ اسْتِشْرَافُ الْغَنَةِ
 وَتَأْكُلُ زَمَانًا وَتُؤَخِّرُ بَيْنَهُمَا أَيْ دَكِيقَةً تَدَاوُلَتْ فِيهَا يَدَا جَدِّهِمَا أَيْ يَدَاؤُهُمَا وَتَدَاوُلَتْ فِي كَوْنِ أَمْرٍ
 فَقَالُوا لَهُ تَاللَّهِ لَقَدْ أَعَصَيْتَ نَصِيحَتَنَا فَتَضَلَّ سَبِيلَكَ فَقَالَ لَيْسَ بِي ضَلَالٌ
 بَلْ كُنْتُ أَرَادُ سَكُونًا عِنْدَ خَبَرٍ أَوْدَى أَمْرًا شَرًّا وَبَرًّا كَرِهِي بَارًا يَسْرَعُ بَرَكْدِي بَيْنَ لُكْنَيْنِ بِهَكَذَا
 شَيْتٌ وَجَرَّ الْغَنَاءُ وَالْحِصْنُ فَفَرَضَ عَنْ كُلِّ مَعْنَى وَضَاوَا اسْتَخْلَصَ
 خَابِي وَجَرَّ عَنْ غَنِيَّةٍ أَوْ شَرِّتْ أَيْ هَرَبْتُ كَرَدَا سَمِي جَرِي وَاسْمُ مَعْنَى تَرْتِ
 مِنْهُمْ نَصَا لَمْ تَرَ فَخَ الْأَقْفَالِ وَوَسَمَّ الْأَقْفَالِ وَحَاوَلَ الْأَقْفَالِ
 أَوَّلِيَانِ لَقَدْ بَارَكْتَ أَوْ خَلَّارَ وَتَأْكُلُ زَمَانًا رَاسَمَايَ بَيْنَ يَدَايَ وَتَسْكُرُ كَرَدَمِي
 فَاتَّخَذَ بِرَأْسِهِ الْقَوْمَ وَقَالَ لَهُ لَا لَبْسَ بَعْدَ الْيَوْمِ فَاسْتَنْبَدَ
 بَيْنَ مَا كُنْتُ أَوْ مَعْرُ جَاهَتُ أَوْ كُنْتُ أَوْ كُنْتُ شَبَدَ بَيْنَ زَمَانٍ لَيْسَ بِأَكْبَرَ
 قَبْلَ الْأَقْفَالِ وَهَبَهَا مَعْقَةَ الطَّلَاقِ فَاطْرُقَ حَتَّى قُلْنَا مَرِيبَةً
 بَيْنَ زَمَانٍ وَدَانِ أَرَادَ بِهَكَذَا طَلَانَ بَيْنَ زَمَانٍ أَوْ كُنْتُ أَوْ كُنْتُ شَبَدَ بَيْنَ زَمَانٍ
 تَرَأْسَهُ وَالدَّمْعُ يَجِبُ لَطْمُ سِرِّحٍ مُطْلِعٍ شَمْسِي وَزَلِجِي
 بَرِ خَاتَمُ هَاكِي الْأَقْفَالِ أَجَابَتْ كُنْتُ شَرِّجَ جَابِي بَارَدًا أَقْفَالُ وَتَرَأْسَهُ
 وَأَنْتِي لَكِنْ حَرَمْتُ لِقَائِي هَاكِي نَفْسِي فَاتَّخَذْتُ عَنْهَا الْخَبْرَ
 وَالْفَتَى بَيْنَ لَكِنْ بَارَدًا شَبَدَ أَوْ كُنْتُ شَبَدَ بَيْنَ زَمَانٍ وَتَرَأْسَهُ
 أَمْرِي وَمِيسِي مَالِي مَقْرَارِيضٍ وَلَا وَارَ لَيْسِي يَوْمًا
 لَيْسَ كَرَدَمِي وَتَرَأْسَهُ نَفْسِي أَرَادَ كَرَدَمِي وَتَرَأْسَهُ
 وَيَوْمًا أَلَسَّامِي أَمْسِي أَرَحِي الزَّمَانَ يَوْمًا مَنَعِي
 وَكَأَيْتَ وَتَرَأْسَهُ نَفْسِي لَيْسِي مَنَعِي مَنَعِي
 وَتَرَأْسَهُ نَفْسِي لَيْسِي مَنَعِي مَنَعِي

و خاتم نظرون کما امر ای لكم استخراج الخبر او استشراف الغنة
 و تأکل زمانا و تؤخر بینہما ای دکیقہ تداولت فیہا یدای جدہما ای یدایہما و تداولت فی کون امر
 فقالوا له تالله لقد اعصیت نصیحتنا فتضلل سبیلک فقال لیس بی ضلال بل کنت اراد سکوناً عند خبر اودى امر شراً و برار کری بین لکنین بهکذا
 شیت و جر الغناء و الحصن ففرض عن کل معنی وضواو استخلص
 خابی و جر عن غنیة او شرت ای هربت کردار سمی جری و اسم معنی ترت
 منهم نصا لَمْ تَرَ فَخَ الْأَقْفَالِ وَوَسَمَّ الْأَقْفَالِ وَحَاوَلَ الْأَقْفَالِ
 اولیان لقد بارکت او خللار و تأکل زماناً راسمای بین یدای و تسکر کردم
 فاتخذ برأسه القوم و قال له لا لبس بعد الیوم فاستنبد
 بین ما کنت او معر جاهت او کنت او کنت شبد بین زمان لیس اکبر
 قبل الاقفال و هبها معقة الطلاق فاطرق حتی قلنا مریبة
 بین زمان و دان آراد بهکذا طلان بین زمان او کنت او کنت شبد بین زمان
 تراشد و الدمع یجب لطم سرح مطلع شمسی و زلیجی
 بر خاتم هاکي الاقفال اجابت کنت شرج جابی باردا اقفال و تراشد
 و انتی لکن حرمت لقای هاکي نفسی فاتخذت عنہا الخبر
 و الفتی بین لکن باردا شبد او کنت شبد بین زمان و تراشد
 امری و میسی مالی مقارریض ولا وار لیس یوما
 لیس کردم و تراشد نفسی اراد کردم و تراشد
 و یوما السامی امسی ارحی الزمان یوما منعی
 و کایت و تراشد نفسی لیس منعی منعی
 و تراشد نفسی لیس منعی منعی

و خاتم نظرون کما امر ای لكم استخراج الخبر او استشراف الغنة

بام الحیوة یحیی فی قرآنه اختایان حلاصه النض و بد صا رب الزکری
 منادیه کنی مستان باز خیزم ز کس کزت خصمه بقدر دردت کایک دفعه بود در زم
 فکشد ماه آر یعد و استینا له الرعد فلا وایک سار جع و لا
 پس کن داد عمار را که باز گردد و بلند گردد و او و ده یاز پس زندگانی کند و باز آید و در
 الذ غیبه مع المقامه الثالثه و ان رجوعا الحیوة من غیر
 رشتن دوز را کرد عمار جهل و رسوم مشهور بخیریه خرداد

الحارث بن همام قال هفتابا لبين الطوق والسيد المذبح الى ارض
حارث هر همام گفت بدره فزان در دهان تو و رفتن اميد من بجزاي تو
فصل في الخبريت وقر فيهما الصابيت فجدت ما يجد
در دم بگند در دهان تظار دانا و سينه دران دليران پس باضم دران انچه بايد
الحارث الوجود ورايت ما كنت منه احيدا الا ان نتجت قلمي
گرسنه تنها و ديدم انچه بودم كز در سين من بگيرد انچه كرسن در كمر دل جزا
المزوجة ونسأت نضوى الجحوى وسرت سائر الصارب يقدر حين
در ترازو شده بود و درانم شتر لا خوراك مانده بود و بر فرغ من بجز من كز ننده باشد به به قاف
للمستسلم الحين وكم ازل نين وخذ وذي ميل و ازان و ميل بعد ميل
و فزان بباشه با بر مرگ و هميشه بودم سياه زود روى و زرم روى و برين ميل پس از ميل
الى ان كادت الشمس تحجب والضياء يحجب فارقت لظلال الله
تا كز نديك شد آفتاب كه غروب شود و روشنى همان گردد پس ترسيم سبب و بگيرد
و افحار جيش حاور و كم اذير الالف للذيل و انشط امر اعتد الليل
در امان شكس جام و در دهان تو كز اجمع كردم دامن را و سينه يا در انچه به
و اخذت فبكنا انا اقلب العزم و امتنن الحزم و امني شمع
در دست باز نم سياه بگيرد انچه عين را و بپايند انچه اسباط خور نمود و شد را كاهي

2-11

مجلس

00115-3113

مجلس شورای ملی

2

103

۱۰۰

١٢

تاریخ مکمل : مجلد ہفتم

[illegible][illegible][illegible]

۳۰
۳۰

۳۰

البرهان على ان الله تعالى
هو الذي خلقنا

البرهان على ان الله تعالى
هو الذي خلقنا

البرهان على ان الله تعالى
هو الذي خلقنا

البرهان على ان الله تعالى
هو الذي خلقنا

البرهان على ان الله تعالى
هو الذي خلقنا

البرهان على ان الله تعالى
هو الذي خلقنا

توسمت رقيق رطلتي وسجاني كيتي فاذا هو ابو زيد مظهر التاشيد
ومعكم اني اشد قهرا بديننا تحية المحبين اذا التقيا بعد البين
الامر ان وكنا نشاء الاجل ويعتري في خط من الكلام ما حلت في
دار عار وموت فاس كبريم حرمه راو سمن محمد سعيد از كنجي كوكه و سمره راو سمن زود و سمن

البرهان على ان الله تعالى
هو الذي خلقنا

زيفنا لال فلهي اشتداد اسيها وامتداد صبرها واخذت
اشتشف جوهرها واساله من اين غترها فقال لي ان هذه الناقة
خبرك حلوا الذاقة ملج الشياقة فان احببت استراحة فاحوانك كشاة
فلا تصح فاحت بقوله نضوي واخذت التمتع لما روي فقال اعلم
استغرضتها بحض موت وكابدت في تحصيلها الموت فلان الله
عليها البلدان واظن باخفاف الظمان الى ان وجدتها عليل سفار

البرهان على ان الله تعالى
هو الذي خلقنا

فان صدق الخبر والشر واخلت بها محل البشرا فاتفقوا نذرت
فان صدق الخبر والشر واخلت بها محل البشرا فاتفقوا نذرت

البرهان على ان الله تعالى
هو الذي خلقنا

القسمه من قبل المجلس المسقط الاعلى والحقه
 القاعده والقائم والحقه
 القسمه من قبل المجلس المسقط الاعلى والحقه
 القاعده والقائم والحقه
 القسمه من قبل المجلس المسقط الاعلى والحقه
 القاعده والقائم والحقه

[illegible]

لَسْتُ بِصَاحِبِ لِقَاطٍ فَأَخَذْتُ بِثَلَاثِهِ وَأَجْرِي رُبَّ عَلِيٍّ بَلَدِيهِ
 وَهَمَّ بِتَمَنِّي بِجَاكِيَّةٍ وَهُوَ يَقُولُ يَا هَذَا مَا مِطْلَقِي بِطَلَبِكَ
 فَالْقَفْ عَنْ غَيْرِكَ وَعِدْ مِنْ سَبِّكَ وَالْأَقْضَى إِلَى حَكْمِ هَذَا الْحَقِّ
 الْبَرِّ مِنَ الْغَيِّ فَإِنْ أَوْجَبَ مَا لَكَ فَتَسَلَّمَ وَأَنْ زَوْجًا حَامِيكَ فَلَا حَافِلَ
 أَرَادَ وَأَهْ قَضَيْتُ وَكَسْبًا غَضَبْتِ إِلَى أَنْ أَلْجَأَ لَكُمْ فَأَنْزَلْنَا
 إِلَى شَيْءٍ كُنْ أَيْقُ الْغَضَبِ يَنْقُصُ مِنْهُ سَكُونُ الطَّائِفِ
 عَلَى رَجْعِ دَرَجَاتٍ وَفَارَغُوا بِكُلِّ وَجْهٍ مِنْهُ فَارْزُقُوا حِلْمَ بَرِيَّةٍ

[illegible]

الطَّبْعِيَّةُ وَالصَّنَاعُ الدَّيْنِيَّةُ وَالْغِنَى الْجَنِينُ تَرْفَعُنَا مَجَالَةَ الزَّكَاةِ

وَالشُّوْطَةُ الْحَاظِبُ وَقَدْ عُلِّقَ الْعُكْبَرُ وَخُزْنَةُ الْبَابِ رَأْسُ عَرِيضَتِهَا كَالسَّ

و در اسرار کمالی پندم کنست و در کرب زده اند و در غایت جان حکم خودت تعلیمت و خدمت
و در غایت کمالی پندم کنست و در کرب زده اند و در غایت جان حکم خودت تعلیمت و خدمت

وگردیدند آنست که گشت بر سر نانی او آلودارست و خدمت او اگر اینست بکنند و وسعت برادر کردار است

وَأَجَلِيَّتْ لَهَا نَيْنِ مَرْيَمَ مَا هَامُ طَبَاكَ وَ
رَأْسُ كَفَرْتُمْ حُرْمَتُكُمْ وَارْشَادُكُمْ كَوْنُكُمْ كَيْلَكُمْ أَمْ دُونَ ذَلِكَ

علیٰ ایستقامت و ذک قال ابو زید قرأ فی مجلد فی یقین المرحوم و ندی

سیدہ الحجاب کہ اگر میں نے نہ سمجھتی کہ میرا شہداء کا قتل

مِنَّا قَالِ كَمْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ هَذَا وَلَكِنْ كَرِّمِ قَوْلِي ذِي وَجْهِكَ مَا فِي

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَكُونَنَّ مِنَ الْغَافِلِينَ

و اینست سرشت انچه بکلام من در کتب من
و اینست سرشت انچه بکلام من در کتب من

[illegible]

و اما در این کتاب که در میان ماست و در دست او کار میکند و فرمود

ماء و غیر لیسها احشاء و لیکن ابلقاء فی ریاضتها احشاء و علی
بیت و طبعان او در است و شب و روز در و در و در و در و در و در

ان کا بیان ہے کہ ان کے پاس ایک کتاب تھی جس میں لکھا تھا کہ جو شخص اس کتاب کو پڑھے وہ اپنے آپ کو بچا لے گا۔

وَلَا تَقْرَأُ الْكِتَابَ طَرَفًا مَوْلَانِي

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

طراز لایق بهما است و منتهی آن ۳۴ مری است و خلق بسیار است که در آنجا می آیند و از آنجا می آیند و از آنجا می آیند

فِي الصَّحاحِ كَرَب طَرَّة السُّهْلَانِ يَقُولُ الْعَلِيُّ الْعِصْلُ وَلَا تَسْلُ وَ خَدَتْ
در خنده و خادته همچو خادیه سبانه گفته در شادی گرفت بپوشید و پیرس بین فایز بزم
اَسْعَبُ فِي مَدَحِ الْأَدَبِ أَفْضَلُ رِبَةٍ خَيْرُ النَّسَبِ مَوْحِلُ الْكَلَمِ
از سببه می مدح ادب افضل ربه حل خیر النسب موحل کلام
از سببه می مدح ادب افضل ربه حل خیر النسب موحل کلام
الْمُتَجَنَّبُ وَيُضَيِّعُنِي عَمَّا أَغْنَاءُ لِلْمُهْلِ فَلَا أُؤْتِي فِي الْعَصِيدَةِ الْعِصَابَةَ
نماندگان شایسته و خیمه بریندازم چون چرخ برینش حملت برده چون نماند که ستم در ستمت محاسن بری رده
اَلَا كَذِبًا قَالَ لِي صَهْ وَاسْمِعْ مِنْ وَاقِفَةٍ نَظُمُ يَقُولُونَ جَالُ الْعُلَى وَ قَزْ
منزب که پیش از غرض خاموش باش و بگو ایمن و در باب
ادب کما سمع بومالان یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد
علم سوار است و آرایش نهد و یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد
خبر که من ادب الفرس و الکاف و یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد
برینکه یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد
اَوَّلًا سَمِعْتُ قَالَ سَمِعْتُكَ صَدَقَ الْحَقُّ وَاسْتَأْذَنَ الْحَقُّ وَاسْتَأْذَنَ الْحَقُّ
یا یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد
خدا و او که سنیفین جدا می آید انا السید المی قریه عرب عن الکاف و یزید بن سواد
در گوش و آسانش که از شفقت خدا که برسانید از رفتن سوزی می که دو برود از کوفی یزید بن سواد
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَكَلا مَا مَنُفِضَ مِنَ الْأَلْهَامِ قَدَرَانِ بَلْغَنَا الْخَطَّ وَكَلْنَا الْخَطَّ أَوْ
طلب خدای و ما بر دو حال بودیم از نوشته پس رسیدیم بر آن و خشن را برینکه از کوفی یزید بن سواد
لَقِينَا أَلَا كَمْ لَمْ يَكُنْ الْحِثُّ وَعَلَى عَائِقَةٍ ضَعِيفَةٍ حَيَاةُ الْوَدَّ يَحْيَا
بروز و ما که در کوفی رسید بودیم از کوفی یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد
الْإِسْلَامُ وَسَالَهُ وَقَفَةُ الْمُقَرَّبِ قَالَ وَنَحْمُ لِسَالٍ وَقَفَةُ اللَّهِ قَالَ الْإِسْلَامُ
مسلمان و سالت از ایستادن خبر ده که ایستادن از کوفی یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد

وعد
فِي الصَّحاحِ كَرَب طَرَّة السُّهْلَانِ يَقُولُ الْعَلِيُّ الْعِصْلُ وَلَا تَسْلُ وَ خَدَتْ
در خنده و خادته همچو خادیه سبانه گفته در شادی گرفت بپوشید و پیرس بین فایز بزم
اَسْعَبُ فِي مَدَحِ الْأَدَبِ أَفْضَلُ رِبَةٍ خَيْرُ النَّسَبِ مَوْحِلُ الْكَلَمِ
از سببه می مدح ادب افضل ربه حل خیر النسب موحل کلام
از سببه می مدح ادب افضل ربه حل خیر النسب موحل کلام
الْمُتَجَنَّبُ وَيُضَيِّعُنِي عَمَّا أَغْنَاءُ لِلْمُهْلِ فَلَا أُؤْتِي فِي الْعَصِيدَةِ الْعِصَابَةَ
نماندگان شایسته و خیمه بریندازم چون چرخ برینش حملت برده چون نماند که ستم در ستمت محاسن بری رده
اَلَا كَذِبًا قَالَ لِي صَهْ وَاسْمِعْ مِنْ وَاقِفَةٍ نَظُمُ يَقُولُونَ جَالُ الْعُلَى وَ قَزْ
منزب که پیش از غرض خاموش باش و بگو ایمن و در باب
ادب کما سمع بومالان یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد
علم سوار است و آرایش نهد و یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد
خبر که من ادب الفرس و الکاف و یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد
برینکه یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد
اَوَّلًا سَمِعْتُ قَالَ سَمِعْتُكَ صَدَقَ الْحَقُّ وَاسْتَأْذَنَ الْحَقُّ وَاسْتَأْذَنَ الْحَقُّ
یا یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد
خدا و او که سنیفین جدا می آید انا السید المی قریه عرب عن الکاف و یزید بن سواد
در گوش و آسانش که از شفقت خدا که برسانید از رفتن سوزی می که دو برود از کوفی یزید بن سواد
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَكَلا مَا مَنُفِضَ مِنَ الْأَلْهَامِ قَدَرَانِ بَلْغَنَا الْخَطَّ وَكَلْنَا الْخَطَّ أَوْ
طلب خدای و ما بر دو حال بودیم از نوشته پس رسیدیم بر آن و خشن را برینکه از کوفی یزید بن سواد
لَقِينَا أَلَا كَمْ لَمْ يَكُنْ الْحِثُّ وَعَلَى عَائِقَةٍ ضَعِيفَةٍ حَيَاةُ الْوَدَّ يَحْيَا
بروز و ما که در کوفی رسید بودیم از کوفی یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد
الْإِسْلَامُ وَسَالَهُ وَقَفَةُ الْمُقَرَّبِ قَالَ وَنَحْمُ لِسَالٍ وَقَفَةُ اللَّهِ قَالَ الْإِسْلَامُ
مسلمان و سالت از ایستادن خبر ده که ایستادن از کوفی یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد

وعد
فِي الصَّحاحِ كَرَب طَرَّة السُّهْلَانِ يَقُولُ الْعَلِيُّ الْعِصْلُ وَلَا تَسْلُ وَ خَدَتْ
در خنده و خادته همچو خادیه سبانه گفته در شادی گرفت بپوشید و پیرس بین فایز بزم
اَسْعَبُ فِي مَدَحِ الْأَدَبِ أَفْضَلُ رِبَةٍ خَيْرُ النَّسَبِ مَوْحِلُ الْكَلَمِ
از سببه می مدح ادب افضل ربه حل خیر النسب موحل کلام
از سببه می مدح ادب افضل ربه حل خیر النسب موحل کلام
الْمُتَجَنَّبُ وَيُضَيِّعُنِي عَمَّا أَغْنَاءُ لِلْمُهْلِ فَلَا أُؤْتِي فِي الْعَصِيدَةِ الْعِصَابَةَ
نماندگان شایسته و خیمه بریندازم چون چرخ برینش حملت برده چون نماند که ستم در ستمت محاسن بری رده
اَلَا كَذِبًا قَالَ لِي صَهْ وَاسْمِعْ مِنْ وَاقِفَةٍ نَظُمُ يَقُولُونَ جَالُ الْعُلَى وَ قَزْ
منزب که پیش از غرض خاموش باش و بگو ایمن و در باب
ادب کما سمع بومالان یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد
علم سوار است و آرایش نهد و یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد
خبر که من ادب الفرس و الکاف و یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد
برینکه یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد
اَوَّلًا سَمِعْتُ قَالَ سَمِعْتُكَ صَدَقَ الْحَقُّ وَاسْتَأْذَنَ الْحَقُّ وَاسْتَأْذَنَ الْحَقُّ
یا یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد
خدا و او که سنیفین جدا می آید انا السید المی قریه عرب عن الکاف و یزید بن سواد
در گوش و آسانش که از شفقت خدا که برسانید از رفتن سوزی می که دو برود از کوفی یزید بن سواد
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَكَلا مَا مَنُفِضَ مِنَ الْأَلْهَامِ قَدَرَانِ بَلْغَنَا الْخَطَّ وَكَلْنَا الْخَطَّ أَوْ
طلب خدای و ما بر دو حال بودیم از نوشته پس رسیدیم بر آن و خشن را برینکه از کوفی یزید بن سواد
لَقِينَا أَلَا كَمْ لَمْ يَكُنْ الْحِثُّ وَعَلَى عَائِقَةٍ ضَعِيفَةٍ حَيَاةُ الْوَدَّ يَحْيَا
بروز و ما که در کوفی رسید بودیم از کوفی یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد
الْإِسْلَامُ وَسَالَهُ وَقَفَةُ الْمُقَرَّبِ قَالَ وَنَحْمُ لِسَالٍ وَقَفَةُ اللَّهِ قَالَ الْإِسْلَامُ
مسلمان و سالت از ایستادن خبر ده که ایستادن از کوفی یزید بن سواد لکن یزید بن سواد لکن یزید بن سواد

[illegible]

هَذَا الرُّطْبُ بِالْحَبْلِ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ قَالَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
أَيْضًا خَرَّاسٌ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

يَا سَمِيرُ قَالَ هِيَ تِلْكَ وَاللَّهِ قَالُوا الْعَصَائِدُ يَا الْقَصَائِدُ قَالَ اسْكُتْ عَافَاكَ
فَانَمَا كُنْتُمْ بِنَدْوَيْكُمْ دُونَ مَا كُنْتُمْ فِي حُلَاوِي مَعَهُ نَارٌ كَسَتْ فَوْسُسًا وَنَادَى بِهَا

اللَّهُ قَالَ وَلَا الدَّقِيقُ بِالْعَنَى الدَّقِيقُ قَالَ أَيْنَ يَذْهَبُ بِكَ ارْتَدَّكَ اللَّهُ
 حَذَا كُنْتَ نَزَّأْتُ مَبْنِي بَابِكِ كُنْتَ كَمَا بَرَدَ جَنُوبِي رَوَاهُ ابْنُ أَبِي شَالَةَ

فَقَالَ وَكَذَلِكَ يُفَصِّرُ الْفَرِيدُ قَالَ عِدَّةٌ مِنْ هَذَا أَصْحَابُكَ اللَّهُ وَاسْتَحْيَا الْبُورْنِي

رَجْعُ السُّؤَالِ وَالْجَوَابُ فِي التَّكَايُلِ مِنْ هَذَا الْجَرَّارِ قُلْحُ الْغُلَامِ أَنَّ الشُّوْطَ

الحسين و الشيخ سيدي بن فقال حسبك يا شيخ فقد عرفت فاك سببك
 من حجت ختمه شيطان كبرك ليس كمن سببت تلامذته

فَخَذَ الْجَوَابَ صَبْرًا وَكَفًّا خَيْرٌ أَمَّا هَذَا الْكَارِ لَا يَسْتَدِرُّ الشَّعْرَ مِنْهُ

لَا تَنْتَهِزُوا فِي الْقَصَصِ قِصَصًا وَلَا الرِّسَالَةِ يُسْأَلُ وَلَا حُكْمًا لَهَا

تِلْكَ وَهِيَ الْحَقُّ وَأَمَّا جُلُ هَذَا الزَّمَانِ فَمَا يَعْرِفُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا أَصْبَحَ

وَلَا يَخْشَى الْفِتْنَةَ سِوَاكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَكَ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَكَ إِلَّا بِإِذْنِكَ يَعْلَمُ الْغُيُوبَ أَلَمْ يَجْعَلْ لَكَ الْخَلْقَ أَغْنَىٰ ۖ فَلِمَ تَدْعُ الْغَايِبَةَ بِأَسْمَاءِ غُيُوبٍ ۚ أَيُّدْعِي الْمُنِيبَ ۚ وَتَذَرِكِ الْكَافِرَ الْكَافِرَ الْكَافِرَ الْكَافِرَ الْكَافِرَ ۚ إِنَّكَ أَتَعْلَمُ الْغُيُوبَ ۚ

وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ أَخْرَجَهُمْ مِنْ دَارِهِمْ الْأُولَى كَانُوا يَتَّقُونَ

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

بالبیض والیلب + العقاب الزاویه و كانت ایه النبی صلی الله
 علیه و آله و سلم تسمى العقاب و مستبدین ذوی نبل بدت لهم نبیة
 فانتوا منها الی الحرب النبیة بالحیفة و مینه سبل العبد اذا مات
 و اوضح نظم و عصبة لمرکز البیت العتیق و قد حجت

بالبیض والیلب
 العقاب الزاویه
 و كانت ایه النبی
 صلی الله علیه و آله
 و سلم تسمى العقاب
 و مستبدین ذوی نبل
 بدت لهم نبیة
 فانتوا منها الی الحرب
 النبیة بالحیفة
 و مینه سبل العبد
 اذا مات
 و اوضح نظم
 و عصبة لمرکز
 البیت العتیق
 و قد حجت

بالبیض والیلب + العقاب الزاویه و كانت ایه النبی صلی الله
 علیه و آله و سلم تسمى العقاب و مستبدین ذوی نبل بدت لهم نبیة
 فانتوا منها الی الحرب النبیة بالحیفة و مینه سبل العبد اذا مات
 و اوضح نظم و عصبة لمرکز البیت العتیق و قد حجت
 جتیا لا شک علی الرکب معنی حجت جتیا ای غلبت بالحجج و جلد
 بجائین علی الرکب و حق جمع جائت نظم و نسوع بعد الجور
 من حلب + صبحی کاظم من غیر ما تعب کاظمه فی هذا الصبح
 من کظم الغیظ نظم و مدحین سرو من ارض کاظمه و اصبحوا
 حین لاح الصبح فی حلب ای اصبحوا یحلبون من اللبن نظم و مدح
 منی ما ساء صمم او قضم و اف و قال الذب بحلب + العادیر الطامخ
 و القدیو القدیو للکرم فیها شعرو یا فاعالک لاس قطعانیه + شاهدا
 و دیک و هدی و اجمعه شود و دیک و دیا جوانی را که سرگرد بر کوزن چرخ و دهم اودا

بالبیض والیلب
 العقاب الزاویه
 و كانت ایه النبی
 صلی الله علیه و آله
 و سلم تسمى العقاب
 و مستبدین ذوی نبل
 بدت لهم نبیة
 فانتوا منها الی الحرب
 النبیة بالحیفة
 و مینه سبل العبد
 اذا مات
 و اوضح نظم
 و عصبة لمرکز
 البیت العتیق
 و قد حجت

الحمد لله الذي جعل في كل شيء حكمة وحكمة في كل شيء

وله نسك من الغيب والكيف الذي قد عرع وناهر البكوع الكسل منها

الْعَدُوِّ وَمِنْهُ قَوْلُهُ تَعَالَى مِنْ كُلِّ حَذْبٍ يُنْصَرُونَ وَالْعَقِيبُ سُوْرَةُ الْقَدَمِ

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
84

ههنا ما رج اللبن والشيب اللبن المزوج ويقال فيه مشيب

و مشوب ای مزوج نظر و مضاعف لبان که ریخته و در آینه فی مخارن

السَّبَبِ الشَّجَارِ لِحَقَّةٍ مَا لَمْ يَكُنْ مُظْلَمًا فَإِنْ ظَلَمْتَ فَإِنَّ هَذَا جَدُّكَ

سبب او استیجاب ابریکر نماز و نیکو باشد سائبان دار پس که سائبان کرد و بنود پس آن بوج هر چه

سید دریا رسبت و ازینست فرموده اند الفانی این یکه در از گندرسن مایه ای استخوان
وزار جادو رحیم اذ احصیت مصداق عبد الله که الخ الکات

و در این کتاب از آنجا که هرگاه درود شود کرد خدا بدو دست داد و از او خواران را بدو

و در حدیث است بر خفا نهادن را چو کرمی عالمی

الرحمة الرحمة الرحمة

وَمَا يَكْفُرُ لَكُمْ عَنْهَا أَنْفُسُكُمُ الْأُولَىٰ ۚ وَلَئِنْ لَمْ تَرْجِعْ إِلَيْهَا أَعْيُنُكُمْ لَأَكُنْ بِأَعْيُنِنَا ذُرِّيَّتًا ۚ وَلَئِنْ أَخَذْتُمْ عَلَيْكُمْ عَهْدَ جَدِّدٍ مِنْكُمْ لَأَعْلَنَّ أَنْتُمْ سَاقِينَ ۚ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ لِقَوْمٍ يُدْعَوْنَ إِلَى الْوَحْدَانِيَّةِ فَلَا يَفْقَهُونَ ۚ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين
الطاهرين

وَمِنَ الْغَيْلِ نَظَرُوا بِأَنَّهُ يَتَأَدَّرُ رَاحَةً مُسْتَعْلَقًا فَمَوْمَسُوهُ

و از پشت غلیل دیدم که از آنجا که میسر سوار می باشد که در وی بویست حال کار میگردان

أَفْكَرْتُ الْكَاسِرَ الَّذِي يَجِدُ لَهُ سِرٌّ وَهُوَ أَحْبَبُ إِلَيَّ النَّظَرِ

خاطر اندوخت که در یاد اسرار و آن بند شدن شایسته است

جَالِسًا مَا شِئْتُ مَطِيئَةً وَمَا فِي الذِّئْرِ أَوْ رَمَتْ مُرْجَبٌ

و من نشسته روزی که گشتای که سوار می بود با او رفیق در چرخ که ذکر کردم از کس

أَلْجَأَسُ الْأَيُّ نَجْدًا وَالْمَاشِي الَّذِي كَثُرَتْ مَاشِيَةٌ وَكُنْتُ

جالس کسی که آید برین بند و ماشی کسی که بسیار باشد چاره او و فکر میگردان

قَوْلُهُ تَعَالَى إِنَّ أَمْثَلَ مَا كَانَ لَهُ دَعَاةٌ قَوْمُ الشَّامِ وَكَثُرَتْ لَهَا شِئَةٌ

قل غلبی نگار که با آن دعاست ایشان ابله کی و بسیار چاره

نَظَرُوا وَدَاشُّطًا كَصَدْرِ الرَّحْمِ قَامَتْهُ صَادِقَةٌ يَمِينِي يَشْكُرُ لِي

دیدم خود در دین از آنجا که میسر سوار می بود و با آن او را در نما بجای که میگردان

الْحَدَبُ مَا أَرْتَقِعُ مِنْ لَدُنْ نَظَرٍ وَحَايَا أَجْدَمَ الْكَلْبَيْنِ الْخَرُّ

و حدب آنچه بلند باشد از زمین دیدم که از آنجا که میسر سوار می بود و حایا

فَأَنْ عَجَبْتُ كَلَمًا فِي الْحَلْنِ مِنْ عَجَبٍ الْكَائِلُ هُوَ الَّذِي إِذَا

پس که عجب میبیند پس بسیار در آفرینش از کلمات است و کایل در نما

مَنْ حَرَكْتُ مَسْكِبَةً وَجَّحَ بَيْنَ رُكْبَتَيْهِ نَظَرٌ وَصَادِقٌ عَالِمُ الْقَتْلِ

و در حرکت مسکبه و وجه بین رکتی نظرم و صادق عالم قتل

مِنْ غَيْرِ أَعْلَفَتْ كَأَنَّهُ لَوْ مَا يَرُوحُ لَا وَكُنْتُ الْفَتَاةُ زَقَلْتُ

پس آنکه از غلبه شد و در دین از آنجا که میسر سوار می بود و کنت

الْأَيْفُ وَتَحَدُّبٌ وَسَطٌ وَصَدْعٌ بِمَا شِئْتُ نَظَرٌ سَلَامٌ سَلَامٌ

بنی و کوزه شدن میانه و شکاف و در نما و در نما

و از پشت غلیل دیدم که از آنجا که میسر سوار می باشد که در وی بویست حال کار میگردان

خاطر اندوخت که در یاد اسرار و آن بند شدن شایسته است

جالس کسی که آید برین بند و ماشی کسی که بسیار باشد چاره او و فکر میگردان

قل غلبی نگار که با آن دعاست ایشان ابله کی و بسیار چاره

دیدم خود در دین از آنجا که میسر سوار می بود و با آن او را در نما بجای که میگردان

و حدب آنچه بلند باشد از زمین دیدم که از آنجا که میسر سوار می بود و حایا

پس که عجب میبیند پس بسیار در آفرینش از کلمات است و کایل در نما

و در حرکت مسکبه و وجه بین رکتی نظرم و صادق عالم قتل

پس آنکه از غلبه شد و در دین از آنجا که میسر سوار می بود و کنت

بنی و کوزه شدن میانه و شکاف و در نما و در نما

و من انی که در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است

فلم یکن یخفی الخفا من الحاکمة التي علیها ادروع واسلحة شعر طالما مری
 بن و برنده خنجران جامیکه ران زرد و سلاها باشد و برین کلمه
 کتب فی فیه نور و لکنه نور بلا ذنب + الشعر القطعة من فیه شعر مر را
 که سکه دهن کاو و برکن آن کاوی دوم بود و برین پاره از پیر و سبار
 ناطری فیلا علی جلی + وقد نزلت فوق الرخل والقنب + القیل الرخل
 چشم من رخل را بر شتر و بر کنه بر شتر سینه ای طالع شتر و طالع خرد و از رخل مرد
 الفاعل لری نظم و کمر کفیت یعرض الیبد مستکیا + وما استکی قطرة
 ست خرمیت و سبار دیم سبار دشتنا کله کله راحل اگر شربت که کله کله
 ولا کعب + الشکی الخخذ شکو + و هی الفم بل صغیر + نظم و کنت اصر
 و زرد بازی شکو که کرد کله و آن شک خرد باشد + بهسم که دیم
 کرار الرکبة + الذی یظهر من حینین کالشهب + الذی یظهر من حینین
 کوزه را بر این نشانده در بیان سید از دهم و سبار کاز گوسفند که به سبار
 آتانه نظم و کمر رات مغلی عینین ما وها یجرى من الغرب العینان
 اسباب خردا و دها و چشم من و چشمه که آب برود و رات از مغرب و در دوش
 فی حلب الغرب یجرى للدمع العینان + العینان یظهر و کمر رات
 در دوش چشمه غریب طایر و آن است و عینان بر دوش چشمه و سبار و دوش چشمه
 الخیل یأولعکوم رات البسر فی القلب البسر جمع البسر و هی اللمة
 در دوش خردا و دوش دوش و دوش خردا و دوش خردا و دوش خردا
 الحدیث العهد بالطر والقلب جمع قیب شعر و کمر رات باظفار
 که رات با دوش خردا و دوش خردا و دوش خردا و دوش خردا
 الفلاطینا یطیر فی الجوی مضربا + الطبین القطعة من الجود
 بیا این معنی که می بود و سبار آسمان که بکوزد و آینه بود و برین طبع من نیست پاره از رخ

از معنی که در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است

از معنی که در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است

الکلیه و الکلیه

و من انی که در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است

[illegible]

الحجاء والصبي ما اتخذ من الارض ظمركم مساكين في الدنيا والآخرة

مُخْلِذِينَ وَمَنْ يَخُجْجُ مِنَ الْعَطْبِ ۖ فَالَّذِي بَطَأَ شَيْئُهُ شَعَرَ

همیشه زنده و کیست که بخاری بدید از ملاک محمد کس که در کس کند بری او
و که بداند و وحی بشکست سغیا منظر که ای امده مرافقه و وحی

بسیار از این برای من از روشی که من میگویم و در کتابها و مجلهها و روزنامهها و در این بر گزیده از اینها

وکیل جاری وکیلین سید مغرور کو دعائیہ سید محمد حادی

حل و اهللت بالادب المستنجد الرجل الجالس عبد بنحوه و في الكافي

وَمَا أَفَاءَ لَنَا خَلْقٌ مِّنْ خَلْقٍ لَّا يَمْلِكُونَ

اَشْيَتْ مِنْ عَرَبٍ قَمِينٍ عَرَبِ الْجَنْدِ الْقَبِيلَةِ وَالْعَرَبِ جَمْعُ

وَبِالنَّبِيِّ إِلَىٰ دَوْمَانَظُمَ وَكَوْثُرَتْ لِي مِنَ السَّالِكِينَ

و ان در پنج بخت که بنویسید خود
و سادهم بنویسید که شاد و بختدار

وَمِنْ عَمَلِهِ أَنْ يَأْتِيَ بَعْضَ الْمَسْكِينِ فَيَأْكُلُ مِنْهُمَا مُشْرَبًا ثُمَّ يَقُولُ هَذَا مِنْ حَنُونِي وَإِنَّ الْمَسْكِينَ لَمْ يَأْكُلُوا مِنْهُ عَلَى حِفْظٍ فَالْغَدِيرُ لَكُمُ الْحَقُّ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و بسیار دیدیم بچه ای رفته در حوض استراحت کند

سب سے اقسام کی سب سے

مجلس شورای اسلامی

... ..

عَنْهَا أَقُولُ لَهُ تَعَالَى وَمَنْ يُعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُفِضَ لَهُ شَيْطَانُ أَتَانَهُ
از و همچون خدا تعالی و کسیکه بر کرد از یاد خدا تعالی نشین کند شیطان از او دور
مَنْ يُعِشْ عَنْهُ قَوْلُهُ وَ كُنْتُ لَكُمْ مِنْ عِبَادِ الْحَرَبِ بَاءً
کسی که در یاد او باشد

هَذَا مِثْلَانِ نَضْرِبَانِ لِمَنْ يَتْلُو مِنْهُ الدُّعَاءَ وَذَلِكَ لِأَنَّ الدُّعَاءَ

این هودو دستانه که در کرد خود مدعی یک ساحت شایسته بزرگی او و آن ازین سلسله است

میکرد و بمرام با آفتاب و در پیش آید از در پیش خود و همین سینه سپردن را بنام رومی زبیا بخواب (از قول)

شعور بالهنا والجلل حسنت في قلبها بالانجيل في كل ايامها واما

الحق ابدًا لكون فيه الحياء والعجز عنه لا ينافي التسامع

وذكر قصص من الغزوات كلها تصحيف النسخ الأولى من غير أن يفي بالحق

وذكر في نسخة أخرى من المخطوطات: "وأشاره إلى نفسه بأشعاره"

از روی حق و بسیار کلمات و کفر

الحول ورجل عشتار ولسی بی بی کی عیادت میں سما

بزرگ داشت که حتی تضع و لا عشار البریه

يقال برمة اعشار وجعها الكسار وتوب اسمال فبرم خلق

کشفه منبره اعجاز و مجده اعجاز در کتب اعجاز

جبل ارماد و وصف الجبل و فيها كوصف الواحد و قول ما كاه الشياطين القليل

منه فلهذا
الرماد و ما
نعم بالرماد
من ياب ياب
فمن

جبل ارماد و وصف الجبل و فيها كوصف الواحد و قول ما كاه الشياطين القليل
قال الشاعر نظر النار كاه الشياطين من يرد ما كل الفواكه شائنا
آتش سوز سرست پس هر که خواهد خوردن سوزد با کاه که در شایان

فليصطلح ان الفواكه في الشياطين شبهة هو النار للقر و اشهى ما كل
پس باینکه آتش تشبیه هر کاه سوزد در سوز مرغوبت و آتش برای سوزد مرغوبت بن خوردن
وقول موائد كاهات يكن دارات القمر و داره الشمس
ای و لهای و و و لکه کرده آفتاب باشد می شود

الطفاء و قول مشوش القمر يعني المندبل من مش يد المندبل
لطفاده یعنی دستارچه از من بده المندبل

لذا مسحوا ومنه قول امرئ القيس شعره شمس يا امرئ القيس اكنفك
هر کاه بگرده دست و از نیت قول امرئ القیس

لذا نحن قمنا عن شواء مضطرب و قول مشوشا قودا ای صار
هر کاه ما بر کاهیم از کشت بران نیم پر شد

من الشيب في لون لا شيب ومنه قول امرئ القيس ايضا شعره
از بیری در رنگ سپید که بر این باشد و از نیت قول امرئ القیس

فالت الحسام ما كجته ساب بعيدا رأس هذا واشتهب و قول
گفته ساسه خنجر بر کاه آدم نزاد پر شد پس از من سر این و سید شد

ربض حجرة يعني ناحية و يقال في النمل لمن يشارك في الزحف و الجحش
ای کرانه گفته می شود در مثل درج سپید که بر این باشد در تمام قسمت آن کرانه

عند البلط و يرفع وسطا و يركض حجرة و قول كاسترعى جمع السامير
بجایم بجا و بختی سوزد سبانه و می نشیند کرانه

الاشعة و الاشكال و الجحش

يَعْنِي الشَّارِكُ السَّاهِمُ لِمَجْمُوعِ كَالْحَاصِرِ اسْمُ الْحَيِّ النَّارِ لَيْتَ عَلَا
يعني انما كويکه را چو که ساهم اسم جمع است بر سبيل خود و آنکه تاب
النَّارِ وَكَالْبَاقِ اسْمُ الْجَمَلَةِ الْبَقَرِ وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْغَدَاةِ هُوَ مِمَّنْ لِلْبَقَرِ
آب و بقره را که اسم است برای حیات کاد و گفته جن این نفت کردن باریک نگار
مَعَ رَعَاتِهَا وَاسْتِيقَ السَّاهِمُ مِنَ السَّيْرِ وَهُوَ ظِلُّ الْقَسْرِ مَا خَرَجَ
مع شایان آن و شعان ساهم از سر و آن پرده است بر سر تاب
مِنَ الشَّرِّ فَلَمَّا كَانَ أَغْلَبَ كَوَالِ الشَّارِكِ أَتَاهُمْ خَدَّاقٌ قَدْ ظَلَّ الْبَقَرِ
از سمره پس چون بود بسته احوال انرا کویه بان که ای باب فایده درین زمان
اسْتَقْبَحَ لَهْمُ مِثْلِهِ اسْمُ الْهَذْيِ رَجْعٌ قَوْلُهُمْ أَكَلِمَةُ الْفَقْهِ وَالشَّرِّ
استباق کرده شد برای ان زمان سمره بهی این میبرد قول بان کلام خود است که درین وقت که
وَقَوْلُهُ لَيْسَ بِشَيْءٍ قَدْ رَجَعِي هَذَا مِثْلُ بَعْضٍ لِمَنْ يَتَقاطَى قُلُوبُ
این مثل است که اگر کند این یک کر کند
لَا يَنْبَغِي لَهُ وَالْعَشَّ مَا يَكُونُ فِي شَجَرَةٍ فَإِنْ كَانَ فِي حَائِطٍ أَوْ كَفْجَلٍ
که نه از این است یعنی در عش آشپز که در درخت باشد پس اگر باشد در دیوار یا بار که در آن
وَكُرْوَقٍ أَوْ لَبَاسٍ قَبْلَ الْبَسَاسِ هَذَا مِثْلُ آيَاتٍ وَمَعْنَاهُ أَنَّهُ لَيْسَ
در کشت این هم مثل است و معنی آیه است
أَنْ يُولَسَّ لِنَاسٍ ثُمَّ يَكْفُفُ وَأَصْلُهُ أَنْ حَالِبَ النَّاقَةِ يُولَسُّ
که پس چون که از شیر انان باز رجعت کرده شود و اصلش اینست که شیر و دوشن ناله و از شیر ناله
حِينَ يَرُومُ حَلَبَهَا فَرَيْسَ هَذَا الْحَلَبِ وَكَالْبَسَاسِ أَنْ يَقُولَ كَالْبَقَرِ
چون برود و حلبه را فریست این حالب و کال بلس اینست که بگوید او را پس
وَلَيْسَ لِي سَكَنٌ وَتَدْرُفُ أَكَاثِرُ النَّاقَةِ تَدْرُفُ الْبَسَاسِ سَكَنٌ
پس تا آنکه برود و شیر و پس کاه بود ناله که شیر و پس پس کهن است
پس تا آنکه برود و شیر و پس کاه بود ناله که شیر و پس پس کهن است

وَالْحَيِّ النَّارِ لَيْتَ عَلَا
وَالْبَقَرِ وَقَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْغَدَاةِ
وَهُوَ ظِلُّ الْقَسْرِ مَا خَرَجَ
وَأَنْ يُولَسَّ لِنَاسٍ ثُمَّ يَكْفُفُ
وَالْحَلَبِ وَكَالْبَسَاسِ أَنْ يَقُولَ
وَلَيْسَ لِي سَكَنٌ وَتَدْرُفُ أَكَاثِرُ
وَلَيْسَ لِي سَكَنٌ وَتَدْرُفُ أَكَاثِرُ

البسوس و قلع یوغف فی الشکر المکر ما اعطاه علی سبیل الجاناة

بوسس
نظم ایچ عطا کنی انما بر طریق یادش چری

فان اعطته مبتدیان الشکر قلع ساء ابا مشوا اناعنه الوصف

واکر می آرا عا لیکه آفرند بوسس بر آن بکوت
بوسس بزمایک

الذی اولی البعوت و تولی عنه و قلع نافع عیدیه قبل انها منسوبة

بیاد کرد بوسس و غیره نذر داد
کینه خند کردند و منسوب

الی فحل یجب اسمها عبد و قبل انها منسوبة الی فحل من مکر

بوسس شتر کرد
نامش عید است و گفته شد که آن منسوب بوسس بنده از هر

و یقال له عبد بنو عبدین الامری علی و من الامری بنو مکر

و گفته شد و بنوا عبد
بهر امری بر وزن عامری بوسس

و کنت مکر و عبد یحذان لجايب الی منسوبة الیهما و قلع

و دود مکر و عبد که میگفتند
از شتران پس نسبت کردند بوسس کرد

حله سیدیه منسوبة الی سیدین القاص و کان رسول الله

آن منسوب
بوسس سید کبر عا س و بود و بوسس خدا

صلی الله علیه و سلم کساء و من اعلام حله فاست

بخت فرستد خدا بر وی و سلام فرستد به شانه او را بجا لکها و کوک براد
عده پس نسبت کردند بوسس

الی و قلع لا ترزاضیا فی زبانه ای لا ترزاهم شیئا

بوسس
ای زبان نرمان ایشان را بوسس

و ان قتل و الاصل فی الزبال ما تحمله النملة یقینا و قلع

اگر چه آنکه باشد اصل
در سنی زبال ایچ برادر آفر سور در دکان خود

شیشه اخنیه اشار به لک الشل الذی خرب جدها و قلع

اشاره کرد بوسس سوی طلبیکه
ذکر دارا عده حاتم بوسس

بوسس
ذکر دارا عده
بوسس

الراجعه و لا رجوع

بِعَدَدِ اللَّهِ بْنِ سَعْدِ بْنِ الْخَضِرِ بْنِ أَخْنَمِ الظَّافِرِ حِينَ تَشَاءُ
حَامِرٌ وَقَتْلُ أَخْلَاقِهِ أَخْنَمٌ فِي الْجُمُعَةِ فَقَالَ سَتَشْنِئُهُ
أَعْرِفُهَا مِنْ أَخْنَمٍ وَمَثَلُ عَقِيلِ بْنِ عُلْفَةَ يَوْحَنَ قَالَ شَعْرَانِ
بَنِي ضَرْجُونٍ بِالْكَدَمِ مِنْ بَلْعِ اسَادِ الرِّجَالِ يَكْلُمُ سَتَشْنِئُهُ
أَعْرِفُهَا مِنْ أَخْنَمٍ وَمَنْ أَدْعَى أَنْ لَمْ يَلْهُوَ قَدْ سَهَا فَبِهِ وَقَوْلُهُ خَدَّ
أَيُّ سَرَعٍ فِي الذَّهَابِ وَمِثْلُهُ خَرُوطٌ وَقَوْلُهُ وَتَبَّ إِنَّ الْبَثَّ فَوْ
وَحُلْمًا يَنْتَدِي عَلَيْهَا الرَّحْلُ وَبِهِ سَمِينُ الرَّاحِلَةِ لَا كَفَا فَاكَلَا
يَمْنَعُ مَفْعُولُهُ كَقَوْلِهِ تَقَالِي عَيْشَةً رَاضِيَةً أَيْ مَرْضِيَةً
مَتَا دَفِنِي أَيْ مَدْفُونٍ وَالرَّاحِلَةُ تَقَعُ عَلَى النَّاقَةِ وَالْجَلُّ وَدَحْلُ
الْقَاعِ فِيهَا اللَّبَاءُ مِثْلُ دَاهِيَةٍ وَرَأْيَةٍ وَقَوْلُهُ أَرَحَلَهَا أَيْ رَكَّلَهَا
وَفِي الْحَدِيثِ أَنَّ النَّبِيَّ عَلَيْهِ السَّلَامُ سَجَدَ رُكْبَةً الْحَسَنَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ
وَرَدَّ حَدِيثَ تَرْفِيقِ بَيْتِكَ بِهَا بِرُكْبَةٍ سَلَامٌ سَبْعِينَ مَرَّةً وَنَدَّ بِهَا حَتَّى حَضَرَ بَابَهُ وَ

بهر عبد الله بن سعد بن خضر بن اخنم الظافر
حامر و قتل اخلاقه اخنم في الجمعة فقال ستشنئه
اعرفها من اخنم ومثل عقييل بن علفه يوحن قال شعران
بنو ضرجون بالكدم من بلع اساد الرجال يكلم ستشنئه
اعرفها من اخنم ومن ادعى ان لم يلهو قد سها فبه وقوله خد
اي سرع في الذهاب ومثله خروط وقوله وتب ان البث فو
وحلما ينطوي عليها الرحل وبه سمين الراجلة لا كفا فاكله
يمنع مفعوله كقوله تقالي عيشة راضية اى مرضية
متا دفني اى مدفون والراحلة تقع على الناقة والجل ودحل
القاع فيها الباء مثل داهية ورأية وقوله ارحلها اى ركلها
وفي الحديث ان النبي عليه السلام سجد ركبة الحسن رضي الله عنه
وردد حديث ترفيق بيتك بها بركبة سلام سبعين مرة وندبها حتى حضر بابها و

الركبة والركبة

فَأَبْطَأَ فِي سَجْدِهِ فَلَمَّا قَضَىٰ صَلَواتَهُ قَالَ لَنْ أَبْنِي أَسْرَاجَكَ مَعَهُ

یعنی من در سجده کند و بعد از آن که او را نود و نه بار سجد کرد گفت بخت من را در کوفت با من نیاورد

أَعْلَهُ وَقُلُوبُ وَرَحْمَتُ أَيْ زَعْمُهَا وَاشْخَصُهَا وَاجْدِبْهَا فِي الرِّجْلِ

یعنی در کوفت و در رحمت و زعم و اشخص و اجذبها در ران

وَمِنْهُ أَخْبَرْتُ عَنْ عِنْدَ اقْتِرَابِ السَّاعَةِ نَارُ مَنْ قَعَرَ عَدَنَ تَرَحَّلَ

و از این خبر دادم که در نزدیکی رسیدن قیامت آتشی از کف عدن که خواهد بود

النَّاسَ وَقُلُوبُ فَأَدْرَجْتُ وَأَوْبَىٰ وَأَسْعَدِي إِذَا دَلَّاجَ

و از مردم و دلها و درج و اوبی و اسعدی اگر دلاج

الْبَيْتُ كُلُّهُ وَالْأَسْمُ مِنْهُ الدَّلْجَةُ بِفَتْحِ الدَّالِ وَكَذَلِكَ جَاءَ الشَّيْخُ

در بیت تمام و اسم از دلج است بفتح دال و کذلک آمده است

أَنْ تَسِيرَ مِنْ لَحْزَةٍ وَالْأَسْمُ مِنْهُ الدَّلْجَةُ بِصَمِّ الدَّالِ وَقِيلَ الدَّلْجَةُ

رضی از دلج و اسم از دلج است بضم دال و کذلک آمده است

بِفَتْحِ الدَّالِ فَضِيحًا بِمَعْنَىٰ وَاحِدٍ وَالتَّأْوِيبُ سَيْرُ النَّهَارِ وَجَدَ وَ

بفتح دال و معنی و تأویب سیر روز است

أَلَا سَادَ أَنْ تَسِيرَ كَيْلًا وَفَارَاكَ الْتَمَّحَ أَنْ تَشْرَبَ فِي الْبَيْتِ قَوْلُ فَاخَذَ

اشاره و از سیر و فارا و التمح و شرب و در بیت

مَا قَدَّمَ وَمَا حَدَّثَ يَقَالُ ذَلِكَ لِمَنْ يَسْتَوْلِي عَلَيْهِ أَهْلُ مَوَازِينِ

و از مقدم و محدث و استولی و اهل موازین

يَوْمَ وَكَذَلِكَ مَنْ حَدَّثَ تَضَمَّنَ فِي هَذَا الْمَوْضِعِ حَدَّثَ تَوَافَقَ لَفْظُهُ الْفَتْحُ

و از کذلک و در این موضع حدت توافقت لفظه

قَدَّمَ فَإِنْ أَرَادَ حَدَّثَ عَنْ قَدَّمَ وَجَبَ فَتَحَ الدَّالِ مِنْ حَدِّ وَمِنْهُ قَوْلُ

قدم و اگر حدت از قدم واجب فتح دال از حدت و از حدت

و از حدت و از حدت

[illegible]

فِي الْيَوْمِ الثَّامِنِ وَالْجَمْعِ إِلَيْكَ أَشْتَوْجِدُ لَعْلَ الَّذِي كُنْتُ فِيهِ أَسْتَبِيتُ سَعَا
دِوَسْتُ أَخْرَجْتُ وَأَتَيْتُ سَوَى لَوْ كَلِمَتِي سَمِعْتُ شَوْجِدَ خُودَا كَمْ
مَرَّةً وَلَيْسَتْ لَهَا أَقْصَى نَشْكَهُ وَخَفَ ظَهْرُهَا لَدَى الْجَمْرِ هَكَذَا
كَيْفَ تَرَى وَكَانَ هَكَذَا أَدَاكَ عِلَاقُ خُودَا وَكَانَ الْيَوْمُ هَكَذَا نَدِجْتُ سَكْرَتِي

رَأَى إِلَى يُونُسَ فِي فَيْصِلَةِ الْحَجَّةِ بِالْمَدِينَةِ هَذَا أَمَّا أَنْ يَدْخُلَ سَفِينًا

إِلَيْهِ أَوَّعَسْ لَهُ أَمْرُهُ فَمَا أَفْهَمَهُ حُلُّهُ تَرْضَى وَلَمَّا فَرَّقَهُ

مرة من قبل أن أخلص نواب الحياض طاعة الشيخ أبي مرة فقال

مجلس پیش از آنکه در کرم حاسه شرم را در روان بپساید که شیطان مست باطن

دورا کا مٹی پر آئینہ شنیہی ان پر نصب کر دیا کیوں؟ ورنہ سنیہ ترا بران پر کس کا رکن ان پر

عزك وحادي زمان نقره و تعزك فجا الشيخ على فنانه و فخر
عزك و تعزك فجا الشيخ على فنانه و فخر

يَبْسُوعُ نَفْسَانِيَّةٍ وَقَالَ كُتِبَ عَلَيْنَا أَنْ نَقْتُلَكَ قَوْلَ كَانُمْرٍ + لَوْ كَانَ فِيهَا

چشم کلام خود را بگفت
بنشین که از کینه ترا به نفس سخن مرورا که بود و بگذرد و در کینه

و گوید و انبیا را از او اذعان است و بنا بریک محبت من با او که چنانچه خدا

وَمَا الذَّمُّ عَدَا صِرْفَهُ، فَأَبْتَزْنَا الذَّمَّ وَالذَّمَّ + فَمَزِيلٍ قَفَرُ كَمَا
وَمَزِيلٍ نَسِيتُ كَيْفَانَهُ أَزْعَمُ كُنْشُكَ قَدْ شَلَّ بِيْسَ بَرَاذِمْ وَارْوَغَا وَارْوَغَا لِيْسَ غَاثُهُ مِنْ عَاطِلِيَّتِ حَتَاكُمَا

جِدِّهَا تَحْتَ طَرْسِ الْجُرْعَةِ وَالشَّدَّةُ كَوْنُكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقُولَ

کردن او بجایست از دیو و دوزخ و بهر دوام و بهر دوام و بهر دوام

مفتی محمد شفیع رحمہ اللہ

Handwritten text in Urdu script, likely a signature or a note, located at the bottom of the page.

لا تفرق بين الدنيا والآخرة
 فالدنيا دار فناء والآخرة دار بقا
 فاحذر من الدنيا ولا تنس الآخرة
 فالدنيا دار غرور والآخرة دار قرار
 فاحذر من الدنيا ولا تنس الآخرة
 فالدنيا دار غرور والآخرة دار قرار

لا اله الا الله

کتابخانه ملی ایران
موسسه تحقیقات و نشر
انتهای

[illegible]

امام ابو حنیفہ رحمہ اللہ کے بارے میں جو کچھ لکھا ہے وہ سب سچ ہے۔

پاکستان کے لیے ایک نیا دور

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

الْهَوَىٰ وَدِينَهُ رَأَىٰ نَبِيَّ عَدُوًّا فَنَذَبَا الذَّمَّ حَسْبَتْ الدُّنْيَا
در عشق و طریق او خرد و اندیشه بنی عدو به از زانیکه سازد و ناله کرد بشنم زبان خود را
هَرَّكَ عَفْوَ أَخَذَ حَذْرًا وَبَلَّتْ عَنْ حَرْقٍ لَا رَغْبَةَ عَنْهُ وَلَكِنْ
همچو که در شوق بریدگی کرد و پند زوارا و بر کرد بوم از کشتن خود نازی خوشی نازد و لیکر
اَتَقَىٰ بَدْرَهُ فَلَا تَلَمُّ مِنْ فِرَاقِهِ حَالَهُ وَأَعْطَفَ عَلَيْهِ وَاحْتَلَّ فَنَذَرَهُ
پند زوارا پس بر نرسن کس کی از کشتن حال و در دلی کن بود و در دشت کس کمال را
قَالَ فَاتَّظَتُ لِمَا كَرِهْتُ مِنْ مَقَالِهِ وَانْتَصَبْتُ لِمَا حَبَّاهُ وَقَالَتْ لَهُ
گفت و ای کینه پس نازک نگه دارن از گفتار خود و بر شنبه و یکبار بر ای صبر است و گفت لورا
وَبَلَكَ يَا مَرْغَمَانِ يَا مَنْ هُوَ كَعَامٍ وَكَطَعَانٍ أَتَضِيقُ بِالْوَلَدِ لِيَعْرَا
و ای ترا ای احمق ای سیکه او نه کردیم و طاعت نه بداند نه نیک نیاید نه میز و نه از دل
وَلِكُلِّ كَوْلَةٍ مَرَعَىٰ لَقَدْ ضَلَّ عُرْسُكَ وَخَطَا سَهْمُكَ وَتَفَوَّضْتَ
حال آنکه هر خورده را چرا که است بر آنکه را که کرد و دهر تو و خطا کرد و تو
نَفْسُكَ شَقِيتَ يَا عُرْسُكَ فَقَالَ لَهَا الْقَائِلُ يَا كَاثِبَةُ فَوَاحِلَةٍ
نفس تو و بخت شد سبب تو زن تو پس گفت اورا قاضی کرد تو از کسر تو
الْحَسَنَاءُ لَا تَنْتَفِعُ عَنْكَ حَسَنَاءُ وَأَمَّا هُوَ كَانَ كَانُ صَدَقَ فِي عَمَلِهِ
با سباه خنساء هرگز نه کرده از تو گفت و لکن او پس کمر بست با شود عوی خود
وَدَعَا عَمْرُوهُ فِي هَمٍّ قَبِيحٍ مَا كَشَفَ عَنْهُ ذَلِيلُهُ فَاطْرَقَتْ
و دعوی ناداری خود پس ماورد از اندوه و کرم خود خنساء باز میزد و اورا از زور او پس بر فرود آمدند
تَنْظُرُ زَمْرًا وَكَأَنَّهَا تَرَجُّعُ حَارًا حَتَّىٰ قَلْنَا قَدْ رَجَعُوا الْخَفَرُ وَاحْوَا
بیا یکدیگر دید بر کشتن و باز میزد و اندوه کلام را تا آنکه گفتیم بر آنکه بر کشته آمد اورا حال
يَا الظُّفْرُ فَقَالَ لَهَا الشَّيْخُ نَفْسُكَ لَكَ إِنْ تَعْرِفْتِ وَكَسَيْتِ حَمِيَّتِي
اورا خیزد زدی شو بر سر گفت و ای پیر لعلی باد مر ترا اگر آرد هستی کنی یا پنهان از کینه کردی

در عشق و طریق او خرد و اندیشه بنی عدو به از زانیکه سازد و ناله کرد بشنم زبان خود را
همچو که در شوق بریدگی کرد و پند زوارا و بر کرد بوم از کشتن خود نازی خوشی نازد و لیکر
پند زوارا پس بر نرسن کس کی از کشتن حال و در دلی کن بود و در دشت کس کمال را
گفت و ای کینه پس نازک نگه دارن از گفتار خود و بر شنبه و یکبار بر ای صبر است و گفت لورا
و ای ترا ای احمق ای سیکه او نه کردیم و طاعت نه بداند نه نیک نیاید نه میز و نه از دل
حال آنکه هر خورده را چرا که است بر آنکه را که کرد و دهر تو و خطا کرد و تو
نفس تو و بخت شد سبب تو زن تو پس گفت اورا قاضی کرد تو از کسر تو
با سباه خنساء هرگز نه کرده از تو گفت و لکن او پس کمر بست با شود عوی خود
و دعوی ناداری خود پس ماورد از اندوه و کرم خود خنساء باز میزد و اورا از زور او پس بر فرود آمدند
بیا یکدیگر دید بر کشتن و باز میزد و اندوه کلام را تا آنکه گفتیم بر آنکه بر کشته آمد اورا حال
اورا خیزد زدی شو بر سر گفت و ای پیر لعلی باد مر ترا اگر آرد هستی کنی یا پنهان از کینه کردی
در عشق و طریق او خرد و اندیشه بنی عدو به از زانیکه سازد و ناله کرد بشنم زبان خود را
همچو که در شوق بریدگی کرد و پند زوارا و بر کرد بوم از کشتن خود نازی خوشی نازد و لیکر
پند زوارا پس بر نرسن کس کی از کشتن حال و در دلی کن بود و در دشت کس کمال را
گفت و ای کینه پس نازک نگه دارن از گفتار خود و بر شنبه و یکبار بر ای صبر است و گفت لورا
و ای ترا ای احمق ای سیکه او نه کردیم و طاعت نه بداند نه نیک نیاید نه میز و نه از دل
حال آنکه هر خورده را چرا که است بر آنکه را که کرد و دهر تو و خطا کرد و تو
نفس تو و بخت شد سبب تو زن تو پس گفت اورا قاضی کرد تو از کسر تو
با سباه خنساء هرگز نه کرده از تو گفت و لکن او پس کمر بست با شود عوی خود
و دعوی ناداری خود پس ماورد از اندوه و کرم خود خنساء باز میزد و اورا از زور او پس بر فرود آمدند
بیا یکدیگر دید بر کشتن و باز میزد و اندوه کلام را تا آنکه گفتیم بر آنکه بر کشته آمد اورا حال
اورا خیزد زدی شو بر سر گفت و ای پیر لعلی باد مر ترا اگر آرد هستی کنی یا پنهان از کینه کردی

[illegible]

وَمِنْ حَيْثُ قُلْتُ لِرُسُلِكَ انْشَيْتَ نَظْمَ رُؤَيْدِكَ لَا تَقْبَلُ حَيْثُكَ

از جمله آدمی دیگر رسد و در ظاهر بجای

بَلَاذِي + قَفْطِي + وَشَمْلُ الْمَالِ وَالْحَمْدُ مُصْطَبِعٌ + وَكَاتِبُ مُنْصَبِعٍ

بهرایش کی کمال جمع مال برسانین بکنه است

سَائِلٌ + فَا هُوَ فِي صَوِّعِ اللِّسَانِ يَسْتَدْعِي + وَانْثَلَتْ قَدْ سَامَتْكَ بَيْنَ خَلْدِ

خوانند پس او نیست و در کوی زبان خفین بگوشد و اگر کسی که بر سر آید و در کوی زبان

فَصْلِكَ شَيْخُ الْأَشْعَرِ بَيْنَ قَدْ جَنَعَ + فَقَالَ لَهُ الْفَارُجِيُّ قَاتِلُهُ اللَّهُ فَا احْسَنَ

پیش از این است و در میان شعر باین قد جنع و گفت که ای فارجی قاتل خدا پس چه گویت

تَجَوَّنَهُ وَاصْلَحَ قَوْلَهُ أَتَرَاهُ أَهْبَ رَأَيْتَهُ بَرَكَيْنِ وَصْنٍ مِنَ الْعَيْنِ

خود را نگاه داشت و اصلاح کرد و ای فارجی او را که در میان دو در و در میان از

وَقَالَ لَهُ سَمِعْتُ مِنْ بَرِي الْأَيْفَاتِ لِي أَنْ تَرَى الشَّيْخَ وَالْفَتَاةَ قَبْلَ

و گفت که من شنیدم از باری ایفاتی که من می بینم و الفتاة را قبل از

يَدُهُمَا هَذَا الْجَبَاءُ وَبَيْنَهُمَا الْخِدَايُ لِلْأَدْبَاءِ قَالَ الرَّوِيُّ قَلَمٌ كَرَفِي

دست خود را بین علی و میان من و در او بین من و تو ای فارجی گفت با رویی باین نام

لَا عَذَابَ كَذَا الْعَجَابُ لَا سَمْتُ مِثْلَهُ مِنْ جَالٍ وَجَابِ

عذاب کردن بچون این عجب است و شنیدم مانند آن از کسی که آید و در میان و جاب

الْمَقَامَةُ السَّادِسَةُ وَالْأَرْبَعُونَ الْحَصِيَّةُ حَدِيثُ الْحَاثِ

مقامه ششم و چهل و پنجم

بْنُ هَامٍ قَالَ زَعَرَنِي إِلَّا حَلَبَ شَوْقُ عِلْبٍ وَطَلَبُ بَالِهِ مَرَطَلِبِ

پسر هام گفت آرد و در کوی لبش شوق علب و طلب بباله مرطلب

وَكُنْتُ يَوْمَئِذٍ خَفِيفَ الْحَاذِ حَيْثُ النِّفَادِ فَاخْذَتْ هَبَّةَ السَّانِدِ

و من بودم در آن هنگام در کوی لبش و در کوی لبش و در کوی لبش

بهرایش کی کمال جمع مال برسانین بکنه است
خوانند پس او نیست و در کوی زبان خفین بگوشد و اگر کسی که بر سر آید و در کوی زبان
پیش از این است و در میان شعر باین قد جنع و گفت که ای فارجی قاتل خدا پس چه گویت
خود را نگاه داشت و اصلاح کرد و ای فارجی او را که در میان دو در و در میان از
و گفت که من شنیدم از باری ایفاتی که من می بینم و الفتاة را قبل از
دست خود را بین علی و میان من و در او بین من و تو ای فارجی گفت با رویی باین نام
عذاب کردن بچون این عجب است و شنیدم مانند آن از کسی که آید و در میان و جاب
مقامه ششم و چهل و پنجم
پسر هام گفت آرد و در کوی لبش شوق علب و طلب بباله مرطلب
و من بودم در آن هنگام در کوی لبش و در کوی لبش و در کوی لبش

بهرایش کی کمال جمع مال برسانین بکنه است
خوانند پس او نیست و در کوی زبان خفین بگوشد و اگر کسی که بر سر آید و در کوی زبان
پیش از این است و در میان شعر باین قد جنع و گفت که ای فارجی قاتل خدا پس چه گویت
خود را نگاه داشت و اصلاح کرد و ای فارجی او را که در میان دو در و در میان از
و گفت که من شنیدم از باری ایفاتی که من می بینم و الفتاة را قبل از
دست خود را بین علی و میان من و در او بین من و تو ای فارجی گفت با رویی باین نام
عذاب کردن بچون این عجب است و شنیدم مانند آن از کسی که آید و در میان و جاب
مقامه ششم و چهل و پنجم
پسر هام گفت آرد و در کوی لبش شوق علب و طلب بباله مرطلب
و من بودم در آن هنگام در کوی لبش و در کوی لبش و در کوی لبش

بهرایش کی کمال جمع مال برسانین بکنه است
خوانند پس او نیست و در کوی زبان خفین بگوشد و اگر کسی که بر سر آید و در کوی زبان
پیش از این است و در میان شعر باین قد جنع و گفت که ای فارجی قاتل خدا پس چه گویت
خود را نگاه داشت و اصلاح کرد و ای فارجی او را که در میان دو در و در میان از
و گفت که من شنیدم از باری ایفاتی که من می بینم و الفتاة را قبل از
دست خود را بین علی و میان من و در او بین من و تو ای فارجی گفت با رویی باین نام
عذاب کردن بچون این عجب است و شنیدم مانند آن از کسی که آید و در میان و جاب
مقامه ششم و چهل و پنجم
پسر هام گفت آرد و در کوی لبش شوق علب و طلب بباله مرطلب
و من بودم در آن هنگام در کوی لبش و در کوی لبش و در کوی لبش

والتقدم في حيايت نظر اعيد احسان وحدا السلاخ واورد

ادوات برهني ماسن خود تری سلاح را دور از میدان

ورد السلاخ وصارم القو وصل القو واصل القوم وسير الزماخ

واسع در اعمل مما عماده كره كراخ والراخ والله ما السقود

حسوا لاجلوه مراد الحمد و كراخ واهل صله واسع

ماسر اهل الصلاح موصوفه حلوه كسوله وماله ماسكوه مطاخ

ماسر اهل الصلاح موصوفه حلوه كسوله وماله ماسكوه مطاخ

ماسر اهل الصلاح موصوفه حلوه كسوله وماله ماسكوه مطاخ

ماسر اهل الصلاح موصوفه حلوه كسوله وماله ماسكوه مطاخ

ماسر اهل الصلاح موصوفه حلوه كسوله وماله ماسكوه مطاخ

ماسر اهل الصلاح موصوفه حلوه كسوله وماله ماسكوه مطاخ

ماسر اهل الصلاح موصوفه حلوه كسوله وماله ماسكوه مطاخ

ماسر اهل الصلاح موصوفه حلوه كسوله وماله ماسكوه مطاخ

ماسر اهل الصلاح موصوفه حلوه كسوله وماله ماسكوه مطاخ

ماسر اهل الصلاح موصوفه حلوه كسوله وماله ماسكوه مطاخ

ماسر اهل الصلاح موصوفه حلوه كسوله وماله ماسكوه مطاخ

ماسر اهل الصلاح موصوفه حلوه كسوله وماله ماسكوه مطاخ

ماسر اهل الصلاح موصوفه حلوه كسوله وماله ماسكوه مطاخ

ماسر اهل الصلاح موصوفه حلوه كسوله وماله ماسكوه مطاخ

ماسر اهل الصلاح موصوفه حلوه كسوله وماله ماسكوه مطاخ

Handwritten marginal notes in Arabic script, likely commentary or additional text related to the main passage.

Handwritten marginal notes at the bottom of the page, continuing the commentary or providing additional context.

اَشْهَدُ الْبَيْتَيْنِ الْمَطْرَفَيْنِ اَشْتَمِي الْمَطْرَفَيْنِ الَّذِينَ اسْتَكَهَلُوا نَافِيَةً لِمَا
انْ لَغَزَا نَافِيَةً فَقَالَ اَلَسْمَعُ لَا وَرَسْمُكَ لَا هَرَمُ جَعَلَكَ
اَلْبَشَرُ قَدْ نَبَتْ وَلَا تَبْتَظْ بِسَمِيحَةٍ تَحْسَنُ اَلْمَرْءَ اَوْ تَكْرَهُ
لِيْنْ اَعْطَى وَكُوْنِ سَمِيحَةً وَلكِنْ مَهْمَا اسْتَطَعْتَ لَا تَكُنْ رَافِيَةً لِمَا
وَلَكِنْ كَرِهَ فَقَالَ اَلَمْ اَجِدْكَ يَا رَافِيَةً لِمَا اَبَا الْعُتْلُوْلُ اَمْ تَعْلَمُ
يَا اَيُّهَا السَّيِّدُ مِنْ ذَوَاتِ السَّيْنِ فَهَضَّ لَكَ سَنَانٌ وَاسْتَدْبَحَ
اَعْنِ نَظْمُ نَفْسِ الدَّوَاةِ وَرَسْمُ الْكَفِّ مُنْبَتَةٌ تَسِيْهَا مَلَانُ اَلْمَخَالِ
اَزْدَرَسَا وَهَكَذَا السَّيْنُ فِي مَسْبُوقِ سَقَةِ الشَّجَرِ وَالتَّحْسِنُ وَالتَّحْسِنُ
وَفِي تَقْسِيْمَتِ الْكَلَامِ فِي مَسْبُوقِ اَقْسَمِيْنَ اَفْخَذَ سَاوِي
وَلَيْسَ يَرْدُ قَارِسٍ مَعْدُ الشُّوَابِ مَنِيْ وَكُنْ الْعَالِمُ مُقْتَسِبًا فَقَالَ اَلَمْ
بِالْفَيْشِ يَابْصَرَا حَبِيْبِيْنَ مَرَّ قَالِ يَبْ يَابْصَرَا وَبَيْنَ الصَّادَاتِ
اَيُّ نَزْوَةِ اَيُّ حَبِيْبِيْنَ نَزْوَةِ لَكَ بَارَكْتَ جَبْنُ اَيُّ سَبِيْرٍ وَهِيَ رَكْنُ صَابِ

وَأَشْهَدُ الْبَيْتَيْنِ الْمَطْرَفَيْنِ اَشْتَمِي الْمَطْرَفَيْنِ الَّذِينَ اسْتَكَهَلُوا نَافِيَةً لِمَا
انْ لَغَزَا نَافِيَةً فَقَالَ اَلَسْمَعُ لَا وَرَسْمُكَ لَا هَرَمُ جَعَلَكَ
اَلْبَشَرُ قَدْ نَبَتْ وَلَا تَبْتَظْ بِسَمِيحَةٍ تَحْسَنُ اَلْمَرْءَ اَوْ تَكْرَهُ
لِيْنْ اَعْطَى وَكُوْنِ سَمِيحَةً وَلكِنْ مَهْمَا اسْتَطَعْتَ لَا تَكُنْ رَافِيَةً لِمَا
وَلَكِنْ كَرِهَ فَقَالَ اَلَمْ اَجِدْكَ يَا رَافِيَةً لِمَا اَبَا الْعُتْلُوْلُ اَمْ تَعْلَمُ
يَا اَيُّهَا السَّيِّدُ مِنْ ذَوَاتِ السَّيْنِ فَهَضَّ لَكَ سَنَانٌ وَاسْتَدْبَحَ
اَعْنِ نَظْمُ نَفْسِ الدَّوَاةِ وَرَسْمُ الْكَفِّ مُنْبَتَةٌ تَسِيْهَا مَلَانُ اَلْمَخَالِ
اَزْدَرَسَا وَهَكَذَا السَّيْنُ فِي مَسْبُوقِ سَقَةِ الشَّجَرِ وَالتَّحْسِنُ وَالتَّحْسِنُ
وَفِي تَقْسِيْمَتِ الْكَلَامِ فِي مَسْبُوقِ اَقْسَمِيْنَ اَفْخَذَ سَاوِي
وَلَيْسَ يَرْدُ قَارِسٍ مَعْدُ الشُّوَابِ مَنِيْ وَكُنْ الْعَالِمُ مُقْتَسِبًا فَقَالَ اَلَمْ
بِالْفَيْشِ يَابْصَرَا حَبِيْبِيْنَ مَرَّ قَالِ يَبْ يَابْصَرَا وَبَيْنَ الصَّادَاتِ
اَيُّ نَزْوَةِ اَيُّ حَبِيْبِيْنَ نَزْوَةِ لَكَ بَارَكْتَ جَبْنُ اَيُّ سَبِيْرٍ وَهِيَ رَكْنُ صَابِ

وَأَشْهَدُ الْبَيْتَيْنِ الْمَطْرَفَيْنِ اَشْتَمِي الْمَطْرَفَيْنِ الَّذِينَ اسْتَكَهَلُوا نَافِيَةً لِمَا
انْ لَغَزَا نَافِيَةً فَقَالَ اَلَسْمَعُ لَا وَرَسْمُكَ لَا هَرَمُ جَعَلَكَ
اَلْبَشَرُ قَدْ نَبَتْ وَلَا تَبْتَظْ بِسَمِيحَةٍ تَحْسَنُ اَلْمَرْءَ اَوْ تَكْرَهُ
لِيْنْ اَعْطَى وَكُوْنِ سَمِيحَةً وَلكِنْ مَهْمَا اسْتَطَعْتَ لَا تَكُنْ رَافِيَةً لِمَا
وَلَكِنْ كَرِهَ فَقَالَ اَلَمْ اَجِدْكَ يَا رَافِيَةً لِمَا اَبَا الْعُتْلُوْلُ اَمْ تَعْلَمُ
يَا اَيُّهَا السَّيِّدُ مِنْ ذَوَاتِ السَّيْنِ فَهَضَّ لَكَ سَنَانٌ وَاسْتَدْبَحَ
اَعْنِ نَظْمُ نَفْسِ الدَّوَاةِ وَرَسْمُ الْكَفِّ مُنْبَتَةٌ تَسِيْهَا مَلَانُ اَلْمَخَالِ
اَزْدَرَسَا وَهَكَذَا السَّيْنُ فِي مَسْبُوقِ سَقَةِ الشَّجَرِ وَالتَّحْسِنُ وَالتَّحْسِنُ
وَفِي تَقْسِيْمَتِ الْكَلَامِ فِي مَسْبُوقِ اَقْسَمِيْنَ اَفْخَذَ سَاوِي
وَلَيْسَ يَرْدُ قَارِسٍ مَعْدُ الشُّوَابِ مَنِيْ وَكُنْ الْعَالِمُ مُقْتَسِبًا فَقَالَ اَلَمْ
بِالْفَيْشِ يَابْصَرَا حَبِيْبِيْنَ مَرَّ قَالِ يَبْ يَابْصَرَا وَبَيْنَ الصَّادَاتِ
اَيُّ نَزْوَةِ اَيُّ حَبِيْبِيْنَ نَزْوَةِ لَكَ بَارَكْتَ جَبْنُ اَيُّ سَبِيْرٍ وَهِيَ رَكْنُ صَابِ

[illegible][illegible][illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

فِي السَّهْمِ نَظَرُ الشَّنَاطِ وَالْكَظُّ وَالطَّابُ وَالطَّبُّ وَالْعُظُونُ وَالْجَمْعُ

در تیر و شتاب و دلت و طاب و طاب و عظون و عظون و جنط

الشَّنَاطِ نَوَاحِي الْجَمَلِ وَالْكَظُّ الدَّمْعُ وَالطَّابُ الْخَبْثُ قَدْ بَدَّلَ الْبَاءُ مِنْهُ مِيمًا وَفِي

شناطی نوای جمال و دلت دوزخ و طاب بخت و طاب بدلت از آن سیم و عظم

إِنَّ الطَّابُ وَالطَّامُ اسْمَانِ لِسُلْفِ الرَّجُلِ وَالْعُظُونُ نَبْتُ وَالطَّبُّ الْكَاءُ

این طاب و طام دو اسم برای کدنگان مرد و عظون کباب است و طاب بخت و طاب بدلت

يُقَالُ مَا يَعْطَبُ طَابٌ كَمَا يُقَالُ مَا يَنْقَبُ قَلْبُهُ وَالْجَمْعُ طَابٌ وَفِي السَّهْمِ

گویند تیر است یا بیاری چنانکه گفته شد و نیست یا در آید می تیر یا در و عظم یعنی تیر و دلت بدلت و عظم

عِنْدَ الطَّامِ نَظَرُ الشَّنَاطِ وَالْعُظُولُ وَالْعُظُولُ وَالْبَطْرُ بَعْدَ الْكَاءِ

در نگاه کردن و شتاب و عظم و عظم و بطر بعد از آن و عظم

الشَّنَاطِ جَمْعُ شَخِطٍ وَهُوَ الشَّيْءُ الْخَلْقُ وَالْعُظُولُ بَلَاذٌ وَفِي السَّهْمِ

شناط جمع شخبط و آن یعنی به خست و عظم یعنی به شکی و عظم

وَالْكَاءِ عِنْدَ السَّهْمِ وَالْعُظُولُ الْخَطْبُ شَعْرٌ هِيَ هَذِي سَوَاءُ الْوَلَدِ

و کما وقت بر صفت زبده و عظم یعنی خطی آن الفاظ است که عظم و عظم

فَالْعُظُولُ تَقَعُ النَّارُ وَالْكَظُّ وَالْوَاقِصُ فَيَا حَرَّتْ مِمَّا كَانَتْ قَضِيَّةً

بسیار که اگر آید و شود نشانی تا یادگیرندگان و حکم کن در چیزیکه کردانی از آن چنانکه حکم

فِي أَصْلِهِ كَقَيْطٍ وَفَاطٍ فَقَالَ لَهُ الشَّيْءُ أَحْسَنُ لَاخِصْ وَكَهْ بَدَلًا

در اصل او قیط و فاط و گفتند بر یک گفتی یک شهادت آن تو کردی که شهادت

يَجْعَلُكَ قَوْلُ اللَّهِ إِنَّكَ مَعَ الصَّبِيِّ الْفَضْلِ لَاخِصْ مِنْ لَأَكْرِضُ وَاجْعَلْ مِنْ

چنانکه ترا پس بگو که آنست و با کودکی تازه بریزد که از دست تو زمین و او را کند و بگوید

يُؤْمِرُ الْعَرَضُ وَلَقَدْ أَمَرْتُكَ وَمَرَقْتُكَ دَلَالِي وَتَقَفْتُكَ تَقِيفُ

روز قیامت و بداند چنانکه در حدیث آمده و از آن ترا خلاص کنم خود و دست کنم از هر دست

وَأَمَرْتُكَ دَلَالِي وَتَقَفْتُكَ تَقِيفُ

روز قیامت و بداند چنانکه در حدیث آمده و از آن ترا خلاص کنم خود و دست کنم از هر دست

نظری و شتاب و دلت و طاب و طاب و عظون و عظون و جنط
شناطی نوای جمال و دلت دوزخ و طاب بخت و طاب بدلت از آن سیم و عظم
این طاب و طام دو اسم برای کدنگان مرد و عظون کباب است و طاب بخت و طاب بدلت
گویند تیر است یا بیاری چنانکه گفته شد و نیست یا در آید می تیر یا در و عظم یعنی تیر و دلت بدلت و عظم
در نگاه کردن و شتاب و عظم و عظم و بطر بعد از آن و عظم
شناط جمع شخبط و آن یعنی به خست و عظم یعنی به شکی و عظم
و کما وقت بر صفت زبده و عظم یعنی خطی آن الفاظ است که عظم و عظم
بسیار که اگر آید و شود نشانی تا یادگیرندگان و حکم کن در چیزیکه کردانی از آن چنانکه حکم
در اصل او قیط و فاط و گفتند بر یک گفتی یک شهادت آن تو کردی که شهادت
چنانکه ترا پس بگو که آنست و با کودکی تازه بریزد که از دست تو زمین و او را کند و بگوید
روز قیامت و بداند چنانکه در حدیث آمده و از آن ترا خلاص کنم خود و دست کنم از هر دست

الشَّنَاطِ جَمْعُ شَخِطٍ وَهُوَ الشَّيْءُ الْخَلْقُ وَالْعُظُولُ بَلَاذٌ وَفِي السَّهْمِ

عظم و عظم و بطر بعد از آن و عظم
شناط جمع شخبط و آن یعنی به خست و عظم یعنی به شکی و عظم
و کما وقت بر صفت زبده و عظم یعنی خطی آن الفاظ است که عظم و عظم
بسیار که اگر آید و شود نشانی تا یادگیرندگان و حکم کن در چیزیکه کردانی از آن چنانکه حکم
در اصل او قیط و فاط و گفتند بر یک گفتی یک شهادت آن تو کردی که شهادت
چنانکه ترا پس بگو که آنست و با کودکی تازه بریزد که از دست تو زمین و او را کند و بگوید
روز قیامت و بداند چنانکه در حدیث آمده و از آن ترا خلاص کنم خود و دست کنم از هر دست

[illegible]

وَنَحْنُ الْفَالِظُ النَّفْسِ أَحْلَى قَافِرًا عَنِسَ وَتَوَلَّى وَأَعْرَبَ عَنِّي وَإِلَّا فَقَالَ اللَّهُ الْفَقِيرُ

[illegible][illegible]

بقیہ تسبیح شریف و اطرین علی سحیحی فقال له الشیخ: ویجلیٰ ابن مثل
عبدلکرم باعطا خوشن مرید محبت و در انان خان لڑائی میں اس پر گفت اور شیخ
وہی بدستور آئے نعل

وَعَوْدُ كَفْرِ الْعَوْدِ هَوَيْنَ أَنْ يَدْرِكَ الْعُطْبُ أَوْ يَدْرِكَ مِثْلُهُ

طوبى لىدینى احصل من غودى و جنى و احصل منه على ضنى ثم ما

قَالَ إِنَّكَ حِينَ تَتَّبِعُ مُسْتَفِيٍّ مِمَّا تَقْدِرُ وَقَدْ صَارَ الْغَدْرُ كَالْحِجَابِ فِي خَلْقِهِ

ما شاء الله من نعمه وفضله ودر شایسته وفاقین بجزیره و حد و نیکی حال آنکه کردیم بربو فانی و مجو مجمل و در کمال صف

نما جان پس از این در این مقام ادن و کوچ کن سوی جایی که آواز نیکن کرگ

فانسى اعلام اليه وولى اسما الحجل عليه وقال له والله ما
 اسرى له بكالمية فالتفت له بوجه حيرته ثم برى وكفتم ادراكه فليكن

عهد غير الخبيثين الوعد ولا يرد غير الغدر لا الوضع القدر

عَرَفْتُمْ مَنْ أَنَا أَسْمَعُنِي لِحَاكَ الْإِثْمَ كَجِئْتَ فَقُلْتَ مَا أَكَلْتُ

بیت وجبان کسعد بلبت وما اقم العروة ولا فلاک وحب من

ایکے وچیت ایکے سچیں کی ناشیدی وچرست سفر ودروشی وچرکوت کھارکے

۱۱۰ = الف

عَلَيْهِ السَّلَامُ

من قال نظم ان الغريب يطول الدليل فمنه ^و كلف حال غريب الموت ^و
 كلفك ^و بریکه سافر دواز ^و دس غراب ^و بریک جوت ^و اساو کوک ^و بریک

لَکِن مَّا کُنْتُمْ عَلٰی شَيْءٍ مُّسَمِّعِيْنَ
لَکِن تِلْكَ اَشْرَافُ الْاَنْفُسِ فَاسْمِعُوا لَهَا وَلَكِنَّ اَسْمَاعَهُمْ هُمْ لَا يَرْجِعُوْنَ

وَصَلَّى الْيَاقُوتُ جَرَّ عَضِيٍّ لَمَّا ظَنَّى الْجَمْرُ الْيَاقُوتَ يَاقُوتُ + فَقَالَ لَهُ
 كَرَامَةُ يَاقُوتُ دَرَشَن جَرَّ عَضِيٍّ اَرَدَ دَرَشُو آتَشَن وَ يَاقُوتَ يَاقُوتُ سَرِيحَن اَرَدَ

الشیخ یا ولیہ الیہ علیہ السلام موقوف فیہ من موقوفات حضرت مولانا

جلد کشت و وفا بشرط و هب انک لبت کا ادعیت حاصل کلا
 جرمیکه خود موسی اگر که کشته شود و دفن کرد که برآوردن از کفن و کفن کردن آن یا حاصل مسلمان

[illegible]

عبدالدین پس جو چیز کہ سنی ملوادر یا بنده و حق دین سر و نامبر

برگاه نازش کنی ببرد خودت نه باجل خود و بیافه خود نه باجل خود و بستی خود

[illegible]

آزاد و غنی شمس را پس که با خاک کرد و تار و پری خست غنبل کوینده بچرخد
 قومیما و عیسا ملاذ اما التوی التوا و لا کاتخه الحرح من الذل و کن قیة

کجا که برآید و در کوهستان راه دارد می پیچد لایکی و فرمان بری سخن آید خواننده ها و شعر جویندگان

مجلس شورای اسلامی

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

سِرِّ الْخِيَاطِ فَقَالَ لَهُ الشَّيْطَانُ بَلِّ سَلْطَةُ اللَّهِ عَلَيْكَ بِذِرْ أَعْمَرَ وَتَبْعِ الدَّمِ
سورج سوزن پس گفت اور سپید کلبه بگردد و درینجا بر تو آید و من و طبعه خون
حَتَّى تَلْجَأَ إِلَى حِجَامٍ عَظِيمٍ لَا شَرْطَاطٍ تَقْبِلُ إِلَّا شَرْطَاطَ كَلِيلِ الشَّرْطِ
تا آنکه خار و شوی بسیاری حجام کند و از آن بازده بچند کوان مزد بدهد که ستر و دهنده
كَثِيرَ الْخَاطِ وَالضَّرْطِ قَالَ فَلَمَّا سَأَلَ الْفَتَى أَنَّهُ يَكْشُلُ إِلَى غَيْرِ مُصْنِتٍ
بسیار با منی و گوز را در او بد کشت باوی برگاه دهنست چنان بر آید و اگر کسی را کشت باوی بر آید
وَبِرَّوْدُ اسْتِفْتَاَحَ بَابَ مُصْنِتٍ أَضْرَبَ عَنْ رَجْعِ الْكَلَامِ وَاحْتَفَزَ
و میباید رساندن دروازه بسته بود که باید از رجعت سخن بپوشانید و آید
لِلْقِيَامِ وَعَلِمَ الشَّيْطَانُ أَنَّهُ قَدْ كَامَرَ بِمَا أَسْعَى الْغَلَامُ فَجَنَحَ إِلَى سِلْبِهِ وَ
برای رها شدن و دهنست شیخ که بر آید و آورده چرخ بر آید و شوی سوزنی است و
بَذَلَ أَنْ يَذْنَ عَنِ الْحَكِيمَةِ وَلَا يَبْقَى أَجْرًا عَلَى الْجَمْعَةِ وَأَيُّ الْغَلَامِ
تا آنکه در آنکه زبان و در حکم اورا و نخواهد نزد ر عمر او در باز در غلام که
الشَّيْطَانُ يَدَايِهِ وَالْمَرْبُ مِنَ الْقَاتِلَةِ وَمَا زَالَ فِي حِجَامٍ وَسِبَاكِ زَارِو
رفتن با من خود و گرفتن را از دربار او و همیشه بود و در دهنست و در کوشش و ان
جَذَابٌ إِلَى أَنْ ضَمَّ الْفَتَى مِنَ الشَّقَاوِ وَتَلَا رَدْنَهُ سَوْفًا لَا شَقَاوِ
کشش کشی تا آنکه او از دهنست بر آید و چنان از دهنست و دهنست سوره الشَّقَاوِ
فَاعْمَلْ حَسْبَ الْوَفَارِ خَيْرًا وَأَلْعَاطِ عِضَاهُ وَطَبِّهِ وَأَخَذَ الشَّيْطَانُ
پس کشت آنچه از بسیار می زبان خود و در یک آردی خود و جاره خود و در دهنست
يَعْتَلِدُ مِنْ فَرْطَاتِهِ وَبَعْضُ مِنْ عِلَابِهِ وَهُوَ لَا يَصْغِي إِلَى أَعْيَادِهِ وَ
که عذر می آورد و جاره کشت خود و کم میکرد از انگشت او و آن جوان کوشش می نمود و سوزنی بر آید و
لَا يَقْصِرُ عَنْ اسْتِغْبَارِهِ إِلَى أَنْ قَالَ لَهُ فَكُلْ عَمَلَكَ وَعَدَاكُمَا الْعَمَلُ
و از دنیا به از انگشت بچین خود تا آنکه گفت اورا خدا شود و از عمو می و و خداوند کند و از چرخ و خداوند

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
سورج سوزن پس گفت اور سپید کلبه بگردد و درینجا بر تو آید و من و طبعه خون
تا آنکه خار و شوی بسیاری حجام کند و از آن بازده بچند کوان مزد بدهد که ستر و دهنده
بسیار با منی و گوز را در او بد کشت باوی برگاه دهنست چنان بر آید و اگر کسی را کشت باوی بر آید
و میباید رساندن دروازه بسته بود که باید از رجعت سخن بپوشانید و آید
برای رها شدن و دهنست شیخ که بر آید و آورده چرخ بر آید و شوی سوزنی است و
تا آنکه در آنکه زبان و در حکم اورا و نخواهد نزد ر عمر او در باز در غلام که
رفتن با من خود و گرفتن را از دربار او و همیشه بود و در دهنست و در کوشش و ان
کشش کشی تا آنکه او از دهنست بر آید و چنان از دهنست و دهنست سوره الشَّقَاوِ
پس کشت آنچه از بسیار می زبان خود و در یک آردی خود و جاره خود و در دهنست
که عذر می آورد و جاره کشت خود و کم میکرد از انگشت او و آن جوان کوشش می نمود و سوزنی بر آید و
و از دنیا به از انگشت بچین خود تا آنکه گفت اورا خدا شود و از عمو می و و خداوند کند و از چرخ و خداوند

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

وَمِنْ دَمِي وَنَقَلْتَ إِلَيْكَ قَدَمِي فَضْلَكَ لِي يَا جَمِيلِي وَتَكْفُوكَ

[illegible]

~~12/4~~

مَادِهِسِيْ فَصُوْبُ طَرَفِهِ فِي وَصْعَدٍ ثُمَّ اَرْجَفَ اِلَى وَانْشَدَ بَظْمِ

انچہ رسیدہ اس باب میں خود چشم خود در من و بالاکرد بار نزدیک شد چہین و حوا

گفت راست خدعتی و ختم و ما جری بینی و بدن سخیل جی شنیت

جنگیہ دیوی دیوین وکرمین وانجھرت مہانن دیبانہ ہیرن ہانگہ برکشم

فَاثْبِرْ اِيْحَصِيلْ + اَرعى رِياضِ اِيْحَصِيلِ الْحَلَّ + بِاللهِ يَا مُجْمَعَةً قَلْبِي قُلُوبُ

میرزا علی قزوینی - مرغزارهای فراخی مال را پس از خشکسالی مجزا
ای حون دل من کجو من

هَلْ أَصْرَتْ عَيْنَاكَ قَطُّ مِثْلُ يَفْتَحِ بِالرَّقِيَّةِ كُلَّ قَلْبٍ + وَيُسَيِّمُ بِالسَّحْرِ كُلَّ عَقْلٍ +

آیا دیدم و چشم تو کاهی بچمن که بکشد باغسون هر قل و برده میکند پیادو هر خرد را

ويعجز الجدي بما للفرس ان يكتن اسكندر في قلبه فالطل قد يدور العامري

و غیر می کند کسی را باب حسرت اگر باشد ابو الفتح کندری

وَالْفَضْلُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ ۚ قَالَ الرَّاَوِيُّ مِنْهُنِي رَجُوزَةٌ عَلَيْهِ وَأَسْتَفِي

و ہر کی بڑی زبان بہت نہ بیان نہ ہو کہ راوی پس آگاہ کہ در اشرف جزا و و انودم کہ اگر گنہ

سَيُخْرِجُكَ الْمَسَارِكُ إِلَيْهِ فَقَرِّبْهُ عَنِ الْإِبْتِدَالِ وَلَا تُخَافْ بِالْأَرْدَالِ فَأَعْرِضْ عَنِ

خواهبر است که اشاعت کردند بسوی او پس خبرش که در آن روز اردشیر و پسرش با کسینگان برآمد و گردانید از آنجا

سَمِعَ وَكُفِيَ بِهِمْ أَعْوَابَهُ وَقَالَ كُلْ مِنْ حَيْثُ يَشَاءُ إِنَّهُ كَانَ يُوقِظُ النَّاسَ مِنْ كُلِّ مَقَامٍ

شغف و پروانه کشتن و کفشد و نعل را میپوشد برهنه بای او نه در کتفا باز جدا شد از من بگو جدا

المهان وأطلق وابنه كرمي هان في القاسم بن علي رضي الله عنه

خوار و رفت و پسر او مجبوراً سب شرط کرد آن بختیاری گفت قاسم بهر حال رحمت الله بر او باد

او دعوت هذه المقاتلة بضعة عشر مثلاً من أمثال العرب وها أنا أفهم منها كما

سپردم این مقام را ده و چند مثل از شلهای عرب و آگاهان که من تفسیر میکردم بعضی از آنجا

اِحْالَهُ يَلْبَسُ عَامِيَةً يَقْتَبِرُ اَوَّلَهُ طَائِفَةٌ مِنْ عَالَمَةِ نَبَاتٍ

کمان میبزم که بشید، ای تو که علم حاصل کند لیکن قول او بجا نهد پس او غلام آزاد عاشق دحز

سیدنا ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ

توضیح: این کتاب در سال ۱۳۸۵ خورشیدی در تهران چاپ شده است.

وہی کہ جس نے اسے پہچان لیا وہی کہ جس نے اسے پہچان لیا

کتابخانه عمومی مسجد جامع اصفهان

بَلِّغْ سَعِيدَ ابْنِ وَفَاصٍ كَانَتْ لِعَشْتِهِ بِالْبَيْتَةِ لِقَائِهِ لَهَا نَارُ الْقَصَةِ
 دختر سعد بن ابی وقاص است و عاشره فرساده بود و از پدرش نایاب بود برای و آن زن بر سعد
 مصر و اقامه بیاسنه اش فرجاء ها بعد الشنا لبستند و معه حجره قنبد
 گدازه و مانند درختی عالی باز آمد نزد او پس از سال که میبود و با او خدایان بود و
 مِنْهُ فَقَالَ تَقَسَّبَ الْعَجَلَاءُ وَأَمَّا ذَاتُ الْخَمِينِ فَهِيَ امْرَأَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَافِيلَ
 از او پس گفت بلکه شوشتابی و لیکن ذات الخمین پسران بنی اسرافیل
 حضرت سقراط و معانیها سمن فاستقل بها خن بجنین انشا
 حاضر شد باز از کلانها و با او دو تنگ روغن بود و هر چه است بوی سمن خن هر چه است
 لَيْسَ بَيْنَهُمَا مِثْلٌ فَفَعَلَ أَحَدُهُمَا فَذَاقَهُ وَدَفَعَهُ إِلَيْهَا فَأَمْسَكَتْهُ بِأَحَدِ
 باز و هر دو تنگ از او پس کشادگی از هر دو چیز چشید و از او و پسری زن پس از آن تنگ بگی
 بَدَا يَكَا شَمَّ فَتَمَّ الْأَخْرُ وَذَاقَهُ وَدَفَعَهُ إِلَيْهَا فَأَمْسَكَتْهُ
 از هر دو دست و باز کشد و دیگر از چشید از او از آن زن پس از آن
 بِيَدِهَا الْأُخْرَى فَوَرَّغَتْهَا وَهِيَ لَا تَقْدِرُ عَلَى الدَّفْعِ عَنْ نَفْسِهَا لِحَبْلِهَا
 دست دیگر خود باز گرفت و از او و از آن زن پس از آن زن خود می کشید
 الْخَمِينِ وَشَجَّهَا إِلَى السَّمَاءِ فَلَمَّا قَامَ عَمَّا قَالَتْ لَا هَذَا فَصَرَّخَتْ
 هر دو تنگ و از بخل او روغن پس چون طایع شد و لعنت بن ناسر که از او پس از آن زن
 فَيَسَّرَ شَيْئًا وَهِيَ فِي هَذَا الْمَثَلِ مَفْقُودَةٌ لَا تَهَا شَغْلَتْ كَأَنَّهَا مَثَلُ الْقَرْ
 در حق کسی مشغول خود بجاری و آن زن پس از آن مشغول گردید و پیشتر از آن
 عَلَى أَعْمَلٍ تَأْتِي مِنْ فِعْلِ الْفَاعِلِ لَمَّا قَوْلُهُ أَنْفٍ فِي السَّمَاءِ وَاسْتَعْلَى
 بر وزن فعل است می آید از فعل فاعل و لیکن قول او است و سبب الهمزة
 فَيَضْرِبُ هَذَا الْمَثَلُ لِمَنْ يَتَكَبَّرُ مَقَالًا وَيَصْغُرُ فِعْلًا وَأَمَّا قَوْلُهُ أَنْفٍ فَمِنْ حُجَرِ
 پس آورده میشود این مثل در حق کسی که بزرگ کند سخن و حق و کونه بود دیگر و لیکن قول او آنست که

والتنكيس

التنكيس والتعجب

فَذَكَرَ أَنَّهُ كَانَ حَاجًّا مَالًا لِمَا سَابَقَ الدِّينَ فِيهِ الْجَنْدِيُّ بِدَارِهِ

پس فرموده مذکر از خود و آنچه سابق بر دین است را در دین خود یاد کرد و از آنجا که

نِسْبَتُهُ لَهَا قُرْبَى عَلَيْهِ وَهِيَ لَا يَفِرُّ بِهَا أَحَدٌ كَانَ يَدْرُسُهَا عِنْدَ

نزد او و نسبت او به آن نزدیکی بود و هیچ کس نمی توانست از آنجا دور شود و او را نزد

نَمَادِي عِظَمَاءِ وَبِحُجَّتِهَا بِالْبَطَالَةِ فَأَزَالَ نَحْمَهَا حَتَّى رَوَى

و از بزرگان و بزرگواران و با بطلان آن بزرگان را از نزد او دور کرد و از آنجا که

دَمَهَا وَمَاتَ وَأَمَّا قَوْلُكَ لَيْسَ كُفْرًا غَيْرُ مَصْنُوعٍ فَهُوَ مِثْلُ نَحْمٍ لَيْسَ

خون او و مرده و اما قول تو که کفر نیست چون مصنوع است پس این مثل است که ذکر کرد و در حق

بَكَرَتْ لِشَأْنِ صَاحِبِهِ وَلَا يُعْبَرُ بِأَسْمَاءٍ شَكَايَةٍ كَلَامًا شَكَاةً لَصَمَّتْ

بکر شد به خاطر صاحب خود و از اسماء و شکایت کلام شکایت است و صامت

وَأَمْسَكَ عَنِ الْكَلَامِ وَمِنْهُ قَوْلُ الرَّاجِزِ بِحَاطِبِ جَمَلَةٍ نَظَرًا لِمَا لَمْ يَكُنْ

و از سخن باز داشت و از آن است قول راجز که خطاب میکند به حاطب و نظر دارد به آنچه که

لَهُ فَنَظَرَ لِمَا لَمْ يَكُنْ
بِمَنْزِلَةِ طَوْدَى حُيُوتٍ
نَسْتَعْمَلُ شَرْطَ بَرْدٍ
مَعَانِي كَرَامَتِهِ

الْفَتْحُ وَالْجَمْعُ

إِلَى مَصْنُوعٍ فَاصْبِرْ عَلَى الْحَمْلِ الثَّقِيلِ أَوْ مَتِّ وَنَحْنُ هَذَا الشَّيْءُ هَانٌ عَلَى الْفَرَسِ مَا لَا يَنْفِي
سواران را بر کوه و مانند این شغل است و آن علی الاطلاق است و این
الدُّبُرُ وَأَمَّا قَوْلُهُ شَغَلَتْ شِعَالِي جَدْوًى فَالْمُرَادُ بِهِ أَنَّهُ لَيْسَ بِفَضْلٍ عَنِ مَا
الدُّبُرُ و لیکن قول او شغلت شعلای جدوی پس مراد است که آن نیست که از آن باشد از سر
أَصْرَفَ إِلَى غَيْرِي وَ الشَّعَابُ النَّوَاحِي وَ أَحَدُهَا شُعْبٌ وَ أَمَّا قَوْلُهُ كَلَّ الْجَدَّ
نحو کلامی که در کتب است و شتاب یعنی کرانه و احدا و شعب است و لیکن قول او که شغلت شعلای
يَجْتَنِدُ الْحَاثِي أَوْ مَعْنَاهُ أَنَّ الْجَبَّوْنَ يَقْنَعُ بِالْجَدِّ وَ الْقَوَاعِ الْبُصْبُورَةُ الْقَدَمُ
جندی الحاتی و معنای آن که جَبَّوْنَ قَنَعُ بِالْجَدِّ و القواع البصبور القدم
فَمَا الْبَعِيرُ لِلْوَقْعِ هُوَ مَا يَكُونُ أُنَا الدُّبُرِ يُظْهِرُ الْمَقَامَةَ الدَّامِنَةَ لَا رَيْبَ
لیکن البعیر الوقع پس این نیز است که بیاید و نشان دهد مقامه و ریب نیست

مجلس

الحکامیة قری الحارث بن حکام عن ابی زید الشریعی قال راى ابا جعفر

عینی وارحلت عن عریسی وعرسی کن ال عیان الصدر ولا حبس

الظلمة ال الصدر قری اجمع علیه ارباب الذکاة واصحاب الذکاة

خصائص معالیها وعلماها وعلماها وعلماها وعلماها وعلماها

ان یو طین زکاه لا یو طین زکاه لا یو طین زکاه لا یو طین زکاه

احلینما الخط وشرح لی فیها الخط بدیت رأیت فیها ما یملک العین

قوله و یسئل عن الاوطان کل عریب فقلت بعض الا یحسب فیها

الظلمة و هفت ابو الذکاة بالظلمة و خطها و اقصى الوطین

توسیطها فان فی الاخیر ان فی مساکینها و الاصل فی مساکینها

بالاحد ام مسویة ال الی حرام ذات ساجد شمس و حیاض مودع

وهبان و بیقة و معان بیقة و خصائص انید و غیرا با کثیرة نظم

وینادی استوار واهلکة عجیب واهلکة شای ویرین ویرکهای بسیار

مجلس
الحکامیة قری الحارث بن حکام عن ابی زید الشریعی قال راى ابا جعفر
عینی وارحلت عن عریسی وعرسی کن ال عیان الصدر ولا حبس
الظلمة ال الصدر قری اجمع علیه ارباب الذکاة واصحاب الذکاة
خصائص معالیها وعلماها وعلماها وعلماها وعلماها وعلماها
ان یو طین زکاه لا یو طین زکاه لا یو طین زکاه لا یو طین زکاه
احلینما الخط وشرح لی فیها الخط بدیت رأیت فیها ما یملک العین
قوله و یسئل عن الاوطان کل عریب فقلت بعض الا یحسب فیها
الظلمة و هفت ابو الذکاة بالظلمة و خطها و اقصى الوطین
توسیطها فان فی الاخیر ان فی مساکینها و الاصل فی مساکینها
بالاحد ام مسویة ال الی حرام ذات ساجد شمس و حیاض مودع
وهبان و بیقة و معان بیقة و خصائص انید و غیرا با کثیرة نظم
وینادی استوار واهلکة عجیب واهلکة شای ویرین ویرکهای بسیار

مجلس
الحکامیة قری الحارث بن حکام عن ابی زید الشریعی قال راى ابا جعفر
عینی وارحلت عن عریسی وعرسی کن ال عیان الصدر ولا حبس
الظلمة ال الصدر قری اجمع علیه ارباب الذکاة واصحاب الذکاة
خصائص معالیها وعلماها وعلماها وعلماها وعلماها وعلماها
ان یو طین زکاه لا یو طین زکاه لا یو طین زکاه لا یو طین زکاه
احلینما الخط وشرح لی فیها الخط بدیت رأیت فیها ما یملک العین
قوله و یسئل عن الاوطان کل عریب فقلت بعض الا یحسب فیها
الظلمة و هفت ابو الذکاة بالظلمة و خطها و اقصى الوطین
توسیطها فان فی الاخیر ان فی مساکینها و الاصل فی مساکینها
بالاحد ام مسویة ال الی حرام ذات ساجد شمس و حیاض مودع
وهبان و بیقة و معان بیقة و خصائص انید و غیرا با کثیرة نظم
وینادی استوار واهلکة عجیب واهلکة شای ویرین ویرکهای بسیار

49.

يَا مَعْشَرَ الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا فِي مَالِكُم مَّا شِئْتُمْ قَدْ نُسِفَتْ فِي الْعَالَمِ

درست هر بخوانی از دین و دنیا دهسایگان منافع دارند در خواستها
لیکن بعضی شیفته نامد با آسمانی

المتاني* ومفتون برات المتاني* ومضطجع* يتلخص العاني* ومضطجع*

[illegible]

بسی واکرمین اخیر سوسایا از خوانند است درو چماقند که کز در سانیه بیکار او کا ساسا علم و دینار

وَمَعْنَى كَلَامِ لَقَدْ فِيهِ

و بسیار عزت است که همیشه بسیار بود و در

در این روز که در آن روز به سوادا و در آن روز به سوادا

دِينِ الْيَتَامَىٰ وَوَدُّونَكَ صُحْبَةً لَا كِبَىٰ فِيهَا وَالْكَاسِ سَائِجُونَ

و مبر سحبت نیرکان درو با چایهای مسه

گفت پس بر ما اینکیز من محمد است او و پادشاهان بر ما سینه نظر دارد کنونی و ناکاه دیدم میبایم

العنف براح وظلال الزواج مجد أمته ربحاً بغيره من دهرها بغيره

دندونیکه سپید نشانیگاه مسجدی مشهور بجایب و فرقه رشیدین بجا آمد

فصل جوی حله دین حروف تبدیل جوی حله و تبدیل حروف
 فی جوی حله دین حروف تبدیل جوی حله و تبدیل حروف

سَمِعُوا نَحْنُ هُمُ الْإِنَّمِيسُ نَحْنُ هُمُ الْفَرِيكُ لَا الْغَنِيَّةُ الْعَالِيَةُ حَتَّى ارْتَفَعَتْ

فقط بخیرم ستره ایشان را بجای آنکه آنرا در زمین ایشان بپاشد که بواسطه آنش از زمین ششباره تا آنکه بلند شوند

صوت بالاذان المزدوج والتأديب بمرور الإمام فاعتدت ظني الكلام

[illegible][illegible]

عنه فلو كان في ذلك شيء من ذلك

[illegible]

[illegible]

لَا شَفَاكَ مِنْ تَقْصُرِ الْمَيْتَانِ وَمَعْرِفِ بِالْإِسْرَافِ فِي عَيْبِ الشَّلَا وَظُهُورِ
زنگار از شکستن بران . اگر از کسند با بی ظرافت کردن در نودیدن
هَلْ كَاهَرَةٌ تَقُوفُهَا مَتَابِعُكَ مِنْ ذِي تَدْلِي إِلَى قَالِ الْعَبِيدُ كُلُّ الشُّعْ
ایا كاهریت كه مودع آرد در كند از كاه . مودع كه كند و می گوی باینكه آسان كند
نَقِيدُ وَضَى الْوَطَرِ مِنْ أَشْرَافِ عَيْبِهِ نَاجِتِي هَيْسَ يَا أَبَا زَيْدٍ هَذِهِ لَهْزَةُ
نقید خود را در اسافت طبع از كاه سخن زن آرد و خود سخن گفتن بران گویا باینكه این غلت
صَيْدٍ قَتَرْتُ عَنْ يَدٍ وَأَيْدٍ فَانْهَضْتُ مِنْ بَحْتِي انْتِهَاضُ الشَّهْمِ وَأَنْفَرْتُ
از شکار صید من از دست تو پس بچشم از نشسته خود بچرخانم نیز غلط و بر آدم
مِنْ الصَّلَاحِ لَكَ الشَّهْمُ لَمْ يَنْظُرْ أَثَرُ الْكَارِوعِ الَّذِي عَاقَ مَجْدًا وَسُودَّ
از صفت بجز بر آمدن بجز رفتن ای سردار كند
وَالَّذِي سَمِعَ الرِّسَادَ لِيُجْزِيهِ عَدْلَانِ عِنْدِي عِلَاجٌ مَا يَتَّعِثُ بِهِ
وای كه بگوید بفرست را تا محاکمات بدو بدی و دوا بفرستند درین تیار بچرخانم كشتن بران بجز
فَاسْتَعْمَلْتُ حَاجِيَةً عَادِمَتِي مَلَدًا أَنَا مِمَّنْ سَاكِنِي سُرُوحِ ذَوِي الدِّينِ الْعَدْلِ
پس از آنكه بگویم كه كند و استعمر من از باشند كان شهر سرزمین كند و دران من از باشند
كُنْتُ ذَاتَ رِقَابٍ وَأَمَّا كَمَا مَسَّكَ جُرْعَتِي مَا لَعَنَ الضُّيُوفُ مَالِي لَمْ يَسُدَّ
بودم خداوند و زكری در قضا و طاعت كند و در راه خاندن حایر و عجز همان بود و دل من را باینكه
أَسْتَدْرِي أَمَّا أَلَمْ يَأْتِ الْفَوْضَ لِيُجْزِيهِ عَدْلَانِ عِنْدِي عِلَاجٌ مَا يَتَّعِثُ بِهِ
استدري امجد ای اهل ایام و آتی الفوض را بجا بیاورد ای اهل ایام و آتی الفوض را بجا بیاورد
بِغَيْرِهِمْ تَانِيْنِ الْبَطَالِ وَكَمَا مَسَّكَ جُرْعَتِي مَا لَعَنَ الضُّيُوفُ مَالِي لَمْ يَسُدَّ
بغیر مردم تانیین را بطلان و كما مسك جرعته ما لعن الضيوف مالي لم يسد
أَوْ قَدْ تَنَارَ الْيَنْجَالِ إِذَا الْكَسْفُ أَحْمَدُ أَوْ بَرَأَنِي التَّوَلُّوتُ مَلَكًا أَوْ مَقْصِدًا
اگر چه تانار الی انجالی اگر كسف احمد او بر آید التوالت ملكا او مقصدا
رَدِّشْ بِمَدَامُشْ رَدِّشْ بِمَدَامُشْ رَدِّشْ بِمَدَامُشْ رَدِّشْ بِمَدَامُشْ رَدِّشْ بِمَدَامُشْ
لَمْ يَسُدَّ بَارِي قَدِيدٌ كَانَتْهُ أَيْشِيْلُ الصَّلَاةِ وَلَا كَرَامَاتِ الْوَلَدِ وَنَدِيْنُ
ندیدم ارشوی را نشسته بجز كشتن بجا كه كند شكلی با نیست بجز بفرستند و بفرستند بفرستند

بازگشتن از شکستن بران . اگر از کسند با بی ظرافت کردن در نودیدن
هَلْ كَاهَرَةٌ تَقُوفُهَا مَتَابِعُكَ مِنْ ذِي تَدْلِي إِلَى قَالِ الْعَبِيدُ كُلُّ الشُّعْ
ایا كاهریت كه مودع آرد در كند از كاه . مودع كه كند و می گوی باینكه آسان كند
نَقِيدُ وَضَى الْوَطَرِ مِنْ أَشْرَافِ عَيْبِهِ نَاجِتِي هَيْسَ يَا أَبَا زَيْدٍ هَذِهِ لَهْزَةُ
نقید خود را در اسافت طبع از كاه سخن زن آرد و خود سخن گفتن بران گویا باینكه این غلت
صَيْدٍ قَتَرْتُ عَنْ يَدٍ وَأَيْدٍ فَانْهَضْتُ مِنْ بَحْتِي انْتِهَاضُ الشَّهْمِ وَأَنْفَرْتُ
از شکار صید من از دست تو پس بچشم از نشسته خود بچرخانم نیز غلط و بر آدم
مِنْ الصَّلَاحِ لَكَ الشَّهْمُ لَمْ يَنْظُرْ أَثَرُ الْكَارِوعِ الَّذِي عَاقَ مَجْدًا وَسُودَّ
از صفت بجز بر آمدن بجز رفتن ای سردار كند
وَالَّذِي سَمِعَ الرِّسَادَ لِيُجْزِيهِ عَدْلَانِ عِنْدِي عِلَاجٌ مَا يَتَّعِثُ بِهِ
وای كه بگوید بفرست را تا محاکمات بدو بدی و دوا بفرستند درین تیار بچرخانم كشتن بران بجز
فَاسْتَعْمَلْتُ حَاجِيَةً عَادِمَتِي مَلَدًا أَنَا مِمَّنْ سَاكِنِي سُرُوحِ ذَوِي الدِّينِ الْعَدْلِ
پس از آنكه بگویم كه كند و استعمر من از باشند كان شهر سرزمین كند و دران من از باشند
كُنْتُ ذَاتَ رِقَابٍ وَأَمَّا كَمَا مَسَّكَ جُرْعَتِي مَا لَعَنَ الضُّيُوفُ مَالِي لَمْ يَسُدَّ
بودم خداوند و زكری در قضا و طاعت كند و در راه خاندن حایر و عجز همان بود و دل من را باینكه
أَسْتَدْرِي أَمَّا أَلَمْ يَأْتِ الْفَوْضَ لِيُجْزِيهِ عَدْلَانِ عِنْدِي عِلَاجٌ مَا يَتَّعِثُ بِهِ
استدري امجد ای اهل ایام و آتی الفوض را بجا بیاورد ای اهل ایام و آتی الفوض را بجا بیاورد
بِغَيْرِهِمْ تَانِيْنِ الْبَطَالِ وَكَمَا مَسَّكَ جُرْعَتِي مَا لَعَنَ الضُّيُوفُ مَالِي لَمْ يَسُدَّ
بغیر مردم تانیین را بطلان و كما مسك جرعته ما لعن الضيوف مالي لم يسد
أَوْ قَدْ تَنَارَ الْيَنْجَالِ إِذَا الْكَسْفُ أَحْمَدُ أَوْ بَرَأَنِي التَّوَلُّوتُ مَلَكًا أَوْ مَقْصِدًا
اگر چه تانار الی انجالی اگر كسف احمد او بر آید التوالت ملكا او مقصدا
رَدِّشْ بِمَدَامُشْ رَدِّشْ بِمَدَامُشْ رَدِّشْ بِمَدَامُشْ رَدِّشْ بِمَدَامُشْ رَدِّشْ بِمَدَامُشْ
لَمْ يَسُدَّ بَارِي قَدِيدٌ كَانَتْهُ أَيْشِيْلُ الصَّلَاةِ وَلَا كَرَامَاتِ الْوَلَدِ وَنَدِيْنُ
ندیدم ارشوی را نشسته بجز كشتن بجا كه كند شكلی با نیست بجز بفرستند و بفرستند بفرستند

[illegible]

سفرین
کلف کل الکلف

کلف کل الکلف بمقامین وضع علی الحافرة وضع علی العدة الورد

صحت برادرین بنما ده چاک کردن من برادر را بنموم کامل در ده روز برادر

سوغ الذریدة ووصلت من حواله القصيدة الی اللؤلؤة الصیدة قال النبی

من هم فقلک سبحان ان بدعک ما اعظم خدعک فاستعز

الضحک ثم اشد من متیک فظهر عین الخداع فانت دهر من کا

بیشتر وادیر قناء الکفر فی تسلید بر حواله العیسه وصد الشوراء قل

ضیدها فاقع بریثه واجی الثمار فان قتلک وض نفسک بالخیثه

وارج فوکل ان بآدهر من الفکر الطیثه فغبار الکحاث یؤذن

باسیالة کل عیثه للقامة القاسعة ولا ربعوا الساسا سینه

حکل الحارث بن هام قال لعلی انا ابلد من ناص القیضه وابتد قیاد

المرع للیثه احضر ابنه بعد ما استبان خونه وقال له یا بنی انه

برخی برعاست ما حاضر کردیم ورا برادر که جمع آورد ذین حوزا وکت ای برادر

کلف کل الکلف بمقامین وضع علی الحافرة وضع علی العدة الورد
صحت برادرین بنما ده چاک کردن من برادر را بنموم کامل در ده روز برادر
سوغ الذریدة ووصلت من حواله القصيدة الی اللؤلؤة الصیدة قال النبی
من هم فقلک سبحان ان بدعک ما اعظم خدعک فاستعز
الضحک ثم اشد من متیک فظهر عین الخداع فانت دهر من کا
بیشتر وادیر قناء الکفر فی تسلید بر حواله العیسه وصد الشوراء قل
ضیدها فاقع بریثه واجی الثمار فان قتلک وض نفسک بالخیثه
وارج فوکل ان بآدهر من الفکر الطیثه فغبار الکحاث یؤذن
باسیالة کل عیثه للقامة القاسعة ولا ربعوا الساسا سینه
حکل الحارث بن هام قال لعلی انا ابلد من ناص القیضه وابتد قیاد
المرع للیثه احضر ابنه بعد ما استبان خونه وقال له یا بنی انه
برخی برعاست ما حاضر کردیم ورا برادر که جمع آورد ذین حوزا وکت ای برادر

سفرین
کلف کل الکلف
صحت برادرین بنما ده چاک کردن من برادر را بنموم کامل در ده روز برادر
سوغ الذریدة ووصلت من حواله القصيدة الی اللؤلؤة الصیدة قال النبی
من هم فقلک سبحان ان بدعک ما اعظم خدعک فاستعز
الضحک ثم اشد من متیک فظهر عین الخداع فانت دهر من کا
بیشتر وادیر قناء الکفر فی تسلید بر حواله العیسه وصد الشوراء قل
ضیدها فاقع بریثه واجی الثمار فان قتلک وض نفسک بالخیثه
وارج فوکل ان بآدهر من الفکر الطیثه فغبار الکحاث یؤذن
باسیالة کل عیثه للقامة القاسعة ولا ربعوا الساسا سینه
حکل الحارث بن هام قال لعلی انا ابلد من ناص القیضه وابتد قیاد
المرع للیثه احضر ابنه بعد ما استبان خونه وقال له یا بنی انه
برخی برعاست ما حاضر کردیم ورا برادر که جمع آورد ذین حوزا وکت ای برادر

قَدْ دَنَىٰ أَرْحَامِي مِنَ الْعُقَاةِ وَالْعُقَاةِ عَمَّ وَدَّ الْعُقَاةُ وَأَنْتَ مُحَمَّدٌ لِلَّهِ وَلِيٌّ
عَهْدِي وَلَكِنَّ الْكُتُبَةَ السَّاسِيَةَ مِنْ لَعْنَةٍ وَمِنْكَ لَا يَفِرُّ الْعَصَا
وَلَا يَنْبَغِي بِطَرِّهَا وَلَكِنْ قَدْ نَبَذَ إِلَيْكَ ذَكَارٌ وَجُلَّ صَيْقَالُهَا
لَا كَارُ وَأَنْتَ كَمَا صَيَّكَ بِالْمَوْصِلِ بِرَشْدٍ لَا كَارُ وَلَا يَفِرُّ
فَأَحْطَوْصِي وَجَانِبَ عَصِيٍّ وَأَعْدِيٍّ أَسْأَلُ فَاتَكَ
اسْتَجِبْ رَغْبَتِي وَاسْتَجِبْ رَغْبَتِي طَابَ مَعَاشُكَ وَطَالَ عُمُرُكَ
وَأَمْرُكَ حَالُكَ وَأَرْفَعْ دَحَاكَ وَلَنْ يَبْدَتْ مَشُورَتِي وَتَنَاسَيْتِ
سُوءِي قُلْ لِمَا دَأَبْتُكَ وَهَذَا هَلَاكَ وَرَهْطُكَ فَيْكَ يَا نَبِيَّ
إِنْ حَرَبَ حَقَائِقُ الْأُمُورِ يَكُونُ تَصَارُيفُ الْأُمُورِ فَرَاغَتْ لَمْ يَنْبَغِ
لَا يَنْبَغِي وَالْفَخْرُ مَكْسِيَةٌ لَا تَخْصِي وَكَانَتْ سَمْعُ الْعَالَمِينَ

این قصیده در مدح حضرت محمد صلی الله علیه و آله است و در آن به بزرگواری و جلال او اشاره شده است. در بیت اول آمده که فاصله من از اقوام و دشمنان دور شد و تو محمدی هستی که برای خداوند عزیز است. در بیت دوم آمده که کتاب ساسی (کتاب ساسانی) از لعنت است و از تو فرار نمی کند. در بیت سوم آمده که عصا و نیزه در دستان تو نیست و اما تو با قدرت خود بر دشمنان غالب می آیی. در بیت چهارم آمده که تو را در موضع ایستادگی و پایداری ستایش می کنم. در بیت پنجم آمده که تو را در مقام پادشاهی و حکومت ستایش می کنم. در بیت ششم آمده که تو را در مقام پادشاهی و حکومت ستایش می کنم. در بیت هفتم آمده که تو را در مقام پادشاهی و حکومت ستایش می کنم. در بیت هشتم آمده که تو را در مقام پادشاهی و حکومت ستایش می کنم. در بیت نهم آمده که تو را در مقام پادشاهی و حکومت ستایش می کنم. در بیت دهم آمده که تو را در مقام پادشاهی و حکومت ستایش می کنم. در بیت یازدهم آمده که تو را در مقام پادشاهی و حکومت ستایش می کنم. در بیت بیستم آمده که تو را در مقام پادشاهی و حکومت ستایش می کنم.

لَا يَنْبَغِي وَالْفَخْرُ مَكْسِيَةٌ لَا تَخْصِي وَكَانَتْ سَمْعُ الْعَالَمِينَ
لَا يَنْبَغِي وَالْفَخْرُ مَكْسِيَةٌ لَا تَخْصِي وَكَانَتْ سَمْعُ الْعَالَمِينَ
لَا يَنْبَغِي وَالْفَخْرُ مَكْسِيَةٌ لَا تَخْصِي وَكَانَتْ سَمْعُ الْعَالَمِينَ
لَا يَنْبَغِي وَالْفَخْرُ مَكْسِيَةٌ لَا تَخْصِي وَكَانَتْ سَمْعُ الْعَالَمِينَ
لَا يَنْبَغِي وَالْفَخْرُ مَكْسِيَةٌ لَا تَخْصِي وَكَانَتْ سَمْعُ الْعَالَمِينَ
لَا يَنْبَغِي وَالْفَخْرُ مَكْسِيَةٌ لَا تَخْصِي وَكَانَتْ سَمْعُ الْعَالَمِينَ
لَا يَنْبَغِي وَالْفَخْرُ مَكْسِيَةٌ لَا تَخْصِي وَكَانَتْ سَمْعُ الْعَالَمِينَ
لَا يَنْبَغِي وَالْفَخْرُ مَكْسِيَةٌ لَا تَخْصِي وَكَانَتْ سَمْعُ الْعَالَمِينَ
لَا يَنْبَغِي وَالْفَخْرُ مَكْسِيَةٌ لَا تَخْصِي وَكَانَتْ سَمْعُ الْعَالَمِينَ
لَا يَنْبَغِي وَالْفَخْرُ مَكْسِيَةٌ لَا تَخْصِي وَكَانَتْ سَمْعُ الْعَالَمِينَ

این بیت ها تکرار شده است و در آن به بزرگواری و جلال او اشاره شده است. در بیت اول آمده که فاصله من از اقوام و دشمنان دور شد و تو محمدی هستی که برای خداوند عزیز است. در بیت دوم آمده که کتاب ساسی (کتاب ساسانی) از لعنت است و از تو فرار نمی کند. در بیت سوم آمده که عصا و نیزه در دستان تو نیست و اما تو با قدرت خود بر دشمنان غالب می آیی. در بیت چهارم آمده که تو را در مقام پادشاهی و حکومت ستایش می کنم. در بیت پنجم آمده که تو را در مقام پادشاهی و حکومت ستایش می کنم. در بیت ششم آمده که تو را در مقام پادشاهی و حکومت ستایش می کنم. در بیت هفتم آمده که تو را در مقام پادشاهی و حکومت ستایش می کنم. در بیت هشتم آمده که تو را در مقام پادشاهی و حکومت ستایش می کنم. در بیت نهم آمده که تو را در مقام پادشاهی و حکومت ستایش می کنم. در بیت دهم آمده که تو را در مقام پادشاهی و حکومت ستایش می کنم. در بیت یازدهم آمده که تو را در مقام پادشاهی و حکومت ستایش می کنم. در بیت بیستم آمده که تو را در مقام پادشاهی و حکومت ستایش می کنم.

[illegible][illegible][illegible]

بَابُ تَعْيِكَ بِسَعِيكَ وَجِبْ كُلَّ شَيْءٍ وَخُضْ كُلَّ شَيْءٍ وَانْجِ كُلَّ رَوْضٍ وَانْجِ

دو خردن جزا بگوشت خود و طبع کن بر راه را و خورد را و زبده را و سر کن بر روزگار و جزا

دکوک الی الکل حیض و کانتار الطلب و کانتار الداب و کانتار النکاح و کانتار

دو خردن بوی بر آب که بر سوزن است از جستن و سوزن را از بوی بر سوزن است و سوزن را از بوی

شیخ اساسان طلب جلب من جال الی الکل و الکل الی الکل و الکل الی الکل

خواه با کسی ماسان که بجهت کشیده طلب را که بجهت کشیده طلب را که بجهت کشیده طلب را

و لیوم فی البیوم و مفتاح المذنب و مفتاح النعمة و مفتاح النعمة و مفتاح النعمة

و حاتم حاتم حاتم و حاتم حاتم حاتم و حاتم حاتم حاتم و حاتم حاتم حاتم

و شیشه الکل و الکل الی الکل و الکل الی الکل و الکل الی الکل و الکل الی الکل

و عادت عاجز فرزند و عادت عاجز فرزند و عادت عاجز فرزند و عادت عاجز فرزند

الراحة من استوطا الراحة و عليك الاقدام و على الضمير و ان

کس دست از کس بر نهد آسایش را و لایم که بر پیش نهادن اگر چه بر پیش نهادن

جراة النجان یطلى النجان و یطلى النجان و یطلى النجان و یطلى النجان

دلیری دل گریه کند زبان را و در سینه و لایم که بر پیش نهادن اگر چه بر پیش نهادن

کمان النحر یصون الکل و سبب الفیل و سبب الفیل و سبب الفیل و سبب الفیل

چگونه از نحر بر سینه و باعث بدست و سبب الفیل و سبب الفیل و سبب الفیل و سبب الفیل

و یطلى النجان و یطلى النجان و یطلى النجان و یطلى النجان

بَابُ تَعْيِكَ بِسَعِيكَ وَجِبْ كُلَّ شَيْءٍ وَخُضْ كُلَّ شَيْءٍ وَانْجِ كُلَّ رَوْضٍ وَانْجِ
دو خردن جزا بگوشت خود و طبع کن بر راه را و خورد را و زبده را و سر کن بر روزگار و جزا
دکوک الی الکل حیض و کانتار الطلب و کانتار الداب و کانتار النکاح و کانتار
دو خردن بوی بر آب که بر سوزن است از جستن و سوزن را از بوی بر سوزن است و سوزن را از بوی
شیخ اساسان طلب جلب من جال الی الکل و الکل الی الکل و الکل الی الکل
خواه با کسی ماسان که بجهت کشیده طلب را که بجهت کشیده طلب را که بجهت کشیده طلب را
و لیوم فی البیوم و مفتاح المذنب و مفتاح النعمة و مفتاح النعمة و مفتاح النعمة
و حاتم حاتم حاتم و حاتم حاتم حاتم و حاتم حاتم حاتم و حاتم حاتم حاتم
و شیشه الکل و الکل الی الکل و الکل الی الکل و الکل الی الکل و الکل الی الکل
و عادت عاجز فرزند و عادت عاجز فرزند و عادت عاجز فرزند و عادت عاجز فرزند
الراحة من استوطا الراحة و عليك الاقدام و على الضمير و ان
کس دست از کس بر نهد آسایش را و لایم که بر پیش نهادن اگر چه بر پیش نهادن
جراة النجان یطلى النجان و یطلى النجان و یطلى النجان و یطلى النجان
دلیری دل گریه کند زبان را و در سینه و لایم که بر پیش نهادن اگر چه بر پیش نهادن
کمان النحر یصون الکل و سبب الفیل و سبب الفیل و سبب الفیل و سبب الفیل
چگونه از نحر بر سینه و باعث بدست و سبب الفیل و سبب الفیل و سبب الفیل و سبب الفیل
و یطلى النجان و یطلى النجان و یطلى النجان و یطلى النجان

بَابُ تَعْيِكَ بِسَعِيكَ وَجِبْ كُلَّ شَيْءٍ وَخُضْ كُلَّ شَيْءٍ وَانْجِ كُلَّ رَوْضٍ وَانْجِ
دو خردن جزا بگوشت خود و طبع کن بر راه را و خورد را و زبده را و سر کن بر روزگار و جزا
دکوک الی الکل حیض و کانتار الطلب و کانتار الداب و کانتار النکاح و کانتار
دو خردن بوی بر آب که بر سوزن است از جستن و سوزن را از بوی بر سوزن است و سوزن را از بوی
شیخ اساسان طلب جلب من جال الی الکل و الکل الی الکل و الکل الی الکل
خواه با کسی ماسان که بجهت کشیده طلب را که بجهت کشیده طلب را که بجهت کشیده طلب را
و لیوم فی البیوم و مفتاح المذنب و مفتاح النعمة و مفتاح النعمة و مفتاح النعمة
و حاتم حاتم حاتم و حاتم حاتم حاتم و حاتم حاتم حاتم و حاتم حاتم حاتم
و شیشه الکل و الکل الی الکل و الکل الی الکل و الکل الی الکل و الکل الی الکل
و عادت عاجز فرزند و عادت عاجز فرزند و عادت عاجز فرزند و عادت عاجز فرزند
الراحة من استوطا الراحة و عليك الاقدام و على الضمير و ان
کس دست از کس بر نهد آسایش را و لایم که بر پیش نهادن اگر چه بر پیش نهادن
جراة النجان یطلى النجان و یطلى النجان و یطلى النجان و یطلى النجان
دلیری دل گریه کند زبان را و در سینه و لایم که بر پیش نهادن اگر چه بر پیش نهادن
کمان النحر یصون الکل و سبب الفیل و سبب الفیل و سبب الفیل و سبب الفیل
چگونه از نحر بر سینه و باعث بدست و سبب الفیل و سبب الفیل و سبب الفیل و سبب الفیل
و یطلى النجان و یطلى النجان و یطلى النجان و یطلى النجان

بسم الله الرحمن الرحيم

وَنُطْفِئُ فِي عُرْوَانٍ وَلَوْلَا كَيْدُ أَقْفُسٍ وَخَلْبُ صَوْبِ اللِّسَانِ وَاحْدَعُ

بِصِيْرِ الْبَيَانِ وَارْتِدَّ الشَّوْقُ قَبْلَ الْحَلْبِ وَأَمَدُ الصَّرْعِ قَبْلَ الْحَلْبِ سَأَقِلَّ

الرَّيْحَانُ قَبْلَ التَّقْبِيعِ وَدَمِثُ حَيَاتِكَ قَبْلَ الصُّطْحِ وَأَشْهَدُ بِصِدْقِكَ

لِلْعِيقَةِ وَأَنْتُمْ نَظَرُكُمْ فِي الْقِيَامَةِ فَإِنْ مِنْ صَدَقَ تَوَسَّطَ طَالِبُ الْبَيْتِ

أَخْطَاكُمْ فَرَأْسُهُ الْهَاتِ فَوَيْسَهُ وَكُنْ بِأَمْرِ خَفِيفِ الْكَلِّ قَبْلَ الذَّلِيلِ

رَأَيْتُكُمْ كَيْسَ الْعِلِّ قَالُوا مِمَّنْ أَوَّلُ بِالْأُطْلِ وَخَطْمُ وَمَعِ الْخَيْدِ وَاسْتَكْبَرُ عَلَى الْقَيْدِ

وَلَا تَقْطَعُ عِنْدَ الرَّدِّ وَلَا تَسْتَعِدُّ رَيْحَ الْعَلْدِ وَلَا تَنْتَاسُ مِنْ رَيْحِ اللَّهِ

أَنْتَ لَا تَنْتَاسُ مِنْ رَيْحِ اللَّهِ وَلَا تَقُومُ الْكَافِرُونَ وَإِذَا أَخَذْتَ بَيْنَ دُخَانٍ

مَسْقُودٍ وَوَدْرَةٍ مَوْعُودٍ قُلْ لِلَّهِ الْقَيْدُ وَفَضْلُ الْيَوْمِ عَلَى الْعَدِ فَإِنْ

لِلدَّخَانِ أَفَاقٌ وَلِلْعَدِ أَمْرٌ يَدْرُكُ وَالْعِدَايُ مَعْقِبَاتٌ قِيَمَتُهَا وَبَيْنَ

الْجَمْعِ حِمَا وَأَيُّ عَقِبَاتٍ وَعَلَيْكَ بِصِدْقِ أَوَّلِ الْغَرَمِ وَرَفَقِ وَبِالْغَرَمِ

وَمَا جَاءَهُ مِنْ شَيْءٍ مِنْ بَيْنِ شَيْئَيْنِ مِنْ بَيْنِ شَيْئَيْنِ مِنْ بَيْنِ شَيْئَيْنِ

بسم الله الرحمن الرحيم
وَنُطْفِئُ فِي عُرْوَانٍ وَلَوْلَا كَيْدُ أَقْفُسٍ وَخَلْبُ صَوْبِ اللِّسَانِ وَاحْدَعُ
بِصِيْرِ الْبَيَانِ وَارْتِدَّ الشَّوْقُ قَبْلَ الْحَلْبِ وَأَمَدُ الصَّرْعِ قَبْلَ الْحَلْبِ سَأَقِلَّ
الرَّيْحَانُ قَبْلَ التَّقْبِيعِ وَدَمِثُ حَيَاتِكَ قَبْلَ الصُّطْحِ وَأَشْهَدُ بِصِدْقِكَ
لِلْعِيقَةِ وَأَنْتُمْ نَظَرُكُمْ فِي الْقِيَامَةِ فَإِنْ مِنْ صَدَقَ تَوَسَّطَ طَالِبُ الْبَيْتِ
أَخْطَاكُمْ فَرَأْسُهُ الْهَاتِ فَوَيْسَهُ وَكُنْ بِأَمْرِ خَفِيفِ الْكَلِّ قَبْلَ الذَّلِيلِ
رَأَيْتُكُمْ كَيْسَ الْعِلِّ قَالُوا مِمَّنْ أَوَّلُ بِالْأُطْلِ وَخَطْمُ وَمَعِ الْخَيْدِ وَاسْتَكْبَرُ عَلَى الْقَيْدِ
وَلَا تَقْطَعُ عِنْدَ الرَّدِّ وَلَا تَسْتَعِدُّ رَيْحَ الْعَلْدِ وَلَا تَنْتَاسُ مِنْ رَيْحِ اللَّهِ
أَنْتَ لَا تَنْتَاسُ مِنْ رَيْحِ اللَّهِ وَلَا تَقُومُ الْكَافِرُونَ وَإِذَا أَخَذْتَ بَيْنَ دُخَانٍ
مَسْقُودٍ وَوَدْرَةٍ مَوْعُودٍ قُلْ لِلَّهِ الْقَيْدُ وَفَضْلُ الْيَوْمِ عَلَى الْعَدِ فَإِنْ
لِلدَّخَانِ أَفَاقٌ وَلِلْعَدِ أَمْرٌ يَدْرُكُ وَالْعِدَايُ مَعْقِبَاتٌ قِيَمَتُهَا وَبَيْنَ
الْجَمْعِ حِمَا وَأَيُّ عَقِبَاتٍ وَعَلَيْكَ بِصِدْقِ أَوَّلِ الْغَرَمِ وَرَفَقِ وَبِالْغَرَمِ
وَمَا جَاءَهُ مِنْ شَيْءٍ مِنْ بَيْنِ شَيْئَيْنِ مِنْ بَيْنِ شَيْئَيْنِ مِنْ بَيْنِ شَيْئَيْنِ

بسم الله الرحمن الرحيم
وَنُطْفِئُ فِي عُرْوَانٍ وَلَوْلَا كَيْدُ أَقْفُسٍ وَخَلْبُ صَوْبِ اللِّسَانِ وَاحْدَعُ
بِصِيْرِ الْبَيَانِ وَارْتِدَّ الشَّوْقُ قَبْلَ الْحَلْبِ وَأَمَدُ الصَّرْعِ قَبْلَ الْحَلْبِ سَأَقِلَّ
الرَّيْحَانُ قَبْلَ التَّقْبِيعِ وَدَمِثُ حَيَاتِكَ قَبْلَ الصُّطْحِ وَأَشْهَدُ بِصِدْقِكَ
لِلْعِيقَةِ وَأَنْتُمْ نَظَرُكُمْ فِي الْقِيَامَةِ فَإِنْ مِنْ صَدَقَ تَوَسَّطَ طَالِبُ الْبَيْتِ
أَخْطَاكُمْ فَرَأْسُهُ الْهَاتِ فَوَيْسَهُ وَكُنْ بِأَمْرِ خَفِيفِ الْكَلِّ قَبْلَ الذَّلِيلِ
رَأَيْتُكُمْ كَيْسَ الْعِلِّ قَالُوا مِمَّنْ أَوَّلُ بِالْأُطْلِ وَخَطْمُ وَمَعِ الْخَيْدِ وَاسْتَكْبَرُ عَلَى الْقَيْدِ
وَلَا تَقْطَعُ عِنْدَ الرَّدِّ وَلَا تَسْتَعِدُّ رَيْحَ الْعَلْدِ وَلَا تَنْتَاسُ مِنْ رَيْحِ اللَّهِ
أَنْتَ لَا تَنْتَاسُ مِنْ رَيْحِ اللَّهِ وَلَا تَقُومُ الْكَافِرُونَ وَإِذَا أَخَذْتَ بَيْنَ دُخَانٍ
مَسْقُودٍ وَوَدْرَةٍ مَوْعُودٍ قُلْ لِلَّهِ الْقَيْدُ وَفَضْلُ الْيَوْمِ عَلَى الْعَدِ فَإِنْ
لِلدَّخَانِ أَفَاقٌ وَلِلْعَدِ أَمْرٌ يَدْرُكُ وَالْعِدَايُ مَعْقِبَاتٌ قِيَمَتُهَا وَبَيْنَ
الْجَمْعِ حِمَا وَأَيُّ عَقِبَاتٍ وَعَلَيْكَ بِصِدْقِ أَوَّلِ الْغَرَمِ وَرَفَقِ وَبِالْغَرَمِ
وَمَا جَاءَهُ مِنْ شَيْءٍ مِنْ بَيْنِ شَيْئَيْنِ مِنْ بَيْنِ شَيْئَيْنِ مِنْ بَيْنِ شَيْئَيْنِ

۲۰۰
۲۰۱
۲۰۲
۲۰۳
۲۰۴
۲۰۵
۲۰۶
۲۰۷
۲۰۸
۲۰۹
۲۱۰
۲۱۱
۲۱۲
۲۱۳
۲۱۴
۲۱۵
۲۱۶
۲۱۷
۲۱۸
۲۱۹
۲۲۰
۲۲۱
۲۲۲
۲۲۳
۲۲۴
۲۲۵
۲۲۶
۲۲۷
۲۲۸
۲۲۹
۲۳۰
۲۳۱
۲۳۲
۲۳۳
۲۳۴
۲۳۵
۲۳۶
۲۳۷
۲۳۸
۲۳۹
۲۴۰
۲۴۱
۲۴۲
۲۴۳
۲۴۴
۲۴۵
۲۴۶
۲۴۷
۲۴۸
۲۴۹
۲۵۰
۲۵۱
۲۵۲
۲۵۳
۲۵۴
۲۵۵
۲۵۶
۲۵۷
۲۵۸
۲۵۹
۲۶۰
۲۶۱
۲۶۲
۲۶۳
۲۶۴
۲۶۵
۲۶۶
۲۶۷
۲۶۸
۲۶۹
۲۷۰
۲۷۱
۲۷۲
۲۷۳
۲۷۴
۲۷۵
۲۷۶
۲۷۷
۲۷۸
۲۷۹
۲۸۰
۲۸۱
۲۸۲
۲۸۳
۲۸۴
۲۸۵
۲۸۶
۲۸۷
۲۸۸
۲۸۹
۲۹۰
۲۹۱
۲۹۲
۲۹۳
۲۹۴
۲۹۵
۲۹۶
۲۹۷
۲۹۸
۲۹۹
۳۰۰
۳۰۱
۳۰۲
۳۰۳
۳۰۴
۳۰۵
۳۰۶
۳۰۷
۳۰۸
۳۰۹
۳۱۰
۳۱۱
۳۱۲
۳۱۳
۳۱۴
۳۱۵
۳۱۶
۳۱۷
۳۱۸
۳۱۹
۳۲۰
۳۲۱
۳۲۲
۳۲۳
۳۲۴
۳۲۵
۳۲۶
۳۲۷
۳۲۸
۳۲۹
۳۳۰
۳۳۱
۳۳۲
۳۳۳
۳۳۴
۳۳۵
۳۳۶
۳۳۷
۳۳۸
۳۳۹
۳۴۰
۳۴۱
۳۴۲
۳۴۳
۳۴۴
۳۴۵
۳۴۶
۳۴۷
۳۴۸
۳۴۹
۳۵۰
۳۵۱
۳۵۲
۳۵۳
۳۵۴
۳۵۵
۳۵۶
۳۵۷
۳۵۸
۳۵۹
۳۶۰
۳۶۱
۳۶۲
۳۶۳
۳۶۴
۳۶۵
۳۶۶
۳۶۷
۳۶۸
۳۶۹
۳۷۰
۳۷۱
۳۷۲
۳۷۳
۳۷۴
۳۷۵
۳۷۶
۳۷۷
۳۷۸
۳۷۹
۳۸۰
۳۸۱
۳۸۲
۳۸۳
۳۸۴
۳۸۵
۳۸۶
۳۸۷
۳۸۸
۳۸۹
۳۹۰
۳۹۱
۳۹۲
۳۹۳
۳۹۴
۳۹۵
۳۹۶
۳۹۷
۳۹۸
۳۹۹
۴۰۰
۴۰۱
۴۰۲
۴۰۳
۴۰۴
۴۰۵
۴۰۶
۴۰۷
۴۰۸
۴۰۹
۴۱۰
۴۱۱
۴۱۲
۴۱۳
۴۱۴
۴۱۵
۴۱۶
۴۱۷
۴۱۸
۴۱۹
۴۲۰
۴۲۱
۴۲۲
۴۲۳
۴۲۴
۴۲۵
۴۲۶
۴۲۷
۴۲۸
۴۲۹
۴۳۰
۴۳۱
۴۳۲
۴۳۳
۴۳۴
۴۳۵
۴۳۶
۴۳۷
۴۳۸
۴۳۹
۴۴۰
۴۴۱
۴۴۲
۴۴۳
۴۴۴
۴۴۵
۴۴۶
۴۴۷
۴۴۸
۴۴۹
۴۵۰
۴۵۱
۴۵۲
۴۵۳
۴۵۴
۴۵۵
۴۵۶
۴۵۷
۴۵۸
۴۵۹
۴۶۰
۴۶۱
۴۶۲
۴۶۳
۴۶۴
۴۶۵
۴۶۶
۴۶۷
۴۶۸
۴۶۹
۴۷۰
۴۷۱
۴۷۲
۴۷۳
۴۷۴
۴۷۵
۴۷۶
۴۷۷
۴۷۸
۴۷۹
۴۸۰
۴۸۱
۴۸۲
۴۸۳
۴۸۴
۴۸۵
۴۸۶
۴۸۷
۴۸۸
۴۸۹
۴۹۰
۴۹۱
۴۹۲
۴۹۳
۴۹۴
۴۹۵
۴۹۶
۴۹۷
۴۹۸
۴۹۹
۵۰۰
۵۰۱
۵۰۲
۵۰۳
۵۰۴
۵۰۵
۵۰۶
۵۰۷
۵۰۸
۵۰۹
۵۱۰
۵۱۱
۵۱۲
۵۱۳
۵۱۴
۵۱۵
۵۱۶
۵۱۷
۵۱۸
۵۱۹
۵۲۰
۵۲۱
۵۲۲
۵۲۳
۵۲۴
۵۲۵
۵۲۶
۵۲۷
۵۲۸
۵۲۹
۵۳۰
۵۳۱
۵۳۲
۵۳۳
۵۳۴
۵۳۵
۵۳۶
۵۳۷
۵۳۸
۵۳۹
۵۴۰
۵۴۱
۵۴۲
۵۴۳
۵۴۴
۵۴۵
۵۴۶
۵۴۷
۵۴۸
۵۴۹
۵۵۰
۵۵۱
۵۵۲
۵۵۳
۵۵۴
۵۵۵
۵۵۶
۵۵۷
۵۵۸
۵۵۹
۵۶۰
۵۶۱
۵۶۲
۵۶۳
۵۶۴
۵۶۵
۵۶۶
۵۶۷
۵۶۸
۵۶۹
۵۷۰
۵۷۱
۵۷۲
۵۷۳
۵۷۴
۵۷۵
۵۷۶
۵۷۷
۵۷۸
۵۷۹
۵۸۰
۵۸۱
۵۸۲
۵۸۳
۵۸۴
۵۸۵
۵۸۶
۵۸۷
۵۸۸
۵۸۹
۵۹۰
۵۹۱
۵۹۲
۵۹۳
۵۹۴
۵۹۵
۵۹۶
۵۹۷
۵۹۸
۵۹۹
۶۰۰
۶۰۱
۶۰۲
۶۰۳
۶۰۴
۶۰۵
۶۰۶
۶۰۷
۶۰۸
۶۰۹
۶۱۰
۶۱۱
۶۱۲
۶۱۳
۶۱۴
۶۱۵
۶۱۶
۶۱۷
۶۱۸
۶۱۹
۶۲۰
۶۲۱
۶۲۲
۶۲۳
۶۲۴
۶۲۵
۶۲۶
۶۲۷
۶۲۸
۶۲۹
۶۳۰
۶۳۱
۶۳۲
۶۳۳
۶۳۴
۶۳۵
۶۳۶
۶۳۷
۶۳۸
۶۳۹
۶۴۰
۶۴۱
۶۴۲
۶۴۳
۶۴۴
۶۴۵
۶۴۶
۶۴۷
۶۴۸
۶۴۹
۶۵۰
۶۵۱
۶۵۲
۶۵۳
۶۵۴
۶۵۵
۶۵۶
۶۵۷
۶۵۸
۶۵۹
۶۶۰
۶۶۱
۶۶۲
۶۶۳
۶۶۴
۶۶۵
۶۶۶
۶۶۷
۶۶۸
۶۶۹
۶۷۰
۶۷۱
۶۷۲
۶۷۳
۶۷۴
۶۷۵
۶۷۶
۶۷۷
۶۷۸
۶۷۹
۶۸۰
۶۸۱
۶۸۲
۶۸۳
۶۸۴
۶۸۵
۶۸۶
۶۸۷
۶۸۸
۶۸۹
۶۹۰
۶۹۱
۶۹۲
۶۹۳
۶۹۴
۶۹۵
۶۹۶
۶۹۷
۶۹۸
۶۹۹
۷۰۰
۷۰۱
۷۰۲
۷۰۳
۷۰۴
۷۰۵
۷۰۶
۷۰۷
۷۰۸
۷۰۹
۷۱۰
۷۱۱

قال له يا بنى قد وصيتك استقصيت فان اقدت فوالها لك وان غفلت
كف لوزيد وادى الى كبره بنده كتمت وادى بان رانيدم بنده را پس از آن كه بوي خوش است و نروا و
فاها منك والله خليفتي عليك فارحون لا تخلف ظني وبقال له
پس سر از دست خدا قيام مقام است بر تو پس ايد و ارم اينكه خلافت كنى همان مراد خودت است كه گفت
ابنه يا ابنت لا وضع عرشك ولا رفع عرشك فلقد قلت سدا و كنت
بر او اى پسر و فرود افكند بياخت كوتوب چه ميشود خانه تو بر آنه كفى است مصوب و او خوشي
رشد و انكسرت ما لم ينجل والدك لدا و لكن امهلت بعدك ولا دفت
براه است بديل او داد و آنچه بدید پسر فرزند را و بر آنه كه اگر دشمن شوم پس از تو و عجم
فقال فان ذن يا اباك الصالحه ولا فتدب با نارك الواحه حتى
گم شدن ترا پس بر آنه خواهم گرفت طرقي اى آنكه نكند و سر و خواهم در نشاند اى هم كند و سر و
يقال ما اشبه الليلة بالبارحة والغادية يا لكحة فاهذا الجواب
گفته شود چه خوش نازدست شب و شب و ابر باد و ابر بارگاه پس شادند ابو زب
لجوابه و قال ما اشبه اباك فما علم قال الحاش بن همام فاجبت ان
از پاسخ او پس فرمود كه يك بار نشد پسر خود را پس هم كند و گفت ما شمس بن همام پس فرمودم
بنى ساسان حين سمعوا هذه العجايا الحسن فغنوها على صباي القمان و
فرزند ان ساسان برگاه نشنيدن اين پند هاى نيكو بزرگي دادند آنرا بر بندهاى لقمان و
خطوها كما تحفظ ام القرآن حتى تقوم اليها الى الان اول ما خلق الله الانسان
يا كوفتند از اينجا كه بايد كرد و دستور داد تا آنكه انسان ايندازد از اينو برين خبر كه او نيز از اينو
وانفع لهم من خلقه العقيان المقامه محسوا البصر من الحاش بن همام
و نافع تراى ان انسان از عطيه خدا صانع معانيج هم مشهور بصيرة و حكايت كرد و حكايت استام
قال شعرت في بعض الايام هابن حى استعاره ولا ح على شعارة و كنت
گفت نشانه شدم بعض روزها اندوید و دشوار بود بر من و فرنگى او و پيدا شد بر من علا و بودم

[illegible]

[illegible]

منه و من الله و الى الله
و من الله و الى الله
و من الله و الى الله

وَالْعَرُوفُ أَمَّا أَنَا فَمَنْ عَرَفَنِي فَأَنَا ذَاكَ وَشَرُّ الْعَالَمِ مَنْ أَدْرَكَكَ مِنْهُ

دو دیش دلیل من پس کہ خفتہ ہا پس من آنم و در وزن تشنایا از مردم کسی کتایب بر سبیل

لَمْ يَتَّبِعْ عِرْفَى فَنَاصِدًا وَهُوَ صِفَتِي لَنَا الَّذِي يَجِدُ أَهْلَهُ وَالْأَهْلُ الْإِسْمَاءُ

برجائے خاندان

[illegible]

و بعد از آنکه در میان شب و وقت صبح که بهر ایدم در هر خروج دیدارش یافتیم در غایت عزت و کرامت

وَجِئْتُ الْمَضَائِقَ وَفُتِحَ الْمَغَالِقُ وَشَهِدْتُ الْمَعَارِكُ وَالنُّتُورَ

در آدم در تنگنیا و کشادم بر بسته را و حاضر آدم جایی جنگ از مردم طبیعتها

وَأَتَتْهُ قَائِلَةٌ فَذَاتَ الْيَمِينِ وَإِعْتَصِمْتُ الْمُعَاظِمُ وَأَذِنْتُ لِمَنْ يَشَاءُ بِالْجَنَّةِ

اسی کا توں بیان تھا کہ یہاں ہم بھی تارا کو گواہ فرما دو اگر ختم ہو گیا

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ الْمَشَارِقُ وَالْمَغَارِبُ الْمُنَاسِمُ وَالْغَوَايِ وَالْحَافِلُ وَالْحَافِلُ

پرسید از من حال دم شرق و مردم مغرب را و در کجاست که روان شده انرا به جمعا دم با و مغربا

والقنابا والقنابا واستخرج من منقلا لآخر ورواه الاسماء وحده

والعبد المذنب المستجير اليك من كل ذنوبه العبد المذنب المستجير اليك من كل ذنوبه

الْبَكَاءُ وَجَاءَ الْغُلَامُ بِغُلَامَةٍ فَسَكَتُ وَجَاءَ هُنْتُ مُهْلِكَةٌ

الزكوان وحدا والهان بعلما كحج سلكت وبجواب سلك هلكه
شتران را واز بر زبان فال گمان تا مرانيد كه جند راه فشم و جند رود دردم و جند با نجا پس

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّهْدِي اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ حِصَّةٍ وَهِيَ الْخُلُوفُ الْمُجْتَمِعَةُ

الحجۃ و محمدی صحت کو الباری عت بلیغ ابداعت بر

و جدين جبل در ارم و جدين كود را فرستيدم و جدين رستم و جدين سپهر

وَأَسَدٌ أَفْرِسَتْ لَهَا مَخْلُوقًا دَرَةً لِقَاؤِهَا مِنْ سَطْرِ جَنَّةٍ بِأَلْوَى سَحَابٍ
وَعَنْ شَيْخِ أَزْهَارِ كَرِيمٍ وَخَرِيفَتِي بِمَرْجٍ كُنْتُ أَوَّلَ نَفْسٍ خَضِيهَا جَبَرُ

و بعدین سیر از سکار کرم و جیدین نهائی الدسم او دانه احسن جیدین بین من و ده دانه بود و در این

حَتَّىٰ أَصِلَ وَأَسْتَبِطُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَلَٰكِن قِطْعًا وَطَىٰ الْعَصْنَ

ابو جبرین صلی اللہ علیہ وسلم اور ان کے اصحاب کرام نے جو احادیث روایت کی ہیں ان سے ظاہر ہوتا ہے کہ اللہ تعالیٰ نے ان کو جو احادیث روایت کرنے کے لئے بھیجا تھا وہ انہوں نے سچے سچے اور بے غش و غباری سے روایت کیا ہے۔

[illegible]

الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم منتهى الحكمة والهدى

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي هَدَانَا لِهٰذَا وَمَا كُنَّا لَكَ شَاكِرِيْنَ

والله اعلم
بما فيه
الكتاب

[illegible]

[illegible]

الحمد لله رب العالمين

والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله

والسلام على من اتبع الهدى

والسلام على من اتبع الهدى

والسلام على من اتبع الهدى

والسلام على من اتبع الهدى

والسلام على من اتبع الهدى

مقام الرب الخادع ثم انقلب قلب المنيب الخاضع فطوى له مصنف

بجاني شك انما زنده غيب کار باز کردیم بادل وارنده بخدا فروختی کند من کنی او بر کار کردی

قلوبهم اليه وكل من ابوا يدعون عليه فهو ودعي وانطقوا وودعني الفلق

دما شایان سوی و و طای او بر کار کردی کند من کنی او بر کار کردی

فلم ازل اعاني لاجل الفكر واشتت الى خبر فما ذكر وكل استنشدت

پس بخت بودم که بستم از بر او اندیشه را و میدیدم سو آنایش چیکو ذکر کرده که بستم خبر او را

من الاكبان جواهر البلد زكت كمن جاور عجماء او انا في حجر صماء الى

از سافران قطع کن که آن شهر بستم چیکو گفت که سورا یا او از دهر سنگ سخت مانا

ان لقيت بعد رخصي لم يد تراقى الكمد كما قالين من سفر فقلت هل

آنکه دیدم پس از رخصی مدت و بلند می ماند و سخت تر سواران بر گردن کان از سفر من بستم آیا

من مفرج خبر فقالوا لن عبدنا لحبر اعرب من الغنقاء او اعجب من

بستم از بر من پس بستم بر آنکه نزد ما برست غریب تر از عتقا گفت تر از

نظر الزرقاء فقال لهم ايضا ما قالوا وان يكيوا الى كما اكلوا الحلو

تین ساقه شفا پس بستم ایشان را بر کردن چیکو گفتند و انکه بدیدند از علوم و دین چیکو گفتند

انهم ابقوا السرج بعد ما فارحوا العلوج فروا ابانزلها المعرف فليس

آنهم ابقا السرج بعد ما فارحوا العلوج فروا ابانزلها المعرف فليس

الصفا وام الصفو صابرا الزاهد المعصوف فقلت انعموا على القام

بشمار او اما شد صفرا و کردید از سر و چاه و صوف یار سانی پس بستم زانم او یکدیگر و برود صفا

فقالوا الله اكبر ان ذوالكرمان فخرنا اليه الذراع و رها فوصه

پس گفتند بزرگوار است خدا و ذوالکرمان فخرنا اليه الذراع و رها فوصه

الحمد لله رب العالمين

والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله

والسلام على من اتبع الهدى

والسلام على من اتبع الهدى

والسلام على من اتبع الهدى

والسلام على من اتبع الهدى

والسلام على من اتبع الهدى

والسلام على من اتبع الهدى

والسلام على من اتبع الهدى

والسلام على من اتبع الهدى

والسلام على من اتبع الهدى

والسلام على من اتبع الهدى

والسلام على من اتبع الهدى

والسلام على من اتبع الهدى

والسلام على من اتبع الهدى

والسلام على من اتبع الهدى

والسلام على من اتبع الهدى

والسلام على من اتبع الهدى

والسلام على من اتبع الهدى

والسلام على من اتبع الهدى

والسلام على من اتبع الهدى

[illegible]

التشبه كذا بل انما انما ابد عنها الشهور اطعمها انى مرفود
 ر كرحطه ملذبا في خبزها احدثها وبن يكتفها الملبس مرفوع وكذا
 على رب السمك العله ولو توافيه ولا صلت فما ندعي ولو توفيت
 بن وكذا صنت مكن وكذا صنت عره تبدل الجذ المرفوع وكذا صنت
 وقت عمدا بالكذب ولم نزع ما بحث من عهد المنع والبس
 واسكت شايب لذم قبل والقدرة قبل سن الصبح وخصم
 المعترف لذم ما كذا المعترف واصبح هوالة والحرث عنه
 المقبل الامر مشهور في معظم المعنى وما يصير المقني ولست
 امان الشيك خط الراس خط من لم خط الشمت يعق وبقدي
 وكذا يافس لم صي على ارتياك الخاص وطاوي واخلص في
 ولتنت من مضي من المرون وانقضى وكفى مفاجاة القضاء وكذا
 ولتنت من مضي من المرون وانقضى وكفى مفاجاة القضاء وكذا

ان تخذ عني وانتهج سبيل الهدى واذكرني شئت اذكرني فان متوك غدا في
 قعر لحد يلقه اهاله بيت البكي والمنزل القفر خلا ومعه دسقم لا ياتي
 والاخي المشرك حيايتي من اوقد عطف ذمته واستودع بعد الفضل في
 بيد ثلاث اذ خرج لا فرق ان جله تاهيه اوله او معسر او من له ساك
 كمالك شيخ وبعد العرس الذي يحيى لحد البدر والمبتدي الحذر في
 ومن ادعى في مقام التقوى فخرج عن قلوب وسوا الحساب وهو
 يوم الفزع واليا خاسر من لغى ومن هلك وطغى وشرب الكوى طعم اف
 مطيع يامن عليه الشكر قد اذما من من وجلا اجترحت من ليا في
 عمري الضيق ما غفر بعد مجرم قوارحكم بكاه المسيم فانت اومن كرم
 وخير مد عود عني قال فلم يزل يردد هاتين برقي وصليما زفري
 حتى بكت لكاء عليه كما كنت اكل عليه فبين ان ايسجد
 فزاد ناله انكرت سبب اكره ودمعته او حيا كودم كليل سبب بر وس باز براد سوي سجد

ان تخذ عني وانتهج سبيل الهدى واذكرني شئت اذكرني فان متوك غدا في
 قعر لحد يلقه اهاله بيت البكي والمنزل القفر خلا ومعه دسقم لا ياتي
 والاخي المشرك حيايتي من اوقد عطف ذمته واستودع بعد الفضل في
 بيد ثلاث اذ خرج لا فرق ان جله تاهيه اوله او معسر او من له ساك

ان تخذ عني وانتهج سبيل الهدى واذكرني شئت اذكرني فان متوك غدا في
 قعر لحد يلقه اهاله بيت البكي والمنزل القفر خلا ومعه دسقم لا ياتي
 والاخي المشرك حيايتي من اوقد عطف ذمته واستودع بعد الفضل في
 بيد ثلاث اذ خرج لا فرق ان جله تاهيه اوله او معسر او من له ساك

وَلَا يَسْتَعْرِضُ نَادِيكَ عَلَيْهَا فِي سَوْقٍ لَا عَقْدَاضَ هَذَا مَعَ مَعْرِفَةِ بَاطِلِهَا
 راي تشين کردن مردم و آواز دوم بود در بازار عجب کردن اين ماجرا و مشتاقان

مِنْ سَقَطِ الْمَتَاعِ وَمِمَّا يَسْتَوَانِ مَتَاعٌ وَلَا يَمْتَنِعُ وَلَا عَشِينِي نَفْسُ الرِّجَالِ
 از زبون مستاعست و از هر کس که بخواهد بستاند و در دستش و از هر چه بشود از آن و نوزدي
 وَنَظَرْتُ لِنَفْسِي نَظْرَ السَّافِقِ كَسَرْتُ عَوَارِي الَّذِي كُنْتُ أَمْسِكُ
 و نظرم به نفس در اين مهربان هم آنست بريدن چيست و در اين هميشه پشيماني
 وَلَكِنْ كَانَ ذَاكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا وَهَآ أَنَا أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ عَمَّا
 بود آن در لوح محفوظ درشته و آنكه خوش آمدنش بخود خدا را بزرگوار
 أَكْثَرُهَا مَنْ بَاطِلِ الْغُفْرِ أَضْلَلِ الْكُفْرَ وَاسْتَرْشِدَ إِلَى الْغُفْرِ
 بيشتر مردم از اين خطا ناسي بيهوده و بازيهاي گناه گشته و راه درست بخوابم بسوي خدا
 مِنَ السَّهْوِ وَيَحْطِ بِالْعَفْوَانَةِ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْغَفْرِ وَ
 از غمازش و بيهوش گشتن از آرزويش هم آنست كه خداوند پر نهيدياري و خداوند آمرزش بخش
 وَلِلْخَيْرَاتِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 خداوند بزرگوار و در دنيا و آخرت

وَالْعَفْوَانَةِ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْغَفْرِ وَ
 و عفو و بخشش است و تقوا و پرهيزگاري و بخشش و آمرزش است

بِسْمِ اللَّهِ قَدْ طُبِعَ الْمَقَامُ

بِسْمِ اللَّهِ قَدْ طُبِعَ الْمَقَامُ
 بِمِطْبَعَةِ مَسْتَبْتِ الْإِسْلَامِ
 أَهْلُهَا سَمَوَاتُ الْجَهَادِ
 فَحْشَى وَلَا مَنْ فَا نَ عِلْمَا
 بِشَمْسِ الدِّينِ مَدْعُو كَوْنِهِ
 رَاهُ تَانِيَادِ الْبُحْدِ وَالْجَاهِ
 كِتَابُكَ كَانَ مَعْدَانِي
 حَسْبُ الْحَاجِ الشَّمْسِ
 بِصَحِيحِ قَسَمِ كَثِيرِ
 عَلَى الْأَقْدَانِ فِي الْبَحْرِ
 لَشَمْسِ الْجَبِينِ الْمُسْتَنْدِرِ
 نَبِيلُ صَاحِبِ الْفَضْلِ الْفَرَّ

بِسْمِ اللَّهِ قَدْ طُبِعَ الْمَقَامُ
 بِمِطْبَعَةِ مَسْتَبْتِ الْإِسْلَامِ
 أَهْلُهَا سَمَوَاتُ الْجَهَادِ
 فَحْشَى وَلَا مَنْ فَا نَ عِلْمَا
 بِشَمْسِ الدِّينِ مَدْعُو كَوْنِهِ
 رَاهُ تَانِيَادِ الْبُحْدِ وَالْجَاهِ

وَالْفَضْلِ الْفَرَّ
 و فضل و بزرگواري و بزرگواري و بزرگواري

شرفنامه حکیم کلک کهرسلک خباب نشی صاحب نظر فضائل سرمد و مہبط انوار و جہان
 مرجع و آب نشینان خباب ممشی رحمت احمد خان صدرین باقی بیہ اسطیغ
 منت خدایہ کہ از لطاف بی بابان خباب باری این نمونہ در سہ و پذیر بی این صحیفہ کفر
 مخزن خاطر عالمگیری غنی مقامات حریری کہ بدائش نظر فوائد پیشاورد و تہائش شکست فطرت
 بسیار در ماہ شعبان المعظم ۱۳۳۳ کمر رود و صد و شصت و سہ از رحمت نبوی صلی اللہ علیہ و آلہ و سلم
 طبق فرمائش برج محبت را فرمود کہ این آسمان عطوفت را مانع آخرت بدو نمی بین کل با حین بآورد
 رنگین بقہ نظم را فرمود و اینچنین قلمش ثواب را می بین خمی برادر عزیز از جان الا مراتب ایشان مستحق
 مکر الدن **ح**ان کہ مکان بیعت شان محقر نیست و است بر می خباب تہات
 القاب ہلال کاب کون قباب کہ در بدل عطا و عطا و عدل کاچہ شوقان کرد کہ نتوان کرد اماں جانی از کفر
 گشتیر و عدل الغیر وانی چندین سال ختم قطار و وحہ قہد نقوش یافته از سرتوازہ کہ چہ وزارت برج
 جہین رہنم و از و خات بدستگاریست ادراک و شعور شرعیایہ تقریرش طویلان شکوایہ انکار غیو
 تحریرش بگویم یعنی خیری نازک خیالی در عالمی ایند گفتار بکشت قابل مد باب تسکین کرد و در جہین
 سدا و را لوف فضل و آفرین تجزاید کنایہ شجاعت قوی تنگ یعنی قواب **شرف الدین**
 مظفر الملک محمد ابراہیم خان و تسلیم خبک تضاعف و لہ و تہاد اقبال
 ماتفات خانہ آسانی بودند و تہاد کوی انکار سخن سنج المیخ نامدار و نثار عدیم اللہ روزگار حاصل
 مولوی **م**ش الدین محمد تقیسم و شنی ترجمہ کردید مر جابدمر جابدمرست باز ویز
 نشان کہ نقوش جلد سحر بود و شرف سحر سواد و طراست کہ فی اختیار ناظران وی صفودین از ان شہدائز
 نمی تواند و تہاد کتک تہاد و نظانی مولو یصاحبت سنجاق و مقبل مصد فروع و اصول تو سراج
 جہین خیرین مولانا **محمد** سید سراج الدین و است فیوضہم در طب و جہیرہ باہم نام

